6
M 15-D
23

Iosephi Varesi
...ricane Basilice
...16 Iulii 1751 ::50

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
2 A
13

..1. E. 9.

1390

6-15-D 23

GEOGRAPHIA ECCLESIASTICA,

IN QVA

PROVINCIÆ METROPOLES, Epiſcopatus, ſiue Vrbes titulo Epiſcopali illuſtres, Alphabeti ſerie digeſtæ leguntur:

Et de Eccleſiarum maximè illuſtrium originibus, progreſſibus, ac viciſſitudinibus breuiter diſſeritur.

Auberto Miræo Bruxellenſi, Auctore.

D.PROB.ROM.S.I.

LVGDVNI,
Sumpt. ANTONII PILLEHOTTE
ſub ſigno SS. Trinitatis.

M. DCXX.
PERMISSV SVPERIORVM.

MPLISSIMO,
CLARISSIMOQVE
Viro, D. Gaſpari de Mornieu, D. de Grandimonte, Prony, &c. I. V. D. & Regio Conſiliario in Curia Præſidiali, Præfecturâque Lugdunenſi.

ROMANI olim ſuum habuerunt IMPERII BREVIARIVM, *in quo Prouinciæ omnes, Ciuitates, ac Legiones deſcripta continebantur. Conatus ſum & ego* BREVIARIVM ECCLESIÆ, *toto orbe diffuſæ, velut in tabella repræſentare, & ſacras ſeu Archiepiſcopales Prouincias, itemq; Diœceſes & Vrbes Epiſcopales, iuxta præſentem Regnorum ac Principatuum ſtatum, ob oculos ponere.*

Legionum Romanarum loco, fortiſsimum Societatis I E S V *agmen collocare viſum fuit, quæ toto terrarum orbe ſuas ſtationes habet, & pro Eccleſia paſsim excubat.*

Ceterùm libens intellexi, meum iſtum laborem Tibi in primis, Vir ampliſsime, & aliis in Gallia viris eruditis, quos habet ea plurimos, non mediocriter placuiſſe. Mitto itaque pro ampliore Breuiarij ſeu Politiæ noſtræ *Eccleſiaſticæ illuſtratione*, GEOGRAPHIAM ECCLESIASTICAM, *clariſsimo nomini tuo inſcriptam; in qua Prouincias ſacras, Metropoles, ac Diœceſes Epiſcopales ſingulas breuiter deſcripſimus. Reperies autem in iis, vt confido, nonnulla, quæ tuis* Annalibus Eccleſiæ Gallicanæ *illuſtrandis ſeruient. Quos vt breui in lucem aſpectumque bono publico proferas, maiorem in modum rogo. Vale. Bruxellis poſtridie Idus Nouembris*, 1619.

Ampliſſimæ Dominationis veſtræ ſtudioſiſs.
AVB. MIRÆVS.

ERY

ERYCIVS PVTEANVS Aub. Miræo S. D.

CLARISSIME & admodùm Reuerende Vir, *Breuiarium Eccleſiæ* iure potes hunc tuum librum, ſiue laborem appellare: Nam profectò vtilius ſic Religionis noſtræ vires, quàm Imperij Romani diſcimus. Quid ampliùs dicam? De ipſa Eccleſia bene meritus es: maius aliquid ſcribi non potuit. Itaque inter optimos libros, hunc tuum conſeruabo, & quoties peregrinari per Chriſtianum orbem cupiditas erit, hunc vnum euoluam. In gratiæ ſignum, hæc de Cometa Paradoxa mitto. Vale. Louanij 17. Kal. Maij 1619.

APPROBATIO.

IOANNES CLAVDIVS DE VILLE, in ſacra Theologia Magiſter, & diuini Verbi Prædicator; in ſancti Pauli huiuſce ciuitatis Canonicus,& in hac Lugdunenſi Diœceſi à Domino DIONYSIO SIMONE DE MARQVEMONT Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo Archiepiſcopo in librorum cenſuram incumbere iuſſi: fidem facimus,nos hanc *Geographiam Eccleſiaſticam* euoluiſſe,nihilque in ea, ab Catholica, & Romana fide,aut probis moribus alienum, non modò non contineri; ſed elaboratum planè opus, multiiuga lectione illuſtre, ſacro Concilio Tridentino in omnibus, vel maximè conforme, ac ſtudioſis omnibus Chriſtianis perutiliter neceſſarium nobis viſum. Lugduni 15. Kal. Februar. 1620.

I. C. DE VILLE.

AP

APPROBATIO, CVM Conceſsione.

DIGNVM prælo & luce opuſculum *Geographia Eccleſiaſtica* inſcriptum; quod Doctoris Theologi meoq́; probatum calculo, in vtilitatem publicã euulgari permitto. Lugduni Idibus Februarij 1620.

MENARD V. Gen. ſubſt.

CONCESSIO.

LIBRVM hunc inſcriptum, *Geographia Eccleſiaſtica*, Auctore AVBERTO MIRÆO Bruxellenſi, Aduocatus Regius typis mandari ac demùm in lucem exponi tonſentio. Lugduni 15. Feb. 1620.

BOLLIOVD.

LIBRVM, qui inſcribitur, *Geographia Eccleſiaſtica*, AVBERTO MIRÆO Bruxellenſi Auctore ab ANTONIO P'ILLEHOTTE Bibliopola Lugdunenſi, in lucem dari permittimus: ac ſimul, ne quis citra factam ei poteſtatem, denuò excudat, interdicimus. Datum Lugduni 15. Febr. 1620.

SEVE.

GEOGRAPHIA ECCLESIASTICA.

A. id eſt, Archiepiſcopus, vel Archiepiſcopatus.
D. Diœceſis. E. Epiſcopus, vel Epiſcopatus.
EE. Epiſcop. M. Metropolis, vel Metropolitanus.
P. Patriarcha, vel Patriarchatus.
V. A. Vrbs Archiepiſcopalis.
V. E. Vrbs Epiſcopalis. VV. EE. Vrbes Epiſcopales.

ABBERNETHVM, vrbs olim Epiſcopalis Scotiæ, cuius ſedes inde Andreopolim tranſlata eſt, procurante Kennetho Rege Scotorum: vt tradit Hector Boëthius Hiſtoriæ Scotorum libro 11.

ABELLINVM, Plinio notum, Italicè *Auellino*, vrbs Epiſcopalis regni Neapolitani, ſub Archiepiſcopatu Beneuẽtano. Vide infrà AVELLINVM.

ABERDONIA, ſiue vt Latiniùs dici volunt, ABREDONIA, vulgò

Aberdin, V. E. Scotiæ ſub A. Andreopolitano, Academiâ, mercatu, & ſalmonum piſcatu nobilis. Sedes E. Aberdonenſis olim fuit in Murthlaco opido, indéque Aberdoniam per S. Dauidem Scotiæ Regem tranſlata eſt; vt tradit Boëthius Hiſtoriæ lib. 11.

ABOA, *Abo*, V. E. Finlandiæ, in regno Sueciæ, ſub A. Vpſalienſi.

S. ABRAHAMI, E. olim Hebronẽſis ſiue Ebronenſis, ſub P. Ieroſolymitano.

ABRINCANTVI, Iulio Cæſari, nunc ABRINCÆ, *Aürenches*, vrbs E. in Normaniâ, ſub A. Rotomagenſi.

ABVLA, *Auila*, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Compoſtellano, patria B. Tereſiæ virginis, quæ Carmelitanum ordinem, patrum memoriâ, ad priſcum rigorem àc diſciplinam reuocauit. Vide AVILA.

ABYDVS, V. olim E. ſub M. Cyziceno, facta eſt poſteà Metropolis. Abydus, caſtellum hodie Turcarum Præſidio munitum, in Aſiâ, ad Boſphorum Thracium, deſcribit Bellonius lib. 2. Obſeruat. cap. 3.

ABYS

ABYSSINI, Æthiopiæ populi Chriſtiani, veterem habent religionem, ſed ex Iudæorum ritibus, & hæreticorum erroribus confuſam. De iis multa leguntur tomo 2. Hiſpaniæ illuſtratæ, per Andreã Schottum, publicato. Hos Æthiopiæ populos Beniaminus Tudelenſis in ſuo Itinerario *Habaſſinos* nuncupat, & Prouinciam ipſorum *Habas.*

ACCIA, *Acci*, V. olim E. Corſicæ, ſub A. Genuenſi.

ACCI, vetus Hiſpaniæ vrbs, hodie *Guadix*, idiomate Arabico. Inde Accitanus E. olim A. Toletano ſuffraganeus. Guadicẽſis E. hodie A. Hiſpalẽſem pro Metropolitano agnoſcit: vt ex Guadicenſis Eccleſiæ monumentis ad Vrbem miſſis accepi.

ACERNENSIS E. in regno Neapolitano, ſub A. Salernitano: vt ex Vrbe accepimus.

ACERRÆ, *Acerra, Cerra*, V. E. Campaniæ, ſub A. Neapolitano in Italiâ.

ACHAIA, Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano.

ACHERONTIA, *Cirenza*, Magnæ

Græciæ ſiue Apuliæ vrbs, Horatio, Paulo Diacono, aliíſque veteribus nota, gaudet titulo Archiepiſcopalis, à multis retro ſæculis. Habet autem Archiepiſcopus Acherontinus quinq; ſuffraganeos Epiſcopos *Venuſinum, Tricaricenſem, Potentinũ, Grauinenſem, Turcienſem* ſiue *Anglonẽnſe*; ex quibus duo poſteriores Epiſcopatus ſunt vniti. MATERA olim Epiſcopum habuit Acherontino A. ſuffraganeum; ſed per Alexandrum II. dictus Epiſcopatus cum Acherontino A. eſt vnitus. Quò fit vt hodie dicatur A. Acherontinus & Materanus. Ita per literas nos monuit an. 1616. Fremius Aietius, Archidiaconus Acherontinus.

ACMONIA, æ, V. E. ſub M. Laodiceno, in Phrygiâ Cappatianâ.

ACON, alio nomine PTOLEMAIS, *Acre*, V. E. Syriȩ ſub A. Tyrenſi. Inter alios Epiſcopum habuit Ioannem Vitriacum, ſcriptis celebrem.

ACRIDA, *Ocrida*, Patria Iuſtiniani Imp. ab eodem dicta IVSTINIANA PRIMA, V. A. Bulgariæ.

ADA

ADANA, *Aden*, Ciliciæ vrbs, Dioni, Ptolemæo, Cedreno & Curopalatæ nota. Apud Tyrium eſt Metropolis autecephala ſub P. Antiocheno. Apud Bellonium lib. 2. Obſeruationum cap. 108. dicitur *Adena*: Leonardo Abeli eſt hodie *Adna*.

ADIACIVM, *Aiazzo*, V. E. inſulæ Corſicæ, ditionis Genuenſis, ſub A. Piſano.

ADRAON, E. ſub ſede Boſtrenſi, in Arabiâ maiore, & Patriarchatu Antiocheno, apud Tyrium.

ADRASSVS ſiue ADRASVS, V. E. ſub M. Seleucienſi, apud Tyrium & Imp. Leonem.

ADRIA. Vide HADRIA.

ADRVMETVM, vel HADRVMENTVM, vrbs olim E. Africæ propriæ, hodie *Mahometta*.

ADVERSA, vulgò *Auerſa*, Campaniæ V. E. in regno Neapolitano, à iuriſdictione Archiepiſcopali exempta. Dicitur condita ex reliquiis Atellæ.

ADVRÆ ſiue ATVRÆ, *Aire*, ad Atrũ fl. V. E. Vaſconiæ, ſub A. Auſcenſi.

ÆGAS, Ptolemæo ÆGÆ, V. E. ſub

M. Anazarbâ, in Armeniâ minore, & Patriarchatu Antiocheno, apud Guil. Tyrium.

Æ G I N A, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

Æ G Y P T V S, Africæ regio celeberrima, *Egitto*, egregiè deſcribitur à Petro Bellonio lib. 2. Obſeruationum. Subeſt P. Alexandrino in ſacris. De Ægypto, & Nili per eam quotannis inundatione, vide Beniaminum Tudelenſem in Itinerario.

Æ L I A, V. E. ſub P. Ieroſolymitano.

Æ L I A C A P I T O L I A dicta eſt vrbs Ieroſolymitana ab Ælio Hadriano Imp. illius inſtauratore, vt tradit Dion Caſſius.

Æ M O N I A V. olim E. Iſtriæ ad Nauporti fluminis oſtia olim ſita, cuius ruinæ hodiéque ſpectantur inter Iuſtinopolim & Parentium. Ex eius reliquiis cōſtructa eſt C I V I T A S N O V A, inde non longè diſſita, V. E. ſub Patriarchâ Aquileienſi.

Æ N V S, Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano.

Æ R Y N D E L E, E. ſub M. Rabenſi ſeu

ſeu Petracenſi, in P. Ieroſolymitano.

ÆSERNIA, Straboni, Ptolemæo, aliiſque, vrbs Samnitium, vulgò *Sergna*, habet Epiſcopum Capuano A. ſuffraganeum.

ÆSIS vel ÆSIVM, *Gieſi*, vrbs ditionis Pōtificiæ, in prouinciâ Marchiæ: hinc E. Æſinus. In cathedrali baſilicâ quieſcit corpus S. Septimij Epiſcopi & martyris.

ÆTHIOPIA, ampliſſima Africæ regio, cuius partes orientales incolunt Abyſſini, homines Chriſtiani. Eiuſdem partes ſunt Guinea, & regnum Congo, in quibus hodie Epiſcopi ſunt orthodoxi.

AFRICA, tertia Orbis pars, hodie *Barbaria*: quam egregiè deſcripſit Ioānes Leo Afer, temporibus Leonis X. Papæ. In eâ olim centenæ aliquot diœceſes Epiſcopales fuere, nunc vix duæ numerantur ex oppoſito Europæ, nimirum *Septenſis* & *Tingitana*, quibus vnus idémque Epiſcopus præeſt.

AGATHA, Plinio, Straboni &

Ptolomæo nota, *Agde*, V. E. ſub A. Narbonenſi, Araurari aluitur, & Concilio ibi habito, Alarici Viſigothorum Regis temporibus, gloriatur.

AGATHOPOLIS, *Sant Agatha de Gott*, V. E. ſub A. Beneuentano in regno Neapolitano. In baſilicâ cathedrali adſeruatur digitus S. Agathæ: vt ex eius loci monumentis ad Vrbem miſſis accepimus.

AGATHOPOLIS V. E. ſub M. Hadrianopolitano, Hæmimonte.

AGAVNVM, in d. Sedunenſi, hodie S. Mauritij nomen habet: vbi Sigiſmundus Burgundiæ Rex inſigne Monaſterium condidit in honorem ſanctorum Martyrum Thebæorum, Agauni occiſorum. Spectat ad Valeſianos, qui cum Heluetiis ſunt confœderati.

AGINNVM, *Agen*, V. E. Nitiobrigum, ad Garumnam fl. in Galliâ, ſub A. Burdigalenſi, patria Ioſephi Scaligeri. Vide NITIOBRIGES.

AGRIA, *Agria*, V. E. ſub A. Strigonienſi in Hungariâ, à Turcis occupata.

AGRI

A G R I G E N T V M, *Girgenti*, Siciliæ V.E.ſub A. Panormitano hodie,ſed olim ſub Syracuſano M. temporibus Græcorum: vt patet ex Diſp. Leonis Imperatoris.

A G R I P P I A S, V. E. ſub M.Sergiopoli, in Patriarchatu Antiocheno.

A G R I P P I A S. Vide A N T H E D O N.

A L A N I A Metropolis, ſub Patriarchâ Conſtantinopolitano.

A L A T R I V M, *Alatro*, V. E. in ditione & prouinciâ Romanâ: vnde E. Alatrinus.

A L B A A V G V S T A, ſiue H E L V I O R V M, aliàs A L B I G A, *Albi*, V.E. regni Galliæ ſub A. Bituricenſi. Vide A L B I G A.

A L B A, *Alua*, opidum regni Caſtellæ, gentis Toletanæ, gaudet titulo Ducatus.

A L B A, *Alua*, ad Aliſtem fl. in Hiſpania, gentis Guſmanæ, gaudet titulo Comitatus.

A L B A I V L I A, Daciæ vrbs, ſic dicta à Iuliâ Auguſtâ M. Aurelij Antonini matre, hodie *Fairvvar*. V.E.

in Tranſſiluaniâ, ſub A. Colocenſi.

ALBA LONGA, *Alba*, vrbs Latij vetuſtiſſima, ab Aſcanio condita, à quâ Albanus ſiue Albanenſis, hodie Cardinalis Epiſcopus nomen habet.

ALBA POMPEIA, Plinio nota *Alba*, V. E. ſub A. Mediolanenſi, in ditione Montis Ferrati, ad Ducem hodie Mantuanum ſpectat.

ALBA, *Eluas*, V. E. Luſitaniæ, ſub A. Oliſiponenſi.

ALBARRACINVM, *Alboracin*, olim LOBETVM, V. E. Hiſpaniæ ſub A. Valentino, niſi fallor. Vide Marianam Rerũ Hiſp. lib. 11. c. 12.

ALBANENSES, *Albaneſi*, Calabriæ citerioris incolæ, ex Illyrico ſeu Epiro in Italiam tranſlati, hodiéque ritu & idiomate Græcanicó vtuntur ſuis in ſacris. Incolunt ferè vicos diœceſis Biſinianenſis, & aliarum in illo tractu.

ALBIGA & ALBIA, *Alby*, ad auriferum Tarnem, vrbs Cadurcorũ E. in Galliâ, ſub A. Bituricenſi, Gregorio Turonenſi nota. Ab eâ Albigenſes

genſes olim hæretici nomen acceperunt. Epiſcopus porrò, idémque vrbis dominus, nunc Albigenſis, nunc Albienſis dicitur. Hæc regio croco excellenti & glaſto abundat. Vide ALBA AVGVSTA.

LBINGAVNVM, *Albenga*, Straboni, Ptolemæo Albigaunum, Plinio Albium Gaunum, V. E. Liguriæ ſub A. Genuenſi. Epiſcopatum inſtituit Alexander III. anno 1179.

LBINTIMELIVM, Vide INTIMELIVM.

LBORACVM, *Albarracin*, V. E. Hiſpaniæ ſub A. Cæſarauguſtano.

LDEBVRGVM, *Aldenburg*, V. olim E. Germaniæ, cuius ſedes inde Lubecam circa annum 970. eſt tráſlata, Aldeburgenſem E. Carolus Magnus Imp. inſtituerat.

ALCEDONIA, vulgò *Laquedonia*, V. E. ſub A. Compſano, in regno Neapolitano.

ALECTA. Vide ALETA.

ALECTRYOPOLIS, V. E. ſub M. Philippenſi in Macedoniâ.

ALEPVM ſiue ALEPPVM, *Aleppo*,

vrbs Syriæ, mercatu omnium nationum celeberrima. Vide HALEPVM & BERROEA. A Beniamino Tudelenſi in Itinerario dicitur *Haleb*, regia Noraldini, Turcorum Principis.

• ALERIA, *Aleria*, Corſicæ inſulæ V. E. ſub A. Piſano, nomen retinet.

ALESA, V. E. olim ſub M. Syracuſano, in Leonis Imperat. Diſpoſitione.

ALESSIVM, *Aleſſo*, vrbs Epiri, in quâ obiit Georgius Scanderbechius.

• ALETHA ſiue ALETHVM, olim V. E. Britanniæ minoris, ſub A. Turonenſi: cuius ruinæ viſuntur primo lapide à Maclouiopoli, *Sainct Malo*, quò & ſedes E. eſt tranſlata.

ALETA Ioſ. Scaligero, Alecta Papirio Maſſono, *Alet*, ad Atacem fl. V. E. ſub A. Narbonenſi.

• ALETIVM, *Lecci*, V. E. antiqua Salentinorũ, ſub A. Hydruntino. Nonnullis putatur & LVSPIA dicta.

XANDRIA, vrbs Ægypti ce-
errima, ab Alexandro Mace-
ne condita, Patriarcharum olim
exandrinorum, Regumque Ægy-
ſedes, emporium hodieque Eu-
pæis notiſſimum, deſcribitur à
llonio lib. 2. cap. 19. & ſequen-
us, itemque à Beniamino Tu-
lenſi in Itinerario.

XANDRIA STATIELLO-
VM, *Aleſſandria della Paglia*, V. E.
iguriæ, ſub A. & Ducatu Medio-
nenſi, primùm Cæſarea nuncu-
ta, deinde Alexandria, in gratiam
lexandri III. Pont. Max. à quo
ſede Epiſcopali anno 1175. eſt
ondecorata. Præſidium habet Hiſ-
anorum validiſſimum.

GERIVM, *Algar*, V. E. Sardi-
æ, ſub A. Turritano.

GARBIA, *Algarue*, prouincia,
ue regnum, Luſitanicæ coronæ
oniunctum, quatuor oppida con-
inet, *Tauiram*, *Lagum*, *Farum*, &
iluam: quibus vnus præeſt Epiſco-
us, nunc Algarbiæ, nunc Siluæ
itulo vtens.

A 2

ALLIPHA, *Aliſe*, Samnitium, V.E. ſub A. Beneuentano.

ALMERIA, *Almeria*, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Granatenſi.

ALMINIVM, *Almiza*, V. E. Dalmatiæ: cuius ſedes vnita eſt cum A. Spalatenſi.

ALTINVM, *Altin*, V.E. olim inter Patauium & Concordiam, Tacito, Straboni, aliiſque nota, ab Hunnis vnà cum Aquileiâ euerſa: cuius hodie nihil exſtat præter turrim, quæ nomen Altini ſeruat. Sedes E. inde in *Torcellum* inſulam, Venetiis haud procul diſtantem, eſt tranſlata.

ALTISIODORVM. Vide AVTISSIODORVM.

ALTORFIVM, *Altaff*, opidum Germaniæ, ſecundo lapide à Noriberga: habet Gymnaſium à S. P. A. Noribergenſi, anno 1573. inſtitutum.

AMALPHIS, *Amalfi*, V. A. in regno Neapolitano. Hîc inuentus eſt Pyxidis nauticæ, ſiue magnetis ad nauigandum vſus, per Ioannem Goiam Amalphitanum. Vide Bellonium

lonium lib. 2. Obſeru. cap. 10. & 16. Item Maffeium lib. 1. Hiſtor. Indicæ, & Ortelium in Theatro, vbi mare pacificum deſcribit.

AMANTHEA, V. E. olim ſub metropoli Rhegienſi in Calabria, apud Leonem in Diſpoſitione. Sedes olim Epiſcopalis, Tropeanæ Eccleſiæ adiuncta eſt, teſte Barrio.

AMASIA, *Amaſia*, Cappadociæ vrbs vetus, Strabonis Geographi patria, ad transfluentis Iridis ripam ſita, Turcici hodie Præfecti ſedes, egregiè deſcribitur à Buſbequio in Itinerario Conſtantinopolitano, & Amaſiano. AMASIA, ſiue AMASEA eſt M. xij. apud Leonem Imperatorem in Diſpoſitione.

AMASTRIS, vel AMASTRVM, Ptolemæo, & Plinio, vrbs Bithyniæ in Aſia minore, hodie *Samaſtro*, vt vult Niger: fuit olim M. ſub P. Conſtantinopolitano.

AMATHVS, *Amathuſia*, V. olim E. Cypri inſulæ ſub Venetis.

AMBIANVM, *Amiens*, ad Somonam fl. in Picardia, V.E. ſub A.Remenſi.

menſi. AMBIANI populi apud I. Cæſarem, & alios veteres.

• AMBLADA, Piſidiæ vrbs, Stephano, Cariæ, Straboni. Ambladenſis E. ſub M. Iconienſi in Lycaonia, apud Leonem in Diſpoſitione.

•AMBRACIA, Straboni, & Plinio: AMPRACIA, Ptolemæo, Æliano, & Herodoto, vrbs Epiri.

AMENDVS, Cariæ V. E. in Concilio Nicæno iij. Apud Leonem Imperatorem mentio ſit MENDI. E. ſub M. Stauropoli.

• AMERICA, quæ ob magnitudinem ſuam hodie NOVVS ORBIS vocatur, veteribus incognita manſit vſque ad annum Chriſti 1492. quo primùm reperta eſt ab Americo Veſpuccio Florentino, nomine Ferdinandi Regis Caſtellæ, ac poſtmodùm detecta à Chriſtophoro Columbo Genuenſi.

AMERIA, vrbs E. antiqua Vmbriæ, hodie *Amelia*: hinc E. Amerinus in prouincia Romana.

AMIDA, metropolis ſub patriarchatu Antiocheno, apud Guil. Tyrium.

rium. AMIDAM Procopius ad Tigrim collocat. Ammianus Marcellinus Meſopotamiæ adſcribit; eamque à Conſtantino Imperatore ampliatam, inde Conſtantiam nuncupatam tradit. Hodie *Caramit* dici Petrus Gyllius tradit. Cedrenus & Curopalates ſcribunt eam à Saracenis *Emet* vocari.

AMITERNVM, *Amiterno*, & *Sancto Victorino*, V. olim E. Veſtinorum, patria Salluſtij, nunc iacet exciſa: ex cuius, & Furconij ruinis ſurrexit vrbs Aquila, quò & Epiſcopatus vterque eſt tranſlatus.

AMMÆA, Meſopotamiæ vrbs, Ptolemæo, hodie *Amit*, iuxta Nigrum, vel *Emed*, iuxta And. Maſium.

AMMORIVM, ſiue AMORIVM, in Phrygia maiore, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

AMSTELODAMVM, *Amſterdam*, Hollandiæ emporiũ toto orbe celeberrimum, in ſpiritualibus agnoſcere ſolet E. Harlemenſem.

AMVDASA, Africæ propriæ, ſeu Byzacenæ prouinciæ vrbs, Ptolemæo.

mæo, AMUDARSA, Vict. Vticenſi.

AMYZON, V.E. Cariæ,Ptolemæo, & Plinio : quæ in Concilio Epheſino corruptè AMAZON dicitur.

ANA, vel ANNA, *Ana*, vrbs antiqua Meſopotamiæ,ad Euphratem fl. mercatu hodieque celebris, à Petro Texera cap. 8. deſcribitur. Hinc Annenſis Catholicus,ſeu Primas, vt arbitror.

ANABAGATHA, orum,V.A. ſub P. Antiocheno.

ANAGNIA, *Anagno*, vel *Anagni*, vrbs vetus Hernicorum in Latio : vnde E. Anagninus in prouincia Romana, id eſt, ſub ſpirituali, & temporali, vt loquuntur, S.R. Eccleſiæ imperio.

ANASTASIOPOLIS,V. E. Traianopolitano in Rodope M. ſuffraganea, apud Leonem in Diſpoſitione.

ANASTASIOPOLIS, V. E. Galatiæ, ſuffraganea Ancyræ.

ANATETARTA, V. E. ſub M. Stauropolitano in Caria.

ANAZARBA, M. vij. in Armenia

mi

minore, ſub patriarchatu Antiocheno. ANAZARBVS, Plinio, Oppiani, & Dioſcoridis patria, Ciliciæ ſecundæ vrbs: hodie *Axara*, iuxta Nicetam Choniatem, alioſq; Græcos: vel *Acſerais*, iuxta Leunclauium: nunc nonniſi pagus eſt, teſte Bellonio, lib. 2. Obſeruation. cap. 108.

ANAZARTHA, V. A. ſub P. Antiocheno.

ANCHIALVS, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

ANCONA, V. E. Piceni, ſub A. Firmano, nomen retinet, in ditione Pontificia, gaudetque portu ampliſſimo.

ANCYRA, in Galatia, Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano: hodie *Angur*, Buſbequio, & Bellonio, celebris pannis vndulatis, qui ex caprarum villis eo loco texuntur.

ANCYRA, V. E. ſub M. Hierapolitano in Phrygia Cappatiana.

ANDES, Cæſari: Tacito, ANDEGAVI, quos Meduana fl. interluit: hinc ANDEGAVVM, *Angers*,

giers, V.E. ſub A. Turonenſi in Gallia. Exſtat Catalogus Epiſcoporum Andegauenſium, breui cum hiſtoria antiquitatum eius vrbis, Gallicè editus Andegaui anno 1605. Auctore Ioanne Hircetio, Doctore Theologo.

ANDRAPENSIS, E. ſub M. Amaſeno, in Helenoponto, apud Leonem in Diſpoſitione.

ANDREOPOLIS, *S. Androus*, vrbs regni Scotiæ, illuſtris, quam Archiepiſcopali dignitate, & Scotiæ primatu Sixtus IV. Papa, anno 1471. cohoneſtauit, rogante Iacobo III. Scotorum Rege, vt tradit Ioannes Ferrerius in Appendice ad Hectoris Boëthij Hiſtoriam. Sedes Andreopolitana fuit primùm in Abbernetho opido, de quo vide ſuprà. Metropolitana baſilica S. Andreæ ſolet eſſe Canonicorum regularium, & ſolus Archidiaconus erat Sacerdos ſecularis.

ANDRIVM, *Andri*, V.E. Apuliæ, ſub A. Tranenſi, in regno Neapolitano,

litano, Ducatus gentis Carafæ.

ANDROS, *Andros*, Ægæi maris, vulgò Archipelagi inſula, inter Cyclades prima, Turcicum hodie iugum patitur. Hinc E. Andrenſis, ſiue Andrius olim Athenienſi, poſteà Naxienſi, ac Parienſi M. ſuffraganeus. In hac inſula vrbs eſt eiuſdem nominis populoſa, in qua, vt & in reliqua inſula, plurimi viuunt Chriſtiani ritus Latini, Græcis ſchiſmaticis, Turciſque mixti. Solet autem E. Andrenſis confirmationem hodieque à Pontifice Romano petere, vt ex Vrbe accepimus. Ceterùm vt in Andro, ſic & in Cypro, Chio, Pera, aliiſque Græciæ locis, atque inſulis, hac noſtra quoque ætate, medios inter Turcas ac Græcos ſchiſmaticos, à noſtris hominibus Catholicis ſacra ritu & idiomate Latino celebrantur.

ANEMOE, V. E. ſub M. Seleucienſi, apud Leonem Imperatorem in Diſpoſitione. Tyrio eſt ANEMORIOS.

ANGAMALA, *Angamala*, V. olim E. Chri

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

E. Chriſtianorum S. Thomæ in India Orientali, ſub A. Goano. Cerùm Angamalenſis E. creatus eſt Archiepiſcopus Cranganorenſis, ſiue Serrenſis, per Paulum V. anno 1609. Vnde & Chriſtianorum S. Thomæ Archiepiſcopus dicitur. Vide SERRA.

S. ANGELI Ciuitas, *Sant Angelo*, V. A. frequens, & loci naturâ perquàm munita, in rupe montis Gargani ſita: diſtat à Manfredonia ſenis paſſuum millibus. De ſpecu, qui hîc Michaêli Archangelo ſacer, fusè Leander Albertus. Vide MONS GARGANVS.

S. ANGELI DE LOMBARDIS, *S. Angelo di Lombardi*, V. E. ſub A. Compſano in regno Neapolitano, Comitatus gentis Pignatellæ.

ANGELOPOLIS, *Puebla*, vel *Ciudad de los Angeles*, Hiſpanis: *Taxcala*, incolis: V. E. ſub A. Mexicano, in India Occidentali.

ANGLIA, Britanniæ inſulæ pars maior, regio titulo à multis retrò ſeculis nobiliſſima. Sunt in ea Ar-

chie

chiepiſcopi duo; Cantuarienſis, & Eboracenſis.

ANGLONA, *Anglone*, V. E. ſub A. Materano, niſi fallor, in finibus Lucaniæ, & Brutiorum, teſte Cittadino apud Ortelium in Theſauro Geographico.

ANGOLA, *Angola*, regni Congo in Africa vrbs primaria, ditionis Luſitanicæ.

ANGOLVS, Ptolemæo: ANGVLA, Plinio, vetus in Veſtinis, ſeu APRVTIO opidum, quod poſteà à Chriſtianis S. ANGELI nomine appellari cœpit, hodieque appellatur.

ANGRA, *Angra*, V. E. in inſula Tercera, ſub A. Oliſiponenſi. Eſt autem Tercera vna ex inſulis Flandricis, quas & AZORES nuncupant, in mari Atlantico.

ANICIVM. Vide AVICIVM.

ANSLOA, ſiue ASLOIA, *Anſloo*, V. E. Noruegiæ, ſub A. Nidroſienſi.

ANTANDROS, Aſiæ minoris opidum in Myſia, ad mare Ægæum, Ptolemæo: hodie *S. Dimitri*, Sophiano.

phiano. ANTANDRIVS, ſiue ATTANDRIVS, E. ſub M. Epheſino, apud Leonem in Diſpoſitione.

ANTARADVS, ſiue ANTARADOS, Syriæ vrbs, Ptolemæo, & Plinio: quæ Tyrio, Vitriaco, & Volaterrano, hodie *Tortoſa*; V. E. ſub M. Tyrenſi, & P. Antiocheno.

ANTHEDON, ſiue MAIVMA, quæ & AGRIPPIAS dicta, V. E. maritima Idumææ, ſub P. Ieroſolymitano.

ANTIBARVM, *Antiuari*, V. A. Dalmatiæ: cui ſuffraganeæ ſedes fuerunt, *Eiaterenſis*, *Palecienſis*, *Suatinenſis*, *Scodrienſis*, *Driaſtrenſis*, *Polaſtenenſis*, *Sierbienſis*, *Bolonienſis*, & *Tribunienſis*: vt in diplomate Alexandri II. recenſentur apud Baronium, tom. 11. anno 1062. Vrbs ipſa Antibarenſis, itemque ſedes omnes ſuffraganeæ, duabus exceptis, à Turcis ſunt occupatæ: ſunt tamen Chriſtiani plurimi in agro Antibarenſi habitantes, quibus hodieque præeſt A. Antibarenſis, à

Pon

Pontifice Rom. confirmatus; vt ex Vrbe accepimus. Apud Leonē Imp. in Diſpoſitione Antibarenſis E. recenſetur inter ſuffraganeos M. Dyrrachini.

ANTINOE, V. E. primæ Thebaidis in Ægypto, ad Nilum fl. hodie *Anthios*.

ANTIQVERA, *Antequera*, V. E. prouinciæ Guaxacanę, ſub A. Mexicano in Indiâ Occidentali. Epiſcopatum inſtituit Paulus III. anno 1547.

ANTIOCHIA, cognomento MAGNA, Syriæ vrbs ampliſſima, ſuper Oronte fluuio, Patriarcharum olim Antiochenorum ſedes, noſtris Antiochia, Turcis hodie *Tachia*.

ANTIOCHIA MÆANDRI, V. E. ſub Metropolitâ Stauropolitano, in Cariâ: apud Leonem in Diſpoſitione. Bellonius lib. 1. c. 105.

ANTIOCHIA PISIDIÆ, *Tachia*, Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano.

ANTIOCHIA PARVA, V. E. ſub M. Seleucienſi, apud Tyriū, & apud

Leonem Imperatorem.

ANTIPATRIS vel ANTIPATRIDA, V. E. ſub M. Cæſarienſi, in Patriarchatu Ieroſolymitano, apud Tyrium & Vitriacum.

ANTIPOLIS vrbs Galliæ Narbonenſis Ptolemæo nota, hodie *Antibe*, V. olim E. ſub A. Ebrodunenſi: quæ poſteà Graſſam Prouinciæ vrbem, tertio inde miliari, tranſlata eſt.

ANTIQVERA, *Antequera*, opidum Bæticæ, inter Oſſunam & Granatam, haud procul à Malaga.

ANTIQVERA, *Antequera*, V. E. Indiæ Occidẽtalis, in Prouincia Guaxacana, ſub A. Mexicano.

ANTVERPIA, ad Scaldim fluu. in Brabantiâ, vrbium quas Europa, Aſia, Africa ſpectat, pulcherrima, & iure optimo VRBS VRBIVM à Lipſio nuncupata, Belgis *Antvverpen*, Francis *Anuers*, emporium toto orbe celeberrimum: cui ne quid deeſſet, Epiſcopalem dignitatem Paulus IV. anno 1559. adiecit. Vrbis originem & admiranda deſcri-

pſit Carolus Scribanius, Bruxellenſis, Soc. IESV Theologus.

APAMEA ſiue APAMIA, vrbs Syriæ, Straboni, Ptolemæo & aliis nota, ſedes IV. Metropolitana ſub P. Antiocheno.

APAMEA, Metropolis ſub Patriarchatu Conſtantinopolitano.

APAMEA, ſiue APAMIA, *Apamis*, Cœle-Syriæ vrbs primaria, ad Orontem fl. M. IV. ſub P. Antiocheno.

APAMIA, vel plurali numero APAMIÆ, *Paſmiez*, octo leucis Vaſconicis à Toloſá, V. E. in Ducatu Fuxenſi, ſub A. Toloſano. Eſt autem Apamienſis Epiſcopatus à Bonifacio VIII. inſtitutus in monaſterio S. Antonini Canonicorum regularium anno Chriſti 1296. vt Nangius & Bernardus Guido tradunt.

APHRA, E. inter ſuffraganeos Ieroſolymitani, apud Tyrium; an recte, viderint alij. In ms. codice Sirleti legitur eius loco, GAB.

APHRODISIA, vrbs quondã E. Ca-

riæ, hodie *Apodiſia*.

Apia, V. E. ſub M. Laodiceno, in Phrygiâ Cappatianâ.

Apollonias, V. E. ſub M. Nicomedienſi in Bithyniâ: apud Leonem in Diſpoſitione.

Apollonias, V. E. ſub M. Sauropolitano, in Cariâ.

Apollonias, V. E. ſub M. Sardiano in Lidyâ.

Apros, vrbs Thraciæ, Plinio & Iuſtino nota, in Diſpoſitione Leonis Imper. eſt Archiepiſcopatus XI. & in Diſpoſitione Andronici eſt M. LXIII.

Aprvtivm, *Abruzzo*, Italiæ prouincia: hinc Aprutinus ſeu Theramenſis E. in regno Neapolitano.

Apta Ivlia, *Apt*, vrbs Romani operis, in Galliâ Narbonenſi, diſtat IX. leucis ab Aquis Sextiis: hinc Aptenſis E. Auſcenſi A. ſuffraganeus.

Aqvæ Albenses, V. E. in Mauritaniâ Sitifenſi: in Collat. Carth. & apud Vict. Vticenſem.

AQVÆ AVGVSTÆ, *Ags*, ad Aturum ſiue Atyrum flumen, calentes quidem & ornatæ marmoribus, ſed morbis pænè inutiles, V. E. in Galliâ Narbonenſi: hinc E. Aquenſis ſub A. Auſcenſi.

AQVÆ GRANI, vrbs Imperialis, in diœceſi Leodicenſi ſita, tumulo & reliquiis S. Caroli Magni Imper. celebris, noſtris *Aken*, Gallis, *Aix la Chapelle*: barbari Aquiſgranum vocant. Ab Aquiſgranenſi Canonicorum B. Mariæ collegio adſeruatur corona, quâ Imperatores Germanici coronari ſolent.

AQVÆ GRADATÆ, non eſt Gradus inſula, Patriarchatu olim celebris, ſed pagus ſeu vicus S. Cantiani, tertio lapide ab Aquileiâ, in orâ maritimâ.

AQVÆ SEXTIÆ, *Aix en Prouence*, Colonia Romana, vrbs Galliæ Narbonenſis: hinc A. Aquenſis.

AQVÆ STATIELLÆ, in Liguria, *Acqui*, V. E. ſub A. Mediolanenſi.

AQVÆ TARBELLICÆ, ſeu TAR-

BELLORVM, *Aqs*, V.E. ſub A. Auſcenſi.

• AQVÆ TAVRINÆ, *Aquapendente*, opidum Etruriæ, quod Aquiſium & Aquila dicitur, ad Pilium amnem.

• AQVILA, *Aquila*, Aprutij vrbs hodie præcipua, ex ruinis Amiterni & Furconij, Frederico II. Imp. ædificata, in colle apud Aternum fluuium. Huc ſedem Epiſcopalem Furconio Alexander IV. Papa tranſtulit. Aquilæ quieſcunt S. Petrus Cæleſtinus V. Papa, & S. Bernardinus Senenſis. Vrbis dominium ſpectat ad Ducem Parmæ Farneſium. Vide AMITERNVM.

AQVILIA, V. E. ſub M. Naupactio in Ætoliâ: apud Leonem in Diſp.

AQVILEIA, *Aquileggia*, Iſtriæ Venetiæque olim metropolis, titulo Patriarchatus gaudet, & Venetis paret. Vrbis olim ampliſſimæ vix hodie aliquid reſtat præter rudera, baſilicam cathedralem, monaſterium virginum, & paucas aliquot caſas, quas ruſtici inhabitant.

Pa

Patriarcha, qui Vtini agit, eò ſeſe cum Canonicis ad ſacra celebranda diebus ſolemnioribus conferre ſolet. De Aquileiæ antiquitatibus libros ſex M. Ant. Sabellicus conſcripſit.

AQVILONIA, Liuio & Ptolemæo vrbs Hirpinorum, non eſt *Agnone*, vel *Anglona*, ſed Laquedonia, vulgò *Lacedogna*, V.E. Vide LAQVEDONIA.

AQVINVM, *Aquino*, V. E. Firentanorum in Samnio, regni Neapolitani prouincia, Comitatus titulo inſignis; non autem in Campania, vt quidam falsò ſcribunt. Neque fuit hæc patria S. Thomæ Aquinatis. Vide BELICASTRVM. Cæterùm exciſo Aquino, Epiſcopus Aquinas, in Pontecuruo, primario diœceſis ſuæ opido, plerumque nunc reſidet: vt tradit Ferrarius.

ARABIA, Aſiæ regio ampliſſima, inter ſinum Arabicum & Perſicum comprehenſa: de eâ, déque ſinu Arabico, aliàs Rubro mari, vide

Bellonium Obſeruationum lib. 2. cap. 58. & ſeqq.

· ARABIA PETRÆA, Aſiæ regio, Palæſtinæ finitima. Hæc eadẽ Procopio & Stephano eſt ARABIA VETVS & PALÆSTINA TERTIA: Tyrio autem lib. 11. cap. 16. eſt ARABIA SECVNDA; & lib. 13. cap. 3. itémque lib. 15. cap. 21. PETRACENSIS, à Petrâ eius metropoli ſic dicta.

ARABISVS, V. E. ſub Melitenſi M. in Armeniâ ſecundâ.

· ARACHLE, vt in ms. codice Sirleti legitur, ſiue ARACLIA, vt in libris editis, V. E. Palæſtinæ ſub A. Tyrenſi.

ARADVS, V. E. ſub M. Tyrenſi, in P. Antiocheno.

ARATHIA, V. E. ſub Cæſarienſi M. in Cappadociâ.

· ARAVSIO, *Orange*, Plinio, Ptolemæo, Sidonio, aliiſque veteribus nota, vrbs Galliæ Narbonenſis, & Academia, hodie gentis eſt Naſſauiæ, Principatus titulo illuſtris, habétque Epiſcopum Arelatenſi A.

ſuffra

ſuffraganeum, non autem Aucnionenſi, vt quidam ſcribunt. Habet ſub ſe Principatus Arauſionenſis, præter vrbem ipſam Arauſionem, tria alia opida: quibus omnibus ius dicit Parlamentum Arauſionenſe.

ARBE, *Arbe*, inſula maris Hadriatici, paret Venetis, & habet vrbem Epiſcopalem eiuſdem nominis, ſub A. Iaderenſi.

ARBOREA, *Arbora*, vrbs Archiepiſcopalis Sardiniæ inſulæ; cui tres Epiſcopi ſunt ſuffraganei, *Vſſellenſis*, *Teralbenſis*, *& S. Iuſtæ*: vt ex Vrbe à Ioanne Cauo accepi.

ARCA, vrbs Phœniciæ, Ptolemæo Antonino, patria Alexandri Imperatoris, Lampridio & aliis ARCENA. Hieronymus Quæſtionibus in Geneſin plurali numero nuncupat.

ARCABRICA fuit olim ſedes E. in Hiſpaniâ ſub A. Toletano, nunc prope Quonquam tenue magnæ quondam vrbis veſtigium, *Arcas* vocatur: fuítque cum Quonquenſi Epiſcopatu ſub Hildefonſo IX. Rege, per Lucium III. olim vnitum:

vt tradit Garſias Loayſa in Notis ad Conc. Lucenſe.

ARCADIA Peloponneſi regio mediterranea, in quâ Megalepolis, hodie *Leontari.*

ARCADIA, *Archadia*, vrbs Cretæ inſulæ olim ſub Græcis, vt & nunc Venetis, Epiſcopum habet.

ARCADIOPOLIS, olim Archiepiſcopatus, poſteà Metropolis ſub Patriarchâ Conſtantinopolitano.

ARELATE, *Arles*, Gallula Roma Auſonio, Galliæ Narbonenſis ad Rhodanum vrbs A. ſuffraganeos habet Maſſilienſem, Tricaſtinenſem, Tolonenſem, & Arauſionenſem Epiſcopos. Olim Arelatenſis E. Viennenſi A. fuit ſuffraganeus. Quando autem Arelatenſis cœperit dici Archiepiſcopus, Ioſephus Scaliger diſputat in Epiſtolis ſuis ad Carolum Labbæum, quæ exſtant inter opera illius poſtuma, Lutetiæ anno 1610. edita.

AREQVIPA, vel ARIQVIPA, *Arequipa*, V. E. prouinciæ Peruanæ, ſub

ſub A. Limenſi, in India Occidentali. Epiſcopatum inſtituit Paulus V. Papa, cùm antea eſſet opidum diœceſis Cuſcenſis.

ARETHVSA, V. E. Syriæ, ſub M. Apamienſi, Plinio aliiſque veteribus nota, ſub P. Antiocheno; apud Tyrium.

ARETIVM, *Arezzo*, vrbs vetus Etruriæ: hinc E. Aretinus in prouinciâ Romanâ.

ARGATHELIA, ſiue ARGADIA, Scotiæ prouincia, cuius Epiſcopus ſedem habet Liſmoræ.

ARGENTANVM. Vide MARCVM.

ARGENTORATVM, Ptolemæo aliiſque veteribus notum, Germanis hodie *Strasburgum*, Italis & Hiſpanis *Argentina*, vulgò *Strasburg*, V. E. ſub A. Moguntino. Primus Argentinenſis Epiſcopus fuit S. Amãdus, qui circa annum 640. relicto Epiſcopatu Traiectenſi, eò ſe contulit, ad fidem propagandam, hortante Dagoberto Magno Frãcorum Rege, qui & dicti Epiſcopatus Argentinenſis conditor habetur. Ar-

gentinenſium Epiſcoporum hiſtoriam egregiè deſcripſit Franciſcus Guillimannus, & Friburgi Briſgoiæ anno 1608.edidit. Cathedrale porrò Canonicorum collegium hodie Mollesheimi ſiue Mulshemij; Epiſcopus autem Laureaci reſidet, eò quòd Argentinẽſes Lutheri ſectam ſequantur.

ARGOS, vrbs Peloponneſi, Ptolemæo, habuit olim Epiſcopum Corinthio M. ſuffraganeum, hinc *Argiuum* nuncupatum, qui factus eſt Metropolitanus, imperante Iſaacio Angelo.

ARHVSA, *Arhuyſen*, V. E. in Iutiâ regni Daniæ prouinciâ, ſub A. Lundenſi. Epiſcopatum inſtituit Carolus Magnus Imp.

ARIANVM, *Ariano*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Beneuentano, Ducatus titulo gaudet, & ſpectat ad gentem Gonzagam.

ARIARATHA, V. E. ſub Melitinenſi M. in ſecundâ Armeniâ.

ARIASSVS, Phrygiæ in Pamphiliâ V. E. ſub M. Pergenſi, Ptolemæo

aliiſ

aliiſque nota. Vide an eadem Aarassvs, quæ Straboni vrbs eſt Piſidiæ.

Aricia, *Rizza*, V. olim E.Latij. Ciceroni, Liuio,aliiſque nota:hinc Epiſcopus Aricinus, in prouinciâ Romanâ.

Ariminvm, *Rimini*, Ptolemæo & Plinio notum, V.E. ditionis Pontificiæ, ſub A. Rauennate. In ſuo territorio Rubiconem amnem habet, quem hodie *Piſatellum* vocant, quem olim Romanis terminum cũ exercitu armato tranſire nefas fuit. Quod cum I. Cæſar feciſſet, bello ciuili occaſionem & cauſam præbuit.

Arisitensis vicus Galliæ Narbonenſis, in quo Epiſcopum conſtitutum ſcribit Greg. Turonenſis lib. v. Hiſt. Francorum cap.5.

Armacha, vrbs celebris Hiberniæ, *Armach*, Archiepiſcopali dignitate ornata fuit anno 1151. auctoritate Eugenij III.

Armenia, regio Aſiæ, inter Taurum & Caucaſum montes, à Cappado

padociâ ad Caſpium mare vſque protenſa. Armenia maior ſeu ſecũda Gerardo Mercatori hodie eſt *Turcomania.* Armenia minor ſeu prima, Colchidi vicina, Leunclauio eſt *Accoionlu.* De Armeniorum Patriarchis hodiernis vide lib. 1. Notitiæ Epiſcopatuum cap. 17. & 18. In Armeniâ maiore, ſub Perſarum Imperio, ſunt hodiéque plurimi Chriſtiani, Latinum ritum in ſacris ſeruantes, de quibus vide lib. 1. cap. 20. Fuit autem Armeniæ maioris Apoſtolus *S. Gregorius* cognomento *Illuminator*, Menologio Græcorum & Martyrologio Rom. ad diẽ 30. Septembris adſcriptus: de quo vide lib. 1. cap. 18. & lib. 3: cap. 5. Eiuſdem S. Gregorij venerandum caput ex Oriente tranſlatum adſeruatur Neapoli in Italiâ, teſte Baronio citato loco ad Rom. Martyrologium.

ARMENII, homines Chriſtiani, non modò per Turciam, Perſiam, cęteráſque prouincias Orientales ſparſi ſunt, ſed etiam per Ruſſiam ac Poloniam:

Coloniam: quin imò & Epiſcopum ſuum habent ſub ditione Regis Poloniæ; de quo lib. 4. cap. 19. diximus. Et nominatim Leopoli in Ruſſiâ, viciniſque in locis agunt plurimi.

AROSIA, *Aroſen*, V. E. Sueciæ ſub A. Vpſalienſi. Apud Aroſiam argenti metalla præſtantiſſima eruuntur.

ARSASOMATHA, V. E. ſub Amidâ, in P. Antiocheno.

ARSENARIA, Colonia Mauritaniæ Cæſarienſis, Ptolemæo & Melæ, hodie *Arſen*.

ARSINOE, V. E. Ægypti ad ſinum Arabicum, *Suez* hodie Petro Gyllio & Bellonio.

ARTESIA, *Artois*, Galliæ Belgicæ prouincia, Comitatus titulo nobilis: cuius vrbes EE. ſunt Atrebatum & Audomaropolis. Comitum Arteſiæ hiſtoriam meditatur Ferreolus Locrius.

ARTZESII ſiue S. Nicolai E. ſub M. Keltzenenſi.

ARVERNVM, municipium ſiue opidum, nó procul à veteri Gergouiâ,

apud

apud Sidonium Apollinarem epiſt. 1. lib. 11. & epiſt. 5. lib. 7. de vrbibus Aquitaniæ primæ. Hodie *Clermont* dicitur, iam inde à temporibus Caroli Calui, vt patet ex Lupo Ferrarienſi. Habet Epiſcopum Bituricẽſi A. ſuffraganeum, qui ſe Comitem Aruerniæ nuncupare ſolet. Quâ de re vide Choppinum lib. 2. Pol. ſacræ tit. 1. & lib. 1. de Domanio Frãciæ, tit. 3. Eodẽ loco diſſerit de Aruerniæ Ducatu, duplici Comitatu, & Delphinatu. Sidonio Apollinari eius vrbis Epiſcopo dicitur A L-V E R N V M.

- S. A S A P H I ſiue A S A P H E N S I S E. in VVallia Angliæ prouinciâ, ſub A. Cantuarienſi, vulgò *Sainct Aſſe*. S. Aſaphus Epiſcopus claruit circa ann. 750.

- A S B A H A M, regni Perſiæ Metropolis, duodecim milliariũ ſpatium complexa, apud *Beniaminum* Tudelenſem in Itinerario. Vide P E R-S I A.

A S C A L O N, *Scalona*, vrbs maritima Palæſtinæ, Ptolemæo, cuius & mẽtio

Ctio ſit Iudicum 1. eſt inter Sedes ſuffraganeas ſub P. Ieroſolymitano, apud Tyrium. Aſcalonenſis E. poſteà dictus eſt Bethlehemitanus; teſte Vitriaco Hiſt. Orient. lib. 1. ca. 40. & 57. De Aſcalone antiqua & noua, vide Beniaminum Tudelenſem in Itinerario per Plantinum excuſo.

A S C V L V M, nonnullis E S C V L V M, *Aſcoli*, V. E. Picenorum, in Prouinciâ Romanâ.

A S C V L V M, *Aſcoli*, in Apuliâ Dauniâ apud Apennini montis radices, inter Neapolim & Barium, ad alterius diſcrimen, S A T R I A N V M à veteribus dictum, hodie Principatus titulo illuſtre, habet Epiſcopũ A. Beneuentano ſuffraganeum.

A S I A, veteribus tertia pars Orbis terrarum, quam hodie partim Moſcouitæ, partim Tartari, partim Turcæ, partim Perſæ, partim Luſitani in Indiis, aliique populi obtinent. De Aſiæ Epiſcopatibus P. Conſtantinopolitano olim ſubditis, vide ſuprà lib. 3. cap. 1. & ſeqq.

ASIA MINOR, hodie *Natolia*, ſiue *Anatolia* dicitur, ex altera parte Helleſponti: à voce Græca Ἀνατολή, quæ Orientem ſignificat. Vulgò eæ regiones Aſiæ, quibus Turca nunc dominatur, *Anatoliæ* nomine nuncupantur, teſte Bellonio Obſeruationum lib. 1. cap. 68.

ASIDONIA, ſiue ASIDO, iuxta Plinium, hodie *Medina Sidonia*, V. olim E. ſub A. Hiſpalenſi, nunc Epiſcopo caret. De ASSIDONIÆ Ducibus vide Marianam lib. 14. cap. 15.

ASPENDVS, Pamphiliæ, V: E. ſub M. Sidenſi, Liuio, Stephano, & Ptolemæo nota.

ASLOIA, ſiue ANSLOA, *Aſloy*, V. E. Noruegiæ ſub A. Nidroſienſi.

ASPONENSIS, E. ſub M. Ancyrano in Galatia: qui poſteà inter Metropolitanos eſt relatus, vt legitur in Scholiis ad Diſpoſitionem Leonis Imperatoris.

ASSISIVM, patria S. Franciſci, Ordinis Minorum fundatoris, *Aſſiſi*, V. E. Vmbriæ, in ditione, ac prouincia

uincia Romana.

Assvr. Vide Mvsal.

Assyria, regio maioris Aſiæ. Aſſyrij Chaldæi Orientales ſunt hodie inter Neſtorianos orthodoxi, agnoſcuntque Romanum Pontificem: de quibus vide lib. 1. cap. 16.

Asta. Vide Hasta Pompeia.

Astigi, vel Astigis, vrbs olim clariſſima, quæ hodie *Eceia* dicitur: quondam Epiſcopum habuit Hiſpalenſi A. ſuffraganeum, nunc caret Epiſcopo.

Astracan, ſiue vt Ioannes Perſa vult ſcribi, Astarcan, vrbs ditionis Moſcouiticæ, haud procul à mari Caſpio: deſcribitur ab eodem Ioanne Perſa lib. 3. cap. 1.

Astvrica, *Aſtorga*, V. E. Hiſpaniæ, olim ſub A. Bracarenſi, hodie ſub Compoſtellano.

Atella, *Atella*, V. E. Campaniæ, cuius ſedes vnita eſt cum Aduerſana.

Aternvm, V. olim E. Pelignorum,

rum, quæ hodie iacet: PISCARIA, vulgò *Peſcara*, opidulo ex eius ruinis conſtructo, & ſede Epiſcopali Hadriam tranſlata.

ATHENÆ, *Sethines*, vrbs olim Græciæ clariſſima, & M. ſub P. Conſtantinopolitano.

ATHOS, mons Græciæ: *Monte ſancto*, Italicè: in Macedonia, vnius diei ſpatio à Theſſalonica: quem montem quinque, aut ſex Caloierorum, id eſt, Græcorum, Ordinis S. Baſilij Monachorum millia hinc inde ſparſim in vigintitribus, aut vigintiquatuor monaſteriis habitantia incolunt: de quo fusè Bellonius lib. 1. Obſeruationum, cap. 25. & ſequentibus. Caloieri iſti non modò Græcis, ſed & Turcis ipſis in magna ſunt veneratione.

ATINA, (vnde Atinates, Ciceroni) hodie *Atino*, iniuriâ quidem temporum Epiſcopalem dignitatem amiſit, ſed nullius tamen hodie diœceſis cenſetur, eiuſque Præpoſitus Epiſcopalem habet iuriſdictionem. Conſtructa eſt loco edito,

[C]edito, apud Apennini montis radices, & numeratur hodie inter vrbes Aprutij.

ATREBATES, Galliæ Belgicæ populi, Iulio Cæſari, aliiſque veteribus noti, quorum vrbs ATREBATVM, *Arras*, habet Epiſcopum olim Remenſi, nunc Cameracenſi A. ſuffraganeum. Vide Chronicon, ſiue Hiſtoriam Epiſcoporum Atrebatenſium, & Cameracenſium, circa annum Chriſti 1040. à Balderico Nouiomenſi, ac Tornacenſi Epiſcopo ſcriptam. Intra muros vrbis Atrebatenſis, in Vedaſtina Benedictinorum Abbatia quieſcit *S. Vedaſtus* Epiſcopus Atrebatenſis, & Cameracenſis, (multis enim ſeculis duæ iſtæ ſedes Epiſcopales vnitæ fuerunt) idemque Clodouei primi Francorum Regis Chriſtiani Catechiſta. In eadem vrbe hodieque adſeruatur Manna, ſiue Lana circa annum Chriſti 370. cælo lapſa, vt Hieronymus in Chronico nuncupat. Qua de re exſtat libellus Nic. Gazæi linguâ

Gal

Gallicâ editus. Ibidem adſeruatur & Cereus miraculoſus, qui etſi ſæpius accendatur, nulla tamen ſui parte minuitur. De quo vide Sigeberti Chronicon à nobis editum, ad annum 1129. & Notas Georgij Coluenerij ad Balderici Chronicon Cameracenſe.

ATRIA. Vide HADRIA.

ATTALIA, vrbs olim Epiſcopalis ſub Sylæano, ſiue Pergenſi M. in ſecunda Pamphilia, facta eſt Metropolis temporibus Alexij Comneni Imperatoris, & Euſtathij Patriarchæ Conſtantinopolitani, vt legitur in Scholiis ad Diſpoſitionem Leonis Imperatoris.

ATVATICVM: Ptolemæo, Tungrorum opidum: Ioſepho Scaligero, in Notitia Galliæ, eſt vrbs Tungrorum: olim E. V. quæ hodie *Tongeren* dicitur. Et ATVATICI Cæſaris, eidem ſunt Tungrenſes, non autem Antuerpienſes, quod Ioannes Goropius Becanus perſuadere conatus fuit. Vide TVNGRI.

ATVRENSIVM, vel ATYRENSIVM

Sivm Ciuitas E. ſub A. Auſcenſi, à flumine Aturo, vel Atyro ſic dicta. Vide Lectiones Auſonianas Ioſephi Scaligeri.

Avaricvm Bitvrigvm, *Bourges*, V. hodie A. in Gallia. Vide Bitvriges.

Avca, ſiue Oca, nunc non extat, vtpote in vaſtatione Hiſpaniæ à Mauris diruta: ſedem olim habuit Epiſcopalem Tarraconenſi A. ſuffraganeam, quæ ad vrbem *Gamonal* anno 1074. eſt tranſlata, atque inde *Burgos* anno 1075. teſte Garſiâ Loaysâ in Notis ad Concilium Lucenſe.

Avdomaropolis, *Sainct Omer*, vrbs Arteſiæ in Gallia Belgica, habet Epiſcopum Cameracenſi A. ſuffraganeum, auctoritate Pauli IV. anno 1559. Intra muros vrbis viſitur illuſtris Abbatia S. Bertini, Monachorum Benedictinorum, qui obiit anno 698. Ceterùm S. Audomarus fuit Epiſcopus Morinenſis, ſeu Teruanenſis, & obiit anno 695.

Avella, Silio Italico: Avella

LANVM, Sergio, V. olim E. Campaniæ, à qua Nuces Auellanæ nomen habent, iuxta Macrobium. De ea libros III. ſcripſit Ambroſius Leo.

AVELLINVM, Hirpinorum in Aprutio opidum, Ptolemæo: quod Plinio ABELLINVM: hodie *Auellino*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Beneuentano, ſpectatque ad gentem Caranilam.

AVENIO, *Auignon*, Cauarum vrbs, Melæ, ad Rhodanum fl. in Gallia: eſt Romani Pontificis. Olim Epiſcopum habuit Arelatenſi A. ſuffraganeum, hodie gaudet dignitate Archiepiſcopali, quam Iulius II. inſtituit.

AVENTICVM, *Auanches*, vrbs olim Epiſcopalis, apud Heluetios: cuius quidem ſedes inde Lauſanam anno Chriſti 598. tranſlata eſt, vt fusè tradit Guillimannus lib. 1. de Heluetia, cap. 3.

AVERSA. Vide ADVERSA.

AVGVSTA DIA VOCONTIORVM, *Die*, V. E. Galliæ, ſub A. Vien

Viennenſi. Aliis dicitur DEA, non DIA, & ciuitas DEENSIVM: vt notat Ioſ. Scaliger in Notitiâ Galliæ.

AVGVSTA AVSCORVM vel AVSCIORVM, *Auch*, V. A. Galliæ: hinc Auſcenſis ſiue Auſcorum Archiepiſcopus, qui ineptè Auxitanus à vulgo dicitur.

AVGVSTA EMERITA, vrbs olim A. Hiſpaniæ. Vide EMERITA.

AVGVSTA PRÆTORIA, Ptolemæo nota, Germanis *Augſt*, Italis *Oſta* ſiue *Aoſta*, V. E. ſub A. Tarantaſienſi, in Principatu Pedemontano.

AVGVSTA RAVRICORVM, ſiue RAVRACORVM olim Galliæ vrbs potens, hodie nō niſi vicus ſeu pagus haud procul à Baſilea, vulgò *Augt* dictus.

AVGVSTA TAVRINORVM, hodie *Turino*, in regione Pedemontanâ. Vide TAVRINVM.

AVGVSTA TIBERII, hodie *Regensburg*, vt Auentinus ſcribit, vrbs

Germaniæ ad Danubium fluuium: vulgò Ratispona, habet Epiſcopum Saliſburgenſi A. ſuffraganeum.

Avgvsta Treverorvm, *Trier*, V. A, & Academia ad Moſellam: de cuius vrbis origine ac ſtatu ſcripſit Guilielmus Kyriander, Biponti an. 1603. editus, ſed cautè legendus. De antiquitatibus præſertim Eccleſiaſticis Treuerorum ſcripſit & Chriſtophorus Brouuerus, Soc. Iesv preſbyter, Academia curæ Patrum Soci. Iesv cõmiſſa eſt.

Avgvsta Veromandvorvm, vrbs olim E. ſub A. Remenſi, hodie *Vermand Abbay*: nãm eo ipſo loco, quo vrbs olim ſtetit, hodie viſitur inſigne monaſteriũ, abbatiali titulo condecoratum, inter Quintinopolim & Peronam. Ita nonnulli: ſed Ioſ. Scaligero eſt ipſa Quintinopolis, *la ville de Sainct Quentin en Vermandois.* In hiſtoria vitæ S. Quintini locus paſſionis diſertè nuncupatur Auguſta Veromanduorum.

AVGVSTA VINDELICORVM, quæ & RHÆTORVM, *Augsburg*, Germaniæ vrbs Ptolemæo, habet E. Moguntino A. ſuffraganeum. Solet autem Epiſcopus Auguſtanus plerumque commorari in ſui iuris Academia & opido Dilinga: habétque iuriſdictionem Eccleſiaſticam ac politicam per vniuerſam penè Sueuiam. Rerum Auguſtanarum commentarios, itémque de Sanctis Auguſtanis cùm Epiſcopis tũ aliis eleganter ſcripſit Marcus Velſerus Duum-vir Auguſtanus. Exſtat & Sigiſmundi monachi Auguſtanum Chronicon Eccleſiaſticum Francofurti an. 1607. per Ioannem Piſtorium cum magno Chronico Belgico publicatum: item Henrici Maiſachi, Abbatis S. Afræ, Chronica de Auguſtanis Epiſcopis & Abbatibus.

AVGVSTODVNVM, *Auſtun*, Eduorum caput Tacito, V. E. in Ducatu Burgundiæ: hinc E. Eduenſis ſiue Auguſtodunenſis, Lugdunenſi A. ſuffraganeus.

· AVGVSTONEMETVM, *Clairmont.* Ptolemæo & Iſidoro, Aruernorum metropolis. Vide CLARVS MONS.

AVGVSTOPOLIS, V. E. ſub III. Sede Metrop. Rabenſi ſeu Petracenſi, in P. Ieroſolymitano, apud · Tyrium.

· AVIA, *Abie*, V. olim E. in Aprutio, apud Aquilam, à Longobardis exciſa.

AVICIVM aliis ANICIVM, vulgò nunc PODIVM, *Le Puy*, V. E. Galliæ, à colle Auicio ſic dicta: inde Auicienſis ſiue Podienſis E. ſub A. Bituricenſi. Maſſonus dicit legendum Auicium, non Anicium.

· AVILA, *Auila*, vrbs Hiſpaniæ, veteribus AVELA, hodie ABVLA, Epiſcopum habet, olim Emeritenſi, nunc Compoſtellano A. ſuffraganeum. Vide ABVLA.

AVLE, V. E. ſub Damaſco, in P. Antiocheno, apud Tyrium.

· AVLON ſiue AVLONA, hodie *Valona*, ad mare Hadriaticum, quam Turcæ Venetis ſuperiori ſæculo eripuerunt, portum habet & arcem

ſatis

ſatis firmam. Apud Leonem Imp. in Diſpoſitione fit mentio AVLONIS ſub M. Athenienſi, & Aulonenſi ſub M. Dyrrachino.

AVLOPOTAMVS, V. E. Cretæ inſ. ſub A. Cretenſi, apud Leonem in Diſpoſitione. Gaudet ea hodiéque iſtâ dignitate, ſub dominio Venetorum: vt ex Alexandri Turriani Epiſcopi Sittiæ & Hierapetræ, litteris accepimus.

AVRELIANORVM ciuitas, hodie AVRELIANVM, ad Ligerim fl. *Orleans*, V. E. Galliæ ſub A. Senonenſi. Epiſcoporum eius vrbis hiſtoriam itémque Annales Eccleſiæ Aurelianēſis ſcripſit Carolus Sauſſæus Decanus Aurelianenſis, nobis in Galliâ notus. Aurelianum porrò veteribus fuit GENABVM AVRELIANORVM; vt in Notitiâ Galliæ tradit Ioſ. Scaliger.

AVRELIOPOLITANVS ſiue PERICOMENSIS E. in Diſp. apud Leonem.

AVRIA, Callæcorum opidum in Hiſpaniâ, hodie *Orenſe*, ad Minium

ſi. Inde Auricnſis, qui olim Bracarenſem, nunc Compoſtellanum A. agnoſcit.

AVRIENSIS E. in Mauritaniâ, apud Gomezium lib. 5. vitæ Ximenij.

- AVSCI, Aquitanorum clariſſimi populi, apud Melam, Vide AVGVSTA AVSCORVM.

•AVSONA, apud Ptolemæum AVSA, hodie *Vich*. Hinc Auſetanus & Auſonenſis E. in ſubſcriptionibus veterum Hiſpaniæ Conciliorum, vt olim, ſic & hodie A. Tarraconenſi ſuffraganeus.

AVSTRIA, *Ooſtenriick*, *Auſtrice*, Germaniæ regio ad Danubium, habuit primùm Marchiones, poſteà Duces, demum Archiduces; quibus hodiéque paret. Sunt in eâ vrbes Epiſcopales duæ, *Vienna* caput prouinciæ, & *Noua Ciuitas*. Auſtriacam hiſtoriam libris 4. VVolfangus Lazius comprehendit. De antiquâ & verâ origine gentis Auſtriæ ſiue Habſpurgicæ libros 7. anno 1605. publicauit Frãciſcus Guillimannus, Hiſtoriarũ Profeſſor Friburgi Briſgoiæ

goiæ. Extant & Annales Auſtriæ per Gerardum de Roo, Oeniponti an. 1600. publicati.

A V T I S I O D O R V M, vt veteres ſcribunt, vulgò A L T I S I O D O R V M, *Auxerre*, A V T R I C V M ad Icaunam Ptolemæo, V.E. ſub A. Senonenſi in Galliâ. Res geſtæ Epiſcoporum leguntur apud Robertũ cœnobitam Altiſiodorenſem in Chronico Altiſiodorenſi per Nic. Camuzæum Trecis an. 1609. publicato.

A V X I M V M ſiue A V X V M V M, *Oſmo*, Piceni vrbs E. in Italiâ, à quo Auxumates populi apud Straboné.

A V X I T A N V S E. Vide A V S C I I.

A Z O T E I P P I N I, V.E. ſub M. Cæſarienſi in P. Antiocheno: apud Tyrium.

A Z O T E P A R A L I Æ, V. E. ſub eodem.

B.

BA B Y L O N, ad fl. Cobar, in quâ regnauit Nabuchodonoſor Rex Babyloniæ, & fuit turris Babel. Vide B A G A D A D.

B A B Y L O N, vrbs Meſopotamiæ, ve-

terum Aſſyriæ Regum ſedes: cuius ruinæ ad Euphratē adhuc monſtratur: habuitque ea olim Catholicū ſeu Primatem P. Antiocheno ſubiectum. Vide BAGADAD.

BABYLON, in Ægypto, eſt vetus vrbs Cairi, paulò ſupra Cairum nouum, quod hodie floret ad Nilum fluuium. Viſuntur illic multorum ædificiorum olim ſplēdidorum rudera: éſtque nunc exiguus pagus, quem Chriſtiani Armeni & Græci incolunt, teſte Bellonio l. 2. c. 38. Iacobus Vitriacus lib. 3. Hiſt. Ieroſolymitanæ tradit Babylonem cum Cairo in vnum corpus conflatam fuiſſe. Quarto milliari à Cairo, vltra Nilum, loco deſerto, hodiéque viſuntur Pyramides illæ Ægyptiæ, veteribus adeò decantatæ: quas idē Bellonius deſcribit lib. 2. Obſeruat. cap. 42. & libro De admirabili operum antiquorum & rerum ſuſpiciendarum præſtantiâ.

BACCOVIA, *Backouia*, vrbs Valachiæ, cui Clemens VIII. Papa Epiſcopum dedit.

BA

BAGADAD, vrbs Meſopotamiæ, mercatu celebris, circa an. 763. exſtructa, ad Tigrim fl. (qui hodie *Digilah* ab incolis dicitur) ſita, Baſſæ Turcici ſedes, habet viginti ampliùs domorum millia. Incolunt eā Arabes, Turcæ, Perſæ, Neſtoriani, Armeni, & Iudæi. Bagadadenſes tres ferè linguas in vſu habent; Turcicā, Arabicam, & Perſicam. Errant autem qui Bagadad cum Babylone ſeu Babyloniâ confundunt, quæ diei vnius itinere inde diſtat. Nam Bagadad ad Tigrim, Babylon autem ad Euphratem (qui *Phorat* nunc appellatur) ſita fuit, cuius hodie pauca vix rudera ſuperſunt. Ita Petrus Texera Luſitanus, nobis Antuerpiæ amicus, in ſuo Itinerario Orientali, Antuerpiæ an. 1610. edito. Peragrauit is Meſopotamiam totúmque Orientem an. 1604. Aliis BALDACVM, *Baldach*, vrbs eſt prope ruinas antiquæ Babylonis exſtructa. Beniamino Tudelenſi in Itinerario, BAGDAD eſt vrbs magna, ad Tigrim fl. ſita, haud pro-

cul à brachio quodam Euphratis fluminis. Iuxta eumdem Beniaminum, BABEL illa antiqua XXX. milliariũm ſpacium olim complexa, nunc funditus euerſa (in qua ruinæ palatij Nabuchodonoſoris adhuc viſuntur) diſtat ab vrbe *Bagdad* ſpatio duorum dierũ plus minùs. Apud eumdem vide de Turri *Babel*, déque Ezechielis, Ananiæ, Miſaëlis & Azariæ ſepulcris, quæ ipſius ſæculo adhuc exſtabant in illo tractu.

BAHIA OMNIVM SANCTORVM, vulgò *Baïa de todos Sanctos*, V. E. in Braſiliâ, quæ pro Metropolitano agnoſcit A. Oliſiponenſem in Luſitaniâ. Vide BRASILIA.

BAIOCASSES, Cæſari & Auſonio noti, nunc BAIOCA, *Bayeux*, V. E. ſub A. Rotomagenſi in Normanniâ.

BAIÆ, V. olim E. Campagniæ, Latinis Græcíſque notiſſimæ, quæ Hannibalis robur fregerunt. Veſtigia ſuperſunt, ingentium ſcilicet operum fundaméta pelago demerſa,

ſa, cum plateis ſilicatis.

BAIONA, LAPVRDENSIVS, *Baionne*, ad Aturum ſiue Atyrum fl. V. E. ſub A. Auſcenſi, in ditione & finibus regni Galliæ verſus Hiſpaniam.

BALBEC, vrbs Phœniciæ, ad radices montis Libani ſita, olim CÆSAREA nuncupata, deſcribitur à Bellonio lib. 2. Obſeruat. cap. 95.

BALEARES inſulæ, hodie MAIORICA & MINORICA, *Maiorca* & *Minorca*, Mauris anno 1228. per Iacobũ Aragoniæ Regem ereptæ, Regi Catholico parent. In Maioricâ eſt vrbs eiuſdem nominis, cui datus eſt Epiſcopus anno circiter 1230. Fuit ea Raimundi Lulli patria, qui à Mauris in Africâ an. 1301. ob religionem cæſus, atque in vrbem patriam relatus, magnam à populis habet venerationem. In Academiâ Maioricenſi, itémque Barcinonenſi libri eiuſdem Lulli hodiéque explicantur. Marianam Rerum Hiſp. lib. 15. cap. 4. & lib. 12. c. 14. conſule. Eſt autem Maioricen-

ſis E. hodie ſuffraganeus A. Valentino, vt Gaſpar Eſcolanus in Hiſtoria Valentina tradit.

BALNEO-REGIVM, *Bagnerea*, V. E. prouinciæ Romanæ, ac ditionis Pontificiæ, patria S. Bonauenturæ Cardinalis & Doctoris ex ordine Minorum.

BAMBERGA, olim BABEBERGA, *Bamberg*, Germaniæ V. E. à iuriſdictione Archiepiſcopali exépta: cuius vrbis Epiſcopus pallio Archiepiſcopali in ſacris vtitur, vt in Italiâ Oſtienſis, Lucenſis, & Ticinenſis. & in Galliâ Dolenſis, ex priuilegio à Rom. Pontificibus cóceſſo. Bambergenſem Epiſcopatum inſtituit ac dotauit Henricus II. Imperator: vt Ioannes Cygneus in ſuo Annalium Bambergéſium Prodromo, an. 1603. typis Moguntiæ publicato, tradit. Bambergenſis ager tantam glycyrizæ copiam prębet, vt toti Germaniæ ad vſum deliciarum & medicamentorum ſufficiat. Bambergenſem Epiſcopatū ab omni iugo Archiepiſcopali exemit

Cle

Clemens II. anno 1047. & Pallij vſum an. 1049. Leo IX. conceſſit: vt tradit idem Cygneus.

BANGORA, *Bangor*, V. E. Angliæ, ſub A. Cantuarienſi.

BARBASTRVM, *Barbaſtro*, vrbs Hiſpaniæ, Mauris circa annum 1102. erepta eſt. Pontius Rotenſis Epiſcopus à Romano Pontifice id temporis impetrauit, vt Barbaſtri Epiſcopus deinceps nominaretur, & eſſet. Mariana lib. 10. cap. 7. Barbaſtrenſis porrò Epiſcopus hodie ſuffraganeus eſt A. Cæſarauguſtano, vt ex Vrbe, atque Hiſpania anno 1614. accepimus.

BARCINO, apud Plinium, vulgò *Barcelona*, Cataloniæ caput, & Academia, ad mare Mediterraneum: Epiſcopum habet Tarraconenſi A. vt olim, ſic & nunc ſuffraganeum. Barcinonenſium Comitum, & Hiſpanorum hiſtoriam ſcripſit Franciſcus Diagus.

BARDARIOTARVM, ſiue TVRCORVM E. ſub M. Theſſalonicenſi, apud Leonem Imperatorem

in

in Diſpoſitione.

B A R I V M, *Bari*, V. A. Apuliæ, in ora maris Ionij ſita: templum habet auguſtum S. Nicolai Myrenſis Epiſcopi reliquiis, cultuque celeberrimum. Barienſi, ſeu Barenſi A. parent Epiſcopi, *Bituntinus*, *Melphitenſis*, *Iuuenacenſis*, *Rubenſis*, *Conuerſanus*, *Mineruienſis*, *Polignianenſis*, *Lauellinenſis*, *Bitectenſis*, & *Catharenſis*, in Dalmatia, vt ex monumentis illius Eccleſiæ ad Vrbem miſſis accepimus. Auguſtinus Proſper in Notis ad Stephani Quarantæ Bullarium omittit E. Catharenſem: quod miror. Vide C A N V-S I V M.

B A R R A N C A. *Barranca*, V. E. ſub A. Platenſi, in Peruano regno, apud Indos Occidentales, caput prouinciæ S. Crucis de la Sierra.

B A S I L E A, Heluetiorum nobilis vrbs ad Rhenum ſita, Germanis *Baſel*: Gallis, *Baſle*: ex Auguſtæ Rauricorum ruinis conſtructa: cuius Epiſcopus ab hæreticis loco pulſus domicilium nunc habet

Brun

Bruntruti, eſtque ſuffraganeus A. Veſontionenſi. Collegium cathedrale Canonicorum reſidet Friburgi Briſgoiæ. De Baſilea iam olim ſcripſit Æneas Siluius.

BASILEVM, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

BASORA, vrbs mercatu celebris, haud procul à Sinu Perſico, ſecundo lapide à Tigri & Euphrate fluminibus ſita, Baſſæ Turcici ſedes: habet decem circiter millia domorum, & deſcribitur à Petro Texera in Itinerario Orientali, Antuerpiæ anno 1610. per Verduſſium Hiſpanicè edito. Incolæ partim ſunt Arabes, partim Turcæ.

BASTI, hodie *Baſa*, inde Baſtitanus E. olim Toletano A. ſuffraganeus. Hodie caret Epiſcopo, eſtque in diœceſi Accitana, quamuis A. Toletanus iuris aliquid in eam habeat: qua de re vide Aluarum Gomezium in vita Ximenij.

BATHONIA, *Bathe*, V. E. Angliæ, ſub A. Cantuarienſi. Vide VVELLA.

BAVA

BAVARIA, *Beyeren*, *Bauier*, Germaniæ regio, religionis Catholicæ Romanæ ſtudioſiſſima, Ducatus titulo nobilis: cuius vrbes primariæ ſunt, *Monachium*, Principis ſedes, & *Ingolſtadium*, Academia. De Boiorum antiquitatibus ſcripsêre Ioannes Auentinus, Marcus Velſerus, & alij.

BEARNIA, ſiue vt medij æui Scriptores nuncupant, BENEARNIA, *Bearn*, prouincia Principatus titulo inſignis, ad radices Pyrenæorum montium, ſemper ſeparata fuit à Francorum ditione, eodemque quo regnum ipſum habita iure, id eſt, optimo maximo. Sed accreuit quaſi regno Galliæ, cùm Henricus IV. Franciæ & Nauarræ Rex ſceptrum Gallicum capeſſeret iure ſucceſſorio. Bearniæ metropolis eſt caſtrum Palum, vulgò *Pau*, vbi & Principis ſedes, & tribunal prouinciæ, ſeu curia ſuprema. Sunt in ea vrbes duæ Epiſcopales, *Laſcarienſis*, & *Oloronenſis*, Auſcenſi A. ſuffraganeæ.

BEATIA, Ptolemæo: aliis, BIACCIA, hodie *Baeſa*, vrbs olim E. ſub A. Toletano, nunc ſita eſt in Epiſcopatu Giennenſi, caretque proprio Epiſcopo. Inde Epiſcopus Beatienſis, vt habent vetera Concilia Hiſpaniæ.

BECERRA ARABIÆ, eſt Sedes IV. Metropolitana ſub P. Ieroſolymitano, apud Guil. Tyrium, 29.

BELGÆ, omnium Gallorum fortiſſimi, Iulio Cæſari, & aliis vetuſtis ſcriptoribus. De BELGIO veteri, quale fuit ſub Romanis, ſcripſit Petr. Diuæus, item quale fuerit ſub Francis: qui Liber poſterior manuſcriptus apud me exſtat, typis nondum editus. Vide GERMANIA INFERIOR.

BELLA. V. E. in Sanctionibus Imperatorum Orientalium.

BELLE, V. E. ſub M. Scythopoli, in P. Ieroſolymitano, apud Tyrium.

BELLICIVM, ſiue BELLICA, *Bellay en Breſſe*, V. E. ſub A. Veſontionenſi, quæ olim Duci Sabaudiæ, nunc paret Regi Galliæ: ex quo

fœdus

fœdus inter Henricum IV. Galliæ Regem & Carolum Emmanuelem Ducem Sabaudiæ eſt ſancitum. Habet templum Epiſcopale D. Ioanni Baptiſtæ dicatum, conditumque à Rodulfo Ignauo Rege Burgundiæ.

BETLOCASSI, apud Cæſarem, malè pro BAIOCASSI, qui & BAIOCASSES, *Bayeux*, vt notat Scaliger in Notitia Galliæ.

BELLOCASTRVM, *Belcaſtro*, V. E. ſub Archiepiſcopo S. Seuerinæ, in Neapolitano regno. Gabriel Barcius lib. de antiquitate Calabriæ nuncupat BELICASTRVM, & tradit fuiſſe patriam S. Thomæ cognomento Aquinatis, Ordinis Prædicatorum: Landulphus namque S. Thomæ pater, huius vrbis, & vicinorum opidorum dominus fuit. Dictus eſt autem Aquinas, non quòd Aquini natus ſit, (quæ vrbs eſt Frentanorum in Samnio; non in Campania, vt nonnulli falsò ſcribunt) ſed quòd vocabulum iſtud S. Thomæ familiæ ſit gentilitium. Exſtatque etiamnum Aqui-

na

na familia Conſentiæ, Tropeæ, & alibi in Calabria.

BELLOVACI, & BELOVACI, Cæſari, aliiſque noti: nunc BELLOVACVM, olim CÆSAROMAGVS BELLOVACORVM, *Beauuais*, ad Tharam amnem, V. E. ſub A. Remenſi. Epiſcopus gaudet titulo Comitis, & Paris Franciæ. Hiſtoriam vrbis, & Epiſcoporum Bellouacenſium ſcripſit Petrus Louuetius, Rotomagi anno 1614.

BELLVNVM, ſiue BELVNVM, Ptolemæo, & Plinio, ditionis Venetæ, V. E. ſub Patriarcha Aquileienſi: vulgò *Ciuidad de Belun.*

BENDENSIS, E. *Benda*, ſub A. Dyrrachino.

BENEVENTVM, *Beneuento*, olim MALEVENTVM, vt ſcribit Plinius lib. 3. V. A. in regni Neapolitani quaſi vmbilico ſitum, ampliſſimi quondam Ducatus ſub Longobardis caput, hodie ditionis eſt Pontificiæ.

BERENICE, *Vrnich*, V. olim E. Cyrenes.

BERGA, ſiue BERGÆ, *Bergen*, V. E. & emporium Noruegiæ, ſub A. Nidroſienſi. Plinius lib. 4. cap. 16. vocat *Bergos*, plurali numero, & falsò inſulam eſſe putat: *Sunt qui & alias inſulas prodant, Scamniam, Dumnam, Bergos, maximamq; omnium Nerigon; ex qua in Thulen nauigetur.*

BERGOMVM, *Bergamo*, ditionis Venetæ, V. E. ſub A. Mediolanenſi. Hinc Bergomates, apud Plinium. Bergomatium Sanctorum vitas ſcripſit Antonius Guarreterius Bergomas.

BERROEA, ſiue BERRHOEA, V.E. ſub P. Antiocheno: quæ hodie dicitur *Halep*, vt in manuſcriptis ſuis Relationibus tradit Leonardus Abel Epiſcopus Sidonienſis, itemque Petrus Gyllius, & Bellonius lib. 2. Obſeruationum, cap. 102.

BERROEA, vrbs vetus Macedoniæ, à qua nomen accepit Berrœa Phœniciæ: nam Seleucus Nicanor primus Rex Syriæ, & Babylonis Antiochiam à patre ſuo, Seleuciam à ſe, Apamiam ab vxore ſua, Laodi-

ceam

ceam à matre, Edeſſam, Berrœam, & Pellam ab vrbibus Macedoniæ nomen accipere voluit, vt Ioſephus Scaliger tradit in Notis ad Euſebij Chronicon. Is ibidem docet, duas Berrœas fuiſſe, alteram, quam *Chalep* hodie Arabes vocant; alteram, quæ alio nomine *Berytus*, hodie *Barut* nuncupatur. Notum porrò, tria tantùm gymnaſia ſtudiorum in orbe olim Romano fuiſſe, Romam, Conſtantinopolim, & Berytum, ſiue Berrœam.

S. BERTRANDI opidum. Vide CONVENÆ.

BERYTVS, Phœniciæ vrbs, Metropolis autocephala, ſeu per ſe ſubſiſtens, ſub P. Antiocheno, apud Tyrium, & in manuſcripto codice Sirleti: Leonardo Abeli, *Berut*: Scaligero, *Barut*. Conſule Vitriacum lib. 1. cap. 26. & 55.

BESBICVS, hodie *Calomino*, inſula Propontidis, teſte Bellonio lib. 1. Obſeruationum, cap. 71.

BESIDIÆ, Liuio, vulgò BESIDIA, vel BESIDIANVM: apud

apud Leonem in Diſpoſitione, BISVNIANVM, *Biſignano*, vrbs vetus Calabriæ citerioris, in regno Neapolitano, Principatus titulo illuſtris: habet Epiſcopum Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectum. Huius diœceſis vicos quoſdam incolunt Albani, ſeu Albanenſes, ritu Græco diuina officia celebrantes. Vide Gabrielem Barcium lib. 5. de antiquitate Calabriæ.

BETHLEHEM, Syriæ opidum, ſede Epiſcopali donatum eſt anno 1110. auctoritate Paſchalis II. Papæ, per Legatum ſuum id agentis. Ita Baronius ex Tyrio lib. 11. cap. 12. Fuit autem Epiſcopus Bethlehemitanus Patriarchæ Ieroſolymitano propriè ſuffraganeus, vt tradit Vitriacus Hiſtor. Orient. lib. 1. cap. 56. Eſt autem Bethlehem exiguus nunc pagus, nihilque elegans continet, præter amplum monaſterium à S. Helena exſtructum, quod nunc eſt Franciſcanorum, teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 87. Eſt & in Gallia Bethlehe

lehemitanus Epiſcopus, prope Clametium opidulum, in diſtrictu Altiſiodorenſi. Quiſquis enim Præfectus eſt pio illic hoſpitali diuerſorio, à Niuernenſibus Regulis exſtructo, idem & Epiſcopus nuncupatur, vt tradit Choppinus Politiæ ſacræ lib. 2. tit. 4. §. 20. Solet is quoque, vt reliqui in Gallia Epiſcopi, à Romano Pontifice confirmari.

BETTONIVM, *Bettona*, V. olim E. (vt ciues illius gloriantur) Vmbriæ, quaſi media inter Aſſiſium & Peruſiam.

BIBLVS: Vitriaco, BIBLIVM, V. E. ſub M. Tyrenſi, in P. Antiocheno.

BICINA, olim E. in Sileſia. Vide VRATISLAVIA.

BIGASTRVM, V. olim E. ſub A. Toletano: hodie non habet Epiſcopum, neque locum certum, vt tradit Garſ. Loaiſa. Nonnullis eſt *Bilueſtre*, opidum in finibus Portugalliæ.

BIGERRONES populi, BIGERRO

RONVM Ciuitas hodie TARBA, *Tarbe de Bigorre*, V. E. ſub A. Auſcenſi, in regno Galliæ.

BILBILIS, patria Martialis Poëtæ feſtiuiſſimi, ex cuius ruinis creuit CALATAIVD, vrbs Aragoniæ, Turiaſonẽſi E. ſubdita, dimidiâ leucâ diſtans à ruderibus Bilbilitanis, quæ in monte *Baubula* incolis nuncupato hodieque ſpectantur.

BILETVM, *Bileto*, V. E. in Apulia Peucetia, iuxta Paulum Merulam in Coſmographia.

BIRTHE, Ptolemæo nota, V. E. ſub Edeſſa, in P. Antiocheno.

BISIGNANVM, ſeu BISINIANVM. Vide BESIDIA.

BISVNTIVM: Iulio Cæſari, VESONTIO, *Bezançon*, V. A. in meditullio Comitatus Burgundiæ ſita. Ammianus Marcellin. lib. 15. *Apud Sequanos Biſuntios vidimus*. De ſanis, ac profanis antiquitatibus vrbis Veſontionenſis, exſtat liber Ioannis Iacobi Chiffletij, Lugduni in Gallia anno 1618. editus. Solet autem Biſuntium quaternis olim

nun

nundinis annuis, ſeu feriis (vt vocant) eſſe celebre: vnde & Cambium Biſuntinum, ſeu Siccum, apud mercatores, & Scriptores Caſuum conſcientiæ, nomen habet. Quæ quidem nundinæ, ſeu feriæ inde Placentiam Italiæ vrbem ſunt tranſlatæ, pro commoditate Genuenſium mercatorum, qui ad illas potiſſimùm confluere ſolent. Ceterùm Biſuntinus A. eſt S. R. Imperij Princeps.

BITECTVM, *Bitetti*, V. E. regni Neapolitani, A. Barenſi ſuffraganea, cuius diœceſis non excedit muros vrbis, vt ex Vrbe accepimus.

BITERÆ SEPTIMANORVM, Ptolemæo notæ, ſeu BITERRÆ, *Beziers*, V. E. regni Galliæ, ſub A. Narbonenſi.

BITHYNIA, Aſiæ prouincia, quæ hodie *Burſia*, vel *Berſangial* vocatur.

BITVNTVM, *Bitonto*, vrbs Epiſcopatus, & Marchionatus dignitate clara, ſub A. Barenſi in Apulia Peucetia. Inſignem noſtrâ ætate Antiſtitem habuit CorneliumMuſſum, concionibus ad populum facundiſſimè ha-

D bitis,

bitis, & editis celebrem.

BITVRIGES, duplices ſunt, cognomentis diſtincti: BITVRIGES CVBI, quorum metropolis AVARICVM, in prima Aquitania, *Bourges.* BITVRIGES VIBISCI, aut VIVISCI, quorum metropolis BVRDIGALA, in ſecunda Aquitania. Vtraque Ciuitas libera ſub Romanis, vt Ioſephus Scaliger in Notitia Galliæ obſeruauit.

BITVRIX, Galliæ vrbs, Gregorio Turonenſi: doctis, AVARICVM BITVRIGVM, vel BITVRIGÆ, arum, *Bourges,* V. A. & Academia. Bituricenſi A. qui & Patriarcham in publicis, priuatiſque Literis ſe nuncupat, ſubſunt hodie Claromontenſis, Rutenenſis, Albienſis, Cadurcenſis, Lemouicenſis, Mimatenſis, Auicienſis, Caſtrenſis, Vabrincenſis, Tutelenſis, & Floropolitanus Epiſcopatus: ex quibus ſex priores ſunt antiqui; reliqui verò quatuor à Ioanne XXII. Papa ſunt inſtituti. Bituricenſium Antiſtitum hiſtoriam Ioannes Chenu Iureconſultus Pariſiis anno

no 1603. edidit. Bituricenſem A. olim Aquitaniæ Primatem fuiſſe teſtatur Otho Friſingenſis Chronic. lib. 6. cap. 3. *Tribus his Galliis tres Primates præeſſe volunt, Belgicæ Treuerenſem, Aquitaniæ Bituricenſem, tertiæ Lugdunenſem.*

BITVRGIA, Ptolemæo, vrbs Tuſciæ mediterranea, quæ aliquibus hodie eſt *Burgum ſancti Sepulcri*, (vt tradit Leander) V. E. ſub A. Florentino.

BIZACIVM, V. E. Africæ.

BIZYA, eſt Archiepiſcopatus j. apud Leonem in Diſpoſitione. Stephanus ponit in Thraciæ mediterraneis.

BOBIVM, *Bobi*, V. E. Lombardiæ, in Ducatu quidem Mediolanenſi ſita, ſed A. Genuenſi ſuffraganea. Eſt in ea illuſtre cœnobium Monachorum Ordinis S. Benedicti, à S. Columbano Abbate conſtructum.

BOHEMIA, *Bemerlandt*, regio Germaniæ, cuius metropolis eſt Praga. V. A. Regum, atque Imperatorum hodie Romanorum ſedes. Bohemiæ hiſtoriã ſcripſit Ioannes Dubrauius.

BOIANVM. Vide BOVIANVM.

BOIENSIS Epiſcopus idem eſt & Sar-

Colocenſi, in Dalmatiâ vel Sclauoniâ, detinetur à Turcis. Tamen quia in tractu Boſnenſi multi adhuc ſunt Chriſtiani, eſt hodiéque E. Boſnenſis à S. Pontifice conſtitutus: vt ex Vrbe accepimus.

BOSTRA, id eſt, *Buſſereth*, ſedes VI. Metropolitana in Arabiâ maiore, ſub P. Antiocheno, apud Tyrium, & in cod. ms. Sirleti, BOSTRA Arabiæ vrbs Stephano, & in libro Notitiarum COLONIA BOSTRA eſt in antiquo lapide. Vitriaco eſt BOSTRVM, & deſcribitur ab eodem lib. 1. cap. 47. itémque ab Adrichomio fol. 80.

BOSTRA, in ms. cod. Sirleti eſt ſedes IV. Metropolitana ſub P. Ieroſolymitano, quæ Tyrio dicitur BERYTVS lib. 14. cap. 12. & ibidem paullò infrà BECERRA ARABIÆ, ſed lectio, vt apparet, mendoſa eſt. Vide Notitiam noſtram, lib. 1. cap. 13. & lib. 3. cap. 5.

BOSPORVS, Archiepiſcopatus XXIX. ſub P. Cõſtantinopolitano, apud Leonem in Diſpoſitione. Fortè eſt BOSPORVS, vrbs Ponti, nota Stephano,

iuxta

iuxta Cimmerium ſinum.

BOSPORVS THRACIVS, Italis *Strettò di Conſtantinopoli*, à Petro Gyllio libris tribus eſt deſcriptus, cum vrbibus atque inſulis adiacentibus.

BOSPORVS CIMMERIVS Plutarcho, qui MÆOTICVS Euſtathio, Italis *Bocca S. Ioanni*, vel *Stretto di Caffa*, deſcribitur ſub nomine Tanais, ab Ariano in Periplo.

BOTRYOS, Ptolemæo BOTRVS, Vitriaco lib. 1. cap. 44. BOTRIVM, vulgò *Betiron*, V. E. ſub M. Tyrenſi.

BOVA, *Boua*, V. E. Calabriæ, ſub A. Rhegienſi in montis cacumine haud procul ab ora maritima.

BOVIANVM, Ptolemæo Samnitum vrbs, Stephano *Boianum*, hodie *Boiano*, teſte Leandro, V. E. ſub A. Beneuentano, Ducali dignitate celebris.

BOVINVM, *Bouino*, V. Epiſcopali & Ducali titulo nota, ſub A. Beneuentano.

BOVRON, vrbs Thraciæ, ad lacum Biſtonidis ſita, vetuſtum nomen adhuc retinet: teſte Bellonio lib. 1. cap. 60.

in Diſpoſitione.

BARIVM, *Bari*, V. A. Apuliæ, in ora maris Ionij ſita: templum habet auguſtum S. Nicolai Myrenſis Epiſcopi reliquiis, cultuque celeberrimum. Barienſi, ſeu Barenſi A. parent Epiſcopi, *Bituntinus*, *Melphitenſis*, *Iuuenacenſis*, *Rubenſis*, *Conuerſanus*, *Mineruienſis*, *Polignianenſis*, *Lauellinenſis*, *Bitectenſis*, & *Catharenſis*, in Dalmatia, vt ex monumentis illius Eccleſiæ ad Vrbem miſſis accepimus. Auguſtinus Proſper in Notis ad Stephani Quarantæ Bullarium omittit E. Catharenſem: quod miror. Vide CANVSIVM.

BARRANCA. *Barranca*, V. E. ſub A. Platenſi, in Peruano regno, apud Indos Occidentales, caput prouinciæ S. Crucis de la Sierra.

BASILEA, Heluetiorum nobilis vrbs ad Rhenum ſita, Germanis *Baſel*: Gallis, *Baſle*: ex Auguſtæ Rauricorum ruinis conſtructa: cuius Epiſcopus ab hæreticis loco pulſus domicilium nunc habet

Brun

Bruntruti, eſtque ſuffraganeus A. Veſontionenſi. Collegium cathedrale Canonicorum reſidet Friburgi Briſgoiæ. De Baſilea iam olim ſcripſit Æneas Siluius.

B A S I L E V M, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

B A S O R A, vrbs mercatu celebris, haud procul à Sinu Perſico, ſecundo lapide à Tigri & Euphrate fluminibus ſita, Baſſæ Turcici ſedes: habet decem circiter millia domorum, & deſcribitur à Petro Texera in Itinerario Orientali, Antuerpiæ anno 1610. per Verduſſium Hiſpanicè edito. Incolæ partim ſunt Arabes, partim Turcæ.

B A S T I, hodie *Baſa*, inde Baſtitanus E. olim Toletano A. ſuffraganeus. Hodie caret Epiſcopo, eſtque in diœceſi Accitana, quamuis A. Toletanus iuris aliquid in eam habeat: qua de re vide Aluarum Gomezium in vita Ximenij.

B A T H O N I A, *Bathe*, V. E. Angliæ, ſub A. Cantuarienſi. Vide V V E L L A.

BAVARIA, *Beyeren*, *Bauier*, Germaniæ regio, religionis Catholicæ Romanæ ſtudioſiſſima, Ducatus titulo nobilis: cuius vrbes primariæ ſunt, *Monachium*, Principis ſedes, & *Ingolſtadium*, Academia. De Boiorum antiquitatibus ſcripsêre Ioannes Auentinus, Marcus Velſerus, & alij.

BEARNIA, ſiue vt medij æui Scriptores nuncupant, BENEARNIA, *Bearn*, prouincia Principatus titulo inſignis, ad radices Pyrenæorum montium, ſemper ſeparata fuit à Francorum ditione, eodemque quo regnum ipſum habita iure, id eſt, optimo maximo. Sed accreuit quaſi regno Galliæ, cùm Henricus IV. Franciæ & Nauarræ Rex ſceptrum Gallicum capeſſeret iure ſucceſſorio. Bearniæ metropolis eſt caſtrum Palum, vulgò *Pau*, vbi & Principis ſedes, & tribunal prouinciæ, ſeu curia ſuprema. Sunt in ea vrbes duæ Epiſcopales, *Laſcarienſis*, & *Oloronenſis*, Auſcenſi A. ſuffraganeæ.

Beatia, Ptolemæo: aliis, Biacia, hodie *Baeſa*, vrbs olim E. ſub A. Toletano, nunc ſita eſt in Epiſcopatu Giennenſi, caretque proprio Epiſcopo. Inde Epiſcopus Beatienſis, vt habent vetera Concilia Hiſpaniæ.

Becerra Arabiæ, eſt Sedes iv. Metropolitana ſub P. Ieroſolymitano, apud Guil. Tyrium, 29.

Belgæ, omnium Gallorum fortiſſimi, Iulio Cæſari, & aliis vetuſtis ſcriptoribus. De Belgio veteri, quale fuit ſub Romanis, ſcripſit Petr. Diuæus, item quale fuerit ſub Francis: qui Liber poſterior manuſcriptus apud me exſtat, typis nondum editus. Vide Germania inferior.

Bella. V. E. in Sanctionibus Imperatorum Orientalium.

Belle, V. E. ſub M. Scythopoli, in P. Ieroſolymitano, apud Tyrium.

Bellicium, ſiue Bellica, *Bellay en Breſſe*, V. E. ſub A. Veſontionenſi, quæ olim Duci Sabaudiæ, nunc paret Regi Galliæ: ex quo

fœdus inter Henricum IV. Galliæ Regem & Carolum Emmanuelem Ducem Sabaudiæ eſt ſancitum. Habet templum Epiſcopale D. Ioanni Baptiſtæ dicatum, conditumque à Rodulfo Ignauo Rege Burgundiæ.

BELLOCASSI, apud Cæſarem, malè pro BAIOCASSI, qui & BAIOCASSES, *Bayeux*, vt notat Scaliger in Notitia Galliæ.

BELLOCASTRVM, *Belcaſtro*, V. E. ſub Archiepiſcopo S. Seuerinæ, in Neapolitano regno. Gabriel Barcius lib. de antiquitate Calabriæ nuncupat BELICASTRVM, & tradit fuiſſe patriam S. Thomæ cognomento Aquinatis, Ordinis Prædicatorum: Landulphus namque S. Thomæ pater, huius vrbis, & vicinorum opidorum dominus fuit. Dictus eſt autem Aquinas, non quòd Aquini natus ſit, (quæ vrbs eſt Frentanorum in Samnio; non in Campania, vt nonnulli falsò ſcribunt) ſed quòd vocabulum iſtud S. Thomæ familiæ ſit gentilitium. Exſtatque etiamnum Aqui-

na

na familia Conſentiæ, Tropeæ, & alibi in Calabria.

BELLOVACI, & BELOVACI, Cæſari, aliiſque noti: nunc BELLOVACVM, olim CÆSAROMAGVS BELLOVACORVM, *Beauuais*, ad Tharam amnem, V. E. ſub A. Remenſi. Epiſcopus gaudet titulo Comitis, & Paris Franciæ. Hiſtoriam vrbis, & Epiſcoporum Bellouacenſium ſcripſit Petrus Louuetius, Rotomagi anno 1614.

BELLVNVM, ſiue BELVNVM, Ptolemæo, & Plinio, ditionis Venetæ, V. E. ſub Patriarcha Aquileienſi: vulgò *Ciuidad de Belun*.

BENDENSIS, E. *Benda*, ſub A. Dyrrachino.

BENEVENTVM, *Beneuento*, olim MALEVENTVM, vt ſcribit Plinius lib. 3. V. A. in regni Neapolitani quaſi vmbilico ſitum, ampliſſimi quondam Ducatus ſub Longobardis caput, hodie ditionis eſt Pontificiæ.

BERENICE, *Vrnich*, V. olim E. Cyrenes.

BERGA, ſiue BERGÆ, *Bergen*, V. E. & emporium Noruegiæ, ſub A. Nidroſienſi. Plinius lib. 4. cap. 16. vocat *Bergos*, plurali numero, & falsò inſulam eſſe putat: *Sunt qui & alias inſulas prodant, Scamniam, Dumnam, Bergos, maximamq́; omnium Nerigon; ex qua in Thulen nauigetur.*

BERGOMVM, *Bergamo*, ditionis Venetæ, V. E. ſub A. Mediolanenſi. Hinc Bergomates, apud Plinium. Bergomatium Sanctorum vitas ſcripſit Antonius Guarreterius Bergomas.

BERROEA, ſiue BERRHOEA, V.E. ſub P. Antiocheno: quæ hodie dicitur *Halep*, vt in manuſcriptis ſuis Relationibus tradit Leonardus Abel Epiſcopus Sidonienſis, itemque Petrus Gyllius, & Bellonius lib. 2. Obſeruationum, cap. 102.

BERROEA, vrbs vetus Macedoniæ, à qua nomen accepit Berrœa Phœniciæ: nam Seleucus Nicanor primus Rex Syriæ, & Babylonis Antiochiam à patre ſuo, Seleuciam à ſe, Apamiam ab vxore ſua, Laodiceam

ceam à matre, Edeſſam, Berrœam, & Pellam ab vrbibus Macedoniæ nomen accipere voluit, vt Ioſephus Scaliger tradit in Notis ad Euſebij Chronicon. Is ibidem docet, duas Berrœas fuiſſe, alteram, quam *Chalep* hodie Arabes vocant; alteram, quæ alio nomine *Berytus*, hodie *Barut* nuncupatur. Notum porrò, tria tantùm gymnaſia ſtudiorum in orbe olim Romano fuiſſe, Romam, Conſtantinopolim, & Berytum, ſiue Berrœam.

S. BERTRANDI opidum. Vide CONVENÆ.

BERYTVS, Phœniciæ vrbs, Metropolis autocephala, ſeu per ſe ſubſiſtens, ſub P. Antiocheno, apud Tyrium, & in manuſcripto codice Sirleti: Leonardo Abeli, *Berut*: Scaligero, *Barut*. Conſule Vitriacum lib. 1. cap. 26. & 55.

BESBICVS, hodie *Calomino*, inſula Propontidis, teſte Bellonio lib. 1. Obſeruationum, cap. 71.

BESIDIÆ, Liuio, vulgò BESIDIA, vel BESIDIANVM: apud

apud Leonem in Diſpoſitione, BISVNIANVM, *Biſignano*, vrbs vetus Calabriæ citerioris, in regno Neapolitano, Principatus titulo illuſtris: habet Epiſcopum Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectum. Huius diœceſis vicos quoſdam incolunt Albani, ſeu Albanenſes, ritu Græco diuina officia celebrantes. Vide Gabrielem Barcium lib. 5. de antiquitate Calabriæ.

BETHLEHEM, Syriæ opidum, ſede Epiſcopali donatum eſt anno 1110. auctoritate Paſchalis II. Papæ, per Legatum ſuum id agentis. Ita Baronius ex Tyrio lib. 11. cap. 12. Fuit autem Epiſcopus Bethlehemitanus Patriarchæ Ieroſolymitano propriè ſuffraganeus, vt tradit Vitriacus Hiſtor. Orient. lib. 1. cap. 56. Eſt autem Bethlehem exiguus nùnc pagus, nihilque elegans continet, præter amplum monaſterium à S. Helena exſtructum, quod nunc eſt Franciſcanorum, teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 87. Eſt & in Gallia Bethlehe

iehemitanus Epiſcopus, prope Clamecium opidulum, in diſtrictu Altiſiodorenſi. Quiſquis enim Præfectus eſt pio illic hoſpitali diuerſorio, à Niuernenſibus Regulis exſtructo, idem & Epiſcopus nuncupatur, vt tradit Choppinus Politiæ ſacræ lib. 2. tit. 4. §. 20. Solet is quoque, vt reliqui in Gallia Epiſcopi, à Romano Pontifice confirmari.

BETTONIVM, *Bettona*, V. olim E. (vt ciues illius gloriantur) Vmbriæ, quaſi media inter Aſſiſium & Peruſiam.

BIBLVS: Vitriaco, BIBLIVM, V. E. ſub M. Tyrenſi, in P. Antiocheno.

BICINA, olim E. in Sileſia. Vide VRATISLAVIA.

BIGASTRVM, V. olim E. ſub A. Toletano: hodie non habet Epiſcopum, neque locum certum, vt tradit Garſ. Loaiſa. Nonnullis eſt *Bilueſtre*, opidum in finibus Portugalliæ.

BIGERRONES populi, BIGERRO

RONVM Ciuitas hodie TARBA, *Tarbe de Bigorre*, V. E. ſub A. Auſcenſi, in regno Galliæ.

BILBILIS, patria Martialis Poëtæ feſtiuiſſimi, ex cuius ruinis creuit CALATAIVD, vrbs Aragoniæ, Turiaſonēſi E. ſubdita, dimidiâ leucâ diſtās à ruderibus Bilbilitanis, quæ in monte *Baubula* incolis nuncupato hodieque ſpectantur.

BILETVM, *Bileto*, V. E. in Apulia Peucetia, iuxta Paulum Merulam in Coſmographia.

BIRTHE, Ptolemæo nota, V. E. ſub Edeſſa, in P. Antiocheno.

BISIGNANVM, ſeu BISINIANVM. Vide BESIDIA.

BISVNTIVM: Iulio Cæſari, VESONTIO, *Bezançon*, V. A. in meditullio Comitatus Burgundiæ ſita. Ammianus Marcellin. lib. 15. *Apud Sequanos Biſuntios vidimus*. De ſanis, ac profanis antiquitatibus vrbis Veſontionenſis, exſtat liber Ioannis Iacobi Chiffletij, Lugduni in Gallia anno 1618. editus. Solet autem Biſuntium quaternis olim

nun

nundinis annuis, ſeu feriis (vt vocant) eſſe celebre: vnde & Cambium Biſuntinum, ſeu Siccum, apud mercatores, & Scriptores Caſuum conſcientiæ, nomen habet. Quæ quidem nundinæ, ſeu feriæ inde Placentiam Italiæ vrbem ſunt tranſlatæ, pro commoditate Genuenſium mercatorum, qui ad illas potiſſimùm confluere ſolent. Ceterùm Biſuntinus A. eſt S. R. Imperij Princeps.

BITECTVM, *Butetti*, V. E. regni Neapolitani, A. Barenſi ſuffraganea, cuius diœceſis non excedit muros vrbis, vt ex Vrbe accepimus.

BITERÆ SEPTIMANORVM, Ptolemæo notæ, ſeu BITERRÆ, *Beziers*, V. E. regni Galliæ, ſub A. Narbonenſi.

BITHYNIA, Aſiæ prouincia, quæ hodie *Burſia*, vel *Berſangial* vocatur.

BITVNTVM, *Bitonto*, vrbs Epiſcopatus, & Marchionatus dignitate clara, ſub A. Barenſi in Apulia Peucetia. Inſignem noſtrâ ætate Antiſtitem habuit CorneliumMuſſum, concionibus ad populum facundiſſimè ha-

D bitis,

bitis, & editis celebrem.

BITVRIGES, duplices ſunt, cognomentis diſtincti: BITVRIGES CVBI, quorum metropolis AVARICVM, in prima Aquitania, *Bourges*. BITVRIGES VIBISCI, aut VIVISCI, quorum metropolis BVRDIGALA, in ſecunda Aquitania. Vtraque Ciuitas libera ſub Romanis, vt Ioſephus Scaliger in Notitia Galliæ obſeruauit.

BITVRIX, Galliæ vrbs, Gregorio Turonenſi: doctis, AVARICVM BITVRIGVM, vel BITVRIGÆ, arum, *Bourges*, V. A. & Academia. Bituricenſi A. qui & Patriarcham in publicis, priuatiſque Literis ſe nuncupat, ſubſunt hodie Claromontenſis, Rutenenſis, Albienſis, Cadurcenſis, Lemouicenſis, Mimatenſis, Auicienſis, Caſtrenſis, Vabrincenſis, Tutelenſis, & Floropolitanus Epiſcopatus: ex quibus ſex priores ſunt antiqui, reliqui verò quatuor à Ioanne XXII. Papa ſunt inſtituti. Bituricenſium Antiſtitum hiſtoriam Ioannes Chenu Iureconſultus Pariſiis anno

no 1603. edidit. Bituricenſem A. olim Aquitaniæ Primatem fuiſſe teſtatur Otho Friſingenſis Chronic. lib. 6. cap. 3: *Tribus his Galliis tres Primates præeſſe volunt, Belgicæ Treuerenſem, Aquitaniæ Bituricenſem, tertiæ Lugdunenſem.*

BITVRGIA, Ptolemæo, vrbs Tuſciæ mediterranea, quæ aliquibus hodie eſt *Burgum ſancti Sepulcri*, (vt tradit Leander) V. E. ſub A. Florentino.

BIZACIVM, V. E. Africæ.

BIZYA, eſt Archiepiſcopatus j. apud Leonem in Diſpoſitione. Stephanus ponit in Thraciæ mediterraneis.

BOBIVM, *Bobi*, V. E. Lombardiæ, in Ducatu quidem Mediolanenſi ſita, ſed A. Genuenſi ſuffraganea. Eſt in ea illuſtre cœnobium Monachorum Ordinis S. Benedicti, à S. Columbano Abbate conſtructum.

BOHEMIA, *Bemerlandt*, regio Germaniæ, cuius metropolis eſt Praga. V. A. Regum, atque Imperatorum hodie Romanorum ſedes. Bohemiæ hiſtoriã ſcripſit Ioannes Dubrauius.

BOIANVM. Vide BOVIANVM.

BOIENSIS Epiſcopus idem eſt & Sar-

ſinenſis, ſub A. Rauennate: vt tradit Philip. Ferrarius in ſuâ Topographiâ Martyrologij Romani.

BONONIA, *Bologna*, V. E. Italiæ antiqua, olim Rauennatem A. agnoſcebat: ſed Gregorius XIII. patriâ Bononienſis, eam Archiepiſcopali honore auxit an. 1582. illique ſuffraganeas eſſe voluit Parmenſem, Placentinam, Rhegienſem, Mutinenſem, Cremenſem, Imolenſem & Ceruienſem Eccleſias. Opponentibus autem ſe Rauennatibus, Paulus V. Imolenſem & Ceruienſem Eccleſias A. Rauennati reſtituit; Bononienſi verò attribuit Parmam, Placentiam, Rhegium, Mutinam, Cremam, & Burgum S. Domnini: vt ex Actis publicis Romanæ Curiæ accepimus. De Epiſcopis Bononienſibus libros v. ſcripſit Carolus Sigonius. Exſtat & Catalogus Antiſtitum Bononienſium in Archiepiſcopali Bononienſi Gabrielis Palæoti Card. & primi Archepiſcopi Bononienſis, Romæ an. 1594. edito.

BONONIA, *Boloigne*, vrbs Galliæ maritima, Amm. Marcellino nota, haud longè

longè à Caleto ſita, ante vaſtationem Normannicam proprium habuit Epiſcopum, vt didici ex Hincmari Remenſis Archiepiſcopi libro aduerſus Hincmarum Laudunenſem ſcripto, quem typis nondum editum Pariſiis legi apud V. CL. Nic. Fabrum, qui Ludouico XIII. Regi Chriſtianiſſimo à ſtudiis fuit. Multis tamen poſteà ſæculis caruit ſede Epiſcopali; nimirũ ad annum vſque Chriſti 1553. quo Teruana Morinorum eſt exciſa, & cathedra ac prædia Epiſcopatus Teruanenſis Bononiam pro parte ſunt tranſlata.

BONVS AER, *Buenos Ayres del Rio de la Plata*, habet Epiſcopum A. Platenſi ſuffraganeum, in America Meridionali.

BORBONIVM, *Bourbon*, Aquitaniæ prouincia, à quâ nomen traxit familia regia Borboniorum, quæ hodie regnum Galliæ obtinet.

BORVSSIA. Vide PRVSSIA.

BOSA, *Boſſa*, *Boſi*, V. E. ſub A. Turritano, in Sardiniâ.

BOSNA, *Boſſina*, *Bozna*, V. E. ſub A.

Colocenſi, in Dalmatiâ vel Sclauoniâ, detinetur à Turcis. Tamen quia in tractu Boſnenſi multi adhuc ſunt Chriſtiani, eſt hodiéque E. Boſnenſis à S. Pontifice conſtitutus: vt ex Vrbe accepimus.

BOSTRA, id eſt, *Buſſereth*, ſedes VI. Metropolitana in Arabiâ maiore, ſub P. Antiocheno, apud Tyrium, & in cod. ms. Sirleti, BOSTRA Arabiæ vrbs Stephano, & in libro Notitiarum COLONIA BOSTRA eſt in antiquo lapide. Vitriaco eſt BOSTRVM, & deſcribitur ab eodem lib. 1. cap. 47. itémque ab Adrichomio fol. 80.

BOSTRA, in ms. cod. Sirleti eſt ſedes IV. Metropolitana ſub P. Ieroſolymitano, quæ Tyrio dicitur BERYTVS lib. 14. cap. 12. & ibidem paullò infrà BECERRA ARABIÆ, ſed lectio, vt apparet, mendoſa eſt. Vide Notitiam noſtram, lib. 1. cap. 13. & lib. 3. cap. 5.

BOSPORVS, Archiepiſcopatus XXIX. ſub P. Cóſtantinopolitano, apud Leonem in Diſpoſitione. Fortè eſt BOSPORVS, vrbs Ponti, nota Stephano,

iuxta

iuxta Cimmerium ſinum.

BOSPORVS THRACIVS, Italis *Strettò di Conſtantinopoli*, à Petro Gyllio libris tribus eſt deſcriptus, cum vrbibus atque inſulis adiacentibus.

BOSPORVS CIMMERIVS Plutarcho, qui MÆOTICVS Euſtathio, Italis *Bocca S. Ioanni*, vel *Stretto di Caffa*, deſcribitur ſub nomine Tanais, ab Ariano in Periplo.

BOTRYOS, Ptolemæo BOTRVS, Vitriaco lib. 1. cap. 44. BOTRIVM, vulgò *Betiron*, V. E. ſub M. Tyrenſi.

BOVA, *Boua*, V. E. Calabriæ, ſub A. Rhegienſi in montis cacumine haud procul ab ora maritima.

BOVIANVM, Ptolemæò Samnitum vrbs, Stephano *Boianum*, hodie *Boiano*, teſte Leandro, V. E. ſub A. Beneuentano, Ducali dignitate celebris.

BOVINVM, *Bouino*, V. Epiſcopali & Ducali titulo nota, ſub A. Beneuentano.

BOVRON, vrbs Thraciæ, ad lacum Biſtonidis ſita, vetuſtum nomen adhuc retinet: teſte Bellonio lib. 1. cap. 60.

BRABANTIA, *Brabant*, Galliæ Belgicæ prouincia, Ducali titulo gloriatur. Sunt in eâ vrbes duæ Epiſcopales, *Antuerpia* & *Siluaducis*, præter Machliniam eiuſdem limitibus incluſam. In eadem eſt *Louanium*, Academia, & *Bruxella*, Principis ac Senatus ſedes. Ducum Brabantiæ hiſtoriam ſcripſere Petrus Diuæus & Hadrianus Barlandus.

BRACARA, regni Portugalliæ vrbs celebris, hodie *Braga*, Plinio AVGVSTA BRACARVM, cui olim XIII. ſuffraganeæ Sedes fuerunt, *Portucale*, *Conimbria*, *Egitania*, *Feſeum* ſeu *Viſeum*, *Lameca*, *Vectica*, *Dumio*, *Auria*, *Tude*, *Luco*, *Iria*, *Britonia* & *Aſturica*: de quibus vide Garſiam Loaiſam, Notis ad Conc. Lucenſe, tomo 2. Conciliorum, editionis Colonienſis, Ioannem Marianam lib. 6. cap. 15. Regum Hiſpaniæ, & Lud. Nonium in Hiſpaniæ deſcriptione ca. 51. Hodie Bracarenſi Archiepiſcopo ſuffragantur ſex vrbes Epiſcopales, *Portus*, *Viſeum*, *Guardia*, *Lamecum*, *Miranda* & *Leria*: vt Steph. Garibaius tradit

tradit in Hiſt. Hiſpaniæ lib.34. cap.6.

Brandebvrgvm, *Brandeburg*, Germaniæ V. E. ſub A. Magdeburgẽſi, ad Hauelum fl. Marchionatus & S. R. I. Electoratus dignitate celeberrima. Epiſcopatum an. 946. Otho Magnus Imp. Henrici Aucupis F. inſtituit ac dotauit. Marchiæ Brandeburgicæ vrbes præcipuæ ſunt *Brandeburgum*, de quo diximus, *Francofurtum* ad Viadrum ſiue Oderam fl. Academiā an. 1506. inſtitutā celebre, & *Berlinum*, Principis ſedes. Elector Brandeburgenſis hodie & Ducatum Pruſſiæ, regno Poloniæ iure beneficiario obſtrictum, poſſidet.

Brasilia, *Braſil*, prouincia Americæ Meridionalis à Luſitanis detecta, habet Epiſcopum in vrbe Bahia omnium Sāctorum reſidentem. Vnde & Braſilienſis Epiſcopus vulgò nuncupatur, éſtque ſuffraganeus A. Oliſiponenſi in Luſitaniâ.

Bratvspantivm, ciuitas Bellouacorum, ſub Cæſaribus Romanis tranſnominata Cæsaromagvs, *Beauuais*, V. E. ſub A. Remenſi: vt no-

tat Scaliger in Notitiâ Galliæ.

BRECHINIVM, *Brechin*, V. E. Scotiæ, ſub A. Andreopolitano.

BREMA, *Bremen*, V. A. Germaniæ ad Viſurgim fl. mercatu nobilis. Bremẽſium & Hamburgenſium (eſt enim Hamburgo Bremam Metropolitana ſedes tranſlata) Antiſtitum res geſtæ peti poterunt ex M. Adami Hiſtoriâ Eccleſiaſticâ. 208.

BRETINORIVM. Vide BRITINORIVM.

BRIATICVM, olim BRYSACIA, V. E. Calabriæ, decimo tertio lapide à mari. Sedes Epiſcopalis ex vrbe Saterno huc tranſlata eſt: teſte Barrio.

BRINIATVM, V. olim E. in prouinciâ Mediolanenſi. BRINIATES memorat Liuius.

BRIOCOPOLIS, *S. Brieu*, V. E. ſub A. Turonenſi, in Britanniâ minore, ſic dicta à nomine Apoſtoli ſui S. Brioci.

BRISTOLIVM, *Briſtoe*, vrbs Angliæ, in Cantuarienſi prouincia. Pſeudoepiſcopatum inſtituit Henricus VIII. Rex.

BRITANNIA, *La grande Bretaigne*, inſula in Oceano Septentrionali, omnium, quæ Europæ adiacent, maxima (vnde & ORBEM ALTERVM olim appellarunt) duo regna complectitur, ANGLIÆ & SCOTIÆ. Britanniæ, itémque Hiberniæ ſedes Epiſcopales, earúmque origines ac mutationes deſcribuntur à Guilielmo Camdeno in Britanniâ, & à Parckero in Hiſtoriâ Antiquitatum Britãnicæ Eccleſiæ.

BRITANNIA MINOR ſeu AREMORICA, *La petite Bretaigne*, ſuos olim Duces habuit, & nunc regni Franciæ pars eſt. Vrbes habet nouem Epiſcopales, Redonenſem, Nannetenſem, Venetenſem, Coriſopitenſem, Leonenſem, Trecorenſem, Briocenſem, Maclouienſem, & Dolenſem, omnes A. Turonẽſi ſuffraganeas. Parlamenti ab Henrico II. Rege Chriſtianiſſimo inſtituti ſedes eſt CONDONATE REDONVM.

BRITINORIVM ſiue BRETINORIVM, *Brentinone*, V. E. Romandiolæ ſub A. Rauennate, media inter

Cæſenam & forum Liuij, caſtrum habet egregium, Epiſcopi ſedem. Dignitas porrò Epiſcopalis anno 1358. Foro Popilij huc traducta eſt, quòd ciues Foro-Popilienſes Legato *Pontificio* ſeſe oppoſuiſſent. Vide FORVM POPILII.

BRITONIA, BRITANIA, BRITINIA ſeu BRITONIVM, V. olim E. ſub M. Bracarenſi. Sunt qui dicant nunc eſſe *Mondoñedo* in Gallæciâ, vel prope eam vrbem. Reſendius & Vaſæus putant eſſe opidum *Camignam* in Portugalliâ. Verùm in antiquo quodam codice ms. de diuiſione Epiſcopatuum Hiſpaniæ, legitur, *Ouetum, hoc eſt Britonia.*

BRIXIA, *Breſcia*, V. E. Venetorum, ſub A. Mediolanenſi, habet arcem & mœnia munitiſſima. De SS. Epiſcopis Brixienſibus vide Lambertum Epiſcopum Brixienſem.

BRIXINA, *Brixen*, V. E. Germaniæ, ſub A. Salisburgenſi, quò ſedes E. tranſlata eſt ex vrbe SABIONA, per S. Albuinum, circa ann. Chriſti 1034. Brixinenſis porrò, & Tridenti-

nus

nus Epiſcopus, tametſi iure Aduocatiæ ad Tirolenſem Comitatum pertineant, ſunt tamen S. R. I. Principes, locúmq; publicis in Comitiis habent, atque ad ſubleuandas Imperij neceſſitates contribuunt. Brixinenſium EE. res geſtæ exſtant apud Vigulæũ Hundium in Metropoli Salisburgenſi.

B R V M A C E N S I S E. *Brignale*, ſub A. Genuenſi.

B R V G Æ, *Brugghe*, *Bruges*, celeberrimũ olim Flandriæ emporium, V. E. ſub A. Machlinienſi, beneficio Pauli IV. an. 1558. Eſt autem Brugenſis Epiſcopus perpetuus & hereditarius Flãdriæ Cancellarius, idque ratione Præpoſituræ S. Donatiani, Epiſcopatui, vt loquuntur, incorporatæ.

B R V N S B E R G A, *Braunsberg*, vrbs Pruſſiæ Regalis, in quâ Epiſcopus Varmienſis ſedem habet ac domicilium. Vide V A R M I A.

B R V N D I S I V M, *Brindiſi*, V. A. in regno Neapolitano, habet portum nũc & olim memoratiſſimum.

• B R V N T R V T V M, *Bruntrut*, opidũ diœceſis Veſontionenſis ſpectans ad iuriſ-

dictio

dictionem temporalem Epiſcopi Baſileenſis Catholici, cum arce inſigni adiuncta, in qua idem Epiſcopus ordinariè reſidet, eò quòd Baſilea ab Hæreticis poſſideatur. Eſt in eodem opido præclarum Societatis IESV Collegium, cum ſcholis ampliſſimis.

BRVXELLA, *Bruſſel*, Brabantiæ vrbs regia, fontibus irrigua, Belgicæ Principum ſedes, in diœceſi Machlinenſi ſita, templum habet eximium, D. Gudilæ virgini dicatum: in quo Hoſtia ſacra honorificè adſeruatur, ex quâ à Iudæis an. 1369. percuſsâ ſanguis miraculosè profluxit. Miraculorum hiſtoriam ſcripſere Ioannes Locrius Cartuſianus, & Stephanus Identius, Canonicus Bruxellenſis. Alit autem Bruxella tapetiorum textores optimos, & armorum fabros exercitatiſſimos.

BRYSIS, A. XIX. ſub P. Conſtantinopolitano, apud Leonem in Diſpoſitione.

BVCEPHALA. Vide CAVALLA.

BVDA, hodie *Offen*, regni Hungariæ metropolis, ad Danubium ſita, capta

eſt

eſt à Turcis an. 1541.

BVDVA, *Budoa*, V. E. Illyrici, ſub A. Antibarenſi, ditionis Venetæ.

BVGIA, vrbs Africæ, ab Hiſpanis an. 1508. expugnata, ſed à Turcis iterum occupata.

BVLGARIA, Europæ regio, ſupra Thraciam, inter Danubium & Pontum Euxinum ſita, Daciæ & Mœſiæ contermina, cuius Metropolim Iuſtinianus Imp. Acridam, patriam ſuam, eſſe voluit. Iuſtinianam primam à ſe nuncupatam: quâ de re vide Notitiam noſtram, lib. 1. cap. IX.

BVLLONIVM, *Buillon*, arx munitiſſima ditionis Leodienſis, cum pago adiuncto eiuſdem nominis; hodiéque gaudet titulo Ducatûs, iam inde à temporibus Godefridi Bullonij, primi Ieroſolymorum Regis, qui in Syriam profecturus, Ducatum illum Otbero Epiſcopo Leodienſi vendidit.

BVRDIGALA, ſeu BVRDEGALA, *Bourdeaux en Gaſcoigne*, V. A. & emporium Aquitanorum nobiliſſimum, Auſonij poëtæ patria, ad Garumnam

rumnam fluuium, Parlamenti, & Academiæ ſedes. Burdigalenſium A A. catalogum reperies in Gabr. Lurbæi Chronico Burdigalenſi, ibidem cum Auſonij operibus euulgato. Burdigalenſis A. in Literis publicis ſe nuncupat Primatem Aquitaniæ. Vide BITVRIGES.

BVRGVNDIA, *Bourgongne* : duplex eſt hodie, vna Ducatus, altera Comitatus titulo illuſtris. Ducatus nunc in Regum Galliæ eſt poteſtate, cuius metropolis eſt Diuio, *Dijon*, in qua & Parlamenti ſedes. Burgundiæ Comitatus vulgò *la Franche-Comté*, ad Sereniſſimum Albertum Auſtriæ Archiducem ſpectat: cuius metropolis eſt Dola, vrbs ſupremo prouinciæ Senatu, atque Academiâ celebris, paretque in ſpiritualibus A. Veſontionenſi.

BVRGI, *Bourgos*, V. hodie A. Hiſpaniæ, caput regni Caſtellæ veteris. Huius Epiſcopatus iſta fuerunt initia, ac progreſſus: Auſcenſis ſedes E. anno 1074. ad opidum *Gamonal* tranſlata eſt. Anno 1075. Alphonſus VI. Rex

Rex Hiſpaniarum, Ferdinandi Magni filius, vrbe Burgenſi iam ædificata, ad eius amplificationem Auſcenſem Eccleſiam inde Burgos tranſtulit, Vrbano II. Pontifice confirmante, qui eam ipſam ab omni iure metropolitano exemit, cùm anteà Tarraconenſi A. ſubdita fuiſſet, & Romanæ Sedi immediatè ſubiecit. Philippo II. Rege demùm flagitante, Archiepiſcopali hæc ſedes dignitate aucta eſt à Gregorio XIII. attributis illi ſuffraganeis duobus, Pompelonenſi, & Calagurritano. Sic Garſia Loayſa Notis ad Concilium Lucenſe. Sed ex Actis illius Eccleſiæ ad Vrbem miſſis accepimus, Burgenſi A. tres eſſe ſuffraganeos, *Pompelonenſem*, *Calagurritanum*, & *Palentinum*. Quod ex Hiſpania quoque vir eruditus, anno 1614. ad nos tranſcripſit. In diœceſi porrò Burgenſi ſunt tredecim Eccleſiæ collegiatæ Canonicorum, in Metropolitana autem ſunt quadragintaquatuor Canonicatus, præter Decanatum. De Burgenſis vrbis fundatore vide Marianam lib. 8. cap. 2.

BVR

BVRGVM S. DOMNINI, *Burgo ſan Donino*, V.E. inter Parmam & Placentiam, olim IVLIA dicebatur, vt colligitur ex tabulis Martyrologij Romani, die 9. Octobris. Epiſcopalem illi cathedram dedit Clemens VIII. & Paulus V. Bononienſi Eccleſiæ ſubiecit, cùm anteà Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubfuiſſet. Vide IVLIA FIDENTIA. In Antonini Aug. Itinerario vocatur Fidentia.

BVRGVM S. SEPVLCRI, *Borgo ſan Sepolcro*, V. E. ſub A. Florentino, in ditione Ducis Etruriæ. Vide BITVRGIA.

BVSCVM-DVCIS, ſeu SILVA-DVCIS, V. E. Brabantiæ, ſub A. Machlinienſi, per Paulum IV. anno 1559. Teutonis, *Hertogenboſch*: Gallis, *Bolduc* dicitur.

BYZANTIVM. Vide CONSTANTINOPOLIS.

C

CABILLIO CAVARVM, Colonia, vulgò *Cauaillon du Comtat*, V.E. ſub A. Auenionenſi, ſpectatque ad Comitatum Venitiæ, id eſt, Aue-

nionenſem, qui ditionis eſt Pontificiæ.

CABILLONVM, CABALLINVM, vel CABALLIONVM EDVORVM, Sidonio, opidum, ac municipium ad Ararim fluuium, V. E. in ditione Regis Galliæ, ſub A. Lugdunenſi: Gallicè *Challon ſur Saone* dicitur, non *Chaallon:* nam hoc eſt Catalaunum, vt Ioſephus Scaliger in ſua Notitia Galliæ obſeruauit.

CADVRCVM, Gregorio Turonenſi notum: veteribus, DIVONA CADVRCORVM, *Caors en Quercy*, V. E. & Academia, ſub A. Bituricenſi, quam Oltus penè circumfluens peninſulam efficit. Epiſcopus gaudet Baronis & Comitis dignitate.

CADVACI, ſeu CATVACI, Galliæ populi, apud C. Cæſarem: ſed Ioſephus Scaliger in Notitia Galliæ legit ATVACI, ſiue ATVATICI, de quibus ſuprà diximus.

CÆSARAVGVSTA: Ptolemæo, CÆSAREA AVGVSTA: ab Octauiano Auguſto Cæſare ſic dicta, hodie *Saragoça*, ad Iberum fluuium, regni

regni Aragoniæ metropolis: habuit olim Epiſcopum Tarraconenſi A. ſuffraganeum, ſed Ioannes XXII. eam Archiepiſcopali dignitate auxit, vt Mariana lib. 15. cap. 15. tradit. Eccleſia ipſa Archiepiſcopalis Cæſarauguſtana ſolet eſſe regularis, id eſt, Canonicorum regularium Ordinis S. Auguſtini.

CÆSAREA CAPPADOCIÆ eſt prima Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano, apud Leonem & Andronicum Imperatores, in Diſpoſitionibus. De Epiſcopatibus illi olim ſubditis agit Caſaubonus in Notis ſuis ad Epiſtolam Gregorij Nyſſeni, ad Euſtathiam, Ambroſiam, & Baſiliſſam.

CÆSAREA CILICIÆ hodie nihil habet præter rudera, & pauca tuguria, teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 108.

CÆSAREA PALÆSTINÆ, quæ & MARITIMA, ſedes I. metropolitana, ſub P. Ieroſolymitano, ad mare Mediterraneum ſita. Temporibus Beniamini Tudelenſis vulgò dice

dicebatur SISERIA, olim verò fuit GAD Palæſtinorum, teſte eodem Beniamino.

CÆSAREA PHILIPPI, ſeu PANEAS, ad fontes Iordanis, vetuſta Phœniciæ, V. E. ſub M. Tyrenſi, ad montis Libani radices ſita, hodie *Balbec* dicta, per Bellonium lib. 2. Obſeruationum, cap. 95. deſcribitur.

CÆSAREA PHOENICIÆ. Vide BALBEC.

CÆSAREA, olim IOL, V. E. Africæ maritima, Iubæ quondam regia.

CÆSAREA, V. E. ſub A. Nicomedienſi, apud Leonem in Diſpoſitione.

CÆSAROMAGVS BELLOVACORVM, *Beauuais*, V. E. ſub A. Remenſi. Eadem vrbs eſt BRATVSPANTIVM, vt vult Scaliger in Notitia Galliæ.

CAESARODVNVM TVRONVM, *Tours*, V. A. Galliæ, ad Ligerim fl.

CAESAROPOLIS, V. E. ſub M. Philippenſi in Macedonia.

CAESENA, ſiue CESENA, vrbs Flaminiæ, duo inter flumina, Rubiconem & Sauium, ſita, vulgò *Ceſena*: hinc

hinc Cæſenas E. Rauennati A. ſuffraganeus.

CAFFA, *Caffa*, veteribus THEODOSIA, vrbs Tauricæ Cherſoneſi ad mare Euxinum, Genuenſium colonia.

CAIETA, *Gaietta*, V. E. & Campaniæ portus: cum quo Epiſcopatu vniti ſunt Formianus & Minturnenſis, teſte Baronio in Notis ad Martyrologium Romanum, 2. Iunij.

CAIRVM, *Cairo*, olim MEMPHIS, vrbs Ægypti ampliſſima, ad Nilum fl. ſita: à Bellonio lib. 3. Obſeruationum, cap. 36. & ſequentib. deſcribitur.

CALABRIA, Italiæ prouincia, à Græcis habitata, olim MAGNA GRAECIA eſt appellata: Pythagorâ Philoſophorum primo inſignis, itemque Ennio Poëta: pars hodie regni Neapolitani: & habet quatuor hodie ſedes Archiepiſcopales, Rheginam, Conſentinam, Seuerinatem, & Roſſanenſem. Olim in Calabria fuit vnica Metropolis Rhegina, vt tradit Gabriel Barrius lib. de antiquitate Calabriæ. Ea namque prouincia, ſicut

& Si

& Sicilia, olim Patriarcham, atque Imperatorem Conſtantinopolitanos multis ſeculis agnouerũt. In Calabria ſunt etiamnum plurima Ordinis S. Baſilij Monaſteria cùm virorum, tum virginum, qui ſacra Græco ſermone, ac ritu peragunt: vt & opida ſunt non pauca Græca, ac pagi, quorum incolæ Græcâ & Italicâ linguâ vtuntur: Sacerdotes verò rem diuinam Græco ritu ac linguâ faciunt, vt idem Barrius tradit.

CALAGVRRIS, ſiue CALAGVRIS, hodie *Calahorra*, in ripa Ebri fluminis (teſte Ambroſio Morali) ſita: M. Fabio Quinctiliano & Prudentio ciuibus gloriatur: habetque duas ſedes Cathedrales, nimirum Calagurrim, & S. Dominicum de la Calçada, & duas Baſilicas collegiatas, Locronium, & Victoriam. Calagurritanus A. olim Tarraconenſi, poſteà Cæſarauguſtano, hodie Burgenſi eſt ſuffraganeus, decreto Gregorij XIII.

CALAMA, Africæ vrbs inter Conſtantiam & Hipponem, teſte Auguſt. lib. 2. Retract. & lib. 2. aduerſus Donatiſtas.

natiſtas. Hinc Calamenſis E. in Collat. Carthaginienſi.

CALANENSIS E. in Collat. Carthaginienſi. Eſt & Euphration E. Calanenſis apud Athanaſium : an loci eiuſdem, nondum comperi.

CALARIS: Ptolemæo, CARALIS, *Caglari*, Sardiniæ V. A. totius inſulæ clariſſima, in qua Prorex Hiſpanus reſidet. Calaritanus A. eſt Sardiniæ, & Corſicæ Primas iam inde à mille & trecentis annis, etſi Piſanus A. à temporibus Innocentij III. eam dignitatem ambierit. Sunt autem A. Calaritano ſuffraganeæ Eccleſiæ *Dolienſis, Eccleſienſis, Suecitana*, & *Suellenſis*, vt ex Vrbe V. Ce. Ioannes Cauus anno 1614. ad me tranſſcripſit. Vide Anaſtaſium Bibliothecarium, & Baronium tom. 8. Annalium.

CALAROGA, *Calaroga*, opidum d. Oxomenſis in Hiſpania, patria S. Dominici, Prædicatorum ſodalium anteſignani.

CALATIA, Campaniæ Felicis opidum, Liuio, Cæſari, ac Silio lib. 8. notum: hodie *Gaiazzo*, V. E. ſub A. Capuano.

CALÆCIA, vulgò GALLICIA, *Gallice*, Hiſpaniæ prouincia, in qua diœceſium ſiue Epiſcopatuum fines deſcripti ac diſtincti ſunt circa ann. Chriſti 565. teſte Marianâ lib. 5. Rerum Hiſp. cap. 9.

CALEDONIA, Britanniæ inſulæ pars, quam hodie Scotiam vocant.

CALECVTIVM, vrbs Indiæ Orientalis nobiliſſima, & emporium celeberrimum, à Luſitanis ſubactum.

CALENVM, Campaniæ Felicis V. E. ſub A. Capuano, Straboni & Plinio nota, hodie *Carinola*: quæ & Comitatus titulo gaudet.

CALEPIVM, opidum Cenomanorū, decimo quarto lapide à Bergomo, patria Ambroſij Calepini.

CALES, *Calui*, V. E. regni Neapol. ſub A. Capuano.

CALIABRIA, hodie *Montanges*, Morali, V. olim E. ſub Emeritâ Metropoli in Hiſpaniâ.

CALIMNO, maris Ægæi inſula, Græcis Chriſtianis habitata, inter Patmon & Con inſulas: de quâ Bellonius lib. 2. Obſer. cap. 11.

CALLINICVS, V. E. ſub Metropoli Edesſâ, in Patriarchatu Antiocheno: apud Tyrium.

CALLIPOLIS, V. E. ſub M. Seueriano in Calabriâ, apud Leonem in Diſpoſitione. Ea vrbs hodie dicitur GALLIPOLIS, *Gallipoli*, habétque Epiſcopum Hydruntino A. ſuffraganeum.

CALLIPOLIS, *Galipoli*, vrbs Thraciæ maritima, quæ Conſtantino Magno in delitiis fuit, ob victoriam de genero eò loci reportatam, vt Syneſius in Philadelphis auctor eſt. De eâ Conſtantinus Porphyrogenneta in Præfecturâ Thraciæ, & Bellonius lib. 2. Obſeruat. cap. 2. Diſtat à Byzantio quattuor dierum itinere terreſtri, éſtque inde frequentiſſimus in Aſiam traiectus. Callipolis, Leunclauio Calliopolis, ſed mendosè forſitan, olim Epiſcopum habuit Heraclienſi M. ſuffraganeum.

CALLIVM, *Cagli*, V. E. Vmbriæ ſub A. & Duce Vrbinate, habet pontem à Romanis inſtauratum.

CALVIVM, *Calui*, opidum Corſicæ inſulæ,

inſulæ, in quo Sagonenſis E. aliquando reſidet.

Camachvs, in Armeniâ, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

Camaldvlvm, *Camaldoli*, vicus Vmbriæ, in quo à S. Romualdo Camaldulenſis ordinis auctore monaſterium illuſtre eſt ædificatum. De eremo Camaldulenſi ſcripſit Andreas Mugnotius, extátque in tomo Italiæ illuſtratæ.

Camarinvm. Vide Camerinvm.

Cambaliensis A. in dominio Tartarorum, creatus eſt per Clementem V. vt legitur in Codice veteri Prouinciali Romano. Eſt autem *Cambalum* hodiéque metropolis Tartariæ.

Cambaia, regni Cambaiæ metropolis, & emporium nobiliſſimũ, quod idcircò *Cairum Indiæ* nuncupant.

Cambysopolis, V. E. ſub Metropoli Anazarbâ, in P. Antiocheno: apud Tyrium.

Camenecia, *Camieniecke*, V. E. in Podoliâ, ſub A. Leopolienſi. Epiſcopus locum habet inter regni Poloniæ Senatores.

CAMERACVM, *Cambray*, *Cameriick*, vrbs Galliæ Belgicæ ad Scaldim fluu. olim Epiſcopum habuit Remenſi A. ſuffraganeum. Sed anno 1559. Paulus IV. rogante Philippo II. Rege Catholico, Belgarúmque Principe, Cameracum Archiepiſcopali honore auxit, & ſuffraganeos dedit *Atrebatenſem*, *Tornacenſem Audomaropolitanum* & *Namurcenſem* Epiſcopos. Vtitur autem his titulis A. Cameracenſis. *Dux Cameracenſis*, *S. R. Imperij Princeps & Comes Cameracenſij.* Res geſtas atque hiſtoriam EE. Cameracenſium legere eſt in Chronico Cameracenſi circa an. 1040. per Baldericum Nouiomenſem ac Tornacenſem Epiſcopum ſcripto, & apud Chriſtianum Maſſæum in Chronicis.

CAMERTE, Straboni, ſiue CAMERINVM, quod Ptolemæo CAMARINVM, hodie *Camerino*, V. E. in finibus Vmbriæ & Marchiæ, Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiecta in temporalibus ac ſpiritualibus, gaudet titulo Ducatus. In cathedrali baſilicâ quieſcit corpus S. Antonini Epiſcopi, vt in aliâ Collegiatá

giatâ corpus S. Venantij. Hinc dicti CAMERTES Plinio & Straboni.

CAMINVM. Vide POMERANIA, & IVLINVM.

CAMPANIA, regio Italiæ fertiliſſima, hodie *Terra di Lauoro*: de quâ extat liber Antonij San-felicij, tomo Italiæ illuſtratæ.

• CAMPANIA, V. E. regni Neapolitani ſub A. Salernitano, vulgò *Campagna.* Sunt autem vniti Epiſcopatus *Campanienſis* & *Satrianenſis*, quorum hic poſterior Cõpſano A. eſt ſuffraganeus. Solet verò Epiſcopus reſidere in vrbe Campanienſi. Quæ omnia ex Vrbe accepimus. Eadem *Campagna*, niſi fallor, Marchionatus titulo nobilitatur.

• CANADA, Orbis Noui prouincia, à Francis inhabitata.

CANADIVM ſiue CENADIVM, *Chonad*, V. E. Hungariæ Tranſdanubianæ, ſub A. Colocenſi, Epiſcopum & Martyrem habuit S. Gerardum Venetum, inſtitutorem ordinis Seruorũ B. Mariæ, cuius corpus quieſcit in Murano prope Venetias.

CANARIA, vna ex FORTVNATIS

inſulis, Ptolemæo & Plinio lib. 6. cap. 32. ſic dicta à magnorum canum multitudine ingenti. Hodie omnes illæ inſulæ, quas veteres FORTVNATAS dixerunt, vno nomine Canariæ dicũtur. Patrum memoriâ Melchior Canus harum inſularum Antiſtes fuit, libro de locis Theologicis conſcripto celebris. Primum Canarienſibus Epiſcopum, nomine Alfonſum Berràmediũ, ex ordine Minorum, an. 1404. dedit Benedictus XIII. Iacent autem Canariæ inſulæ, numero ſeptem, in mari Atlantico, ab Occaſu ad Ortum ordine porrectæ, à mediâ cæli lineâ ſeptimo & viceſimo gradu diſtantes, à Caſtellanis circa an. 1346. detectæ. Quæ maxima eſt, CANARIA vocatur: inde ceteris eadem facta appellatio. Cæterùm Canarienſis Epiſcopus Hiſpalenſi A. eſt ſuffraganeus: vt ex Hiſpania an. 1614. accepi.

CANDIA, *Candia*, olim CRETA, inſula maris mediterranei, centum vrbibus quondam clara, vt priſci ſcriptores tradunt. Earum circiter quadraginta Plinij ætas nouit: hodie verò

verò, vt Bellonins tradit, tres tantùm alicuius nominis habet, quæ ſunt *Candia*, Venetorum colonia; vnde inſulæ nomen, *Canea* & *Rettimum*. Tempore Leonis Imperat. x 1. fuere Epiſcopatus Cretenſi M. ſubiecti, nimirum *Gortynius*, *Cnoſſius*, *Arcadiæ*, *Cherroneſi*, *Aulopotami*, *Agrij*, *Lampenſis*, *Cydoniæ*, *Hierapetræ*, (ſic enim coniunctim legendum, non diuiſim) *Sitæ*, & *Ciſeami*. Hodie Candiẽſi A. ſubſunt Epiſcopatus 1 x. nimirum *Caneenſis*, *Rettimenſis*, *Sitienſis & Hierapetrenſis* vniti, *Cherroneſenſis*, *Sicchimenſis*, *Arcadienſis*, & *Mellipotamenſis*: vt ex litteris Alexandri Turriani Sittienſis & Hierapetrenſis Epiſcopi didicimus. Inſulam porrò, quæ tota Venetis hodie paret, egregiè Bellonius lib. 1. Obſeruationum cap. 4. & ſeqq. deſcripſit.

CANDIDA CASA, *VVithorn*, V. E. ſub A. Glaſcoenſi in Gallouidiâ Scotiæ prouinciâ. Fuit olim Abbatia Canonicorum regularium ordin. Præmonſtratenſis, in quâ ſedes erat Epiſcopi; nec is alios habebat Canoni-

cos in ſuâ baſilicâ cathedrali, quàm Præmonſtratenſes regulares.

C A N E A, *la Caneà*, V. E. in Cretâ inſulâ, ſub A. Candienſi.

C A N N Æ, clade Romanorum ab Hannibale fuſorum nobiles, V. olim E. in Apuliâ.

C A N O P V S, vrbs Ægypti, apud Melam.

C A N O V I A, *Canouia*, V. olim E. ſub A. Dyrrachino.

C A N T A B R I, Ioſepho Scaligero in Notitiâ Galliæ, *Le païs des Baſques.*

C A N T A B R I G I A, *Cambrige*, Angliæ Academia.

C A N T V A R I A, *Canterbury* Anglis, *Cantorbie* Gallis, Angliæ vrbs clariſſima, cuius Archiepiſcopus eſt Primas Angliæ & Legatus natus. Cantuarienſium Archiepiſcoporum Catalogum, à S. Auguſtino vſque ad Reginaldum Polum, Marianus Victorius Reatinus olim ex tabulis eiuſdem Eccleſiæ Cantuarienſis collegit, cùm Cardinali Polo in Angliâ S. A. Legato, ſub Iulio III. vt familiaris adeſſet, exſtatque is typis editus à Gerardo Voſſio

Romæ

Romæ anno 1604.

CANVSIVM, hodie *Canoſa*, titulo Comitatus clarum opidum, olim propriã habuit ſedem Epiſcopalem, quæ nunc cum Barenſi A. eſt coniuncta. Quo fit, vt vnus idémque ſcribat, ſe Archiepiſcopum Barenſis & Canuſinæ ſedis.

CAPETOLIAS ſeu CAPITOLIAS, adis, eſt inter Autocephalos ſeu ſuffraganeos Epiſcopatus ſub P. Ieroſolymitano, apud Tyrium.

CAPITIS VIRIDIS inſulæ. Vide HESPERIDES.

CAPREA ſeu CAPREÆ, *Capri*, inſula arce Tiberij nobilis, vt ait Plinius, vltra Surrentum Campaniæ vrbem, ob coturnicum multitudinem, quæ illic principio autumni capiũtur, notiſſima, habet Epiſcopum Amalphitano A. ſuffraganeum, cuius cenſus magnâ parte conſtat ex coturnicum capturâ.

CAPVT-AQVA, *Capaccio*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Salernitano.

CAPVA, *Capoa*, clariſſima olim Campaniæ vrbs, ad Vulturnum amnem. Capuam nouam, ex veteris Capuæ

 ruinis

ruinis excitatam, Archiepiſcopali honore decorauit Ioannes XIV. an. 968. cùm Othoni II. Imp. coronam imponeret.

CARABIZYA, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

CARAMIT, vrbs Meſopotamiæ, ſub Turcarum imperio, in quâ Iacobitarum Patriarcha reſidere ſolet: vt lib. 1. cap. 15. diximus. Vide AMIDA.

CARCASSO VOLCARVM TECTOSAGVM, ſiue CARCASSVM, *Carcaſſone*, ad Atacem fluuium, V. E. Carcaſſonenſis ſub A. Narbonenſi, in regno Galliæ.

CARIATVM. Vide Chariatum.

CARINTHIA, prouincia gentis Auſtriæ, Ducatus titulo nobilis: cuius vrbes ſunt Clangenfurtum, Villacum, & S. Viti opidum. Carinthiæ pars eſt Carniola: in quâ eſt Labacum V. E. De Carinthiâ ſcripſit Ioannes Saliuanus.

CARLEOLVM, V. E. Angliæ ſub A. Eboracenſi.

CARMANIA ſiue GERMANICIA M. ſub P. Conſtantinopolitano.

CARMANIA, *Chermain*, Perſiæ prouincia.

CAR

CARNIOLA. Vide CARINTHIA.

CARNVTES ſiue CARNOTES, Galliæ populi, apud Cæſarem, ad Auduram fluuium: inde CARNVTVM vel CARNOTVM, hodie *Chartres*, V.E. ſub A. Senonenſi. De B. Virgine Carnutenſi, cultu miraculíſque celebri, Gallicè ſcripſit Sebaſtianus Rolliardus.

CARPATHVS, A. XXXII. ſub P. Conſtantinopolitano, apud Leonem in Diſpoſitione. Eſt & inſula maris Mediterranei ex oppoſito Ægypti.

• CARPAZIVM opidum Cypri inſulæ, olim Epiſcopum habuit ritus Græcanici, ſub Venetis.

• CARPI, vrbs eſt Principatus titulo inſignis, quam patrum memoriâ Albertus Pius, vir ſcriptis celeberrimus obtinuit. Hodie cum Mutinâ & Rhegio pertinet ad familiam Eſtenſem.

• CARPENTORACTE MEMINORVM, *Carpentras*, vbi Petrarcha Grammaticam ſe didiciſſe refert, V.E. Carpentoractenſis Plinio lib. 3. cap. 4. nota, ſub A. & ditione Auenionenſi. Carpentoractenſium ciuitas dicta eſt

& VINDAVSICA: vt notat Ioſ. Scaliger in Notitiâ Galliæ.

CARRHÆ, *Oſra*, V. E. Meſopotamiæ, Craſſi cæde nobilis.

CARRON, V. E. ſub Metropolitano Edeſſæ, & P. Antiocheno, apud Tyrium. Vitriaco lib. 1. cap. 31. CARRAM, & Ptolemæo CARRHÆ ſiue CARRÆ fortaſſe. Huius vrbis Epiſcopus fuit Theodorus Abucara, ſcriptis clarus.

CARTHAGO, vrbs Africæ quondam caput, Romanique Imperij aliquando æmula, cuius hodie nihil extat præter rudera ac ruinas: ex quibus TVNETVM vrbs vicina ad XII. millia paſſuum, mirum in modum creuit. Poſt Rom. Pontificem primus A. & totius Africæ maximus Metropolitanus fuit Carthaginienſis Epiſcopus: vt Leo IX. in Epiſtolis ad Thomam alioſque Epiſcopos Africanos diſſerit.

CARTHAGO, cognomento SPARTARIA ſeu NOVA, vrbs Hiſpaniæ, Pœnorum opus, vt Iſidorus loquitur, hodie *Carthagena*, à multis retrò ſæculis Epiſcopum habuit, habétque

Tole

Toletano A. ſuffraganeum. Carthaginienſis autem E. hodie reſidet in vrbe Murcienſi, quæ illius regni caput eſt, ideoque & Murcienſis nuncupatur. Carthaginienſem, ſeu Murcienſem E. hodieque Toletano A. ſuffraganeum eſſe, ex monumentis illius Eccleſiæ ad Vrbem miſſis, & ex Garibayo didici. Aliquot tamen annis Epiſcopus Carthaginienſis A. Valentino ſuffraganeus fuit, nimirum ab anno Chriſti 1492. quo Valentia in Metropolim fuit erecta, vſque ad annum 1566. quo Oriolanis proprius eſt datus Epiſcopus, teſte eodem Garibayo.

CARTHAGO, *Carthagena*, V. E. & emporium maritimum noui regni Granatenſis, in America meridionali, ſub Archiepiſcopo S. Fidei de Bogota. In hac vrbe Patres Societatis IESV Collegium, & Auguſtiniani, Dominicani, ac Franciſcani ſua habent Monaſteria.

CARYSTVS, Eubœæ inſulæ opidum eſt Straboni. Hinc Caryſtius E. ſub M. Athenienſi, niſi fallor.

CASALE ſimpliciter, vel CASALE

S. EVA

S. Evasii, *Caſal di ſan Vaſo*, aliàs *Caſale di Monferrat*, V. E. ad Padum fl. ſub A. Mediolanenſi, Montferratenſis Ducatus Metropolis, pertinet ad Ducem Mantuanum. Fuit autem S. Euaſius Epiſcopus & Martyr, tabulis Romani Martyrologij ad diem 1. Decembris adſcriptus. Epiſcopatum Caſalenſem Sixtus IV. anno 1474. inſtituit, petente Guilielmo Marchione Montisferrati.

Casanvm, ſeu Cassanvm, *Caſſano*, V. E. Calabriæ. Scipio Mazzella ſcribit, hunc Epiſcopatum à iuriſdictione Archiepiſcopali exemptum eſſe. Spectat autem Caſanum ad Biſigniani Principis imperium. Nonnullis hodie dicitur *Caſſana*.

Casanvm, *Caſano*, V. E. Tartarorum, ſub ditione Moſcouitica, ad Volgam fl. diſtat ab vrbe Moſcua 60. milliaribus Germanicis, teſte Poſſeuino in Moſcouia.

Casbin, vrbs Perſiæ, vetus Regum ſedes, in qua Auguſtiniani Eremitæ Monaſterium noſtra ætate habuerunt.

Ca

- CASERTA, *Caſerta*, V. E. in regno Neapolitano, Principatus dignitate gaudens, ſub A. Capuano: ſpectatque ad gentem Aquauiuam.

CASINVM, ſeu MONS CASINVS, in regno Neapolitano: cuius Epiſcopus eſt ſimul Abbas Monaſterij Caſinenſis, ab ipſo S. Benedicto fundati: eſtque exemptus ab omni A. iuriſdictione, vt tradit Mazzella. Vide MONS CASINVS.

CASSANDRIA, *Schiatho* hodie, iuxta Bellonium, inſula maris Ægæi: Epiſcopum habuit M. Theſſalonicenſi ſuffraganeum.

CASSANVM. Vide CASANVM.

• CASSILIA, ſiue CASSELIA, *Cashel*, V. A. Hiberniæ, in Momonia prouincia.

CASTABALE: Ptolemæo, CASTABALA, V. E. Ciliciæ ſub M. Anazarba, in P. Antiocheno, apud Tyrium.

, CASTELLA AVRIFERA, *Caſtilla de oro*, prouincia Americæ meridionalis, cui anno 1547. primum Epiſcopum dedit Paulus III. Papa, teſte Onu

Onuphrio, qui Caſtellum de auro per errorem nuncupat. Is nunc fortaſſe Epiſcopus Carthaginienſis dicitur.

CASTELLI Ciuitas, itemque CASTELLANA. Vide CIVITAS.

CASTELLVM MARIS STABIENSE, vulgò *Caſtello à mare di Stabia*, V. E. ſub A. Surrentino, vt tradit Mazzella in Deſcriptione regni Neapolitani. Vide STABIÆ.

CASTELLVM MARIS A BRVCA, vulgò *Caſtello à mare della Bruca*, V. E. ſub A. Rhegienſi, in regno Neapolitano, iuxta eumdem Mazzellam. Sed huius nulla mentio apud Proſperum Auguſtinum.

CASTELLVM NOVVM. Vide ROSONA.

CASTELLANETA, *Caſtellaneta*, V. E. ſub A. Tarentino, in regno Neapolitano, ſubeſt in temporalibus Marchioni S. Luciræ, ex familia Barroletta, qui & Caſtellanetæ Marchio dicitur.

CASTRVM ABIENSIVM, vrbs E. Caſtrenſis ad Acutum amnem, vulgò

Ca

Caſtres,ſub Archiepiſcopo Bituricenſi in Gallia, Epiſcopatum anno 1317. Ioannes XXII. inſtituit.

- CASTRVM, *Caſtro*, V. E. Apuliæ, olei mercatu celebris, ſub A. Hydruntino, ſæpiùs à Turcis vaſtata: ſoletque Epiſcopus habitare in opido Poiardo non procul inde diſtante, vt ex Vrbe accepimus. Ea ipſa vrbs titulum habet Comitatus, gentis Gattinariæ.

- CASTRVM, *Caſtro*, V. E. & Ducatus gentis Farneſiæ, in prouincia Romana.

CASTRVM ARAGONENSE, vrbs Sardiniæ, in qua reſidet Epiſcopus Phauſanienſis.

CASTVLO, hodie *Cazlona*, Oretanorum in Hiſpania Tarraconenſi vrbs, Epiſcopum olim habuit A. Toletano ſuffraganeum, nunc caret. Vide Nonium cap. 64.

- CATACVM, vulgò CATANZARVM; *Catanzaro*, V. E. vlterioris Calabriæ, ſub A. Rhegino.

CATALAVNORVM Ciuitas, vulgò CATALAVNVM, V. E. Catalaunenſis,

nenſis, ad Matronam fluuium, Gallicè *Chaallons*, ſub A. Remenſi. Epiſcopus eſt Comes, & Par Franciæ.

Catana, *Catania*, V. E. vetus in Sicilia, ſub A. Montis Regalis: gloriatur ciue & Martyre S. Agatha, cuius corpus ibidem in Cathedrali baſilica adſeruatur. Fuit olim M. ſub P. Conſtantinopolitano.

Cathanesia, *Cathnes*, Scotiæ prouincia, habet Epiſcopum Andreopolitano A. ſuffraganeum, cuius ſedes eſt in opido *Dunroden.*

Catharvm, *Cattaro*, vrbs muniſſima contra Turcas, ſita in ea Illyrici parte, quæ hodie Dalmatia & Sclauonia vocatur: ſubeſt Reipublicæ Venetæ. Partem diœceſis Turcæ occupant, pars reliqua pagos 17. continet, in quibus partim Catholici, partim Græci ſchiſmatici commorantur. Sic ex illius loci monumentis ad Vrbem miſſis accepimus. Catharenſis E. olim Raguſino, nunc Bàrenſi in Apulia Archiepiſcopatui (idque decreto Alexandri III. Papæ) eſt ſuffraganeus, aut coniunctus.

CAVALLA, olim BVCEPHALA, & CHALASTREA, nunc *La Caualla*, vrbs Macedoniæ, ſecundo lapide à Philippis ad mare ſita, deſcribitur à Bellonio lib. 2. cap. 57.

CATVRIGES, Ioſepho Scaligero in Notitia Galliæ ſunt Alpes maritimæ, quarum Metropolis Ebrodunum, *les Alpes d'Ambrun.*

CAYA, *Caua*, V. E. regni Neapolitani, quæ in ciuilibus etiam laicorum cauſis Epiſcopo ſuo eſt ſubdita, in criminalibus autem Regi Catholico. Epiſcopus Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubeſt. Diœceſis ſolùm conſiſtit in S. Accerij caſtro, vt ex Vrbe nobis eſt nunciatum.

CAVALLICVM. Vide CABELLIO.

CAVCOLIBERIS, *Colibre*, Hiſpaniæ verſus Galliam limes, V. olim E. ſub A. Narbonenſi, nunc caret Epiſcopo.

CAVRENSIS vrbs, *Nueua Caures*, ſita in inſulis Philippinis, habet Epiſcopum Manilano A. ſuffraganeum.

CAVRIO, Ptolemæo opidum Luſitaniæ,

taniæ, hodie *Coria*, in Extremadura prouincia, habet Epiſcopum A. Compoſtellano ſubditum.

CELENDERIS, Tyrio: CELENTERIS, Imperatori Leoni, V. E. ſub M. Seleucienſi.

CELSONA, *Solſona*, V. E. Cataloniæ in Hiſpania, ſub A. Tarraconenſi.

CELTZENE, ſiue KELTZENE, olim V. E. ſub M. Camachio, in Armenia, poſteà verò Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano.

CEMELEVENSIVM, vel CEMELENENSIVM Ciuitas, *Cimies*, olim Epiſcopum habuit Ebrodunenſi A. ſuffraganeum.

CENADIVM. Vide CANADIVM.

CENETA, ſiue CENEDA, *Zeneda*, V. E. vetus, ditionis Venetæ, ſub P. Aquileienſi. Vide OPITERGIVM.

CENETVM, opidum regni Neapolitani, in quo Epiſcopus Teleſinus ſolet reſidere.

CENOMANI, ſiue OROBII, Italiæ populi, de quibus libros tres ſcripſit Ioannes Chryſoſtomus Zanchius, exſtantque in Tomo Italiæ illuſtratæ.

CE

CENOMANI, ſeu CENNOMANNI, Plinio, & Ptolemæo, Galliæ Lugdunenſis populi. CENOMANVM, hodie *Le Mans*, V. E. Cenomanenſis, ad Sartam amnem, ſub A. Turonenſi: fuit patria Petri Bellonij profeſſione Medici, qui anno 1546. viuente Franciſco I. Francorum Rege, peregrinationem per Greciam, Aſiam, Ægyptum, Iudæam, Arabiam, aliaſque prouincias Orientales ſuſcepit, & anno 1549. in Galliam rediit. Quam peregrinationem triennio abſolutam, & res memorabiles in itinere à ſe obſeruatas, libris tribus Obſeruationum expreſſit.

CENTRONES, Ioſepho Scaligero in Notitia Galliæ ſunt Alpes Graiæ Peninæ, *Les Alpes de Tarentaiſe.* CENTRONVM Ciuitas, id eſt, TARANTESIA, *Tarentaiſe*, V. A. in ditione Ducis Sabaudiæ.

CENTVMCELLÆ, *Cincellæ*, vrbs olim E. nunc diruta: ex cuius ruinis creuit vicinum opidum, & portus, *Ciuità Vecchia* nuncupatus, vbi ſummi Pontificis eſt Nauale. Epiſcopatus

adiun

adiunctus eſt E. Viterbienſi.

Cephalenia, ſeu Cephalonia, *Cefalonia*, Ionij maris inſula, ditionis Venetæ, Epiſcopum habuit Corinthio M. ſubditum, iuxta Diſpoſitionem Leonis Imperatoris, nunc autem A. Corcyrenſi ſubiectum, niſi fallor.

Cephaloedis, Plinio, & Ptolemæo, hodie *Cefalu*, vel *Cifalu*, V. E. olim M. Syracuſano ſub Græcis, nunc A. Meſſanenſi ſuffraganea. Apud Leonem Imperatorem vocatur Cephaludium.

Cerasus, untis, olim V. E. ſub M. Neocæſarienſi, in Ponto Polemoniaco, poſteà Metropolis ſub P. Conſtantinopolitano.

Ceraunia, *Cerines*, V. olim E. Cypri, ſub A. Nicoſienſi.

Cerenthia. Vide Gerentium.

Cervia, *Ceruia*, V. E. Romandiolæ, modica quidem, ſed prouentu ſalis diues, ſub A. Rauennate, olim Phycocle dicta.

Cesena. Vide Cæsena.

CESTERO. Vide CISTERO.

CESTRIA, *Ceſter*, vrbs Angliæ in prouincia Eboracenſi. Pſeudoëpiſcopatum Ceſtrienſem inſtituit Henricus VIII. Angliæ Rex circa annum 1541.

CHALASTREA. Vide CAVALLA.

CHALCEDON, ſeu CHALCEDONIA, vſque ad hanc ætatem ſuum nomen retinet: olim magna, & præclara vrbs, in littore Aſiatico, veteri Byzantio oppoſita, Conciliis aliquot ibi celebratis nominatiſſima, nunc exiguus vicus, vt tradit Petrus Gyllius lib. 3, de Boſporo Thracio, cap. 10. Augerius Gyſlenus Buſbequius in Itinere ſuo Amaſiano, tradit eò loci, aut certè paulò ſuperiùs, Chalcedonem olim ſtetiſſe, vbi nunc *Scutarium* pagus viſitur. Fuit Metropolis IX. ſub P. Ieroſolymitano.

CHALCIS, Eubœæ inſulæ præcipua vrbs, ad Euripum ſita, hodie *Negroponte.*

CHALCIS, V. A. ſub P. Antiocheno, hodie *Chinſerin,* Leonardo Abeli Epiſcopo Sidonienſi.

CHAL

Chalcitis, veteribus Græcis, hodie Chalcis, *Chalcis*, inſula Propontidis, deſcribitur à Petro Gyllio lib. 3. de Boſporo Thracio, cap. 14. Ea olim Epiſcopum habuit Heracleienſi M. ſuffraganeum. Vide Demonesvs.

Chaldæa, cuius caput Babylon, totam Meſopotamiam, & Aſſyriam complectens, hodie à Turcis *Aſamia* nuncupatur, teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 96.

Chariatvm, *Cariati*, Principatus, & V. E. Calabriæ antiqua, ſub A. Seuerinate, mari alluitur. Cum Chariatenſi Epiſcopatu vnitum lego Gerentinum.

Chelma, *Chielmnick*, V. E. Ruſſiæ Nigræ, in Poloniæ regno, ſub A. Leopolienſi.

Cherronesvs, *Chirou*, V. E. Cretæ inſulæ, olim ſub Græcis, & nunc ſub Venetis. Vide Candia.

Cherson, primùm A. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano. Procopio 3. Ædific. eſt Ponti vrbs maritima, ad Mæotidem paludem.

Chiap

CHIAPPA, *Chiappa*, V. E. in India Occidentali: in qua duo ſunt Monaſteria. Eſt A. Mexicano ſuffraganea.

CHIEMIVM, *Chiemſe*, V. E. Germaniæ, ſub A. Saliſburgenſi. Epiſcopatum inſtituit, ac dotauit Eberhardus A. Saliſburgenſis circa annum 1214. teſte Viguleo Hundio in Metropoli ſua Saliſburgenſi.

CHILI, prouincia Americæ meridionalis, inter Peruuiam & Patagonum regionem: cuius Metropolis eſt Ciuitas *S. Iacobi*, colonia Hiſpanorum.

CHINA. Vide SINÆ

CHIOS, ſeu CHIVS, *Scio*, Ægæi maris inſula, & vrbs eiuſdem nominis in illa: olim Epiſcopum habuit Rhodienſi M. ſuffraganeum, poſteà verò Archiepiſcopum, ac demùm Metropolitanum. Sunt in ea inſula, quamquam à Turcis occupata, hodieque multi Chriſtiani ritus Latini, quibus & Epiſcopus dari ſolet à Romano Pontifice. Habent ibidem ſcholas, & reſidentiam, vt vocant, Patres Societatis IESV, itemque & Dominicani Conuentum. In hac inſula

ſola Maſtichen hodie generari ſcribit Bellonius lib.2. Obſer. cap.8. Habent autem & Græci Chienſes ſuum hodie Græcum, & Latini ſuum Latinum (vt dixi) Epiſcopum orthodoxum, vt ex oculato teſte audire me memini. Inſula tota olim Genuenſis Reipublicæ fuit.

CHONÆ, arum, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

CHRISTIANOPOLIS, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

CHRISTOPOLIS, V. E. Philippenſi in Macedonia M. ſuffraganea, ſub Imperatore Leone: poſteà verò Metropolis, ſub Andronico.

CHRYSOPOLIS, vrbs Macedoniæ, nunc planè deſerta, cuius rudera ad Strimonis oſtium conſpiciuntur, vt Bellonius lib. 2. cap. 55. tradit. Mart. Cruſius dicit hodie *Scutarim* vocari.

CIANTIVM, id eſt, Venetorum Ciuitas, *Vennes*, aut *Vannes*, V. E. Britanniæ Aremoricæ, ſub A. Turonenſi.

CIBALIS, & CIVALIS, *Bereczlo*, V. olim E. Pannoniæ inferioris: Valentiniani Imperatoris patria.

CIBINIVM. Vide HERMANNOPOLIS.

CICESTRIA, *Chicheſter*, V. E. Angliæ, ſub A. Cantuarienſi: habuit Epiſcopum S. Richardum ab Vrbano IV. in Diuos relatum, cuius vita exſtat apud Surium tomo 2. Sedes huc tranſlata eſt ex inſula Selſey, per Stigandum XXII. Epiſcopum.

CILICIA, regio Aſiæ minoris, in qua Tarſus D. Pauli patria, regio admodùm plana, qualis apud Francos *Beauſſe*, à Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 100. deſcribitur: hodie *Caramania* dicitur.

CIMELA, *Cimies*, V. olim E. in territorio Nicææ apud Sabaudos. Vide CEMELEVENSES.

CINGVLVM, *Cingoli*, V. quondam E. Piceni, inter Tolentinum & Æſium, quinto lapide à Triana, quæ nunc *Monticulus*: habuit I. Epiſcopum S. Exuperantium, de quo 29. Maij.

CISSAMVM, *Sicchimo*, V. E. Candiæ inſulæ ſub A. Candienſi, ditionis Venetæ.

CISTERO, vel CESTERO, Se-

geſtoriorum Ciuitas, *Ciſteron*, V. E. ſub A. Aquenſi in Gallia.

CISTERTIVM, ſiue CISTERCIVM, Gallicè *Ciſteaux*, Monaſterium Abbatiale diœceſis Cabillonenſis, in Ducatu Burgundiæ, caput Ordinis Ciſtercienſis.

CITICVM, CITIZVM, ſeu CITITZVM, *Zeitz*, V. E. Germaniæ, circa Ienam Turingiæ opidum, ſub A. Magdeburgenſi. Epiſcopatum Citizenſem anno 968. fundauit Otho I. Imperator, & Ioannes XIII. Papa confirmauit, teſte Paulo Langio in Chronico Citizenſi, quod à dicto anno vſque ad annum 1515. deduxit, Epiſcoporum Citizenſium; & aliorum in vicinia Antiſtitum res geſtas commemorans. Exſtatque tomo 1. Hiſtoricorum Germaniæ, per Ioannem Piſtorium edito, ſed cautè legendum eſt, præſertim ſub finem.

CIVITAS CASTELLI, olim TIFERNVM, *Ciuità di Caſtello*, in finibus Vmbriæ, ad Tiberim, ſub ditione Romani Pontificis: habet Epiſcopum eidem immediatè ſubiectum. In

cathe

Cathedrali quieſcit corpus S. Floridi Epiſcopi & Confeſſoris. Diœceſis eſt ſatis ampla, ſeptem continens opida, vt vocant, & ducentas baſilicas parochiales.

CIVITAS CASTELLANA, *Ciuità Caſtellana*, ſita eſt in prouincia patrimonij S. Petri, in Tuſcia: in temporalibus, ac ſpiritualibus Sedi Apoſtolicæ ſubiecta. Cui & ſubeſt immediatè Epiſcopus Caſtellanus, qui & Ortanus, ſiue Hortanus dicitur. Sunt enim per Eugenium IV. anno 1437. vniti Epiſcopatus Ciuitatis Caſtellanæ, & vrbis Ortanæ: diœceſes tamen diuerſæ exiſtunt. Quæ omnia ex dictarum Eccleſiarum monumentis ad Vrbem miſſis accepimus. De Ciuitate Caſtellana, Faliſcorum, non Veientium opido, exſtat carmen Petri Curſij, in tomo Italiæ illuſtratæ. Vide GALLESIVM.

CIVITAS DE CORO, *Coro*, V. E. in India Occidentali, ſub S. Dominici Archiepiſcopo.

CIVITAS DVCALIS, ſeu potiùs CIVITAS CALIENSIS, V. E.

gentis Farneſiæ, Italicè *Ciuità di Cali*, diuiſim, in regno Neapolitano.

• Civitas nova in Auſtria, *Neuſtat*, Epiſcopali titulo donata eſt à Paulo II. anno 1468. ſpectatque ad gentem Auſtriam.

• Civitas nova in Iſtria, *Citta noua*, ex Æmoniæ ruinis conſtructa, V. E. ſub P. Aquileienſi, & ditione Venetorum, haud procul à mari Adriatico: à paucis incolitur ob aëris intemperiem. Quapropter Epiſcopus ſolet ferè alibi, ſua tamen in diœceſi reſidere, vt ex Vrbe accepimus. In Cathedrali adſeruantur reliquiæ S. Pelagij. Vide Æmonia.

• Civitas Plebis, *Ciuita di Plebe*, V. E. in prouincia, & ditione Romana. Semel hoc loco indicaſſe ſuffecerit, opida Epiſcopali dignitate cohoneſtata, quantumuis exigua, ab Italis, iuxta ſtylum, ac phraſim Curiæ Romanæ, *Ciuitates* nuncupari: reliqua verò iſta dignitate carentia, nonniſi *Caſtella*, vel *Opida* nominari.

• Civitas Regum, *Ciudad de los Reyes*,

Reyes, alio nomine vocatur LIMA, Peruanæ prouinciæ caput, in India Occidentali: cui Paulus III. Archiepiſcopum primum dedit anno 1547. attributis quinque Epiſcopis ſuffraganeis, *Cuchenſi, Quittenſi, Caſtiliæ de auro, Nicaraguenſi*, & *Popaianenſi*, vt Onuphrius refert in vita eiuſdem Pauli. In Cathedrali, præter Pontificalem, ſunt aliæ quinque dignitates, & duodecim Canonicatus, multæ item Parochiæ, ac Monaſteria vtriuſque ſexus: vt ex illius Eccleſiæ ſtatu ad Vrbem miſſo deſcripſimus. Hodie Limenſi A. iſti quinque Epiſcopi ſunt ſuffraganei, *Cuchenſis, Quitenſis, Acequipenſis, Guamangenſis*, & *Truxillenſis*: vt ex Vrbe anno 1613. accepi. Fuerunt olim longè plures ſuffraganei, priuſquam ſcilicet vrbs Plata dignitate Archiepiſcopali eſſet ornata.

- CIVITAS RODERICI, *Ciudad Rodrigo*, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Compoſtellano: olim dicta fuit MIROBRIGA, teſte Mariana lib. 11. c. 12.

- CIVITAS SOLIS, *Ciuitella*, V. E. Tuſciæ, ſub A. Piſano.

CLARA-VALLIS, *Cleruaux*, Abbatia, S. Bernardi domicilio, & tumulo nobilis, in Ducatu Burgundiæ, Ordinis Ciſtercienſis, in d. Lingonenſi.

CLARVS-MONS, veteribus AVGVSTONEMETVM ARVERNORVM, *Clairmont*, V. E. Aruerniæ, in regno Galliæ, ſub A. Bituricenſi. Claromontenſis Epiſcopus quà ratione dicatur Aruerniæ Comes, diſſerit Choppinus Politiæ ſacræ lib. 2. tit. 1. §. 11. & lib. 1. de Domanio Franciæ, tit. 3. Vide ARVERNI. Originem, & hiſtoriam vrbis Claromontanæ ſcripſit amicus noſter doctiſſimus Ioannes Sauaro, Præſes Aruerniæ, itemque de Sanctis, Eccleſiis, & Monaſteriis Aruerniæ.

CLAVDIOPOLIS, in Honoriade, olim M. ſub P. Conſtantinopolitano: ſed vrbe à Gentilibus occupata, ſedes metropolitana Pontoheracleam eſt tranſlata.

CLAVDIOPOLIS, V. E. ſub M. Seleucienſi, Tyrio, & Leoni Imperatori nota.

CLAVDIOPOLIS, *Clauſenburg*, *Coloſvvar*, vrbs inſignis Tranſſiluaniæ.

CLIMA, ANATOLES, & DYSMON, E. ſub M. Boſtrenſi, in P. Ieroſolymitano, apud Tyrium.

CLOCHERIA, *Clocher*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Armachano.

CLONFERTIA, *Clonfert*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Tuamenſi.

CLODIA FOSSA, *Chioggia*, vel *Chioza* hodie, inſula, & V. E. ſub P. Veneto.

CLONA, *Clon*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Caſſilienſi.

CLVANVM, *Kiloom*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Armachano.

CLVNIACVM, *Clugny*, opidum, & Abbatia celeberrima, diœceſis Matiſconenſis, in Gallia, caput Ordinis Cluniacenſis.

CLVSIVM, *Chiuſi*, V. E. Etruriæ, inter Aretium & Oropitum, ſub A. Senenſi: patria Gratiani Monachi, qui Decretum collegit.

COCHINVM, ſiue COCINVM, *Cochin*, V. E. Indiæ Orientalis, ſub A. Goano: Epiſcopatum inſtituit Paulus IV.

C o, apud Ptolemæum, C o s, & C o a, patria Hippocratis, apud Strabonem, Plinium, & alios: Turcis hodie *Stancou*, maris Ægæi inſula, & vrbs eiuſdem nominis in illa: deſcribitur à Bellonio lib. 2. Obſeruation. cap. 12. Olim Epiſcopum habuit Rhodienſi M. ſuffraganeum, poſteà verò Archiepiſcopum.

C o l a, *Cola*, vrbs, & emporium Ruſſiæ, ad mare Septentrionale, ſub ditione Moſcorum, à Batauis frequentatur. Incolæ in ſacris ritus Rutenicos ſequuntur.

C o l l i s, *Colle*, V. E. Etruriæ, ſub A. Florentino, aut Senenſi, per Clementem VIII. Papam.

C o l o c i a, *Colotz*, V. A. Hungariæ, ſeu Pannoniæ inferioris.

C o l o n i a A g r i p p i n a, ſeu A g r i p p i n e n s i s, Gallis *Cologne*, noſtris *Colen*, ſic dicta ab Agrippina Iulia, Neronis Imperatoris matre, teſte Tacito 12. Annalium: eſt V. A. ad Rhenum: cui ſuffragantur hodie Leodicum, Monaſterium, Minda, & Oſnabrugum: olim & Vltraiectum, ſeu

Tra

Traiectum inferius. Sacrarium Agrippinæ, ſiue de Monaſteriis, ac locis ſacris vrbis Colonienſis ſcripſit Erhardus Vvimhemius Carthuſianus. Epidigma, ſeu ſpecimen hiſtoriæ eiuſdem vrbis habemus à Stephano Broëlmanno, plura aliquando, vt ſperamus, daturo.

COLONIA, ſeu COLONEA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

COLOPHON, V. E. Aſiæ minoris, Ptolemæo, & Pomponio nota.

COLOSSENSES, populi ſunt, ad quos D. Paulus Epiſtolam ſcripſit. Suidas ait ſic Rhodios appellari. Plerique tamen putant D. Paulum hoc nomine incolas vrbis Coloſſarum, ſiue Chonarum, in Phrygia deſignare.

S. COLVMBI inſula, *Kolmkil*, eiuſdem S. Columbi ſeuerâ diſciplinâ, ac Monaſterio clara, in quo Hebridum inſularum Epiſcopus ſedem habere ſolet, teſte Buchanano, rerum Scoticarum lib. 1. In eodem Monaſterio viſuntur hodieque veterum Scotiæ, Hiberniæ, & Noruegiæ Regum tumuli: vt idem teſtatur.

C o l v m n a, *Kolom*, V. E. Moſcouiæ, à Moſcua vrbe 18. milliaribus Germanicis diſtat, teſte Poſſeuino in Moſcouia.

C o m a c v l a, inſula in Venetis, apud Reginonem lib. 2. hodie *Comachio*, cum vrbe cognomine, nunc Epiſcopali, in ditione Pontificia, ſub A. Rauennate.

C o m a g e n a, pars Syriæ ſupra Ciliciam ad Ortum ſita, trans Amanum montem excurrens vſque in Meſopotamiam, à qua Euphrate fl. dirimitur. Comagenæ, vt & totius Orientis, hodie caput eſt Aleppum, teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 102.

C o m e, idem eſt, quod *Vicus* Græcis: quo nomine multi Epiſcopatus ſub P. Ieroſolymitano prænotantur, apud Guil. Tyrium.

C o m p l v t v m, V. olim E. ſub A. Toletano, hodie *Alcala de Henares*: iactat ſe inſigni Academiâ, ſed caret Epiſcopo proprio, eſtque diœceſis Toletanæ. Academiam anno 1509. inſtituit; ac dotauit Franciſcus Ximenius Cardinalis, & Archiepiſcopus Toletanus.

Compostella, *Sanctiago de Compoſtella,* vrbs & Academia regni Gallæciæ in Hiſpaniâ, S. Iacobi Apoſtoli nõmine, corpore, cultúque celebris, petente Carolo Magno Imp. à Leone III. Epiſcopali dignitate ornata fuit, addito Irienſis Epiſcopi titulo. Pòſt anno 1124. Calixtus II. ius Metropoliticum Eccleſiæ Emeritenſis eõ tranſtulit: teſte Baronio. Archiepiſcopus hodie eſt dominus vrbis tam in temporalibus quàm ſpiritualibus. Calixtus ipſi vndecim Epiſcopos adtribuit, Salmanticæ, Abulæ, Zamoræ, Mirobrigæ, (quæ Ciuitas Roderici hodie dicitur) Cauriæ, Pacis Auguſtæ, Luci, Aſturicæ, Auriæ, Mindonij, & Tudæ; quibus poſteà Placentia adiuncta eſt: vt teſtatur Mariana l. 10. cap. 12. Qui quidem XII. Epiſcopi hodiéque Cõpoſtellano A. ſunt ſuffraganei. Paſchalis II. indulſit, vt templum Compoſtellanum Canonicos VII. Cardinales, Romanæ amplitudinis æmulatione, haberet: teſte eodem lib. 10. cap. 5. & 6.

Compostella ad Indias Occidẽtales.

tales. Vide GVADALAXARA.

COMPSA, *Conza*, Hirpinorum in Italiâ vrbs A. vetus.

COMVM, *Como*, Ptolemæo & aliis, NOVVM COMVM Suetonio, V. E. ſuffraganea P. Aquileienſi, in Ducatu tamen Mediolanenſi ſita, fuit patria vtriuſque Plinij & Pauli Iouij: ex quibus poſtremus Lacum Comenſem egregiè deſcripſit.

CONCEPTIO, *Conception*, V. olim E. Indiæ Occidentalis, auctoritate Leonis X. Vide INDIA OCCIDENTALIS.

CONCHA, Vide QVONQVA.

CONCORDIA, V. E. ad Seciam fl. vetus ſub P. Aquileienſi: cuius hodie nihil exſtat præter rudera, templum cathedrale, & caſas aliquot ruſticanas. Cócordienſis E. in opido vicino, quod Portum Romatinum vocant, nunc moratur.

CONDATE REDONVM, *Renes*, V. E. ſub A. Turonenſi, & ſedes Parlamenti Britanniæ Aremoricæ.

CONDOMIVM, *Condom*, V. E. Condomienſis Guiennæ, ſub A. Burdigalenſi

Epi

Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII. in monaſterio S.Petri, ord. Benedictini: Iulius II. autem ex monachis fecit Canonicos ſæculares.

• C O N G V M, *Congo*, vrbs primaria regni Congi in Africâ, ſub ditione Luſitanorum, habet Epiſcopum Oliſiponēſi A. ſuffraganeum. De quo regno fusè ſcripſit Philippus Pigafetta.

• C O N I M B R I C A, *Coimbra*, V. E. regni Luſitaniæ, ſub A. Bracarenſi, habet Academiam inſignem, à Ioanne III. Portugaliæ Rege an. 1557. excitatam. In eâ vrbe quieſcit S. Eliſabetha Luſitaniæ Regina, cuius vitam ſcripſit Ioannes Maffeius.

C O N S E N T I A, Vide C O S E N T I A.

C O N E R I A, *Cogner*, V.E. Hiberniæ ſub A. Armachano.

C O N S T A N T I A, *Coſtnitz* Germanis, *Conſtance* Gallis, V.E. Germaniæ ſub A. Moguntino. Res geſtæ Epiſcoporum Conſtantienſium ab anno 608. vſque ad ann. 1607. leguntur in Chronico Conſtantienſi, quod Iacobus Manlius incohauit, & Ioannes Piſtorius perfecit, typíſque publicandum curauit

Franco

Francofurti an. 1607. vnà cum accuratâ deſcriptione totius diœceſis Cōſtantienſis. Quod vtinam alij in Germaniâ, Gallia, & alibi æmulentur. Vide VINDONISSA.

CONSTANTIA: *Contânces*, vel Conſtance V. E. nunc Conſtantienſis Normanniæ ſub A. Rotomagenſi.

CONSTANTIA CASTRA, à Conſtantino Cæſare dicta, vt Papyrius Maſſonus exiſtimat.

CONSTANTINA, Numidiæ Metropolis, olim Epiſcopum habuit, & creditur CIRTA fuiſſe, regia Maſiniſſæ.

CONSTANTINOPOLIS, *Conſtantinopoli*, olim BYZANTIVM, vrbs Thraciæ ampliſſima, à Conſtantino Imperat. mirificè aucta, Patriarcharum & Græcorum olim Imperatorū, nunc Turcicorum ſedes, libris IV. à Petro Gillio (qui ann. 1555. Romæ obiit) eruditiſſimè deſcripta eſt. Fuit autem Byzantium olim in diœceſi ſeu Epiſcopatu Heracleæ ſitum, vt Curopalates libro de Officialibus Palatij CP. diſertè teſtatur, id eſt, Byzantinus Epiſcopus olim Metropolitanum

Hera

Heraclienſem vt ſuffraganeus agnouit: adeoque Byzantium primò non niſi Epiſcopum habuit. Fauore Imperatorum acceſſit poſtea dignitas Metropolitica, ac demum Patriarchalis. Conſtantinopolim anno 1452. Mahometes Othomanus expugnauit: & ſic Imperium Chriſtianorum in Oriente finitum eſt. Notitia Epiſcopatuum Patriarchæ C P. quondam ſubditorum, alia ab eâ quam Leunclauius & nos lib. 3. cap. 1. edidimus, exſtat apud Iſaacum Caſaubonum: vt ipſe in Notis ſuis ad Epiſtolam Gregorij Nyſſeni ad Euſtathiam, Ambroſiam & Baſiliſſam aſſerit. Cæterùm Græcanicis olim Eccleſiis vnus Patriarcha Conſtantinopolitanus præſidebat: hodie verò plures Græcanici per Orientem Patriarchæ exiſtunt: nimirum *Conſtantinopolitanus*, qui Conſtantinopoli; *Alexandrinus*, qui Cairi; *Damaſcenus*, qui Damaſci; & *Antiochenus*; qui Antiochiæ ſedem habet. De quibus ſic Bellonius lib. 1. Obſeruationum cap. 35. *Licet Græcanicæ Eccleſiæ caput, Patriarcha nuncupatus,* Conſtantinopoli *ſedem habeat,*

beat, plerique tamen alij idem nomen ſimilémque poteſtatem obtinent in iis prouinciis quibus præſunt. Nam *Patriarcha* Alexandrinus *abſolutam habet poteſtatem in eos qui Græcos ritus obſeruantes in Aegypto & Arabiâ viuunt, magnificáſque in Memphi ſiue Cayro habet ædes, quas vidimus, ædibus Patriarchæ Conſtantinopolitani (quæ peculiari nomine Patriarchatus nuncupantur) non multùm inferiores. Alius Patriarcha* Damaſci *reſidet, qui abſolutè imperat omnibus monaſteriis & hominibus Græcam religionem amplectentibus, Syriámque incolentibus: iſque cogitur ſingulis annis adeſſe decimâ quintâ die Auguſti in monaſterio ſupra montem Libanum, vt iſtic Liturgiam celebret. Eſt præterea alius* Antiochiæ, *qui monaſteriis & aliis Chriſtianis Græcis præeſt, qui Barut, Tripolin, Haleb, aliáque plurima Aſiæ loca inhabitant. Turcarum Imperator hos Patriarchas ſuâ religione vti permittit, modò tributum perſoluant. Dicitur verò* Conſtantinopolitanus *pro monaſteriis in monte Atho ſitis, aliiſque per Europam ſparſis, duodecies mille* ducatos aureos *pendere. Porrò cùm iſtorum Patriarcharum quiſpiam è viuis exceſſit,*

Epiſco

Epiſcopi & Metropolitani, qui noſtrorum Cardinalium inſtar ſunt, conueniunt, vt alium eligant. Perpendendum autem eſt, neminem Patriarcham creari poſſe, niſi primùm Metropolitanus fuerit: quod cum Pontificiâ conſtitutione ferè conuenit. Hactenus Bellonius. Quâ verò ratione Patriarcharum Byzantij, Alexandriæ, Antiochiæ, & Ieroſolymorum, itémque Archiepiſcopi Iuſtinianæ primæ (quæ vrbes omnes ſub Imperio Conſtantinopolitano fuere) deſignatio quondam fieri ſoleat, Curopalates libro citato explicat. Patriarchæ C P. Sedes olim fuit templum S. Sophiæ auguſtiſſimum, hodie eſt templum S. Mariæ, poſt vrbem ſcilicet à Turcis captam, qui Sophianam Baſilicam in Moſqueam ſui ritus conuerterunt.

CONSARANNORVM, vel CONSORANNORVM ciuitas, *Sainct Legier de Conſerans,* V. E. Conſeranenſis Vaſconiæ ſub A. Auſcenſi. Opidum autem ſic dictum exiſtimo à S. Leodegario Epiſcopo Auguſtodunenſi, aut à S. Licerio Epiſcopo Ilerdenſi: in quo quidem S. Licerij opido Sedem habet

Epiſco

Epiſcopus prouinciæ Conſarannenſis.

CONSENTIA, Straboni nota, medij æui ſcriptoribus CVSENTIA, *Coſenza*, V. A. Calabriæ, cui Montaltina ſedes adiuncta eſt: teſte Barrio.

CONVENÆ, Hieronymo & aliis veteribus notæ, *Comenge*, *Cominges*, V. E. Conuenarum Vaſconiæ ad Garumnam fluuium, & radices Pyrenæorum, ſub A. Auſcenſi LVGDVNVM CONVENARVM, olim ab exercitu Guntramni Regis dirutum, & ex eius ruinis S. BERTRANDI opidum Epiſcopale, *Sainct Bertrand de Comenge*, in valle Caprariâ conſtructum eſt.

CONVERSA, *Conuerſano*, V. E. ſub A. Barenſi in Calabriâ, gaudet titulo Comitatus, ſpectatque ad gentem Aquauiuam.

COPHTI, homines Chriſtiani in Ægypto.

CORCAGIA, *Corcke* Anglis, *Korcach* indigenis, V. E. Hiberniæ ſub A. Caſſelenſi, patria S. Brioci, à quo Briocopolis in Britanniâ Aremoricâ nomen habet. Camdenus tradit Clonenſem

Epiſco

Epiſcopatum Corcagienſi adiunctum eſſe.

CORCYRUS ſiue CORCYRA, *Corfu*, inſula maris Ionij, ditionis hodie Venetæ, vrbem habet Archiepiſcopalem eiuſdẽ nominis. Olim fuit M. ſub P. Conſtantinopolitano.

CORDUBA, *Cordoua*, V.E. Hiſpaniæ, ſub A. Toletano, patria Senecæ Philoſophi, Lucani Poetæ, Auicennæ & Auerrois Medicorum, Ambroſij Moralis Hiſtoriographi: qui & patriæ ſuæ laudes prolixè deſcripſit.

CORFINIANUM, V. E. Etruriæ, hodie PIENTIA, ſic dicta ab Ænea Siluio, illius vrbis ciue, qui adepto Pontificatu, Pius II. eſt nuncupatus. Idem in patria ſua cathedralem Eccleſiam conſtituit, Senenſi A. ſuffraganeam: teſte Gobelino hiſtorico.

CORIA, Vide CAURIO.

CORINTHUS, vrbs celebris Peloponneſi, M. ſub P. Conſtantinopolitano, anno 1458. à Mahomete Othomano capta eſt.

CORISOPITI. Vide CURIOSOPITI.

COR

CORNVETVM, *Corneto*, V. E. ad littus maris Tyrrheni, à paucis, ob aëris æſtiuo tempore inſalubritatem, habitatum: cuius loci Epiſcopatus vnitus eſt cum E. Montis Flaſconis.

CORŌ. Vide CIVITAS DE CORO.

CORONA, quæ & STEPHANOPOLIS & BASSOVIA, Germanis *Crōſtadt*, vrbs Tranſſiluaniæ.

CORONE, *Coron*, Meſſeniæ opidum in Peloponneſo (Ptolemæo teſte) V. E. ſub M. Athenienſi.

CORSICA, *Corſica*, inſula maris Liguſtici, regio titulo illuſtris, ſpectat ad Rempublicam Genuenſem. Iuxta Philippum Ferrarium, in Notis ad Martyrologium Rom. ſunt in eâ hodie ſedes quinque Epiſcopales, *Mariana, Aleria, Nebium, Sagona*, & *Adiacium*, omnes ſolo ęquatæ præter Adiacium. Præfectus inſulæ reſidet Baſtiæ, quæ vrbs egregiè munita eſt, vt & *Fanum S. Florentij, Caluia*, & *Bonifacium*. Ita Ferrarius. Alij dicunt hodie ſex Epiſcopos in Corſicâ numerari, *Marianenſem, Nebienſem* & *Accienſem*, qui A.

 Genuen

Genuenſi; *Alerienſem*, *Sagonenſem*, & *Adiacienſem*, qui A. Piſano ſunt ſuffraganei. De Corſicæ Primatu inter ſe contendunt AA. Calaritanus & Piſanus. Vide SARDINIA.

CORTIZA, V. E. Moſcouiæ, milliari vno Italico diſtat ab vrbe Moſcuâ.

CORTONA, *Cortona*, V. E. Etruriæ. Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII.

CORTYNA, V. E. Cretæ inſulæ, temporibus Imp. Leonis.

CORTZENA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

COS inſula. Vide CO ſeu COA.

COSMOPOLIS, *Coſmopoli*, vrbs Iluæ inſulæ, à Coſmo Medicæo, Magno Etruriæ Duce exſtructa.

COSSIO VASATUM, *Baſas*, (Vaſconicè B pro V) V.E. Vaſatenſis Vaſconiæ, ſub A. Auſcenſi vel Auxitanenſi.

COTRADIS, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

COTRONIA vel CROTONA. Vide CROTO.

COTYAIUM, in Phrygiâ, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

COVENTRIA, *Couentre*, V.E. Angliæ, ſub

ſub A. Cantuarienſi.

CRAC, ſiue PETRA DESERTI, V. A. ſub P. Ieroſolymitano.

CRACOVIA, *Cracauvv*, ad Viſtulam fl. regni Poloniæ metropolis, & Regum ſedes, habet Epiſcopum Gneſnenſi A. ſuffraganeum.

CRANGANORA, *Cranganor*, V. A. Indiæ Orientalis. Vide ANGAMALA, & SERRA.

CRANON, *Ceres*, vrbs ampla in planicie Thraciæ, teſte Bellonio lib. 2. cap. 55.

CREMA, *Crema*, V. E. ditionis Venetorum, ſub A. Bononienſi. Epiſcopatum inſtituit Gregorius XIII.

CREMONA, *Cremona*, V. E. in Prouinciâ & Ducatu Mediolanenſi. Exſtant Annales Cremonenſes, auctore Ludouico Cauitello. et Campi.

CRETA inſula olim Romanis, poſteà Conſtantinopolitanis Impp. paruit; ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati, ab iſto vendita eſt Venetis ann. 1194. immani auri pretio, quorum hodiéque imperiũ agnoſcit. Vide CANDIA.

CRI

CRISPOLINORVM ciuitas, id eſt, VESVNTIO, *Beſançon*, V.A.in Burgundiâ.

CHRISTIANOPOLIS, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

CROATIA, veteribus LIBVRNIA, prouincia ſupra intimum Adriatici maris receſſum ſita, inter Iſtriam & Dalmatiam, hodie ad Archiduces Auſtriæ ſpectat, ſcripſit de eâ Marcus Fritſchius.

CROIA, *Croia*, V. olim E.ſub A.Dyrrachino, nunc Turcicum iugum patitur. Apud Belgas eſt illuſtriſſima familia CROIA ſiue CROIANA, à *Croy* pago ac caſtro Picardiæ ſic dicta.

CROTO, *Cotrone*, V. E. antiquiſſima Calabriæ ſub A. Rhegino. Crotoniatæ ſeu Crotonienſes gloriantur ſe Chriſti doctrinam accepiſſe à S. Dionyſio Areopagita, cum illac Romam peteret: vt ſcribit Gab. Barieus lib.de Calabria.

CVBA inſula Orbis Noui, à Chriſtophoro Colombo ann. 1492. primùm detecta: in quâ eſt vrbs *S. Iacobi*, ſedes Epiſcopi, & *Hauana* emporium ac

nauale celeberrimum. Primum Cubæ Epiſcopum dedit Leo X. Papa, teſte Petro Martyre ab Angleriâ, Decadis 2. lib. 8. Epiſcopatum iſtum Archiepiſcopo S. Dominici in Hiſpaniolâ inſulâ ſuffraganeum eſſe voluit Paulus III. an. 1543.

CVDRÆ, arum, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

CVIAVIA ſiue VLADISLAVIA, *Vladiſlau*, V. ampla E. ſub A. Gneſnenſi, in Poloniâ.

CVLMA, *Culm*, V. E. ditionis Polonicæ in Pruſſiâ Regali, olim ſub A. Rigenſi.

CVMÆ, *Cuma*, V. olim E. Campaniæ, cuius nihil exſtat præter rudera & Sibyllæ Cumanæ ſpecus, haud procul inde diſſitum, apud Auernum lacum. Cumanus E. vnitus eſt cum Auerſano.

CVRIA, *Coira* Italis, *Chur* Germanis, V. E. Rhœtiæ ad Rhenum fl. ſub A. Moguntino. Rhœtorum ſiue Griſonũ comitia hîc celebrari ſolent. De Curiæ primis Epiſcopis fusè Guilimannus lib. 4. de rebus Heluetiorum cap. 2.

CVRIA ſiue GERLANDA, *Gerlande*, V. E. Liuoniæ, olim ſub A.Rigenſi.

CVRIVM, V. olim E. Latini ritus, in Cypro inſula, ſub Venetis.

CVRLANDIA. Vide LIVONIA.

CVROSOPITORVM ſiue CVRIOSOLITARVM ciuitas, *Cournouaille* vel *Cornoüaille*, V. E. dicta Coriſopitenſis Britāniæ Aremoricæ ſub A.Turonenſi. CVRIOSOLITÆ nominantur in Notitiâ prouinciarum Galliæ, & in Codice Prouinciali Romano: teſte Ioſ. Scaligero.

CVRSOLA, *Corzola*, inſula maris Adriatici, & V.E. in eâ, ditionis Venetorum.

CVSCVM, *Cuzco*, V. E. Prouinciæ Peruanæ, in India Occidentali, ſub A. Limenſi. Fuit olim Ingarum ſeu Regum Peruanorum ſedes, regnique metropolis.

CYBISTA ſiue CYBISTRA, orū, primùm A. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano.

CYCLADES inſulæ maris Ægæi.

CYDON, quæ Imp. Leoni eſt CYDONIA, V. E. Cretæ inſulæ.

CYPRVS, *Cypro*, inſula Syriæ obiacens,

Venetis erepta eſt per Turcas an. 1570.

CYPSELLA, *Chapſylar*, opidum Thraciæ, aluminis fodinâ nobile, deſcribitur à Bellonio lib. 2. cap. 61. In Notitiâ Leonis Imp. CYPSELLA eſt A. XII. ſub P. Conſtantinopolitano.

CYRVS ſiue KYRVS, hodie *Quars*, iuxta Leonardum Abelem Epiſcopum Sidonienſem, M. Autocephala ſub P. Antiocheno. Ptolemæo fortaſſe Kyropolis.

CYTHERA, *Cerigo*, inſula maris Ægæi, quod hodie Archipelagus vocatur.

CYZICVS, in Helleſponto, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

D

DALISANDVS, V. E. ſub M. Seleucienſi, Tyrio & Leoni Imper. nota.

DAMASCVS, *Damaſco*, vrbs Syriæ celebris, Sedes IX. Metropolitana ſub P. Antiocheno, hodiéque frequentes habet incolas, & Baſſæ Turcici ſedes eſt: teſte Bellonio, qui eam lib. 2. Obſeru. ca. 91. & ſeqq. accuratè deſcribit. Quod facit & Beniaminus Tudelenſis in Itinerario.

DALMATIA, Illyrici pars, Liburniæ contermina, gaudet titulo regio, quem hodiéque Reges Hungariæ vſurpant.

· DAMIATA, vrbs Ægypti, cui datus eſt Archiepiſcopus an. 1220. teſte Iacobo Vitriaco. Veteribus fuit PELVSIVM, ad Nili oſtium Peluſiacum.

DANIA, *Denemarck*, Septemtrionalis Oceani pæninſula, regio titulo clara, deſcripta eſt à Saxone Grammatico, M. Adamo, Alberto Crantzio, & aliis.

. DANTISCVM, *Dantzick*, celebre emporium ad Viſtulam fl. apud Boruſſos.

DARIEN vel DARIENE, *Darien*, vrbs Caribanæ prouinciæ in Indiâ Occidentali, cui primum Epiſcopum dedit Leo X. vt tradit Petrus Martyr ab Angleriâ, Decadis 2. lib. 8. de Nouo Orbe. Deſiit poſtea Epiſcopatus, aliò tranſlatus.

DAVENTRIA, *Deuenter*, V. E. Germaniæ inferioris, ad Iſalam fl. ſub A. Vltraiectino, patria Gerardi Magni, qui ordinem Fratrum Hieronymianorum (ij olim celeberrimas per Germaniam inferiorem ſcholas habuerunt, vt hodie Patres Soc. IESV) inſtituit: de

quo vide Chronicon noſtrum cum Sigeberto Gemblacenſi editum. Epiſcopatum erexit Paulus IV. an. 1559.

DEMONESVS, inſula Propontidis, eadem cum Chalcitide, vt vult Gyllius lib. 3. de Boſphoro Thracio cap. 14. Plinius ex iſtis duas inſulas facit.

DELPHINATVS, *Daulphiné*, regni Galliæ prouincia; in quâ duæ ſunt vrbes Archiepiſcopales, Viẽna & Ebrodunum, & quinque Epiſcopales, Valentia, Dia, Gratianopolis, Auguſta Tricaſtinorum, & Vapingum.

DERCOS, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

DERIA, *Derry* vel *Dirry*, V. E. Hiberniæ ad fl. *Loug-foyl*, in Comitatu ſeu prouinciâ Tyr-Corneliæ, ſub A. Armachano.

DERPATVM ſeu TORPATVM, *Derpt*, V. E. Liuoniæ, ſub A. Rigenſi.

DERTONA & DERTON, quæ & TERDONA, *Tortona*, V. E Liguriæ, ſub A. & Ducatu Mediolanenſi.

DERTVSA, *Tortoſa*, ad oſtium Iberi, V. E. vetus ſub A. Tarraconenſi, Mauris an. 1147. erepta. Huius vrbis Epiſcopus

pus fuit Hadrianus V I. Belga, ante Pontificatum Maximum.

DIA, aliis DEA, *Die*, V. E. Dienſis Galliæ ſub A. Viennenſi. Ceterùm Dienſis & Valentina diœceſes ab vno Epiſcopo reguntur, & tamen ſeparatæ ſunt, neque altera alterius iura vſurpat. Vide AVGVSTA DIA.

DIABLINTVM ciuitas, id eſt, Cariſes, in prouinciâ Lugdunenſi tertiâ.

DIANIVM, Plinio notum, hodie DENIA, *Denia*, V. olim E. ſub A. Toletano, ſita eſt in D. Valentinâ, gaudétque titulo Marchionatus, ad Ducem Lermæ ex gente Sandoualliâ ſpectante.

DIDYMOTHICVM, primùm A. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano.

DIGNENSIS, Vide DINIA.

DILINGA, *Dilingen*, vrbs Sueuorum in Germaniâ, habet Academiam ab Othone Truxſeſio S. R. E. Cardinale & Epiſcopo Auguſtano inſtitutam. In ea vrbe ſolet plerumque commorari Epiſcopus Auguſtanus.

DINIA SENTIORVM, aut EBRODVNTIORVM, *Digne*, V. E. Dignenſis vel Dinienſis ſub M. Ebrodunenſi.

DIOCÆSAREA, V.E. ſub P.Ieroſolymitano.

DIOCLETIANOPOLIS, V.E. ſub P. Ieroſolymitano.

DIONYSIOPOLIS, *Sainct Denis en France*, opidum ſecundo lapide à Lutetiâ, Regum Galliæ tumulis clarum, à S. Dionyſio primo Epiſcopo Pariſienſi ſic dictum.

DIOSPOLIS, ſeu GEORGIOPOLIS, quæ & LIDDA, V. E. ſub P.Ieroſolymitano.

DIVIO, *Dijõ, Digiõ*, vrbs primaria Ducatus Burgundiæ, & Parlamenti à Ludouico XII. Galliæ Rege inſtituti ſedes.

DIVIODVNVM MEDIOMATRICVM, *Metz*, V.E. ſub A. Treuerenſi, olim Regni Lotharingiæ caput, nunc Parlamenti in tractu Moſellæ ſub Francis ſedes.

DIVM munitiſſima regni Cãbaiæ vrbs, à Luſitanis iam olim occupata.

DIVONA CADVRCORVM, hodie CADVRCVM ad Ortum fl. *Caors*, V. E. ſub M. Bituricenſi.

DOLA, *Dole*, vrbs primaria Comitatus Burgundiæ, in D. Veſontinenſi ſita, habet Academiam à Philippo Bono

Bur

Burgundiæ Duce ac Comite inſtitutã. In eadem vrbe reſidet prouinciæ Senatus: ſpectátque ad gẽtem Auſtriam.

DOLVM, *Dol*, V. E. regni Franciæ, ſub A. Turonenſi, in Britanniâ Aremoricâ. Epiſcopus erat Archiepiſcopus, & olim habuit ius Pallij, quando locum inter Archiepiſcopos habebat, & eò tempore Baldricus, Hiſtoriæ Ieroſolymitanæ ſcriptor, ſe ipſum nuncupat Archiepiſcopum Dolenſem.

DOMINICOPOLIS, ſiue S. DOMINICI ciuitas, *San Domingo*, V. A. in Hiſpaniolâ inſulâ apud Indos Occidentales, cui ciuitati primum Epiſcopum dedit Leo X. vt tradit Petrus Martyr Anglerius, Decadis 2. lib. 8. de Orbe Nouo. Archiepiſcopatum poſteà Paulus III. an. 1547. eâ in vrbe inſtituit, & quatuor ſuffraganeos eſſe voluit, nimirum Conceptionis ſeu Vegenſem, Inſulæ S. Ioannis, Cubæ, & Ciuitatis de Coro Epiſcopos: vt Onuphrius commemorat. Hodie Dominicopolitano A. ſuffraganei ſunt Epiſcopi, *Portus Diuitis*, in inſula S. Ioannis, Cubæ inſulæ, & *Venezuelæ*,

nezuelæ, cum Abbatia Iamaicæ inſulæ: vt ex Vrbe anno 1613. accepi. Alij loco Iamaicæ, nominant quartum Epiſcopum ſuffraganeum, *S. Iacobi de las Caracas*, ſeu Margaritæ.

DOMITIOPOLIS, V. E. ſub M. Seleucienſi, Tyrio & Leoni Imperat. nota.

DOMVS & HELMAHAM, duæ olim ſedes Epiſcopales Anglorum Orientalium: teſte Malmeſburienſi lib. 2. de geſtis Pontificum Anglorum.

DOROBERNIA ſeu DVROVERNVM, hodie CANTVARIA, *Canterburie*, V. A. Angliæ, & ſedes Primatis illius regni. Dorobernenſium ſeu Cantuarienſium AA. res geſtas fuſiſſimè ſcripſit Guilielmus Malmeſburienſis lib. 1. de geſtis Pontificum Anglorum, & poſt illum Marianus Victorius.

DORCECESTRIA, villa in pago Oxenfordenſi, & Epiſcopi olim ſedes, quæ inde LINCOLNIAM tranſlata eſt: teſte Guilielmo Malmeſburienſi, lib. 4. De geſtis Pontificum Anglorum.

DRAMA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

. DREPANVM, *Trapani*, vrbs Siciliȩ maritima, in quâ S. Albertus Carmelita quieſcit.

DRESDA. Vide SAXONIA.

DRIVASTVM ſeu TRIVASTVM, *Driuaſte*, V.E. ſub M. Antibarenſi, Turcis ſeruit.

DRISTA, ſub P. Conſtantinopolitano.

DRVMORIA ſiue DROMORIA, *Drum-more*, V.E. Hiberniæ, ſub A. Armachano.

DRYSTRA, M. LXXII. ſub P. Conſtantinopolitano.

. DVACVM, *Douay*, ad Scarpum fl. opidũ Flandriæ, in d. Atrebatenſi ſitum, habet Academiã, an. 1562. auſpiciis Philippi II. Regis Catholici Belgarúmque Principis, inſtitutam.

, DVBLINIVM, *Dublin*, regni Hiberniæ metropolis, & Proregis ſedes, titulo Archiepiſcopali ornata eſt ann. 1151. auctoritate Eugenij III. Papæ. Academia ſeu Vniuerſitas, vt vulgò vocant, in eâ vrbe anno 1320. inſtitu-

ta eſt: vt ex vetuſtis Annalibus Hibernicis, per Camdenum in Britanniæ deſcriptione editis conſtat.

DVLCINIVM ſiue DVLCIGNVM, *Dolcigno*, V. E. Illyrici, ſub A. Antiparenſi, tenetur à Turcis.

DVMBLANVM, *Dūblain*, V. E. Scotiæ, ſub A. Andreopolitano. S. Rumoldus Machlinienſium in Belgio patronus fuit Dumblanēſis E. in Scotiâ, non autem Dublinienſis in Hiberniâ, vt arbitror. Argumento ſunt inſignia regni Scotiæ, quæ ſuis gentilitiis in clypeo mixta hodiéque vſurpant Machlinienſes Archiepiſcopi.

DVMIVM, prope Bracaram in Luſitaniâ, illuſtre monaſterium à S. Martino Dumienſi Abbate circa an. 567. conſtructum, quod in Epiſcopatum poſteà transformatum eſt, ac demum cum Bracarenſi Eccleſiâ copulatum, eíque contributum, teſtibus Marianâ lib. 5. Rerum Hiſpaniæ ca. 9. & Loaisâ in Notis ad Conc. Lucenſe.

DVNCKELDA, *Dunckeld*, V. E. Scotiæ, ſub A. Andreopolitano.

DVNELMVM, *Durham*, V. E. Angliæ, ſub

ſub A. Eboracenſi. Sedes Epiſcopalis huc tranſlata eſt ex Lindisfarna inſula. Lindisfarnenſium, & Dunelmenſium Epiſcopor. res geſtas proſequitur Guil. Malmeſburienſis lib. 3. de geſtis Pontificum Anglorum.

DVNVM, *Dovvne*, vel *Dovv-Phadrick*, id eſt, Dunum S. Patricij, V. E. Hiberniæ, ſub A. Armachano.

DVROCORTORVM REMORVM, *Reims en Champaigne*, V. A. regni Galliæ.

DYRRACHIVM, *Durazzo*, in Macedonia, M. ſub P. Conſtantinopolitano, è regione Brundiſij.

E

EBERODVNVM ALPIVM MARITIMARVM, ſiue EBREDVNVM, vel EBRODVNVM CATVRIGVM, *Ambrun*, vel *Embrun*, V. A. Eberodunenſis, ſiue Ebredunenſis, in Gallia.

EBREODVNVM, caſtrum in finibus Heluetiorum, vulgò *Iuerdun*, in prouincia Lugdunenſi quintâ.

EBROICENSIS Ciuitas, E. in Normannia, ſub A. Rotomagenſi, vulgò *Evreux*.

EBO

EBORA, *Ebora*, V. A. & Academia Luſitaniæ: de cuius antiquitatibus, & Epiſcopis ſcripſit Andreas Reſendius Eborenſis. Archiepiſcopatum petente Ioanne III. Rege, anno 1540. inſtituit Paulus III. Papa, & primus Archiepiſcopus fuit Henricus S.R.E. Cardinalis, qui Sebaſtiano Rege in Africa cæſo, regnum poſteà obtinuit. Idem Henricus Academiam inſtituit, & Societati IESV commiſit. Eborenſi A. hodie tres ſunt ſuffraganei, *Siluenſis, Albenſis,* & *Portalegirenſis*: vt ex Hiſpania anno 1614. accepi, beneficio Secretarij Mathos. At Stephanus Garibayus in Hiſtor. Hiſpan. lib. 34. cap. 6. ſolum E. Siluenſem in prouincia Eborenſi collocat.

EBORACVM, *Yorcke*, V. A. Angliæ. Primus A. fuit Paulinus, qui ab Honorio Papa pallium accepit. Eboracenſium AA. itemque Epiſcoporum Candidæ Cæſæ res geſtas fusè proſequitur Guil. Malmeſburienſis lib. 3. de geſtis Pontificum Anglorum.

EBRON, ſiue HEBRON, V. olim E. Syriæ, nunc pagus: cuius rudera

indi

indicio ſunt frequentiùs vrbem quondam fuiſſe habitatam : teſte Bellonio lib. 2. cap. 87.

EBVROVICES, vel EBVRONICES, Galliæ populi : apud Iul. Cæſarem, MEDIOLANVM AVLERICORVM EBVROVICVM, vulgò EBROICE, *Eureux*, V. E. Ebroicenſis Normanniæ, ad fl. Itonem, ſub A. Rotomagenſi.

EBVRONES, Galliæ Belgicæ populi, Iul. Cæſari, & aliis veteribus noti, quorum caput hodie eſt Leodium, V. E. ad Moſam fl.

ECBATANA, orum, Mediæ Metropolis, Ptolemæo, Straboni, Plinio, Curtio, & aliis. Sedes olim æſtiua Regum Perſiæ, hodie TAVRIS, vt quidam volunt.

ECOLISMENSIS E. in Gallia, vel ENGOLISMENSIS, *Engouleſme*, vel *Angoleſme*. ECVLISMA, Auſonio: ENCVLISMA, ſiue ECOLISMA, aliis, *Engouleſme*, V. E. ſub A. Burdigalenſi.

EDESSA, *Orfa*, vel *Raha*, vrbs Meſopo-

po

potamiæ, M. ſub P. Antiocheno: deſcribitur à Vitriaco Hiſtor. Orient. lib. 1. cap. 31.

EDENBVRGVM, *Edenburg*, regni Scotiæ Metropolis, ac Regia, itemque Senatus ſedes.

EDVORVM Ciuitas, hoc eſt, AVGVSTODVNVM, *Auſtun*, vel *Oſtun*; V. E. ſub A. Lugdunenſi.

EGARA, vel EXARA, V. olim E. ſub A. Tarraconenſi: fortè *Gea de los Cavalleros*, prope Cæſarauguſtam. Extat Concilium Egarenſe antiquum.

EGABRO, vel ÆGABRO, *Cabra*, V. olim E. ſub M. Hiſpalenſi, in Hiſpania.

EGITANIA, rectiùs IGEDITANIA, vel IGEDITA, V. olim E. ſub M. Bracarenſi, in Luſitania: nunc vicus obſcurus EIDANIA dictus. Epiſcopi ſedes tranſlata eſt Guardiam.

EISTADIVM, *Aichſtet*, V. E. Germaniæ, ſub A. Moguntino.

ELBORA CARPETANORVM, hodie *Talauera*, vrbs egregia, in diœceſi Toletana ſita, patria Ioannis Mari-

anæ,

rianæ, qui de rebus Hiſpaniæ libros 30. ſcripſit: ab eodem accuratiſſimè deſcribitur lib. 1. cap. 14. Sunt qui contendant hanc Elboram fuiſſe patriam S. Vincentij Martyris. Reſendius, & alij volunt Eboram Luſitaniæ fuiſſe. De qua re vide Marianam lib. 1. cap. 13. Id conſtat, plures olim Elboras fuiſſe. In Notitia prouinciarum Hiſpaniæ à Garſia Loaiſa cum Concilio Lucenſi edita, ELBORA eſt V. E. ſub Emerita Luſitaniæ Metropoli.

ELENA. Vide ELNA.

ELEVTHERIOPOLIS, V. E. ſub P. Ieroſolymitano. 151.

ELI. Vide HELI.

ELIS, vrbs primaria Elidis prouinciæ in Peloponneſo.

ELIBERIS, ſiue ELIBERRIS, in ea Bœticæ parte ſita fuit, vbi nunc Granata. Argumento eſt Granatenſis porta, vicinuſque ei vrbi mons, quibus vulgò *Eluiræ* nomen faciunt. In hac vrbe habitum eſt Concilium Eliberrinum, ſeu Eliberitanum, anno Chriſti 305. vt Ioannes Mariana, &

Gar

Garſias Loaiſa tradunt, & ſubſcriptiones Epiſcoporum conuincunt: non autem ILLIBERI, quam vulgus hodie *Colibre* vocat, ad Pyrenæi montis radices Fuit autem ELIBERIS V. olim E. ſub M. Hiſpalenſi: cuius ſedes inde Granatam tranſlata eſt, teſte Baronio. ILLIBERIS autem, ſiue CAVCOLIBERIS, *Colibre*, V. quondam E. fuit ſub A. Narbonenſi, eſtque nunc limes Hiſpaniæ verſus Galliam.

ELIOCROTA. Vide ELOTONA.

ELIPA, quæ Plinio eſt ILIPA ITALICA, V. olim E. ſub M. Hiſpalenſi: quibuſdam hodie eſt *Niebla.* Alij aliter ſentiunt.

ELNA, *Elna*, olim ELENA, & HELENA, vrbs Hiſpaniæ: habet Epiſcopum quondam A. Narbonenſi, nunc Tarraconenſi ſuffraganeum. Obiit in ea Conſtans Imperator, vt poſt Hieronymum ſcribunt Eutropius & Oroſius. Sunt qui dicunt illam ab Helena Conſtantini Magni matre, vel à Conſtante in honorem auiæ conditam. HELLENES certè

tè apud Strabonem eſt vrbs Callaicorum in Hiſpania Tarraconenſi.

ELOTONA, vel ELIOCROTA, V. olim E. ſub A. Toletano : à Gothis, aut aliis euerſa, hodie *Lorca* dicitur: eſtque ſedes eius Epiſcopalis cum Carthaginienſi vnita.

ELVA inſula. Vide ILVA.

ELVENSIS, vel ELLVCENSIS E. in Gallia, *Eaule*, ſub A. Narbonenſi.

ELVICORVM Ciuitas, id eſt, AVENTICVM, *Auanches*, V. olim E. ſub M. Veſontionenſi.

ELVSA, *Euſe*, V. olim E. Vaſconiæ, in qua hodieque ædes Epiſcopales habet Archiepiſcopus Auſciorum. Apud Ioſephum Scaligerum in Notitia Galliæ, ELVSATIVM Ciuitas, *La ville & pays d'Euſe en Gaſcongne*, in Aquitania tertia, ſub M. Auſciorum. Vide eiuſdem Lectiones Auſonianas lib. 2. cap. 7.

EMERITA AVGVSTA, hodie *Merida*, ad Anam fl. V. olim A. Hiſpaniæ, cui ſedes olim nouem Epiſcopales fuerunt ſuffraganeæ, *Auila, Salman*

*mantica, Elbora, Caurio,*ſiue *Coria, Pax,* ſeu P*ace, Exonaba, Oliſipo, Caliabria,* & *Numantia*. vt tradit Loayſa in Notis ad Concilium Lucenſe. Ius metropolitanum in Compoſtellanam Eccleſiam tranſlatum eſt per Calixtum II. Papam. Emeritæ nihil exſtat hodie præter ruinas, & magnæ antiquitatis veſtigia.

E m e r i t a, in India Occidentali. Vide M e r i d a.

E m e t, ſiue A m i t, vrbs Aſſyriæ, ſeu Chaldææ. Vide A m i d a, & A m-m æ a.

E m i s s a, ſiue E m e s s a, Arabibus hodie *Hamza*, Turcis *Haman*, teſte Bellonio : vrbs Cæleſyriæ, ſericeo ſtamine abundans, deſcribitur ab eodem Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 97. Fuit M. xiii. ſub P. Antiocheno.

E m d a, ſiue E m b d a, *Embden*, emporium celebre ad Amiſiæ fl. oſtium, caput Emdani Comitatus, ſeu Friſiæ Occidintalis in Germania.

E m l i a, *Emmeley*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Caſſilienſi.

E m o

EMONIA. Vide ÆMONIA.

EMPORIÆ, apud Plinium, ſiue EMPVRIÆ, *Ampurias*, vrbs E. maritima, olim ante Maurorum in Hiſpaniam irruptiones, & nunc ſub A. Tarraconenſi.

EMPORIÆ, *Empurias*, V. E. Sardiniæ inſulæ, ſub A. Turritano.

EMPORIENSIS E. cum Phauſanienſi eſt vnitus, vt tradit Ph. Ferraiſius in Topographia Romani Martyrologij, & ex Vrbe ad me ſcripſit Ioannes Cauus.

EPAONVM, *Beſme*, in Comitatu Burgundiæ, vbi Concilium eſt celebratum ſub Sigiſmundo Burgundiæ Rege: teſte Guillimanno lib. 4. de Heluetia, cap. 3.

EPIDAMNVS, Dalmatiæ, aut Macedoniæ opidum, quod à Romanis *Dyrrachium* appellatum tradunt Liuius, Strabo, Plinius, & Mela. Appianus ex iis duo diuerſa facit opida.

EPIDAVRVS, in Parthinis Dalmatiæ populis, hodie *Raguzi* dicitur, vrbs A. & Reſpublica nobilis ex oppoſito Italiæ.

EPI

EPIDAVRVS, in Laconia, hodie *Maluaſia*, vini generoſiſſimi ferax, à qua Cretenſe vinum cum illo certans, paſſim Maluaſia vocatur.

EPIDAVRVS, in Argolide, vicina Troezeni, templo Æſculapij nobilis fuit. Ita Scaliger in Notis ad Euſebij Chronicon, de triplici Epidauro.

EPIROTÆ, ſiue ALBANI, Illyrici populi, peculiarem habent linguam, à Græca diuerſam: in ſacris tamen ritus Græcanicos ſequuntur, & Græcum etiam idioma callent: teſtis Bellonius lib. 1. Obſeruationum, cap. 64.

EPOREDIA, *Iurea*, V. E. Galliæ Ciſalpinæ, ſub A. Taurinenſi, Salaſſiorum caput.

EQVESTRIVM Ciuitas, id eſt, NEVIDVNVM, *La ville de Nion*, inter Geneuam & Lauſanam.

ERICVSA, Ptolemæo, inſula Æonij maris, non procul à Corcyra, hodie *Paxo*, iuxta Bellonium lib. 2. Obſeruationum, cap. 10.

EROINA, A. XXXI. ſub P. Conſtantinopolitano.

ERFVRDIA, vel ERFVRTVM, *Erdfurt*, Thuringiæ vrbs primaria, totius Germaniæ maxima, ad Geram fluuium: habet Academiam à Bonifacio VIII. anno 1392. excitatam, & priuilegiis ornatam. Habet in ea vrbe Moguntinus A. ſuum ſuffraganeum ordinariè reſidentem.

ESCVLVM. Vide ASCVLVM.

ESERNIA. Vide ÆSERNIA.

EVCHAITA, orum, M. ſub P. Conſtantinopolitano 21.

ETRVRIA, ſiue TVSCIA, *Toſcana*, ferè tota paret magno Etruriæ Duci, ſuntque in ea tres vrbes Archiepiſcopales, Florentia, Senæ, & Piſa. Ex Duce Florentino magnus Etruriæ Dux primus anno 1569. creatus fuit Coſmus Medices per Pium V. Papam.

EVBOEA, inſula maris Ægæi, cui vrbs primaria CHALCIS olim dicta, hodie *Negroponte* vocatur, vt & inſula tota. Turcæ eam Venetis eripuerunt circa annum 1471.

EVGVBIVM, *Vgubbio*, V. E. Vmbriæ, lanificio, & corpore S. Vbaldi clara, ſub

ſub A. & Ducatu Vrbinate.

EVPHRATES, nobiliſſimus fluuius Meſopotamiæ in Aſia, aquas ſuas, nomenque in Tigrim euomit, Ptolemæo, Pomponio, & Procopio teſtibus. Ab accolis hodie *Phorat* dicitur, vt tradit Petrus Texera.

EVRIPVS, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

EVROPA, orbis terrarum pars nobiliſſima, ab Aſia Tanaïde fluuio, ab Africa mari Mediterraneo diſcreta, continet 28. ampliùs regna, præter Romanum Imperium.

EVXINVS PONTVS. Vide PONTVS EVXINVS.

EXARA. Vide EGARA.

EXONABA, fortè OSSONOBA, V. olim E. Luſitaniæ, ſub M. Emerita. Oſſonoba quibuſdam, nunc *Stombar*, aliis eſt *Siluis*. Verùm Siluis Epiſcopum habet, cui Oſſonobenſis Eccleſia antiqua eſt ſubdita; Strombar verò in eius eſt diœceſi: vt tradit Loayſa Notis ad Concilium Lucenſe.

EXONIA, *Exceſter*, V. E. Angliæ, ſub A. Cantuarienſi. De Exonienſibus,

Cri

Cridienſibus,& Cornubienſibus E E. vide Guil. Malmeſburienſem lib. 2. de geſtis Pontificum Anglorum : qui & teſtatur, Exonienſes Epiſcopos olim Cridiæ ſedem habuiſſe.

F

FABIANA. Vide VIENNA.

FALARIS, quæ & FALERIA veteribus, hodie *Falare*, V. olim E. Faliſcorum, à paucis hodie ruſticis incolitur. De Epiſcopatus Falaritani antiquitate agit Antonius Maſſa libro de origine Faliſcorum. In vrbe Falari martyrium fecerunt SS. Gratilianus & Feliciſſima virgo, de quibus in Martyrologio Romano pridie Idus Auguſti.

FALISCI, Etruriæ populi, de quorum origine, ac rebus ſcripſit Antonius Maſſa, editus tomo Italiæ illuſtratæ. Faliſcorum vrbes Epiſcopales fuere *Falaris* & *Galleſium*, & nunc ſunt *Ciuitas Caſtellana* & *Horta*.

FAMAVGVSTA, *Famagoſta*, V. E. inſulæ Cypri, ſub A. Nicoſienſi, olim TAMASSVS dicta, à Turcis anno 1570. obſeſſa, & vi expugnata,

cum vniuerſa inſula.

FANVM FORTVNÆ, *Fano*, V. E. Vmbriæ maritima, ditionis Pontificiæ, in prouincia Romana.

FANESTRIA, *Faneſtria*, V. E. ditionis Pontificiæ, ſub A. Rauennate.

FAVENTIA, *Faenza*, V. E. Æmiliæ, mercatu vaſorum fictilium facturâ nobilis, ſub A. Rauennate, & ditione Pontificia.

FAVSINA. Vide PHAVSANIA.

FELTRIA, *Feltre*, V. E. ditionis Venetæ, ſub P. Aquileienſi. Antonino eſt vrbs Rhœtiæ.

FERENTINVM, *Fiorentino*, V. E. Hernicorum in Latio antiqua, Anagniæ vicina, in colle arduo poſita. Spectat autem Ferentinum ad prouinciam Romanam, & ditionem Pontificiam.

FERENTVM, quod & FERENTIVM, & FERENTIA, *Ferento*, patria Othonis Imperatoris, V. olim E. Etruriæ, inter Faleriam & Viterbium, ob hæreſim à Viterbienſibus, ſolo æquata iacet. Eius ruinæ inter Vicorchianum & Montem Flaſconium

nium ſpectantur, & vulgò *Ferento* nuncupantur: teſte Antonio Maſsâ libro de origine Faliſcorum.

FERETRIVS, vel FERETRANVS MONS, *Monte Feltro*, prouincia ditionis hodie Vrbinenſis, cuius caput eſt S. Leonis opidum munitiſſimum, quod habet Epiſcopum Vrbinenſi A. ſuffraganeum. Vide LEOPOLIS. Epiſcopus vulgò dicitur Montis Feltri.

FERNA, *Ferns*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Caſſilienſi.

FERRARIA, *Ferrara*, Academia, & vrbs Epiſcopali, & Ducali titulo illuſtris, quam Principes Ateſtini diu tenuerunt, nunc ditionis eſt Pontificiæ, nimirum ab anno Chriſti 1597. quo Alphonſus II. Eſſenſis, Dux Ferrariæ, obiit, filio legitimo non relicto.

Ferrariam dignitate Epiſcopali anno 656. auxit Vitalianus Papa, ſede à Vogentia (pagus nunc eſt octauo lapide diſtans) huc tranſlata.

FESEVM, ſeu VISEVM, *Viſeo*, V.E. Luſitaniæ, olim, & nunc ſub A. Bracarenſi.

FESVLÆ, & FÆSVLÆ, *Fieſole*, V. E. Etruriæ antiquiſſima, ſub A. Florentino: cuius adhuc ædes aliquot exſtant, itemque templum cathedrale, ad duo millia paſſuum à Florentia. Ex eius ruinis mirificè creuit Florentia, anteà obſcura. De Sanctis Eccleſiæ Fæſulanæ ſcripſit Franciſc. Diacetus E. Fæſulanus.

FICODE, hodie CERVIA, *Ceruia*, V. E. Æmiliæ, ſeu Galliæ Togatæ, ſalis copià nobilis, ſub A. Rauennate.

S. FIDEI Ciuitas, *Santa Fé de Bogota*, ſita in nouo regno Granatenſi, quod eſt pars Americæ meridionalis: Proregis Hiſpani, & Senatus ſedes, V. A. cui ſuffraganei tres ſunt Epiſcopi, Carthaginienſis, S. Marthæ, & Popaianenſis. In vrbe S. Fidei eſt inſigne collegium cathedrale Canonicorum, item Collegium Societatis IESV, & Monaſteria Dominicanorum, Franciſcanorum, & Auguſtinianorum, cum aliquot Monialium cœnobiis. Dicitur autem vrbs S. FIDEI DE BOGOTA, ad diſcrimen alterius opidi S. FIDEI, quod in eadem

Ame

America Septentrionali ad mare ſitum eſt, haud procul ab opido Cumana, ex oppoſito Margaritæ inſulæ, margaritis, gemmiſque ditiſſimæ. Ceterùm S. FIDEI Archiepiſcopatum Paulus V. inſtituit: vt ex Vrbe anno 1613. accepi.

FIDENTIA IVLIA. Vide IVLIA.

FIRMVM, & FIRMIVM, *Fermo*, V. A. Piceni, veteribus nota: de qua vide Franciſci Adami Fragmentorum libros duos, Romæ anno 1592. editos.

FLANDRIA, *Vlaenderen*, *Flandres*, inter Belgij, ſeu Germaniæ inferioris prouincias XVII. ampliſſima, Comitatus titulo nobilis: habet vrbes Epiſcopales quatuor, Gandauum, Brugas, Ipras, & Tornacum. De Flandria, eiuſque Comitibus ſcripsêre Iacobus Meyerus & Iac. Marchantius.

FLORENTIA, *Fiorenza*, FLVENTIA olim dicta, magni Etruriæ Ducis ſedes, olim Epiſcopum habuit, qui Romanæ prouinciæ cénſebatur. Gaudet nunc dignitate Archiepiſcopali, beneficio Martini V. anno 1421.

Reipublicæ forma non ſemel apud Florentinos eſt immutata, donec tandem auctoritate Caroli V. Imperatoris Medicæis vrbis dominatus ceſſit: qui anno 1530. Alexandrum Medicem, generum ſuum, primum Florentiæ Ducem creauit. De rebus Florentinis ſcripsêre Nicolaus Machiauellus, Leonardus Aretinus, Fr. Contarenus, Iac. Poggius, & alij. Vide ETRVRIA.

FLOROPOLIS, ſiue INDICIACVS, *Sainct Flour*, V. E. S. Flori, in monte edito, ſub A. Bituricenſi. Epiſcopatum ex Claromontenſi delibatum inſtituit Ioannes XXII. anno 1317. teſte Martino Polono.

FLVSA. Lege ELVSA, de qua ſuprà.

FORMIÆ, *Mola*, V. olim E. Campaniæ maritima: cuius loci Epiſcopatus Caietam vrbem vicinam tranſlatus eſt. Formiarum veſtigia adhuc monſtrantur ad oram maris, ex quarum ruinis *Mola* pagus eſt conſtructus. Vide Baronium in Notis ad Martyrologium Romanum, 2. Iunij.

FORTVNATÆ inſulæ, vulgò CANARIÆ, in mari Atlantico ſitæ ſunt, ſpectantque ad Regem Catholicum. Ex iis Canaria & Madera ſuos habent Epiſcopos. Vide CANARIÆ, & MADERA.

FORVM CORNELII, hodie IMOLA, *Imola*, V. E. Æmiliæ, ſub A. Rauennate, & ditione Pontificia.

FORVM IVLII, *Ciuidal d'Auſtria*, vrbs Carnorum, ad Natiſonem fluuium: à qua regio Forum-Iulium, *Friouli* nomen accepit. Forum-Iulij fuit olim Metropolis, temporibus Caroli Magni: vt patet ex Mariani Scotiti Chronico, ad annum 833.

FORVM IVLIVM, Octauianorum Colonia, *Freiux*, V. E. Foroiulienſis prouinciæ, ſub M. Aquenſi, in regno Galliæ.

FORVM LIVII, *Forli*, V. E. ditionis Pontificiæ, in Æmilia, ſeu Romandiola, ſub A. Rauennate: patria Hieronymi Mercurialis, celeberrimi noſtra ætate Medici, & Raineri Iureconſulti, qui fuit præceptor Bartoli: itemque Blōdi, inter Hiſtoricos clari.

FORVM POPILII, *Forlimpopoli*, V. olim E. Æmiliæ, cuius ſedes Epiſcopalis BRITINORIVM, *Brentinore*, vrbem proximam eſt tranſlata, anno 1358. quòd Foropopilienſes Legato Pontificio ſe oppoſuiſſent. Vide BRITINORIVM.

FORVM SEMPRONII, *Foſſambruno*, *Foſſobrone*, V. E. Italiæ, ſub A. & Duce Vrbinate.

FOSSA NOVA, *Foſſa noua*, Monaſterium Ordinis Ciſterciēſis, in Latio, quinquaginta millibus paſſuum ab vrbe Roma diſtans: nunc penè collapſum iacet. Obiit in eo S. Thomas Aquinas.

FOSSANVM, in Taurinis, *Foſſano*, vrbs ditionis Pedemontanæ: per Gregorium XIII. accepit Epiſcopum A. Taurinenſi ſuffraganeum. Foſſani celebris eſt memoria S. Iuuenalis, de quo Baronius Notis ad Martyrologium Romanum, 3. Maij.

FRANCIA. Vide GALLIA.

FRANC-ARMENI, populi Chriſtiani, ritus Latini, in Aſia. De quibus vide Notitiam noſtram Epiſcopa

patuum, Ob. 1.

FRANCOFVRTVM, *Francfort*, ad Mœnum fl. vrbs Imperialis, diœceſis Moguntinæ, nundinis annuis, vernalibus & autumnalibus, totâ Europâ notiſſima. Hîc Romanos Reges eligi à ſeptem Electoribus mos eſt.

FRANCOFVRTVM, *Francfort*, ad Viadrum, ſiue Oderam fl. vrbs, & Academia, in Marchionatu Brandeburgenſi. Vide BRANDEBVRGVM.

FRANEQVERA. Vide FRISIA OCCIDENTALIS.

FREQVENTVM, *Fricenti*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Beneuentano: cuius loci Epiſcopatus cum Abellinate eſt coniunctus.

FRIBVRGVM BRISGOIÆ, prouinciæ Metropolis, *Freiburg*, vrbs, & Academia Catholica, gentis Auſtriæ, apud Heluetios. Academiam inſtituit Albertus Auſtrius, Frederici III. Imperatoris frater iunior, anno 1459.

FRIBVRGVM HELVETIORVM, *Freiburg*, vrbs Catholica, fœderis Heluetici: in qua diu vixit, obiit, & ſepultus eſt B. Petrus Caniſius Neo-

H 5 ma

magenſis, Societatis IESV, Theologus celeberrimus: ſepultus, inquam, in templo parochiali primario eius vrbis, ante ſummum altare. In hac vrbe ſedem nunc habet Epiſcopus Lauſanenſis.

FRISIA OCCIDENTALIS, *Vveſt-Vrieſlädt*, vna ex XVII. prouinciis Germaniæ inferioris: cuius Metropolis eſt LEOVARDIA, *Leeuvvaerden*, Epiſcopali dignitate anno 1559. à Paulo IV. aucta, ſub A. Vltraiectino. Eſt in eadem prouincia & FRANEQVERA, *Franeker*, opidum Academiâ celebre. De rebus Friſiis ſcripsêre Suffridus Petrus, Cornelius Kempius, Vbbo Emmius, & Bernardus Furnerius.

FRISIA ORIENTALIS, *Ooſt-Vrieſlandt*, cuius caput eſt Embda, emporium nobile, ad Amiſiæ fl. oſtium, habet proprium Comitem.

FRISINGA, *Friſinghen*, V. E. Bauariæ, ſub A. Saliſburgenſi, medio ferè itinere inter Monachium & Landishuetam ſita: primum Epiſcopum habuit S. Corbinianum, à Gregorio II.

circa

circa annum 710. in Bauariam miſſum. Diœceſim, atque Epiſcopatum petente Adilone Boioariorum Duce propriè conſtituit S. Bonifacius A. Moguntinus: de cuius Epiſcopatus initiis, ac progreſſu ſcripſit anno 1187. Conradus Friſingenſis Canonicus, quem alij poſteà vſque ad annum 1521. continuarunt. Eiuſdem vrbis Epiſcoporum res geſtas: poſtremò deſcripſit Viguleus Hundius in ſua Metropoli Saliſburgenſi.

FVLDA, *Fuld*, vrbs Germaniæ, in qua eſt nobiliſſima Abbatia Ordinis S Benedicti, à S. Bonifacio Archiepiſcopo Moguntino fundata: cuius antiquitates libris 4. deſcripſit Chriſtophorus Brouuerus, Societatis IESV, Preſbyter.

FVLGINIVM, quod & FVLLINIVM, *Fuligno*, V. E. Vmbriæ, in prouincia Romana.

FVNCHALA, *Funchal*, V. E. Maderæ inſulæ, ſub A. Oliſiponenſi. Eſt autem Madera vna ex inſulis Fortunatis, in mari Atlantico.

FVNDI, *Fondi*, V. E. antiqua Latij, in

via Appia : gaudet titulo Comitatus.
FVRCONIVM, *Forcono*, V. olim E. Aprutij : cuius rudera adhuc monſtrantur ex aduerſo Amiterni, vrbis quoque dirutæ.

G

GABALORVM Ciuitas, *Le pays de Giuandan*, ſub M. Bituricenſi. Vide MIMATÈS.

GABALA, orum, *Gable*, Leonardo Abeli E. Sidonienſi, A. ſub P. Antiocheno: Syriç-cauæ opidum, Ptolemęo: GABALVM, Vitriaco lib. 1. cap. 44.

GABVLA, *Gebule*, Leonardo, E. Sidonienſi, A. ſub P. Antiocheno.

GADES, inſula cum vrbe cognomine, veteribus notiſſima, *Cadiz* Hiſpanis, *Calis malis* noſtratibus : habet Epiſcopum Hiſpalenſi A. ſuffraganeum.

GALATA, ſiue PERA, vrbs Thraciæ, ex oppoſito Conſtantinopoleos, in qua Legati Principum Europæorum, & alij homines Chriſtiani, ritus Latini, ferè agunt.

GALLESIVM, *Galeſe*, V. olim E. Faliſcorum, Comitatus titulo olim nobilis, quo gaudet familia Comitum

Altæm

Altæmpſiorum. Epiſcopatum Galleſinum cum Epiſcopatu Ciuitatis Caſtellanæ Alexander IV. Papa, XIV. Kal. Februarij, anno Pontificatus ſui primo coniunxit. Sic poſteà an. 1437. Eugenius IV. Ciuitatis Caſtellanæ & Ortæ ſeu Hortæ Epiſcopatus copulauit. Quamobrem Galleſini Epiſcopatus titulus quodammodò emortuus eſt: vt tradit Antonius Maſſa libro de origine & rebus Faliſcorum. Comitatum an. 1410. Ioannes XXIII. & an. 1502. Alexander VI. inſtituerunt: Ducatum verò inſtituit Sixtus V. Papa, vt arbitror. Haud procul à Galleſio in æde celebri quieſcit *S. Famianus*, patriâ Colonienſis, ex ordine Ciſtercienſi, cuius vita exſtat ms. in maioris templi libro, quem Horarium vocant: teſte eodem Maſsâ. Corpus eius integrũ adhuc viſitur, maximo concurſu ac veneratione populorum.

G A L L I A, quà Francia eſt, & Regi Chriſtianiſſimo paret, *Le Royaume de France*, complectitur diœceſes centum & ſeptemdecim: in quibus ſunt CIII. Epiſcopatus, & XIV. Archiepiſcopatus.

tus. Sub A. Lugdunenſi ſunt Epiſcopatus quatuor, ſub Rotomagenſi ſex, ſub Turonenſi vndecim, ſub Senonenſi ſeptem, ſub Remẽſi octo, ſub Bituricenſi vndecim, ſub Burdigalenſi nouem, ſub Auſcenſi decem, ſub Narbonenſi nouem, ſub Aquenſi quinque, ſub Viennenſi quatuor, ditionis Frãcicę; ſub Ebrodunenſi quinque, ditionis eiuſdem; ſub Arelatenſi tres, ditionis eiuſdem; ſub Toloſano ſeptem: vt lib. 4. cap. 14. oſtendimus. His adde Metenſem, Tullenſem, Virdunenſem, ac Bellicenſem Epiſcopatus, &. reperies diœceſes CXVII. hodie ditionis Frãcicæ. Præter iſtas, ſunt aliæ quinque intra fines quidem imperij Gallicani, ſed tamen extra ditionem Regis Chriſtianiſſimi: quattuor nempe in Comitatu Venuxino ſiue Auenionenſi, & vna extra Comitatum, videlicet Arauſionenſis.

GALLIPOLIS, *Gallipoli*, V. E. regni Neapolitani, ad mare Adriaticum ſub A. Hydrũtino. In Diſpoſitione Leonis Imp. dicitur CALLIPOLIS.

GAMO

GAMONAL. Vide AVCA.

GANDAVVM, *Gant*, *Gent*, V. E. Flandriæ ampliſſima, ſub A. Machlinienſi, patria Caroli V. Imperatoris, ad Scaldis, Liuiæ & Liſæ confluentes. Epiſcopatum an. 1559. Paulus IV. inſtituit. Primus Epiſcopus fuit Corn. Ianſenius, ſecundus Guil. Lindanus, Theologi ſcriptis clari, à nobis in Elogiis Belgicis celebrati. Gandauenſis Epiſcopus eſt Comes Euergemij, & dominus multorum in Flandria pagorum, qui olim fuerunt Abbatiæ S. Bauonis.

GANDIA, *Gandia*, vrbs regni Valentini in Hiſpaniâ, Ducatus titulo clara, gentis Borgiæ, habet Academiam à Franciſco Borgiâ, primùm Gandiæ Duce, pòſt tertio Societatis IESV Præpoſito Generali, excitatam; quæ Patrum eiuſdem Societatis procurationi eſt commiſſa: ſicut & Eborenſis in Luſitania, itemque Muſſipontana in Lotharingia.

GANGRA ſiue GANGRÆ, plurali numero, vrbs Paphlagoniæ, in Aſiâ minore: in quâ celebratum eſt Concilium

cilium Gangrenſe, temporibus Silueſtri Papæ, & Conſtantini Imp.

GARELLA A. XVIII. ſub P. Conſtantinopolitano: in Leonis Imp. Diſpoſitione.

GARVMNA, Aquitaniæ fluuius, vulgò *Garonne* vel *Gironde*.

GARZALA, *Garzala*, V. E. Illyrici ſub A. Raguſino.

GAZA, V. E. ſub P. Ieroſolymitano.

GAZARA, vrbs Terræ ſanctæ, muris nō eſt cincta, ſed habet veterem arcem, cui Sangiacus Turcicus præeſt: vt tradit Bellonius lib. 2. Obſeruationum cap. 79.

GEBENNA multi ſcribunt, ſed malè. Scribendum CEBENNA per C, *Les Cebenes & Ceuenes*: vt monet Scaliger in Notitiâ Galliæ.

GELDRIA, *Gueldre*, vna ex XVII. Germaniæ inferioris prouinciis, Ducatus titulo clara, Rheno, Vahali & Moſâ fluminibus irrigua: cuius vrbes primariæ ſunt Arnhemium, Nouiomagum, & Ruremunda V. E. ad Moſam. De rebus Geldricis exſtat breue Chronicon Henrici Aquilij: ampliores de

iiſdem

iiſdem commentarij à Lontio exſpectantur.

GENABVM AVRELIANORVM, Ioſ. Scaligero & Papyrio Maſſono, *Orleans*, V.E. & Academia ſub A. Senonenſi, ad Ligerim fluuium. Aliis Genabum eſt is locus vel opidum, quod *Giemum* in ripâ Ligeris poſitum vocant, cuius agrum ſuburbanum incolæ veterem Genabiam appellant. Iſidoro, Vſuardo & aliis noti ſunt AVRELIANI.

GENEVA, *Geneue*, V.E. Gebennenſis ad lacum Lemanum, in prouinciâ Viennenſi primâ, ſub A. Viennenſi. Mediam corripi debere, vt in Eluſâ, monet Scaliger in Notitiâ Galliæ. Epiſcopus reſidet Aneſſij ſiue Nicy Aneſſiaci in Sabaudiâ, ex quo Geneua à Nouatoribus eſt occupata. Geneuenſis Antiſtes in publicis litteris hodieque ſe nuncupat Epiſcopum & Principem Gebennenſem ſeu Geneuenſem.

GENVA, *Genoua*, *Gennes*, V.A. Liguriæ caput, emporium nobiliſſimum ad mare Mediterraneum, Reſpublica præpo

præpotens, aliquando ad Tanaim vſque imperij ſui fines produxit. Nam olim Theodoſiam, vulgò Caffam, Cyprum, Leſbū & Chium inſulas, itémque Peram vrbem Thraciæ ex oppoſito Conſtantinopoleos ſitam poſſedit. Hodie toti ferè Liguriæ & Corſicæ inſulæ imperat. Archiepiſcopatum an. 1130. aut 1132. Innocentius II. inſtituit. De rebus Genuenſium ſcripsêre Auguſtinus Iuſtinianus, Barth. Facius, Iac. Bracellius, Iacobus à Varagine, Paulus Interianus, Petrus Bizarus, & omnium elegantiſſimè Vbertus Folieta. Genuenſes mercaturâ & negotiationibus potentiſſimi, per omnes ferè orbis prouincias magnum ſibi nomen ac diuitias compararunt.

GEORGIANI, veteribus IBERI ASIATICI, homines Chriſtiani.

GEORGIOPOLIS ſiue LIDDA, V. E. ſub P. Ieroſolymitano.

GERDICA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

GERENTIVM, V. olim E. Calabriæ, teſte Barrio: cuius ſedem lego vnitam cum Chariatenſi.

GERGOVIA, apud I. Cæſarem: cuius veſtigia quædam ſuperſunt, cum veteri appellatione, aliquot ſtadiis ab vrbe Claromontenſi Aruernorum.

GERMA A. XXVIII. ſub P. Conſtantinopolitano: in Leonis Imp. Diſpoſitione.

GERMANIA, *Duytſlandt*, *Allemaigne*, quà Romanum complectitur Imperium, habet ſex hodie Archiepiſcopatus, Moguntinũ, Colonienſem, Treuerenſem, Magdeburgenſem, Saliſburgenſem, & Bremenſem, præter Pragenſem in Bohemiâ, & Veſuntionenſem in Burgundiâ. Ante ætatem S. Bonifacij Moguntini Archiepiſcopi, diœceſes Epiſcoporum ad Rhenum, iuxta prouinciarum Romanarum diſtinctionem, tantùm in Gallicâ Rheni ripâ diſtributæ erant. Is ſupremus Germanicarum Eccleſiarum inſpector à Gregorio II. Papâ deſignatus, Salisburgenſem, Ratisbonenſem ac Friſingenſem diœceſes primus diſtribuit, adhæc Eiſtadienſem Epiſcopatum an. 745. & Herbipolenſem an. 751. inſtituit. Deuictis poſteà Saxoni-

bus,

bus, Carolus Magnus Imp. Oſnabrugæ anno 776. deinde Halberſtadij, Monaſterij, Verdæ, Bremæ an. 788. Mindæ, Hildeſiæ, & Paderbornæ Epiſcopatus fundauit ac dotauit Caroli exemplo, Henricus Auceps Imp. Miſnæ & Merſeburgi; Otho Magnus, Aucupis Filius, Brandeburgi, & Hauelbulgi an. 946. & ſexto pòſt anno in Cimbricâ Cherſoneſo, Sleſuici, Ripæ, Arhuſiæ, Aldeburgi (vnde Lubecam poſteà Henricus Leo ſedem tranſtulit) Baſilicas Cathedrales condiderũt. Mechelburgi, in Ducatu Megapolitano, Epiſcopatum (quem Henricus Leo Suerinæ collocauit) Albertus A. Bremenſis an. 1062. inſtituit. Magdeburgenſem cathedram, ex Vallerſlebiâ Luneburgenſis agri ópido iſtuc tranſlatam Otho Magnus an. 967. Archiepiſcopali dignitate & Germaniæ Primatu per Benedictum VI. ornandam curauit. Ex dictis ſex Germaniæ Metropolibus duas, Magdeburgenſem & Bremẽſem, & vicinos illis in veteri Saxoniâ, cis & vltra Viſurgim, Epiſcopatus decem Albertus Crantzius, à

primâ

primâ ſingulorum origine, enumeratâ Antiſtitum ſerie, vſque ad annum Chriſti 1500. in ſuâ Metropoli deſcriſit. Cuius ſcriptionem excepit Dauid Chytræus, profeſſione Lutheranus. In Germania, ſecundùm ius Decretalium, hodiéque electio Epiſcoporum pertinet ad Collegia ſeu Capitula Canonicorum, quod vix alibi hodie eſt in vſu. Nam in Italiæ prouinciis, quæ ditionis ſunt Pontificiæ, & aliis quibuſdam, omiſſa electione Collegij ſeu Capituli, Pontifex Epiſcopos ſua auctoritate conſtituit. In Hiſpania, Gallia, Belgio, Sabaudia, aliiſque prouinciis, electio & præſentatio Epiſcoporum fit per ipſos Reges aut Principes, ex indulto Pontificum Romanorum. Qui ſic electos, præſentatos, atque idoneos repertos confirmare ſolent.

Atque Hiſpaniæ quidem Regibus anno 1523. Hadrianus VI. Papa fecit poteſtatem legendi Epiſcopos, ac præſenſentandi; teſte Ioanne Mariana in Hiſt. Hiſpaniæ: Galliæ autem Regibus Leo X. Papa.

GER

bus, Carolus Magnus Imp. Oſnabrugæ anno 776. deinde Halberſtadij, Monaſterij, Verdæ, Bremæ an. 788. Mindæ, Hildeſiæ, & Paderbornæ Epiſcopatus fundauit ac dotauit Caroli exemplo, Henricus Auceps Imp. Miſnæ & Merſeburgi; Otho Magnus, Aucupis Filius, Brandeburgi, & Hauelbulgi an. 946. & ſexto pòſt anno in Cimbricâ Cherſoneſo, Sleſuici, Ripæ, Arhuſiæ, Aldeburgi (vnde Lubecam poſteà Henricus Leo ſedem tranſtulit) Baſilicas Cathedrales condiderũt. Mechelburgi, in Ducatu Megapolitano, Epiſcopatum (quem Henricus Leo Suerinæ collocauit) Albertus A. Bremenſis an. 1062. inſtituit. Magdeburgenſem cathedram, ex Vallerſlebiâ Luneburgenſis agri ópido iſtuc tranſlatam Otho Magnus an. 967. Archiepiſcopali dignitate & Germaniæ Primatu per Benedictum VI. ornandam curauit. Ex dictis ſex Germaniæ Metropolibus duas, Magdeburgenſem & Bremẽſem, & vicinos illis in veteri Saxoniâ, cis & vltra Viſurgim, Epiſcopatus decem Albertus Crantzius, à

primâ

primâ ſingulorum origine, enumeratâ Antiſtitum ſerie, vſque ad annum Chriſti 1500. in ſuâ Metropoli deſcriſit. Cuius ſcriptionem excepit Dauid Chytræus, profeſſione Lutheranus. In Germania, ſecundùm ius Decretalium, hodiéque electio Epiſcoporum pertinet ad Collegia ſeu Capitula Canonicorum, quod vix alibi hodie eſt in vſu. Nam in Italiæ prouinciis, quæ ditionis ſunt Pontificiæ, & aliis quibuſdam, omiſſa electione Collegij ſeu Capituli, Pontifex Epiſcopos ſua auctoritate conſtituit. In Hiſpania, Gallia, Belgio, Sabaudia, aliiſque prouinciis, electio & præſentatio Epiſcoporum fit per ipſos Reges aut Principes, ex indulto Pontificum Romanorum. Qui ſic electos, præſentatos, atque idoneos repertos confirmare ſolent.

Atque Hiſpaniæ quidem Regibus anno 1523. Hadrianus VI. Papa fecit poteſtatem legendi Epiſcopos, ac præſenſentandi; teſte Ioanne Mariana in Hiſt. Hiſpaniæ: Galliæ autem Regibus Leo X. Papa.

GER

GERMANIA INFERIOR, ſiue BELGIVM, Hiſpanis, Italis, Gallis, aliiſque exteris *Flandres*, noſtris *Nederlandt*, vel *Le pais bas*, complectitur Archiepiſcopatus tres, Mächlinienſem, Cameracenſem, Vltraiectinum: & Epiſcopatus quindecim, Antuerpienſem, Brugenſem, Gandenſem, Iprenſem, Ruremundenſem, Siluiducenſem, Atrebatenſem, Turnacenſem, Audomarenſem, Nämurcenſem, Dauentrienſem, Groningenſem, Harlemenſem, Leouardienſem, & Middelburgenſem. Sic diœceſes per Germaniam Inferiorem an. 1559. Paulus IV. diſtribuit petente Philippo II. Rege Catholico, Belgarúmque Principe; ante cuius ætatem non niſi quatuor in Belgio noſtro Epiſcopatus erant, Cameracenſis, Atrebatenſis, Tornacenſis & Vltraiectinus. Ceterùm Germaniæ inferioris Prouinciæ XVII. ſunt iſtæ: Brabantia, Limburgum, Lutzemburgum, Geldria, Flandria omnium ampliſſima, Arteſia, Hannonia, Hollándia, Zelandia, Namurcum, Zutphania, Marchionatùs S. Imperij, Fri-

ſia

ſia, Machlinia, Vltraiectum, Tranſiſulana, & Groninga; de quibus fusè Lud. Guicciardinus.

GERMANICEA ſiue GERMANICIA, aliàs CARMANIA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

GERMANICEA, *Mercex* Leonardo E. Sidonienſi, A. ſub P. Antiocheno.

GERMANICOPOLIS, V. E. ſub M. Seleucienſi, Turio & Leoni Imperat. nota.

GERMIA, orum, A. ſub P. Conſtantinopolitano. 29.

GERVNDA, *Girona*, V. E. Cataloniæ, iam olim & nunc ſub A. Tarraconenſi.

GEZIRA BEN-GHAMAR, vrbs Meſopotamiæ, ad Tigrim fl. ſita, quatuor ferè milliaribus diſtat à loco, in quo Arca Noë quieuit: teſte Beniamino in Itinerario.

GESSORIACVS. Vide TEROANA, & ITIVS.

GIENNIVM, *Iaen*, olim AVRIGIS, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Toletano. Alij volunt Aurigim hodie eſſe Arionam. Mariana.

Mariana certè dubitat lib. 2. de rebus Hiſp. cap. 16. Vide eumdem lib. 13. ca. 3. de origine Epiſcopatus.

GIRACVM, *Gieraci*, V. E. Calabriæ, ſub A. Rhegienſi. Vide LOCRI.

GLANDEVA Maſſono, GLANDATE vel GLANNATE Scaligero in Notitiâ Galliæ, hodie *Glandeues*, V. E. Glandauenſis ſub A. Ebredunenſi.

GLASCVA ſiue GLASGVA, *Glaſgou*, V. A. Scotiæ, habet Academiam à Turnebulo Epiſcopo Glaſcuenſi an. 1454. inſtitutam: vt Hector Boëtius hiſtoriæ lib. 18. teſtatur. Archiepiſcopatum inſtituit Sixtus IV. Papa, niſi fallor.

GLENDELACVM, *Glendalagh*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Dublinienſi.

GLOSCESRIA, *Glocester*, vrbs Angliæ, in prouincia Cantuarienſi. Pſeudo-epiſcopatum inſtituit Henricus VIII. Angliæ Rex.

GNESNA, V. A. & caput regni Poloniæ, ſedéſque regia, in cuius Baſilicâ cathedrali quieſcit corpus S. Adalberti Epiſcopi Pragenſis.

GNOSSOS, Minois aliquando regia, V. E. Cretæ inſulæ, temporibus Imper. Leonis.

G o a, *Goa*, Metropolis totius Indiæ Orientalis, in inſulâ cognomine ſita. Vrbem dignitate Archiepiſcopali auxit Paulus I V.

G o t h i a, Germanicè *Gotlandt*, inſula maris Balthici, ſpectat ad Daniæ Regem, qui hodiéque ſe ſcribit Gothorum Vvandalorúmque Regem. Ex eâ namque inſulâ & vicinis prouinciis olim Gothi & Vvandali prodierunt. De rebus ac Regibus Gothicis ſcripſere Agathias, Caſſiodorus, Iornandes, Procopius, Sidonius Apollinaris, Iſidorus, Ioannes & Olaus Magnus.

G o t h i a A. x x x i v. ſub P. Conſtantinopolitano.

G r æ c i a, omnium pænè artium ac ſcientiarum olim inuentrix ac cultrix, hodie maximâ ex parte Turcarum tyrannide oppreſſa iacet. Veneti partem aliquam poſſident, ſed ferè in mari, vel ad mare. De hodiernis Græcorum moribus fusè Bellonius Obſeruationum lib. 1. cap. 3. & ſequentibus. Græcanicarum Eccleſiarum ſtatum ſub imperio Turcico, iam inde ab

I expu

expugnatâ Conſtantinopoli vſque ad hæc tempora, fusè deſcribit Martinus Cruſius in ſuâ Turco-Græciâ, ſed cautè legendâ.

GRANATA, *Granada*, V. A. Hiſpaniæ, an. 1492. Mauris erepta, habet Academiam inſignem. Archiepiſcopatum inſtituit Alexander VI. Papa: cui duo ſunt Epiſcopi ſuffraganei, *Malaritanus* & *Almerienſis*. De regni Granatenſis initiis vide Marianam lib. 13. cap. 1.

GRANDI-MONS, *Grandmont*, Abbatia D. Lemouicenſis in Galliâ, & caput ordinis Grandimontenſis, fundati à S. Stephano Demuret Abbate, anno Domini 1076. ætatis ſuæ 30. ſub Gregorio VII. Summo Pontifice, obiit anno 1126.

GRASSA, *Graſſe, jadis Antibe*, V. E. Graſſenſis olim Antibenſis Galliæ ſub A. Ebrodunenſi, diſtat tribus leucis ab ANTIPOLI, vnde ſedes Graſſam tranſlata eſt ob maris viciniâ, & quotidianas piratarum incurſiones. Vide ANTIPOLIS.

GRATIANOPOLIS, *Grenoble*, V. E. Gratianopolitanus ad Iſaram fl. ſub A. Vien

Viennenſi, in quâ reſidet Parlamẽtum Delphinatus, à Carolo VII. Galliarũ Rege inſtitutum. Sic dicta eſt ab Imp. Gratiano, cùm anteà CVLARO vocaretur.

GRAVINA, *Grauina*, V.E. regni Neapolitani, ſub A. Materano, gaudet titulo Ducatus.

GRIFVVALDIA ſiue GRIFVVALDIVM. Vide POMERANIA.

GRONELANDIA ſiue GRONLANDIA, *Groenlandt*, inſula Oceani Septẽtrionalis, ſolet habere Epiſcopum Nidroſienſi A. in Noruegiâ ſuffraganeũ.

GRONINGA, *Groeninghen*, V.E. apud Friſios, ſub A. Vltraiectino. Epiſcopatum an. 1559. Paulus IV. inſtituit. De vrbe & agro Groningano ſcripſit Vbbo Emmius.

GROSSETVM, aliàs ROSETVM, *Groſſeto*, V. E. Etruriæ, ſub A. Senenſi.

GVADICIVM, *Guadix*, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Hiſpalenſi: vt ex Guadicenſis Eccleſiæ monumentis ad Vrbem miſſis accepimus. Quapropter miror à Loaisâ in Notis ad Concil. Lucenſe, vbi de *Acci* agit, Guadicenſem E. ſub

A. Granatenſi collocari. Vide A C C I.
G V A D A L A X A R A, *Guadalaxara*, olim *Xaliſco*, V. E. Nouæ Galiciæ, ſub A. Mexicano. Sedes iſta epiſcopalis fuit olim in Compoſtella opido: vt ex Hiſpania an. 1614. accepi.
G V A M A N G A, *Guamanga*, opidum diœceſis olim Cuſcenſis, nunc V. E. ſub A. Limenſi, in regno Peruano, apud Americos. Epiſcopatum inſtituit Paulus V. vt ex Vrbe an. 1613. accepi.
G V A R D I A, *Guardia*, V. E. Luſitaniæ, ſub A. Oliſiponenſi. Sedes E. ex I G Æ D I T A huc tranſlata eſt. Vide I G Æ D I T A.
G V A R D I A A L F E R I Æ, *Guardia Alfana*, V. E. ſub A. Beneuentano.
G V A S A, *Guaza*, Epiſcopali dignitate ornatur à Sixto IV. an. 1474. petente Guilielmo Suazæ Marchione.
G V A T I M A L A, *Guatimala*, prouincia Indiæ Occidentalis, cuius Epiſcopus eſt ſuffraganeus A. Mexicano. Vide S. I A C O B I.
G V A X A C A, prouincia Indiæ Occidentalis. Vide A N T I Q V E R A.
G V I N E A, *Guinea*, Æthiopiæ Occidẽtalis

lis regio, ab vrbe celeberrimâ *Genne*, ad Zanagam fl. ſitâ, ſic dicta: quãquam Zonæ mediæ fermè ſubiecta flagrantiſſimo ſole torretur, non tamen idcircò (vt falsò priſci putarunt) ab incolis eſt deſerta, quin imò plurimos numerat populos, nigro omnes colore. Ex oppoſito Guineæ iacet inſula & vrbs S. THOMÆ, ſub lineâ Æquinoctiali, quæ Epiſcopum habet Oliſiponẽſi A. ſuffraganeũ. Guineæ oram maritimam Luſitani ſuis armis ſubegerunt. Guineæ meminit Beniaminus Tudelenſis in ſuo Itinerario, & vocat *Geneam* ſiue *Gineam*.

GVRCVM, *Gurcz*, *Goritz*, V. E. Germaniæ, ſub A. Saliſburgenſi. Epiſcopatum inſtituit ac dotauit Gebhardus A. Saliſburgenſis circa an. 1073. Antiſtitum res geſtæ leguntur apud Lazium, lib. 12. de Repub. Romanâ.

H

HADRIA ſiue ADRIA, *Atri*, V. E. Aprutij, Ducatus titulo illuſtris, ſub A. Theatino, in regno Neapolitano. Sedes Aterno huc tranſlata eſt. Vide ATERNVM.

HADRIA ſiue ADRIA, in Tranſpadanis, *Atri*, à quâ dictum volunt mare Hadriaticum, V. E. Venetiæ antiquiſſima, ſub A. Rauennate, à paucis nunc piſcatoribus incolitur. Epiſcopus in opido Rhodigio reſidet.

HADRIANOPOLIS, noſtris *Andrinopoli*, Turcis *Endrem*, vrbs Thraciæ, ſita ad confluentes Marizæ ſeu Hebri & fluuiolorum Timſæ & Hardæ: qui ſimul deinde ſuum curſum in mare Ægæum deflectunt. Hæc vrbs priuſquã ab imp. Hadriano nomen & incremẽtum acciperet, VSCADA & ORESTA vocabatur. Ita Buſbequius in Itinere Conſtantinopolitano. Hadrianopolis fuit olim M. ſub P. Conſtantinopolitano.

HAFNIA, vulgò COPPENHAGA, *Coppenhagen*, regni Daniæ metropolis, Regia & Academia.

HALBERSTADIVM, *Halberſtadt*, V. E. Germaniæ ſub A. Moguntino. Eius vrbis Epiſcoporum res geſtas ſcripſit Albertus Krantzius in ſuâ Metropoli, & Gaſpar. Neopharitus, ſed cautè legendus, vtpote profeſſione Lutheranus.

nus. Sedes Epiſcopalis primum in *Salingſtede* ann. 770. collocata fuit: inde tranſlata fuit Halberſtadium an. 819.

HALEPVM ſiue ALEPPVM, *Aleppo*, totius Orientis maximum emporium, quod veterum Hierapolin eſſe nonnulli exiſtimant: ſed Gyllius, Bellonius, & Leonardus Abel Berrœam eſſe cenſent. In Aleppo, incolis *Hhaleb*, verſantur & mercaturam hodie exercent Græci, Mauri, Iudæi, Turcæ, Armenij, Veneti, Lucenſes, Franci, Angli, Belgæ, & aliæ nationes: vt Petrus Texera in ſuo Itinerario Orientali lib. 9. & Bellonius lib. 2. Obſer. cap. 103. commemorant.

HAMBVRGVM, *Hamburg*. V. olim A. Germaniæ, emporium hodiéque celeberrimum. Sedes A. inde Bremam an. 850. tranſlata eſt per S. Anſgarium Archiepiſcopum, Ludouico Germaniæ Rege probante. Hamburgenſium & Bremenſium AA. res geſtæ peti poterunt ex Alberti Krantzij Metropoli, M. Adami Hiſtoriâ Eccleſiaſticâ, & ex anonymi Hiſtoriâ Bremẽſium Archiepiſcoporum, editâ per Raphelengiũ

Lugduni Batauorum ex Bibliothecâ Rantzouianâ.

HAMMARIA, *Hammar*, V. E. Noruegiæ, ſub A. Nidroſienſi.

HAPSELVM, *Hapſel*, V. olim E. Liuoniæ, ſub A. Rigenſi. Sedes primùm Lealæ fuit inſtituta, ac demum Oſiliā tranſlata: quæ eſt inſula, XIV. milliarium ambitu, Hapſelenſis Epiſcopi patrimonium.

HARLEMVM, *Harlem*, V. E. Hollandiæ ſub A. Vltraiectino, auctoritate Pauli IV. an. 1559.

HASTA POMPEIA, aliàs ASTA, *Aſte*, V. E. ſub A. Mediolanenſi, in Principatu Pedemontano.

HAVANA. Vide CVBA inſula.

HAVELBVRGVM, *Haueiburg*, V. E. ſub A. Magdeburgenſi, ad Hauelum fl. in Marchionatu Brandeburgenſi ſita.

HAVGVSTALDEMIVM, *Hanguſtaldem*, V. olim E. ſub A. Eboracēſi in Angliâ: cuius loci Epiſcopos recēſet Guil. Malmesburienſis lib. 3. de rebus geſtis Pontificum Anglorum. Epiſcopatus deſiit, loco à Danis vaſtato. Hauguſtaldē eſt nunc villa A. Eboracenſis.

HEBRIDES, *Illis*, inſulæ verſus Occaſum Scotiæ adiacentes: quarum Epiſcopus, Glaſcuenſi A. ſuffraganeus, ſedem habet in S. COLVMBI opido.

HEBRON. Vide EBRON.

HEIDELBERGA, *Heidelberg*, vrbs Germaniæ in Palatinatu Rheni, habet Academiam à Ruperto Comite Palatino circa an. 1346. erectam.

HEDVI. Vide EDVI & AVGVSTODVNVM.

HELENA. Vide ELNA.

HELENOPOLIS, vrbs Bithyniæ, ab Helena, Conſtantini Magni Imp. matre, ſic dicta.

HELENOPONTVS, ab Helena Conſtantini matre ſic nuncupatus; vt Nouella conſtitut. 28. de Moderatore Helenoponti coll. 10.

HELI, ſtagnantium inſularum maxima, ab anguillarum copiâ ſic dicta: vt ex Bedâ refert Guil. Malmesburienſis lib. 4. de geſtis Pontificum Anglorum. Hinc Helienſis ſiue Elienſis Epiſcopatus Cantuarienſi A. ſuffraganeus: de cuius initiis conſule eumdem Malmeſburienſem.

HELIOPOLIS, E. ſub P. Cōſtantinopolitano: nam Metropolitanus Barnæ eſt & Antiſtes Heliopoleos.

HELIOPOLIS, *Beaalbeck*, Leonardo Epiſcopo Sidonienſi, eſt Metropolis autocephala 11. ſub P. Antiocheno.

HELMAHAM, in Anglia. Vide DOMVC.

HELMÆSTADIVM, *Helmſtadt*, vrbs Germaniæ & Academia, in Ducatu Brunſuicenſi.

HELVETII, *Suiſſes*, *Svvitſers*, populi veteribus noti: de quorum antiquitatibus ac rebus, poſt Ioſiam Simlerum & alios, doctiſſimè ſcripſit Franciſcus Guillimannus, profeſſione Catholicus. Sunt apud Heluetios tria inſignia Soc. IESV Collegia, Friburgenſe, Lucernenſe, & Bruntrutinum.

HELVII, Galliæ populi veteribus noti, *Le pais de Viuarais*. ALBA HELVIORVM, apud Plinium, hodie *Aubenas*, in D. Viuarienſi.

HERACLEA, *Gilbraltar*, vrbs Hiſpaniæ in freto Herculeo ſita, ex quâ breuiſſimus in Africam traiectus.

HERACLEA, *Heraclea*, vrbs Thraciæ, ad

ad littus Propontidis ſita, deſcribitur à Bellonio lib.2. Obſeru. c.2. Hæc ipſa Heraclea, niſi fallor (fuerunt enim plures olim eiuſdem nominis vrbes) fuit Metropolis 111. temporibus Leonis Imperatoris. Nam inter Epiſcopos Heracleenſi M. ſuffraganeos numerãtur Rhædeſtinus, Callipolitanus & Chalcidenſis. Rhædeſtus autẽ & Callipolis, vt & Hereclea, vrbes ſunt Propontidis; Chalcis verò inſula eſt eodẽ in ſinu maris ſita. Vide PERINTHVS. De Republicâ Heraclienſium ac rebus Ponticis exſtat Emmonis hiſtoria.

HERBIPOLIS, *Vuirtzburg*, V.E. Franconiæ in Germaniâ, ſub A. Moguntino, habet Academiam noſtrâ ætate à Iulio E. excitatam. Epiſcopatum auxilio Pipini Francorum Regis, an. 751. fundauit S. Bonifacius A. Mogũtinus, primo Antiſtite S. Burcardo ibi ordinato. Herbipolenſis E. gaudet titulo Ducis Franconiæ ſeu Franciæ Orientalis.

HEREFORDIA, *Hereforde*, V. E. Angliæ trans Sabinam, in confinio Vuallenſium, ſub A. Cantuarienſi. Epiſco-

porum res geſtas proſequitur Guil. Malmesburienſis lib. 4. de geſtis Pontificum Anglorum.

HERMANNOPOLIS, aliàs CIBINIVM, *Hermanſtat*, V.E.Tranſſiluaniæ.

HESPERIDES inſulæ, vulgò CAPITIS VIRIDIS, *Cabo verde*, à Luſitanis detectæ, hodie Regi Catholico parent, habéntque Epiſcopum reſidétem in inſulâ & vrbe S. IACOBI, *Santiago*, Oliſiponenſi A.ſuffraganeum.

HIBERNIA, vulgò IRLANDIA, *Irlandt*, inſula, habet IV. Archiepiſcopatus, Armachanum, Dubliniéſem, Caſſilienſem & Tuamenſem, an. 1151. auctoritate Eugenij III. per Ioannem Paparonem Legatum Apoſtolicũ inſtitutos: vt tradit Baronius. Sed Camdenus ex Philippo Flateburienſi, tradit illos an. 1152. inſtitutos, auctoritate Apoſtolicâ, per Chriſtianum Epiſcopũ Liſmorienſem, Hiberniæ Legatum. Illud conſtat, fuiſſe olim in Hiberniâ ſedes Archiepiſcopales quatuor, Epiſcopales autem triginta & vnã, aut circiter. Ceterùm Reges Angliæ, dicti fuerunt Hiberniæ Domini,

iam

iam inde à Ioanne Rege, vſque ad Henricum VIII. qui primus Hiberniæ Regem ſe ſcripſit. Quem regni Hiberniæ titulum anno 1550. Paulus IV. Papa confirmauit, cùm Philippus Rex & Maria Regina Legatos Romam miſiſſent: vt tradit idem Camdenus. De Hibernia ſcripſit Giraldus Cambrenſis, quem commentario à ſe auctum edidit Richardus Stanihurſtus, nunc Sereniſſimo Alberto Belgarum Principi à ſacris. Exſtat & Hiberniæ deſcriptio, itemque veteres Annales Hibernici, apud Camdenum in Britannia.

HIERACIVM. Vide GIRACVM, & LOCRI.

HIERAPETRA, *Hierapetra*, V. E. vetus Cretæ inſulæ, ſub A. Cretenſi. Leunclauius in Diſpoſitione Imperatoris Leonis, ex Hiera & Petra duo facit opida Epiſcopalia: ſed errat.

· HIERAPOLIS, in Phrygia Cappatiana, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

·· HIERAPOLIS, Cyrriſticæ regionis caput, M. ſub A. Antiocheno.

HIE

HILDESHEMIVM, vel HILDESIA, *Hildesheim*, V. E. Germaniæ, ſub A. Moguntino, hódieque ritus Catholicos obſeruans. Epiſcopatum inſtituit Ludouicus Pius Imperator. De Hildeſia ſcripſit Ant. Moëckerus.

HIPPO REGIVS, V. olim E. Africæ: cuius vrbis Epiſcopus fuit S. Auguſtinus.

HIPPONIVM, V. olim E. Calabriæ. Vide MILETVS.

HIPPVS, vel HIPPENE, V. E. ſub P. Ieroſolymitano.

HISPANIA, vniuerſa paret Regi Catholico, ex gente Auſtria. Temporibus Gothorum, & ante Maurorum incurſiones, ſex Hiſpaniarum Metropoles, ſeu Sedes Archiepiſcopales numerabantur, *Toletum*, *Hiſpalis*, *Emerita*, *Bracara*, *Tarraco*, & *Narbo*: vt tradunt Mariana rerum Hiſpanarum lib. 6. cap. 15. Stephanus Garibayus lib. 8. cap. 41. & 42. & Ioannes Garſias Loayſa in Notis ad Concilium Lucenſe, editis Madriti primùm cum Conciliis Hiſpaniæ, poſteà verò Coloniæ, anno 1606. tomo 2. Conciliorum

liorum generalium. Quot, & qui Epiſcopatus ſingulis Metropolibus fuerint contributi, ſuis dicetur locis. Hodie Sedes XI. Archiepiſcopales in vniuerſis Hiſpaniarum regnis exiſtunt, *Toletum*, *Burgi*, *Compoſtella*, *Hiſpalis*, *Granata*, *Cæſarauguſta*, *Tarraco*, *Valentia*, *Bracara*, *Oliſipo*, & *Ebora*. Catalogi Epiſcoporum Hiſpaniæ exſtant apud Stephanum Garibayum, & apud Franciſcum Padillam, Canonicum Malacitanum, tomo 2. Hiſtor. Eccleſiaſticæ Hiſpaniæ.

HISPALIS, olim SPALIS, *Seuilla*, V. A. & Academia Bæticæ, mercibus Indiæ Occidentalis opulentiſſima: cui olim Sedes nouem Epiſcopales fuerunt ſuffraganeæ, Italica, Elipa, Aſtigis, Corduba, Egabro, Eliberis, Malaca, Aſidonia, & Tucci. Hodie Hiſpalenſi A. duo ſunt Epiſcopi ſuffraganei, Guaditanus, & Canarienſis. Hiſpalenſium AA. catalogum ſcripſit Alphonſus Morgadus.

HISPANIOLA, *Spaignola*, inſula Orbis noui, à Chriſtophoro Columbo anno 1492. primùm detecta. Eſt in

ea inſula vrbs S. DOMINICI, cui primum Epiſcopum Leo X. primum verò Archiepiſcopum dedit Paulus III. Papa.

HISPELLVM, *Spello*, V. olim E. Vmbriæ, vbi hodieque Amphitheatri veſtigia ſuperſunt. Epiſcopalis ſedes Spoletum tranſlata eſt.

HOLA, *Hola*, vrbs hodieque Epiſcopalis in Iſlandia inſula ad Regem Daniæ ſpectante, qui ſolet eò mittere Epiſcopum, ſed Lutheranum: vt ex fide digno accepimus. Eſt autem HOLA ſuffraganea Lundenſi A. in Dania.

HOLLANDIA, *Hollande*, *Hollandt*, vna ex XVII. prouinciis Germaniæ inferioris, titulo Comitatus clara, ad Oceanum Germanicum: cuius vrbes primariæ ſunt, *Harlemum*, vrbs Epiſcopalis; *Amſtelodamum*, emporium; *Lugdunum Batauorum*, ſeu *Leida*, Academia; *Roterodamum*, patria Eraſmi; & aliæ. De Batauia ſcripsêre Hadr. Barlandus, Hadr. Iunius, Ianus Douſa, & alij.

HONDVRAS. Vide TRVXILLVM.

HORTA, quæ HORTANVM, Plinio : aliis, ORTA, *Horti*, *Orti*, V. E. Etruriæ, in prouincia Romana, & ditione Pontificia : hinc Epiſcopus Hortanus, ſiue Hortinus. De cuius Epiſcopatus antiquitate vide Iulij Roſcij Hortini præfationem ad librum Antonij Maſſæ, de origine Faliſcorum, Vide CIVITAS CASTELLANA.

HOSTVNVM, *Hoſtuni*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Brundiſino.

HVNGARIA, *Vngeren, Hungrie*, prouincia titulo regio clara, quam Danubius mediam interfluit : duas habet vrbes Archiepiſcopales, Strigonium, & Colociam.

HYDRVNTVM, *Otranto*, V. A. regni Neapolitani, olim M. ſub P. Conſtantinopolitano.

I

IACA, *Iaca*, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Cæſarauguſtano.

S. IACOBI EQVESTRIS Ciuitas, *Santiago de los Caualleros*, V. E. Indiæ Occidentalis, in Guatimalæ prouincia, ſub A. Mexicano : ſedes Senatus, ſiue

ſiue Audientiæ regiæ.

S. IACOBI Ciuitas, in Cuba inſula, habet Epiſcopum Dominicopolitano A. ſuffraganeum.

S. IACOBI inſula, vna Heſperidum inſularum, quas *Capitis viridis* nuncupant, in mari Atlantico: habet vrbem eiuſdem nominis, & ſedem in ea Epiſcopalem, Oliſiponenſi A. ſuffraganeam.

S. IACOBI de Leſtero, in prouincia de Sucuman, V. E. ſub A. Platenſi, apud Peruanos, in India Occidentali.

S. IACOBI V. E. in regno Chilenſi, ſub A. Platenſi: vulgò *Santiago de Chile.*

IACOBITÆ, homines Chriſtiani per Orientales prouincias ſparſi.

IADERA, *Zara*, inſula, & vrbs hodie primaria Liburnorum, ditionis Venetæ, gaudet titulo Archiepiſcopali. Quieſcit in primario illius vrbis templo corpus S. Simeonis, qui Chriſtum vlnis ſuis excepit: teſte Cornelio Muſſo, concione in die Purificationis.

IAEN. Vide GIENNIVM.

IAPONICÆ inſulæ plures ſunt numero, ex quibus ea præcipua eſt,quæ *Iapan* vocatur. Iaponibus primum Epiſcopum dedit Sixtus V. Papa: qui nunc in vrbe Nangaſaco reſidet. Mores eorumdem eleganter deſcribit Maffeius Hiſtor. Indicarum lib. 12.

IAVRINVM, *Raab*, V. E. Hungariæ, ſub A. Strigonienſi.

ICARIA, hodie *Nicaria*, exigua inſula Ægæi maris, haud procul à Chio, Reipublicæ olim Chiæ ſubdita, Epiſcopum habuit Rhodienſi M. ſuffraganeum. De ea Bellonius lib. 2. Obſeruationum, cap. 8.

ICONIVM, *Cogne*, vrbs ampla Lycaoniæ, habitatur à Græcis, Turcis, Arabibus, & Armeniis: teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 113. Fuit M. ſub P. Conſtantinopolitano.

IENA, opidum Turingiæ ad Salam, habet Academiam anno 1558. excitatam. Vide SAXONIA.

IEROSOLYMA, vel HIEROSOLYMA, orum, *Hieruſalem*, vrbs Patriarchalis, ob Chriſti Saluatoris noſtri

noſtri Paſſionem notiſſima, à Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 83. & ſequentib. itemque à Beniamino Tudelenſi, in Itinerario deſcribitur. In monte Sion, extra vrbem, eſt inſigne Monaſterium Franciſcanorum, in quo Chriſtiani Latini ſolent excipi.

IGÆDITA, vel IGÆDITANIA, V. olim E. ſub M. Bracarenſi: quæ ſedes inde Guardiam tranſlata eſt. Vide GVARDIA.

ILERDA, *Lerida*, V. E. & Academia Cataloniæ, ſub A. Tarraconenſi.

ILIPA, ſeu ELIPA, V. olim E. ſub M. Hiſpalenſi: quibuſdam hodie *Niebla*, alij aliter ſentiunt. Vide ITALICA.

ILLICIS, V. olim E. ſub M. Toleto, in prouincia Carthaginienſi. Nonnulli putant eſſe *Alicante*, portum maris Mediterranei: alij *Elche*, opidum nobile prope Carthaginem. Loayſæ videtur eſſe *Origuela*, ad flumen Seguram, quod olim Tader, poſita, prope oram maris: quæ nunc habet Epiſcopum Valentino A. ſuffraganeum, à Carthaginienſi diœceſi diſiunctum

iunctum auctoritate Pauli IV. Papæ.

ILLIBERIS, ſiue CAVCO ILLIBERIS, hodie *Collibre*, in prouincia Tarraconenſi, ad Pyrenæi montis radices. Errant qui in hac vrbe putant celebratum Concilium Eliberitanum anno Chriſti 305. Vide ELIBERIS.

ILVA, & ILBA, *Elba*, inſula maris Tyrrheni, ſeu Tuſci, è regione Plumbini, admodùm metallifera, paret magno Etruriæ Duci, habetque propugnacula aduerſus hoſtes munitiſſima. Eadem profert ingentem magnetis copiam, cuius magnus eſt vſus in nauigando. Hic lapis alio nomine Heracleus, & Sideritis dicitur: Italis, *Calamita*: Gallis, *Aimant*: cuius vſus primùm inuentus eſt à quodam Flauio. Albertus Magnus omnium primus eius facultates ſcriptis tradidit. Vide Bellonium lib. 2. Obſeruationum, cap. 16.

IMOLA, *Imola*, olim FORVM CORNELII nuncupata, V. E. Romandiolæ, ſub ditione Pontificia, & A. Rauennate.

IMPERIALIS, *Imperial,* in regno Chilenſi, V. E. ſub A. Platenſi, vel Limenſi, in America Meridionali.

INDIA OCCIDENTALIS, ſiue ORBIS NOVVS, à Chriſtophoro Columbo Genuenſi, auſpiciis Ferdinandi Caſtellæ Regis, eiuſque coniugis Iſabellæ, anno 1492. detectus eſt, Hiſpaniolâ, Cubâ, & Iamaïcâ inſulis eodem anno primùm luſtratis. Primos in nouo Orbe Epiſcopos quinque conſtituit Leo X. Papa, petente Caſtellæ Rege, nimirum *S. Dominici*, in Hiſpaniola; *Conceptionis,* ſeu *Vegæ*; inſulæ *S. Ioannis*; *Cubæ,* inſulæ; & *Dariennenſem*: vt Petrus Martyr ab Angleria tradit Decade 2. de nouo Orbe, lib. 8. Scripſit is Decades ſuas anno 1516. adeoque ex primis Scriptoribus fuit, qui nouum Orbem commentariis illuſtrarũt. Orbis noui Metropolis hodie eſt MEXICVM. Sunt autem in vniuerſa India Occidentali, quæ à Caſtellanis ſubacta eſt, Sedes hodie ſex Archiepiſcopales, nimirum *Mexicana,* in noua Hiſpania; *Dominicopolitana*, in Hiſpaniola inſula;

inſula; *Limenſis*, in Peruana prouincia; *Platenſis*, in prouincia de Charcas; *Sanctæ Fidei de Bogota*, in nouo regno Granatenſi; & *Manilana*, in Philippinis inſulis.

INDIA ORIENTALIS, *India de Portugal*, à Luſitanis eſt ſubacta: cuius Metropolis eſt GOA, V. A. in inſula eiuſdem nominis ſita. De Indiæ Orientalis, vicinarumque prouinciarum ad Chriſtum conuerſione ſcripſerunt Ioannes Maffeius, Emanuel Acoſta, & alij Latinè, & Petrus Iarricus Gallicè. Primi præcones Euangelij in India Orientali & Occidentali fuerunt ſodales Franciſcani, qui & primi ferè iis in locis Epiſcopi fuêre. Indiæ fit mentio cap. 1. libri Eſther, & paſſim apud veteres Græcarum, ac Romanarum rerum Scriptores: Indiæ ſcilicet Orientalis, nam Occidentalis veteribus prorſus fuit incognita. Ceterùm in vniuerſa India Orientali Sedes hodie Archiepiſcopales ſunt duæ, *Goana*, & *Angamalenſis*, *ſiue Cranganorenſis*.

INGENA ABRINCANTORVM,

Auran

Auurenches, V.E.ſub A.Rotomagenſi, in Normannia.

· INGOLSTADIVM, *Ingolſtadt*, vrbs Bauariæ, habet Academiam inſignem.

· INTERAMNA, *Terni*, V.E. Vmbriæ, in prouincia Romana, inter Naris amnis cornua in planitie ſita, vnde & nomen traxit.

· INTERAMNA, ſiue INTERAMNIA, *Teramo*, V. E. Aprutij.

· INSVLÆ, arum, Gallicè *L'Iſle*, Flandricè *Ryſſel*, vrbs, & emporium Flandriæ celeberrimum, diœceſis Tornacenſis..

· INTIMELIVM, ſiue ALBINTIMELIVM, *Vintimiglia*, V. E. Liguriæ, ditionis Genuenſis, ſub A. Mediolanenſi.

· S. IOANNIS inſula DE PORTO DIVITE, *San Ioan de puerto rico*, in Orbe nouo: cui inſulæ primum Epiſcopum dedit Leo X. Papa, vt tradit Petrus Martyr ab Angleria, Decade 2. lib. 2. Is factus eſt poſteà ſuffraganeus Archiepiſcopo S. Dominici in Hiſpaniola inſula, decreto Pauli III. anno 1547. Onuphrio teſte.

I O N, inſula Ægæi maris, in qua Homerum ſepultum ferunt. De ea Bellonius lib. 2. Obſeruationum, cap. 8.

I O P P E, *Ioffa*, V. E. ſub P. Ieroſolymitano.

I P R A, *Iperen*, V. E. Flandriæ, ſub A. Machlinienſi.

I R E N O P O L I S, Catholici vel Primatis Bagdacenſis, ſeu Babyloniæ olim ſedes, ſub P. Antiocheno: vt conſtat ex manuſcripto codice Sirleti. Latinè ſic olim nuncupata fortaſſe fuit vrbs *Bagadad*, de qua diximus ſuprà.

I R I A, hodie *el Padron*, in regno Gallæciæ: V. olim E. ſub M. Bracarenſi: vbi primùm quieuit corpus S. Iacobi Apoſtoli, antequàm Compoſtellam eſſet tranſlatum. Sedes Epiſcopalis inde Compoſtellam traducta, ad dignitatem maiorem eſt euecta, ob honorem eiuſdem Apoſtoli, pietate Alphonſi Caſti Regis Legionenſis.

I S C H I A, olim Æ N A R I A, inſula, & vrbs, *Iſchia*, habet Epiſcopum Neapolitano A. ſuffraganeum.

I S L A N D I A, *Iſlandt*, inſula maris

K Septen

Septentrionalis, ad Regem Daniæ ſpectans, duas habet Sedes Epiſcopales, Scalholtum, & Holam. De Iſlandia libros tres ſcripſit Arngrimus Ionas, Iſlandus.

ISVLA, *Iſola*, V. E. Calabriæ, ſub A. Rhegino, tertio lapide à mari diſtat: teſte Barrio, in Calabria.

ITALIA, præter regni Neapolitani, & Reipublicæ Venetorum Archiepiſcopatus, habet inſuper Archiepiſcopatus, Rauennatem, Bononienſem, Firmanum, Mediolanenſem, Taurinenſem, Tarentaſienſem, Genuenſem, Florentinum, Senenſem, Piſanum, & Vrbinenſem. Sigonium conſule in libris de regno Italiæ. In Italia plurimæ ſunt Academiæ, vt Patauina, Bononienſis, Papienſis, Senenſis, Piſana, Peruſina, Taurinenſis, Salernitana, Romana, Veneta, Neapolitana, Ferrarienſis, Firmana, Maceralenſis, & Placentina.

ITALICA, V. olim E. in Bætica, ſub M. Bracarenſi: cuius ruinæ conſpiciuntur prope Hiſpalim, & appel-

latur

latur Hiſpalis vetus, ſex paſſuum millibus diſſita ab Hiſpali. Apud Plinium eſt ILIPA cognomento ITALICA, in conuentu Hiſpalenſi, quæ vocatur Maior à Ptolemæo. Apud eumdem eſt ILIPVLA MINOR, cum ſimplici, aut geminato ll, in conuentu Aſtigitano.

ITIVS eſt promontorium prope Bononiam Maritimam, ſeu Gallicam. Nauale autem dicitur GESSORIACVS, idem cum Nauali Bononienſi. Sed qui Itium opidum *Cales* eſſe putant, refelluntur à Ptolemæo, qui priùs ponit Itium, deinde Geſſoriacum, à quo opidum *Cales* diſtat pluſquàm viginti millibus paſſuum, hoc eſt, leucis ſeptem Belgicis. Ita Ioſephus Scaliger in Notitia Galliæ.

IVCATAN. Vide MERIDA.

IVLIA, quæ & FIDENTIA

IVLIA, *Borgo ſan Donnino*, vrbs ditionis Parmenſis, ſede Epiſcopali ornata eſt per Clementem VIII. Vide BVRGVM S. DOMNINI.

IVLIOMAGVS ANDICAVORVM, ſiue ANDEGAVENSIVM, *Angers*, V. E. & Academia, ſub A. Turonenſi.

IVLINVM, celebre olim Vandalorum emporium, in Pomerania: cuius ſedes Epiſcopalis inde Caminum eſt tranſlata.

IVSTINIANA PRIMA, id eſt, ACRIDA, ſiue ACHRIDA, hodie *Ocrida*, Bulgariæ Metropolis. Zonaras in Baſilio Porphyrogenneto eam vocat Regiam Bulgarorum. Vide ACRIDA.

IVSTINIANA SECVNDA, id eſt, CYPRVS inſula.

IVSTINIANA TERTIA, id eſt, CHALCEDON, vrbs Bithyniæ, in Aſia. Sic Curopalates libro de Officialibus Palatij Conſtantinopolitani, titulo *De Patriarchæ deſignatione*. Sunt autem tres iſtæ vrbes ſic dictæ à Iuſtiniano Imperatore.

IVSTINOPOLIS, quæ ÆGIDA Plinio, *Cauo d'Iſtria*, V. E. Iſtriæ, ſub P. Aquileienſi.

IVVANIVM. Vide SALISBVR

BVRGVM.

IVVENACIVM, *Giuuenazzo*, V.E. regni Neapolitani, ſub A. Bareņſi.

K

KELTZENE, ſeu CELTZENE, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

KILDARIA, *Kildare*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Dublinienſi.

KILKENNIA, id eſt, S. CANICI fanum, *Kilkenny*, V. E. Hiberniæ, caput prouinciæ, ſeu Comitatus Kilkennienſis, ſub A. Dublinienſi. Qui Kilkennienſis, idem & Oſſerienſis Epiſcopus dicitur. Vide OSSERIA.

KIOVIA, *Kiou*, V. E. Volhiniæ, ad Boryſthenem fl. ſub A. Leopolienſi, ditionis Polonicæ.

L

LABACVM, *Labach*, V. E. Carniolæ, ſpectat ad gentem Auſtriam. Epiſcopatum inſtituit Paulus II. anno 1468.

LACEDÆMONIA, V. E. ſub M. Patrenſi, in Peloponneſo, poſteà Metropolis.

LACTVRATES, LACTORATES, ſeu potiùs LECTORATES, iuxta publicam, & Romanam inſcriptionem illius vrbis. LECTORATENSIS vrbs, *Laictoure*, *Letoure*, habet Epiſcopum Auſcenſi A. in Vaſconia ſuffraganeum. Inter Aquenſem, Adurenſem, & Lectoratenſem, ſeu Lectorenſem, de primo inter Collegas loco eſt contentio: qui ad Aquenſem pertinet, ſi Iſidorum ſequi volumus.

LAMECA, vel LAMECVM, *Lamego*, vrbs Luſitaniæ, ad Durium amnem ſita, olim, & nunc ſub M. Bracarenſi.

LANCIANVM, *Lanciano*, V. A. regni Neapolitani, per Pium IV.

LANGVEDOCA, *Languedoc*, regni Galliæ prouincia, à Viſigothis, id eſt, Occidentalibus Gothis, GOTHIA dicta, vulgò LANTGOTHIA, id eſt, terra Gothorum. Hinc corrupta vox *Languedoc*, pro *Landtgoth*. Sunt in Languedoca vrbes A A. duæ, NARBO MARTIVS, & TOLOSA.

LAODICEA, in Phrygia Pacatiana, ad

ad fl. Lycum ſita, poſteà Rhoas dicta, teſte Plinio. In ea fuit celebratum Concilium Laodicenum ſub Silueſtro Papa, non autem in Laodicea Syriæ, vt quidam falsò ſcribunt.

Laodicea, in Media; Straboni, & Stephano nota.

Laodicea Syriæ, *Illadchie*, Leonardo Epiſcopo Sidonienſi, M. autocephala, ſub P. Antiocheno. 140.

Laodicea, V. E. ſub M. Damaſco, in patriarchatu Antiocheno. Apud Beniaminum in Itinerario: *Liga, quæ quondam Laodicea dicta fuit.* Sed neſcio, de qua Laodicea ex ſuprà numeratis loquatur.

Laqvedonia, vulgò *Lacedogna*, V. E. Hirpinorum, ſub A. Compſano: quo loco olim ſtetit Aqvilonia, vrbs Hirpinorum, Ptolemæo: vt Celſus Cittadinus apud Ortelium in Theſauro Geographico tradit, contra Leandrum, qui credit Aquiloniam fuiſſe vbi hodie eſt *Agnone*; & contra Nigrum, qui eam nunc *Anglone* dici putat. Nam Agnona eſt in

Frentanis, prope Pelignos: ANGLONA autem eſt V.E. in finibus Lucaniæ, & Brutiorum, ſub A. Materano, ſeu Acheruntino.

LASCARIENSIVM, ſeu LASCVRIENSIVM Ciuitas, *Laſcar*, vel *Leſcar*, V.E. Laſcarienſis Benearniæ, ſeu Bearniæ, ſub M. Auſcenſi.

LAVDA, *Lodi*, V.E. ſub Archiepiſcopatu, & Ducatu Mediolanenſi.

LAVDVNVM CLAVATVM, *Laon*, V.E. Laudunenſis, ſub A. Remenſi: cuius Antiſtes eſt Dux, & Par Franciæ.

LAVELLINVM, *Lauello*, V.E. ſub A. Barenſi.

LAVREACVM, ſedes olim fuit metropolitana Pannoniæ, & Norici: cuius hodie rudera in Enſio Auſtriæ opido, vulgò *Ens*, exſtare tradit Lazius lib. 2. rerum Viennenſium, cap. 2. Idem ſcribit, huic olim Metropoli ſubfuiſſe Tiberinenſem, Quintauienſem, Patauienſem, in Vindelicis; Ouilabenſem, in Norico Ripenſi; Iuuauienſem, Solienſem, Celeianum, Petouienſem, & Tauriſanum, in Norico

rico Mediterraneo, Epiſcopatus. De Laureaco, deque Patauio Germanico, & de vtriuſque loci Epiſcopis ſcripſit libros duos Gaſpar Bruſcius, Baſileæ ſeorſim editos.

LAVRETVM, *Loreto*, V. E. ditionis Pontificiæ, Deiparæ Virginis æde ſacrâ toto orbe celebris. Hiſtoriam B. Virginis Lauretanæ ſcripſit Horatius Turſellinus. Epiſcopatum inſtituit Sixtus V.

LAVSANA, *Loſane*, *Lauſanne*, V. E. ad lacum Lemanum, ſub A. Veſontionenſi. Sedes huc Auentico circa annum 590. tranſlata eſt. Lauſanam hodie tenent Bernates hæretici. Epiſcopus autem, à Duce Sabaudiæ hodieque nominari ſolitus, ſedem nunc habet Friburgi Heluetiorum: quæ Ciuitas Catholica etiamnum in ſpiritualibus Epiſcopum ſuum agnoſcit. Epiſcopus autem ſcribit ſe Comitem Lauſanenſem, & tamquam ſancti Romani Imperij Princeps locum habet in Comitiis Imperij.

LEALA. Vide HAPSELVM.

LEBVSIA, *Lebus*, V. E. Germaniæ, ad

Viadrum fluuium, Francofurto vicina, ſub A. Gneſnenſi. Epiſcopatum inſtituit Mieciſlaus Poloniæ Dux anno 965. Sed Boleſlaus Caluus, Henrici Pij Ducis Sileſiæ filius, Lebuſienſe territorium Ioanni & Othoni Marchionibus Brandeburgenſibus, circa annum 1260. vendidit. Ab eo tempore Lebuſia manſit in Marchionum Brandeburgenſium poteſtate.

LECTORENSIS, vel LEDROENSIS E. *Letoure*, ſub A. Auſcenſi.

LEGIO, *Leon*, caput regni Legionenſis, V. E. clara à temporibus Gothorum, Apoſtolicæ Sedi tantùm ſubiecta, & nullum in Hiſpania Metropolitanum agnoſcens.

LEIDA. Vide LVGDVNVM BATAVORVM.

LEMNVS, *Stalimene*, maris Ægæi inſula, vnde Terra Lemnia, ſeu Sigillata adfertur. De qua Bellonius lib. 1. Obſeruationum, cap. 22. & 29. In inſula vrbs eſt nunc *Lemnos*, olim Myrina nuncupata.

LEMOVICES, Galliæ populi, apud Cæſarem, & alios. RATIASTVM

LE

LEMOVICVM, *Limoges*, V. E. Lemouicenſis, ſub A. Bituricenſi. De Epiſcopis Lemouicenſibus ſcripſit Bernardus Guido, Dominicanus, in ſuo Chronico, teſte Choppino lib. 2. de Politia ſacra, tit. 4.

LEODIVM, ſiue vt mediæ ætatis Scriptores legunt, LEODICVM: Gallis, *Liege*: Belgis, *Luyck*: Germanis, *Ludick*: ad Moſam fl. V. E. populoſiſſima, ſub A. Colonienſi. Habet autem Epiſcopus, idemque Princeps Leodicenſis, ditionem ampliſſimam, eſtque Dux Bullonenſis, Marchio Francimontanus, & Comes Loſſenſis. Ceterùm tractus illius Epiſcopi primùm Tungris, poſteà Traiecti ad Moſam, demùm Leodici reſederũt. Geſta porrò Tungrenſium, Traiectenſium, & Leodicenſium Pontificum ſcripſerunt Auctores varij, quos vnũ in corpus redegit, & Notis illuſtratos edidit Ioannes Chapeauillus, Canonicus, & Vicarius generalis Leodicenſis.

LEONIVM, *Sainct Paul de Leon*, V. E. Leonenſis, ſub A. Turonenſi, Principatus titulo clara.

LEONTINVM, *Lentini*, V. olim E. Siciliæ, Gorgiæ Rhetoris patria.

LEOPOLIS, *San Leo*, V. E. Vmbriæ, ſub A. Vrbinenſi: naturâ, & arte muniтiſſima, in apice montis Feretrij conſtructa: eſtque caput prouinciæ Montis Feretrij, vulgò *Monte Feltro*: ſpectat ad Ducem hodie Vrbinatem. Epiſcopus ſedem ſuam habet in Valle, ad pedem arcis.

LEOPOLIS, *Louuovv*, V. A. Ruſſiæ Nigræ, ſub ditione Polonorum. Archiepiſcopatum inſtituit Vrbanus V. annò 1361.

LEOVARDIA. Vide FRISIA OCCIDENTALIS.

LERINVS, inſula, quæ vulgò *S. Honorati* nunc dicitur: ad mare Mediterraneum ſita, in regno Galliæ. Eſt in illa illuſtre Monaſterium, ex quo Vincentius Lerinenſis, & alij cùm ſanctitate, tum doctrinâ illuſtres viri plurimi prodierunt.

LESBOS, inſula Ægæi maris, hodie *Metelin* dicta, à Mitylene vrbe primaria, & metropolitana, deſcribitur per Bellonium lib. 2. Obſeru. cap. 7.

Levcorvm ciuitas, id eſt, Tvllvm, *Toul en Lorraine*, V. E. ſub M. Treuerenſi. Vide Metis.

Lexoviorvm ciuitas, *Liſieux*, V. E. nunc Lexouienſis, in Normanniâ, ſub M. Rotomagenſi.

Libanvs mons, in ſummo vertice habet monaſterium inſigne Caloierorum Maronitarum & Græcorum: teſte Bellonio lib. 2. Obſer. cap. 94.

Licerivm. Vide Consaranni.

Lichfeldia, *Lisfilde*, V. E. Angliæ ſub A. Cantuarienſi.

Lidda, *S. George de Lidde*, V. E. ſub P. Ieroſolymitano.

Liesena, *Lieſena*, olim Pharos, inſula Venetorum in mari Adriatico habet Epiſcopum Spalatenſi A. ſuffraganeum. Vide Pharos.

Ligeris, *Loire*, Galliæ fluuius, cuius caput eſt in pago Velauno, & vulgò dicitur, *La font de Laire*, hoc eſt, fons Ligeris.

Lima ſeu Civitas Regvm, *Ciudad de los Reyes*, V. A. prouinciæ Peruanæ cultiſſima, à Franciſco Pizarro, an. 1535. condita: in quâ reſidet Prorex,

rex, & vniuerſæ prouinciæ Senatus. Vide CIVITAS REGVM.

LIMERICVM, *Limricſze*, V.E. Hiberniæ ſub A. Caſſilienſi, in Momonia prouincia.

LINCOLNIA, veteribus LINDOCOLNIA, *Lincolne*, V.E. Angliæ ſub A. Cantuarienſi. Sedes Epiſcopi huc tranſlata eſt ex villâ Dorceceſtriâ, per Remigium, ex Fiſcanenſi in Normanniâ monacho, Epiſcopum. Dorceceſtrenſium & Lincolnienſium E E. hiſtoria legitur apud Guil. Malmesburienſem lib. 4. de geſtis Pontificum Anglorum.

LINCOPIA, *Lincopen*, V. E. Sueciæ, ſub A. Vpſalienſi.

LINDISFARNA, *Lindisfarne*, inſula in Northumbriæ littore, Lindi fluuio obiecta: in quâ Aidanus Scotus ſedem Epiſcopalem conſtituit, quæ tandem, Danis irruentibus, Dunelmum tranſlata fuit. Hæc, ob Sanctos ibi ſepultos, *Holy Iland*, ab Anglis vocatur. Vide DVNELMVM.

LINGONES, Galliæ populi, I. Cæſari aliiſque noti. ANDOMATVNVM

LIN

L I N G O N V M, *Langres*, V. E. ſub A. Lugdunenſi: cuius Antiſtes eſt Dux & Par Franciæ. Lingonenſium EE. res geſtas deſcribit Iacobus Seuertius in ſuâ Chronologiâ AA. Lugdunenſiũ.

L I P A R A, *Lipari*, inſula maris Siculi, in quâ vrbs eſt eiuſdem nominis, ſede Epiſcopali per Bonifacium VIII. ornata, ſub A. Meſſanenſi.

L I P S I A. Vide S A X O N I A.

L I S M O R A, *Liſmor*, inſula & V. E. Scotiæ in Argatheliâ prouinciâ, ſub A. Glaſcuenſi. Epiſcopatum inſtituit ac dotauit Guilielmus Scotiæ Rex, teſte Boëtio lib. 13.

L I S M O R A, *Liſmor*, V. E. Hiberniæ ſub A. Caſſilienſi.

L I T O M I S S A. Vide P R A G A.

L I T V A N I A, prouincia Magni Ducatus titulo nobilis, miſsâ idololatriâ, Chriſti fidem ſuſcepit anno 1386: Iagellone Duce in Poloniæ Regem adſumpto ac baptizato: anno autem 1578. in vnum Reipublicæ corpus cũ Poloniâ coaluit. Lituaniæ deſcriptio exſtat per Sigiſmundum Baronẽ Herberſtenium.

LIVONIA, *Liflandt*, prouincia ad mare Balticum ſita, ditionis hodie Polonicæ: in quâ olim fuit Rigenſis A. cum aliquot E E. ſuffraganeis. Hodie vnicus in Liuoniâ eſt E. Vendenſis. Lutheraniſmo per Liuoniam exorto, non modò Rigenſis Archiepiſcopatus, ſed etiam Ordo Equitum Liuonicorum exſtinctus eſt, & Gotardus Ketlecus, poſtremus Ordinis Magiſter, an. 1558. per Sigiſmundum Auguſtum, Poloniæ Regem, creatus eſt Dux Curlandiæ. Sicque Liuonia, quæ olim Rigenſis Archiepiſcopi & Liuonicorum Equitum agnouerat imperium, facta eſt iuris Polonici.

LOBIVM ſiue LAVBIVM, *Lob*, illuſtris Abbatia ord. S. Benedicti, ad Sabim fl. in ditione Leodienſi, ſed in diœceſi Cameracenſi ſita: cuius olim loci Abbates aliquot ex ordine ſimul & Epiſcopi exſtiterunt, vt S. Vrſmarus, S. Erminus, & alij à Ioanne Molano in Natalibus Sanctorum Belgij celebrati.

LOCRI, *Gieraci*, V. E. Calabriæ inferioris maritima & antiquiſſima, olim totius

totius Magnæ Græciæ potentiſſima, poſteà *Hieracium* dicta, ſub A. Rhegienſi.

L O D E V E N S I S. Vide L V T E V A.

L O M B A R I A ſiue L O M B E R I A, *Lombés*, V. E. Lomberienſis vel Lomberiacenſis ſub A. Toloſano, octo leucis diſtat à Toloſâ, cis Garumnâ. Epiſcopatum inſtituit Ioannes X X I I. in monaſterio D. Toloſanæ.

L O N D I N V M, *Londen*, *Pondon*, Metropolis regni Angliæ ad Tameſim fl. habet Epiſcopum Cantuarienſi A. ſuffraganeum.

L O T A R I N G I A, *Lorraine*, prouincia Ducali titulo à multis retrò ſæculis clara: cuius opida primaria ſunt Nanceium, *Nancy*, Ducis ſedes, & Muſſipontum, *Pont à Mouſon*, Academia.

L O V A N I V M, *Louen*, *Louain*, vrbs Brabantiæ antiquiſſima, D. Machlinienſis, habet Academiam totâ Europâ celeberrimam à Ioanne I V. Brabantiæ Duce excitatam, Martino V. Pont. Max. approbante. Lege Louanium Lipſij.

L V B E C A, *Lubeck*, V.E. Germaniæ ſub

A.Bre

A. Bremenſi. Prima ſedes ab Othone I. Imp. in Vvagriæ opido Aldenburgo circa an. 970. conſtituta fuit, præfecto primo Epiſcopo Marcone: à quo duodecimus Geroldus, ab Henrico Leone, Saxoniæ Duce, Lubecam trãſlatus eſt. Exſtat Chronicō Lubecenſe per Hermannum Bonum.

L v b v s s i a. Vide L e b v s i a.

L v c a, *Lucca*, V. E. Etruriæ antiqua, hodie Reſpublica libera, optimis legibus temperata. Epiſcopus in ſpiritualibus immediatè ſubeſt Sedi Apoſtolicæ. Sunt qui ſcribunt hanc vrbem circa annum 877. Epiſcopatu donatam à Ioanne V I I I. Papa.

L v c e o r i a, V. E. Volhiniæ, in Ruſſiâ Nigrâ, ditionis Polonicæ, ſub A. Gneſnenſi.

L v c e r i a, *Lucera*, V. E. Apuliæ Dauniæ.

L v c i o n v m ſiue L v x o n v m, *Luſſon, Lucon*, V. E. Lucionenſis vel Luxonenſis ſub A. Burdigalenſi. Epiſcopatum inſtituit Ioannes X X I I. in monaſterio Benedictinorum, D. Pictauienſis, qui nunc ſunt Canonici. Vide

Vide Luxonum.

Lvcvs, *Lugo*, olim, Sueuorum tempore, ſedes Metropolitana, nunc V.E. Hiſpaniæ ſub A. Compoſtellano. Exſtat Concilium Lucenſe vetus, anno 569. celebratum. Facta eſt autem Metropolitana anno 572. in conc. Bracarenſi ſecundo: teſte Franciſco Padilla, in Hiſtoria Eccleſiaſtica Hiſpaniæ. Vide Compostella.

Lvgdvnvm Segvsianorvm, *Lyon*, V.A. & olim Academia ad Rhodanum: cuius Antiſtes hodie Primatum cleri Gallicani obtinet. Lugdunenſium AA. & ſuffraganeorum E E. Chronologiam, reſque ab eis geſtas ſcripſit Iacobus Seuertius, Theologus Pariſienſis, & Eccleſiaſtes Lugdunenſis. De Lugduno, déque eiuſdem Eccleſiæ Hierarchiâ exſtat & Symphoriani Campegij liber an. 1537. editus.

Lvgdvnvm Batavorvm, vulgò Leida, *Leyden*, vrbs & Academia Hollandiæ; D. Harlemenſis, ad veterem Rheni alueum. Alij contendunt Lugdunum Batauorum, veterem Romanorum arcem, non Leidam, ſed Loſdu

Loſdunum eſſe hodie cœnobium moniaſium ordinis Ciſtercienſis.

LVGDVNVM CONVENARVM, olim ab exercitu Gunthramni Regis eſt dirutum, & ex eius ruinis ſtructum S. BERTRANDI fanum; *Sainct Bertrand de Comenge*, vel *Cominges*, V. E. ſub A. Auſcenſi, in Vaſconiâ. Vide CONVENÆ.

LVNA, *Luni*, V. olim E. Etruriæ, à Gothis ſolo æquata: cuius rudera ſpectãtur ad oram maris Tyrrheni, & Macræ fl. oſtia. Ex eius reliquiis creuit SARZANA, quò & Epiſcopatus tranſlatus eſt, per Nicolaum V. Papam.

LVNEBVRGVM, *Lunenburg*, vrbs Germaniæ, titulo Ducali clara. Lucas Loſſius ſcripſit Chronicon Luneburgenſe.

LVSITANIA, *Portugal*, prouincia Hiſpaniæ, regiâ dignitate clara: in quâ tres ſunt vrbes Archiepiſcopales, *Bracara*, *Oliſipo*, & *Ebora*, & nouem Epiſcopales, *Conimbrica*, *Portus*, *Viſeum*, *Guardiana*, *Lamecum*, *Silua*, *Miranda*, *Leria*, & *Portalegra*: vt tradit Garibayus lib. 34. cap. 6. Vide PORTVCALE.

L E. De antiquitatibus Luſitaniæ conſule Andr. Reſendium. Ceterùm Bracaræ cathedra Archiepiſcopalis, Conimbricæ autem, Viſeo, Lameco, & Portui ſedes Epiſcopales, pulſis Mauris (procurante Henrico Comite Luſitaniæ) circa annum Chriſti 1100. ſunt reſtitutæ: vt Garibayus lib. 34. cap. 6. tradit. Mirandenſem, Portalegrenſem, & Lerienſem Epiſcopatus inſtituit Paulus III. Papa, petente Ioanne III. Rege Portugaliæ.

L V S P I A. Vide A L E T I V M.

L V T E T I A P A R I S I O R V M, *Paris*, V. E. ſub A. Senonenſi, caput totius Francorum regni, ad Sequanam fluuium, Regum ac Parlamenti ſummi ſedes, emporium & Academia vetuſtiſſima. Pariſiorum primus Epiſcopus fuit S. Dionyſius, quem Gregorius Turonenſis tradit in Gallias veniſſe circa annum Chriſti 251. Alij volunt Dionyſium iſtum fuiſſe Areopagitam, & S. Pauli diſcipulum. Pariſieñſium EE. catalogus extat apud Iacobum Breulium, libro De Antiquitatibus Pariſienſibus.

L V T E

LVTEVA, apud Iſidorum, *Lodeſue* V. E. ſub A. Narbonenſi. Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII. in monaſterio S. Fulcrani Canonicorum regularium S. Auguſtini, nunc vocatur Epiſcopatus Lodeuenſis.

LVXONENSIVM vel LVCIONENSIVM, Ioſ. Scaligero, *Luſſon*, V. E. Lucionenſis vel Luxonenſis, ſub A. Burdigalenſi, Epiſcopatum an. 1317. inſtituit Ioannes XXII in monaſterio D. Pictauienſis.

M

MACAVM, *Macao*, vrbs & inſula Luſitanorum & Chinenſium cõmerciis clara: in qua reſidet Chinenſium Epiſcopus, Goano A. ſuffraganeus. Nicol. Trigantius vocat Amacaum.

MACEDONIA, Græciæ prouincia, cuius vrbes præcipuæ ſunt, Theſſalonica, Pella Alexandri Magni patria, Stagyra Ariſtotelis, Apollonia in quâ Auguſtus Cæſar litteras Græcas didicit, Dyrrachium, Aulon, Croia, & Caualla.

MACERATA, *Macerata*, V. E. & Academia

demia ditionis Pontificiæ, ſub A. Firmano.

Machlinia, ſiue Mechlinia, *Mechelen, Malines*, V. A. Germaniæ inferioris. Archiepiſcopatum an. 1559. inſtituit Paulus IV.

Macloviopolis, *Sainct-Malo*, V. E. Britanniæ minoris, ſub A. Turonenſi.

Madavra, V. olim E. Africæ, in Numidiæ Getuliæque confinio, quæ L. Apuleium orbi protulit.

Madera inſula. Vide Fvnchal.

Madyta, orum, M. LXIX. ſub P. Conſtantinopolitano.

Magalona, *Maguelone*, inſula maris Mediterranei, in quâ olim fuit tẽplum Canonicorum S. Auguſtini, nũc Simplicium, vt vocant, cum Epiſcopatu, ſub A. Narbonenſi. Inde ſedes Epiſcopalis, ob prædonum iniurias, trãſlata eſt Montem Pessvlvm, *Montpelier*, vrbem & Academiam Volcarum Arecomicorum, ann. 1536. auctoritate Pauli III. Papæ. Ex eâ tamen vrbe Epiſcopi, quàm primùm mortui ſunt, Magalonam ſepeliendi depor

deportantur. Templum S. Petri cathedrale à Nouatoribus ſolo æquatum eſt: Canonici tamen in exiguo loco adhuc ſeruiunt Deo, & in ruinis præclari quondam templi conſiſtunt.

MAGDEBVRGVM, *Magdeburg*, V. A. Germaniæ. Canonicorum collegium à Vvittikindo Saxonum Principe in Vveſtphaliæ opido Angariâ (vbi hodiéque Principis illius monumentum viſitur) Henricus Auceps in agri Luneburgenſis opidū *Vallerſleben*, præfecto Marco Epiſcopo, tranſtulit: inde Otho I. Imperator, Aucupis filius, Magdeburgum traduxit, & Archiepiſcopatui anno 940. à ſe conſtituto adiunxit. Primus Archiepiſcopus fuit Albertus, ex Treuerenſi S. Maximini cœnobio euocatus; cuius ſucceſſores vſque ad annum Chriſti 1500. Albertus Crantzius enumerat. Dictum Albertum Benedictus VI. Pont. Max. ad Germaniæ Archiepiſcopos ſcribens, Germaniæ Patriarcham nominat. De rebus Magdeburgenſibus exſtat Andr. Vverneri Chronicon Magdeburgenſe. Magdeburgum, cum omnibus ſuis

ſedibus

ſedibus ſuffraganeis, hodie Lutherana hæreſi eſt infectum.

MAGOVNVM, vulgò *Meun ſur Eure*, in A. Bituricenſi.

MAIORICA. Vide BALEARES inſulæ.

MAIVMA. Vide ANTHEDON.

MALACA, *Malaga*, V.E. ſub A. olim Hiſpalenſi, nunc ſub Granatenſi.

MALACA, *Malaca*, vrbs & inſula Indiæ Orientalis, habet Epiſcopum, Goano A. ſuffraganeum. Epiſcopatum inſtituit Paulus IV.

MALLEACVM, *Maillezés*, V. E. Malleacenſis vel Mallacenſis ſub A. Burdigalenſi. Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII. in monaſterio Benedictinorum D. Pictauienſis, monachis in religiosâ veſte relictis.

MALPSVS, Ptolemæo MALLOS, V.E. ſub M. Tarſenſi.

MAMERTVM. Vide MARTIRANVM.

MANFREDONIA, *Manfredonia*, V. A. Apuliæ ſic dicta à Manfredo Rege Neapolitano, Frederici II. Imp. filio naturali, qui eam circa annum 1200.

condidit. Haud procul inde, ad radices montis Gargani, oſtenduntur ruinæ SIPONTI vrbis, cuius Sedes Mãfredoniam tranſlata eſt: vnde Sipontini Antiſtitis nomen hodiéque manet Manfredoniano. Vide MONS GARGANVS.

MANILIA, *Manilla*, Philippinarum inſularum, in India Occidentali à Caſtellanis ſubacta, metropolis: cuius vrbis Archiepiſcopo tres ſuffraganei ſunt Epiſcopi, ſcilicet *Noua Segouia*, *Nominis* IESV, in prouincia de Zebu, & *Cacerenſis* ciuitatis, in prouincia de Camarines, & inſula Luzonia: vt ex Vrbe anno 1613. & ex Hiſpania ann. 1614. accepimus. Archiepiſcopatum Manilienſem Gregorius XIII. inſtituit: vt ex Vrbe an. eodem accepi.

MANTVA, *Mãtoua*, V.E. Italiæ, ad Mincium fl. Ducum ac Senatus ſedes, Virgilij poëtæ patria.

MANTVA CARPETANORVM, *Madrid*, vrbs regia in Hiſpaniæ vmbilico ſita, Regum Catholicorum ſedes.

MARAT, vrbs Ciliciæ olim ampla & ele

elegans, veteribus fortaſſe MARONIAS, diſtat æqualiter ab Aleppo & Tarſo, vulgò *Haman*, D. Pauli patriâ, deſcribitúrque à Bellonio lib. 2. Obſeru. cap. 101.

MARCANA, *Marcana*, V. E. ſub A. Raguſino.

MARCVM, vulgò S. MARCI, *S. Marco*, V.E. citerioris Calabriæ, in prouincia Conſentina, olim dicta fuit ARGENTANVM, vt tradit Gab. Barrius lib. de Calabria, & Ph. Ferrarius. Vide TEMESA.

MARONEA, A. III. ſub P. Conſtantinopolitano.

MARONITÆ, populi Chriſtiani per Syriam & alias prouincias Oriẽtales.

MARPVRGVM, *Marpurg*, vrbs Haſſię, habet Academiam à Philippo Haſſiæ Lantgrauio an. 1535. inſtitutam: cuius Profeſſores Caluiniani perpetuas contentiones exercent cum Profeſſoribus Gieſanis Lutheranis. Eſt autem GIESA, *Gieſen*, opidum ſecundo lapide à Marpurgo ſitum, in quo ſuperioribus annis Academiam excitauit N. Haſſiæ Lantgrauius, qui Darmſta-

dij ſedem habet. O miſerum Germaniæ ſtatum!

MARROCHIVM, *Marrocho*, V. olim E. Africæ, ſedes Regia.

MARSI, *Marſi*, V. E. Latij, Marſorum metropolis, apud Fucinum lacum, ſpectat ad prouinciam ſacram Theatinam.

MARSICVM, *Marſico*, V. E. in Lucaniâ ſeu Baſilicatâ, ſub A. Beneuentano: vt Philippus Ferrarius in Notis ad Martyrologium Rom. tradit. Alij hunc E. ſub A. Salernitano collocant.

S. MARTHÆ ciuitas vel prouincia Americæ meridionalis, habet Epiſcopum Dominicopolitano A. ſuffraganeum.

MARTIRANVM, olim MAMERTVM, V.E. antiqua Calabriæ, ſub A. Conſentino. De Mamertinis multa leguntur apud Liuium, & alios Romanæ Hiſtoriæ ſcriptores.

MASSA, *Maſſa*, V.E. Etruriæ ſub A. Senenſi. Maſſenſi Epiſcopatui adiunctus eſt Populonienſis: quæ vrbs ferè nunc iacet. Vide POPVLONIVM. Antiſtes vtriuſque vrbis titulum vſurpat.

MAS

MASSA, *Maſſa*, V.E. regni Neapolitani, ſub A.Surrentino.

MASSILIA, *Marſeille*, colonia Græcorum Phocæenſium, V. E. Maſſilienſis ſub A. Arelatenſi, emporium nobile ad mare Mediterraneum.

MATERA, *Matera*, V.A. regni Neapolitani. Vide ACHERONTIA.

MATISCO EDVORVM, Cæſari in extremo Commentario, *Maſcon*, V. E.ſub M.Lugdunenſi.Matiſconnenſiũ EE. res geſtas ſcripſit Iacobus Seuertius in Chronologiâ A A. Lugdunenſium.

MATRACHA, A. XXXIX. ſub P. Conſtantinopolitano.

MATRONA, *Marne*, Galliæ ingens flumen, neque minus ipſo Sequanâ.

MAVRIANENSIS, Comitatus, *La Maurienne*, Sabaudiæ annexus, cuius caput eſt Fanum S.Ioannis Maurianẽſis, *S. Iean de Maurienne*, V. E. ſub A. Viennenſi.

MECHA, Arabiæ Felicis vrbs, patria Mahumetis, quam veteribus PETRAM fuiſſe dictam arbitratur Bellonius lib. 3. Obſer.

MECHELBVRGVM, ſiue MECHLEN-BVRGVM, *Meckelnburg*, V olim E. in Germania, ſub A. Bremenſi. Epiſcopatum inſtitueratan. 1062. Albertus A. Bremenſis, quem poſt annos centum Henricus Leo Suerinæ collocauit. Vide SVERINA, & MEGAPOLIS.

MECHLIA. Vide MACHLINIA.

MECHVACVM, *Mechoacan*, prouincia Indiæ Occidentalis, habet Epiſcopum Mexicano A. ſuffraganeum. Sedes Epiſcopi eſt Valliſoletum opidum: vt ex Hiſpania anno 1614. accepi.

MEDIA, *Meelh* Anglicè, *Mieh*, Hibernicè, prouincia Hiberniæ, in illius inſulæ medio ſita: vnde & nomen habet. Epiſcopus huius prouinciæ ab antiquis Medenſis dicitur, nec fixam ſeu perpetuam alicubi ſedem habet; eſtque ſuffraganeus A. Armachano.

MEDIOLANVM, *Milano*, V. A. Inſubriæ ampliſſima, Ducatus illius metropolis, & Proregis Hiſpani ac Senatus ſedes. Prouincia ſacra Mediolanenſis olim latiſſimè patuit, & longè plures quondam Epiſcopi metropoli

politico iure ad illã pertinebant quàm nunc pertineant: vt docet Carolus à Baſilicâ Petri, Epiſcopus Nouarienſis, in libello quem de Metropoli Mediolanenſi conſcripſit. Vrbi ac prouinciæ Mediolanenſi primus Euangelium attulit S. Barnabas Apoſtolus. De Epiſcopis & Archiepiſcopis Mediolanenſibus vſque ad ann. 1489. ſcripſit Donatus Boſſius, & an. 1482. Mediolani publicauit. Exſtat & Catalogus A A. Mediolanenſium, iuſſu S. Caroli Borromæi concinnatus à Petro Galeſinio, vt arbitror.

MEDIOLANVM SANTONVM vel XANTONVM, *Sainctes, Santonge* V. E. ſub A. Burdigalenſi.

MEDINA SIDONIA. Vide ASIDONIA.

MEGAPOLIS, ſiue MECHELBVRGVM, *Mekelburg*, V. olim E Germaniæ, nunc iacet diruta. Epiſcopatum inſtituerat Otho Magnus Imperator, ſeu potiùs Albertus A. Bremenſis: quem poſt annos centum Hẽricus Leo Suerinam tranſtulit. Durat tamen hodiéque Ducatus Megapolitanus

tanus ſeu Mechelburgenſis. Exſtat Ioannis Boceri liber de Ducibus Mechelburgenſibus. Vide SVERINA.

MELDI, Plinio Galliæ populi. LATINVM MELDORVM, *Meaux*, ad Matronam fl. V. E. Meldenſis ſub A. Senonenſi.

MELIAPORA, *Meliapor*, V.A. Indiæ Orientalis, auctoritate Pauli V.

MELITA, *Malta*, inſula maris Siculi, naufragio D. Pauli Apoſtoli nota, ſedes Equitum Ioannitarum ſeu Rhodiorum: de quibus vide Origines noſtras Equeſtres. In inſulâ vrbs eſt *Valetta*, quæ Epiſcopum habet Panormitano in Siciliâ A. ſuffraganeum.

MELITOPOLIS, A. LX. ſub P. Conſtantinopolitano.

MELODVNVM, *Melun*, I. Cæſari METIOSEDVM (ſic enim legendum monet Ioſ. Scaliger) vrbs in inſulâ Sequanæ ſita, inſtar Lutetiæ Pariſiorum.

MELODVNVM vel MELIODVNVM, *Meun ſur Eure*, in agro Bituricenſi. Melius Magdunum. Vide MAGDVNVM.

ME

MENAPII, Galliæ populi, quos Strabo cum Morinis continuat, & Cæſar quoque indicat ibi eſſe. Ptolemæus ad oſtia Moſæ collocat. Non ſunt igitur Geldrij:ſed pars hodiernæ Hollandiæ & Brabantiæ maritimæ (vel potiùs ſecundùm Strabonem ora Flādriæ maritima) ſunt veri Menapij; & MENAPISCVS pagus dicitur in Capitulariis Caroli Magni,pro Flandriæ Comitatu. Ita Scaliger in Notitiâ Galliæ.

MENTESA, V. olim E. ſub A. Toletano, à Mauris funditus deleta, vt quo loco olim ſteterit,certò aſſeri nequeat: teſte Ambroſio Morali.

MERIDA, Latinè EMERITA,vulgò *Merida*, V. E. prouinciæ Iucatanæ, ſub A. Mexicano, in India Occidentali.

MERSEBVRGVM, *Merſeburg*, V. E. Germaniæ, ad Salam fl.ſub A.Magdeburgenſi. Primus Epiſcopus Boſo, ex Ratiſbonenſi S. Emerani cœnobio euocatus,per Othonem I.Imp.conſtitutus fuit.

MESEMBRIA, A. XXXIII. ſub P.

Conſtantinopolitano.

MESOPOTAMIA, hodie *Aſamia*, Bellonio lib. 2. Obſer. cap. 102.

MESSANA, *Meſſina*, V. A. Siciliæ maritima, emporium celebre.

METIS, ſiue DIVIODVNVM MEDIOMATRICVM, *Metz en Lorraine*, Sedes veterum Lotaringię Regum, V.E. ſub M. Treuerenſi, hodie à Francis præſidio militari tenetur. Poſterioribus temporibus vrbs iſta Mediomatricum vocata eſt METÆ. Metim, Tullum & Virdunum. Henricus II. Galliæ Rex, ann. 1552. regno Galliæ adiecit.

METHONE, *Modon*, V.E. Peloponneſi maritima, ſub M. Patrenſi.

MEVANIA, quæ & MEVIA, *Beuagna*, V. olim E. Vmbriæ, nunc eſt diœceſis Spoletinæ.

MEXICVM, *Mexico*, V.A. & Academia, caput totius Indiæ Occidentalis, Sedéſque Proregis Hiſpani & Cancellariæ Regiæ. Archiepiſcopatum inſtituit Paulus III. anno 1547. vt teſtatur Onuphrius. Mexicano A. ſuffraganei hodie ſunt 10. Epiſcopi, *Angelopolitanus*

in

in Taxcalenſi prouincia, *Mechuacanus*, *Antequerenſis* in Guaxacana prouincia, *Guadalaxarẽſis*, in Noua Galicia, *Guatimalenſis*, *Meridenſis* in Tucatanẽſi prouincia, *Chiappenſis*, *Truxillenſis* in prouincia de Honduras, *Vera Pacis*, & *Nicaraguenſis*: vt ex Vrbe an. 1613. accepi.

MIDDELBVRGVM, Zelandiæ inſulæ apud Belgas vrbs primaria, *Middelburg*, dignitate Epiſcopali aucta eſt an. 1559. per Paulum IV. Papam, petente Philippo II. Rege Catholico.

MILETVS, *Mileto*, V. E. Calabriæ, à Mileſiis Aſiæ populis condita. Sedem Epiſcopalem an. 1195. huc tranſtulit Gregor. VII. Papa, Hipponio, ſeu Vibone & Tauriano per Agarenos deletis: vt tradit Gabr. Barrius lib. de antiquitate Calabriæ. Miletum hodie eſt Comitatus gentis San-Seuerinæ, vt Mons Militus, vulgò Monte Mileto, in Hirpinis, eſt Comitatus gẽtis Toccæ.

MILETVS, *Melaſſo*, V. E. Cariæ maritima, ad Meandri fl. oſtia.

MILEVIS ſeu MILLEVVM, Antonino MILLEVM, *Mela*, V. olim E. Africæ, Concilio Mileuitano hîc

celebrato clara, cui S. Auguſtinus intérfuit. Errant autem qui dictam Africæ vrbem cum inſulâ Melitâ aut Melitenâ Armeniæ Metropoli confūdunt. Inter Mileuitanos EE.eminet S. Optatus,cuius exſtāt libri de ſchiſmate Donatiſtarū contra Parmenianum.

MIMATES GABALORVM, vel GABALITANORVM, *Mende de Giuaudan*, vicus apud veteres notus, nunc V.E.Mimatenſis ſub A.Bituricēſi. Mimatenſe templum cathedrale à Nouatoribus dirutum, Adamus Epiſcopus noſtrâ memoriâ inſtaurandum curauit, ſumptu tricies mille aureorum facto.

MINDA, *Minden*, ad Viſurgim fl. V.E. Germaniæ ſub A. Colonienſi. Epiſcopatum inſtituit S. Leo Papa, Carolo Magno Imper. anno 780. dotante. Epiſcoporum ſeries ad noſtra vſque tempora exſtat in Chronico Mindenſi, edito Francofurti 1607. per Ioannem Piſtorium, cum Magno Chronico Belgico.

MINDONIA, *Mondoñedo*, V. E.ſub A. Compoſtellano : quæ dignitas olim fuit

fuit penes Ribadeum vrbem. Alij tamen magis exiſtimant, Mindonienſes Epiſcopos olim Vallibrienſes fuiſſe nuncupatos: vt narrat Mariana lib. 7. cap. 20.

MINOR, *Minori*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Amalfitano, vt tradit Thomas Zerula, Epiſcopus Minorenſis, in Praxi Epiſcopali, §. Concilium.

MINTVRNÆ, V. olim E. Latij, Ptolemæo nota: cuius Epiſcopatum, vnà cum Formiano, Caietam tranſlatum ſcribit Baronius ad Martyrologium Romanum, 2. Iunij.

MIRANDA, *Miranda*, vrbs E. Luſitaniæ, ſub A. Bracarenſi. Epiſcopatum inſtituit Paulus III. petente Ioanne Rege Portugalliæ.

MIRAPICVM, *Mirepoix*, V. E. Mirapicenſis, ad amnem Lertium, ſub A. Toloſano. Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII. anno 1317.

MIROBRIGA. Vide CIVITAS RODERICI.

MISENVM, *Miſeno*, V. olim E. Campaniæ maritima, ad Miſenum pro

promontorium.

MISNA, ſeu MISENA, *Meiſſen*, V. E. Saxoniæ, ad Albim fl. ſub A. Magdeburgenſi. De rebus Miſnenſibus ſcripsêre, Sigebertus Preſbyter, Georgius Fabricius, Rainerus Reneccius, & Petrus Albinus.

MISTHEA, A. XXIV. ſub Patriarcha Conſtantinopolitano, apud Leonem Imperatorem in Diſpoſitione.

MITYLENE, *Metelin*, vrbs primaria Leſbi inſulæ, in Ægæo mari: à qua hodie tota inſula *Metelin* dicitur. Fuit olim M. L. temporibus Leonis Imperatoris, & LII. temporibus Andronici. De ea vide Bellonium lib. 2. Obſeruationum, cap. 7.

MODOETIA, *Monza* præclarum Inſubriæ opidum, vbi Imperatores ſolent coronam ferream accipere.

MOGOR, prouincia Aſiæ vaſtiſſima, cuius incolæ ſuperioribus annis, per Patres Societatis IESV, Euangelicam doctrinam audire cœperunt.

MOGVNTIA, *Mentz*, V. A. & Academia Germaniæ, ad Rhenum fluuium. Moguntinorum AA. hiſto-

riam

riam ſcripſit Nicolaus Serarius. Exſtat & Conradi Epiſcopi Chronicon rerum Moguntinarum.

MOLSHEMIVM, *Molsheim*, opidum Alſatiæ, Sedes hodie Epiſcopi, & Capituli cathedralis Argentinenſis: habet Academiam anno 1618. à Leopoldo Archiduce, & E. Argentinenſi fundatam.

MOLVCCÆ, inſulæ quinque opulentiſſimæ in India Orientali, *Tarnate, Tidori, Mutir, Machiam, & Bachiam:* in quibus ſolis gariophylli creſcunt. Adferuntur ex iis & nuces myriſticæ, cinamomum, gingiber, & alia aromata. Ditiſſima omnium eſt Tarnate.

MONASTERIVM, *Munſter*, olim MIMIGADVM, totius Vveſtphaliæ caput, V. E. ſub A. Colonienſi: in qua Anabaptiſtæ noui ſcilicet regni ſedem ſuperiore ſeculo collocarant. Qua de re Surium, alioſque noſtræ ætatis Hiſtoriographos conſule.

MONOPOLIS, *Monopoli*, V. E. exempta, in regno Neapolitano, ex

veteris Egnatiæ ruinis creuit.

MONS ALBANVS, *Montaulban*, ſiue *Sainct Theodard de Montaulban*, V. E. Montis Albani, ad Tarnem fl. ſub A. Toloſano. Epiſcopatum anno 1317. inſtituit Ioannes XXII. cùm anteà eſſet opidum D. Cadurcenſis.

MONS AMANVS, *Monte Negro*, ad mare Mediterraneum: deſcribitur à Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 107.

MONS ALTVS, *Montalto*, V. E. Piceni, ſub A. Firmano: patria Sixti V. Papæ. Epiſcopatum idem Pontifex inſtituit.

MONTALTVM, olim VFFVGVM, *Montalto*, V. E. Calabriæ, cuius Sedes iuncta eſt Conſentinæ: teſte Barrio.

MONS CASINVS, *Monte Caſſino*, mons, & vrbs Epiſcopalis Samnij, ad fluuium eiuſdem nominis, in quo Monaſterium à S. Benedicto conſtructum eſt. Vrbs nunc iacet, ſucceſſit Fanum S. Germani, ad radices montis ædificatum: teſte Ph. Ferrario. Epiſcopatus Caſinenſis eſt vnitus cum A. Nazareno.

MONS

MONS FLASCONIVS: Ferrario,
MONS PHYSCONIS: *Monte Fiaſcon*, notum hodie opidum, ad lacum Vulſinienſem: non eſt Mons Faliſcorum, vt Antonius Maſſa docet libro de origine Faliſcorum. Montis Faliſci Epiſcopus noſtra ætate fuit Achilles de Graſſis, qui Deciſiones Rotæ Romanæ edidit.

MONS FERETRIVS. Vide FERETRIVS.

MONS FERRATVS, *Montferrat*, prouincia Italiæ, olim Marchionatus, nunc Ducatus titulo clara, ſpectat ad Ducem Mantuanum. Sunt in ea vrbes Epiſcopales duæ, *Caſale*, & *Alba*.

MONS GARGANVS, *Monte di ſant Angelo*, in mare Hadriaticum, inſtar peninſulæ excurrit: in cuius ora fuit SIPONTVM, V. A. euerſa, cui MANFREDONIA ad milliarium ſubſtituta. In monte verò opidum S. ANGELI hodie viſitur, V. A. vbi templum S. Michaëli dicatum magno populorum concurſu frequentatur, vt tradit Ferrarius in Topographia Martyrologij Romani.

Ce

Ceterùm Archiepiſcopatus S. ANGELI per Alexandrum III. vnitus eſt cum A. Manfredonienſi, ſeu Sipontino: vt Scipio Mazzella tradit. Vide S. ANGELI opidum.

MONS ILCINEVS, *Monte Alcino*, V. E. Etruriæ, ſub A. Senenſi.

MONS MARANVS, *Monte Marano*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Beneuentano.

MONS PELVSIVS, ſeu PILOSVS, *Monte Pelloſo*, V. E. exempta, in Lacenia, regni Neapolitani prouincia.

MONS PESSVLVS, ſeu PESSVLANVS, *Montpelier*, V. E. Montiſpeſſulanenſis, olim Magalonenſis, & Academia ſtudio Medicinæ clara, ſub A. Narbonenſi. Vide MAGALONA. Academiam Peſſulanam inſtituit Nicolaus IV. Papa.

MONS POLITIANVS, *Monte Pulciano*, V. E. exempta, in Etruria, colli impoſita, patria Roberti Bellarmini Cardinalis.

MONS REGALIS, *Monreale*, V. A. regni Siciliæ, beneficio Lucij III. anno

anno 1183.

MONS REGALIS, *Mondeui*, V. E. in Principatu Pedemontano, ſub A. Taurinenſi. Habuit olim Academiam ab Emanuele Philiberto inſtitutam, quæ inde poſteà Taurinum eſt tranſlata. Apud Montem Regalem locus eſt, quem *Vicum* nuncupant, B. Mariæ Virginis cultu, prodigiis, & piorum peregrinationibus admodùm nobilis. De quibus Philippus Maria Rofredus I. C. & Caroli Emanuelis Sabaudiæ Ducis Conſiliarius, annò 1596. Taurini librum euulgauit.

MONS REGIVS, *Konigſberg*, vrbs Pruſſiæ Ducalis: habet Academiam ab Alberto Brandeburgico primo Pruſſiæ Duce, anno 1544. excitatam.

MONS SANCTVS. Vide ATHOS.

MONS SINA, vulgò SINAI, in Arabia, habet inſigne Monaſterium, in quo ſexaginta circiter Caloieri verſantur, Græco ritu ſacra celebrantes. Adſeruant ij oſſa S. Catharinæ virginis, in capſa, quæ in templo penſilis eſt: vt Bellonius ſcribit lib. 2. Obſeruationum, capitib. 62. & 65.

MONS

MONS SINA olim Epiſcopum habuit Petracenſi A. ſuffraganeum, habetque hodie Epiſcopum Græcum: vt me audire memini ex Ioſepho Barbalo, Memphitico, cùm Hebraica, & Arabica nobis Antuerpiæ anno 1613. prælegeret.

MONS THABOR, Chriſti transfiguratione clarus, olim Epiſcopum habuit, & Monaſterium Benedictinorum.

MONS VIRGINIS, in regno Neapolitano, inter Nolam & Beneuentum: in quo Monte inſigne Monaſterium conſtruxit S. Guilielmus, Ordinis Mon-Virginei, ſic dicti, Fundator.

MONS VIRIDIS, *Monte verde*, V.E. regni Neapolitani, ſub A. Compſano. * Epiſcopatus vnitus eſt cum A. Nazareno: cuius Baſilica cathedralis eſt in opido Barulo, D. Tranenſis.

MOPSVESTIA, *Mebſeſe*, Leonardo Sidonienſi, M. autocephala ſub P. Antiocheno.

MORAVIA, *Marhern*, Germaniæ prouincia, Marchionatus titulo de-

co

corata, ad regnum Bohemiæ pertinet. Eſt in ea Olmucenſis E. Pragenſi A. ſuffraganeus.

MORINI, Galliæ Belgicæ populi, quos extremos hominum Virgilius nuncupat. TEROANA MORINORVM, V. olim E. Morinenſis, vel Taruanenſis, nunc partim Bolonienſis, vulgò *Terouenne* : ſub A. Remenſi, à Carolo V. Imperatore deleta. Vide TEROANA.

MOSCVA, *Moſcavv*, emporium, & Metropolis Moſcouiæ, ad Moſcum fluuium, in qua Metropolita, & magnus Moſcouiæ Dux reſidere ſolent. Rerum Moſcouiticarum Scriptores varij, vnum in corpus collecti, exſtant Francofurti typis Vvechelianis editi.

MOZARABES, Chriſtiani Arabibus in Hiſpania mixti: quorum Liturgia, ſeu Miſſa per Leandrum Hiſpalenſem conſcripta, exſtat tomo 6. Bibliothecæ veterum Patrum. Exſtat ibidem Miſſa Abyſſinorum: vt & Chriſtianorum S. Thomæ, in India Orientali, apud Ant. Goueanum in Itinerario.

MVR

MVRCIA, *Murcia*, vrbs primaria regni Murciæ in Hiſpania,habet Epiſcopum Toletano A. ſuffraganeum, qui & Carthaginienſis dicitur.

MVRTHLACVM, *Mourthley*,V.olim E. Scotiæ : cuius Sedes inde Aberdoniam tranſlata per S.Dauidem Scotiæ Regem, teſte Boëtio lib. 11.

MVSSIPONTVM, opidum Lotaringiæ, *Pont à Mouſſon*, ad Moſam fl. habet Academiam, auctoritate Gregorij XII. Papæ, anno 1572. à Carolo Lotaringo Cardinale inſtitutam. Rector Academiæ perpetuò eſt aliquis ex Societate IESV, idque decreto Sixti V.

MVSAL, ſiue MOZAL, vrbs Babyloniæ, prope quam reſidere ſolet Patriarcha Neſtorianorum : olim ASSVR dicta,iuxta Leonardum Sidonienſem,& Beniaminum : vel SELEVCIA Parthorum,ad fl. Tigrim, iuxta Andr. Maſium. A Beniamino in Itinerario dicitur AL-MVTSAL, ſiue MVTSAL.

MVTINA, *Modena*, V. E. ſub A. Bononienſi, Ducatus titulo nobilis,

Eſtenſium Principum Sedes, ex quo Ferraria ſanctæ Romanæ Eccleſiæ eſt reſtituta. De Eſtenſibus, ſiue Ateſtinis Principibus libros VIII. Hiſtoriarum ſcripſit Ioãnes Baptiſta Pigna, Ferrariæ anno 1596. editos.

N

NAMVRCVM, *Namur*, *Namen*, V. E. Belgij, ad Moſam fl. ſub A. Cameracenſi: caput Comitatus Namurcenſis, & Senatus prouinciæ Sedes.

NANCEIVM. Vide LOTARINGIA.

NANGASACVM, *Nangaſaci*, V. E. Iaponiæ, ſub A. Goano.

NANNETES, Britanniæ Aremoricæ populi, veteribus noti. CONDIVIENVM NANNETVM, *Nantes*, V. E. Nannetenſis, & Academia, ſub A. Turonenſi.

NARBO MARTIVS, *Narbonne en Languedoc*, colonia Romanorum, ditionis Hiſpanicæ ſub Gothis cenſebatur: V. A. Narbonenſis, cui tunc erant Sedes iſtæ Epiſcopales ſuffraganeæ, *Caucoliberis*, *Carcaſſona*, *Biterris*,

Aga

Agatha, Luteua Magalona, Nemauſus, & *Elena*, ſiue *Elna*: vt tradit Loaiſa in Notis ad Concilium Lucenſe, & Mariana rerum Hiſpanicarum lib. 6. cap. 15. Hodie NARBO eſt ditionis Gallicæ, ſubſuntque illi Epiſcopatus nouem, ſuprà lib. 4. cap. 14. à nobis commemorati.

NARNIA, *Narni*, V. E. Vmbriæ, in prouincia Romana, & ditione Pontificia.

NARVA, vrbs Liuoniæ, ad fluuium eiuſdem nominis, qui Liuoniam à Moſcorum ditione dirimit. Ex aduerſo Naruæ iacet arx Moſcorum, *Iuanovvgorod* nuncupata.

NATOLIA, veteribus ASIA MINOR, cuius hæ ſunt prouinciæ: Cilicia, Lycia, Paphlagonia, Galatia, Cappadocia, Pamphylia, Bithynia, & Phrygia. Omnes Aſiæ minoris incolæ olim Græco ſermone vtebantur: vt ex Græcis paſſim inſcriptionibus Bellonius lib. 3. Obſeruationum, cap. 33. annotauit. Galatiæ vrbs olim, & nunc celebris eſt CVTIA, vulgò *Cute*: Plinio,

CON

Conteium, Bithyniæ verò Prusa.

Navlium, *Noli*, V. E. Liguriæ, ſub A. Genuenſi : Epiſcopatum Innocentius III. inſtituit.

Naumburgum, vel Naoburgum, *Naumburg*, V. E. Germaniæ, ad Salam fl. ſub A. Magdeburgenſi. De Epiſcopis illius vrbis ſcripſit Paulus Langius. Prima Sedes fuit Citij ad Eliſtrum, anno 968. per Othonem I. Imperatorem conſtituta, præfecto primò Epiſcopo Hugone, à quo quartus Hildebertus cathedram tranſtulit Naoburgum.

Naupactum, hodie Lepanto, vrbs à Turcis anno 1499. capta: ad cuius ſinum Chriſtiani inſignem illam victoriam contra Turcas anno 1571. obtinuerunt, duce Ioanne Auſtriaco.

Nazareth, exiguus nunc pagus eſt in Galilææ regione : vt teſtatur Bellonius lib. 2. Obſeruationum, cap. 89. Fuit olim vrbs Epiſcopalis, & poſteà Archiepiſcopalis, ſub Latinis.

Nazarenus, A. titularis, in regno

Neapolitano, & D. Tranenſi: habet Baſilicam in opido Barulo, quod vulgò *Barlettam* nuncupant.

NAZIANZVS, V. olim E. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano.

NAXIA, M. LXXX. apud Leonem Imperatorem in Diſpoſitione. Eadem Curopalatæ eſt PARONAXIA.

NEAPOLIS, *Napoli*, V. A. Campaniæ nobiliſſima, emporium, Academia, Proregis, & Nobilium innumerabilium Sedes. Hiſtoriam Neapolitanam ſcripsêre Pandulphus Collenutius, & Michaël Ritius.

NEAPOLIS, *Napoloſa*, V. olim E. Samariæ, quæ antiquitus SICHAR, vel SICHEM dicta fuit: vt vult Bellonius lib. 2. Obſeruation. cap. 88.

NEAPOLIS, in Auſtria, V. E. ſub dominio gentis Auſtriæ, vulgò NOVA CIVITAS, *Neuſtat*, Epiſcopatum inſtituit Paulus II. anno 1468. rogante Frederico III. Imperatore.

NEAPOLIS ROMANIÆ, hodie dicitur vrbs Peloponneſi, quæ veteribus fuit NAVPLIA, Nauale.

NE

NEMAVSVS VOLCARVM AREMORICORVM, *Niſmes*, V. E. Nemauſenſis, ſub A. Narbonenſi : habet hodiéque Amphitheatrum inſigne.

NEMETVM, Ciuitas, id eſt, SPIRA, *Speir*, V. E. ſub M. Maguntiacenſi.

NEOCÆSAREA, M. XVIII. in Ponto Polemoniaco, apud Leonem Imperatorem.

NEOCASTRVM, ſeu NOVOCASTRVM, *Nicaſtro*, vrbs Calabriæ, gaudet titulo Epiſcopatus, & Comitatus, ſub A. Rhegienſi. Eſtque emporium nobile, ſeptimo lapide à mari.

NEPETE, *Nepi*, V. E. antiqua prouinciæ Romanæ, & ditionis Pontificiæ.

NERVII, Galliæ populi, apud Cæſarem, & alios noti. Non eſſe eos hodie Tornacenſes, contendit Ioſephus Scaliger, in Notitia Galliæ: ſed alij aliter.

NESTORIANI, populi Chriſtiani per Syriam, & alias prouincias Orientis.

NEVIDVNVM, ſeu EQVE-

STRIVM Ciuitas, *La ville de Nion, entre Geneue & Lauſanne*, in prouincia Lugdunenſi quarta.

NEXIVANVM, vulgò *Neſſeuan*, vel *Neccuan*, V. A. Franc-Armeniæ, ſub dominio Perſarum, ritus Latini, & inſtituti S. Dominici.

NICÆA, *Nice, Nizza*, V.E. ad Varum fl. quĩ Italiam à Gallia ſeparat: ditionis Sabaudicæ, maritima, ſub A. Ebrodunenſi.

NICÆA, M. Bithyniæ, Concilio primo œcumenico ibi celebrato clara.

NICARAGVA, *Nicaragua*, prouincia Indiæ Occidentalis, habet Epiſcopum Mexicano A. ſuffraganeum.

NICE, A. XIII. ſub P. Conſtantinopolitano.

NICOMEDIA, Turcis *Nicor*, aliis *Comidia*, vrbs olim celebris Aſiæ minoris, in Bithynia: nunc pagus, à Græcis, ac Turcis inhabitatus. Ruinæ murorum, ac turrium veterem vrbis ſplendorem teſtantur: quas à ſe viſas commemorat Bellonius lib. 1. Obſeruationum, cap. 71. In villa Nicomediæ obiit Conſtantinus Magnus Impe

perator.

NICOPOLIS, V. E. ſub P. Conſtantinopolitano.

NICOTERA, *Nicotera*, Antonino Pio in Itinerario nota, olim MEDAMA, Plinio: V.E. Calabriæ antiqua, ſub A. Rhegino: teſte Barrio lib. de Calabria.

NIDROSIA, *Druntheim*, V. A. Noruegiæ, auctoritate Eugenij III. anno 1148.

NINIVE, ad Tigrim fl. olim ſita, funditus exciſa eſt: cui hodie adiacet vrbs magna *Al-mutſal*, de qua Beniaminus in Itinerario.

NISIBIS, *Netſibin*, vrbs magna in prouincia Mediæ: deſcribitur in Itinerario Beniamini.

NITIOBRIGES, populi Galliæ, Plinio, & aliis noti. AGINVM NITIOBRIGVM, *Agen*, Auſonio, Ptolemæo. AGENVM, Hieronymo, Gregorio Turonenſi, & aliis. V. E. ſub A. Burdigalenſi.

NISSA, non ignobile opidum Seruiæ, aut Bulgariæ, ad Niſſum fluuium. De eo Buſbequius in Itinere Con-

ſtantinopolitano.

Nivernivm. Vide Noviodvnvm.

Nola, *Nola*, V. E. Campaniæ, ſub A. Neapolitano: in qua Cæſar Auguſtus deceſſit. De vrbe, & agro Nolano ſcripſit Ambroſius Leo Nolanus.

Nomen Iesv, Hiſpanis *Nombre de Ieſus*, V.E. prouinciæ Tubri, vel Tebu, in Philippinis inſulis, ſub A. Manilano.

Nomentvm, *Nomento*, V. olim E. Latij antiqua: à qua Via Nomentana nomen accepit.

Nora, *Capo di Pula*, V. olim E. Sardiniæ maritima, in diœceſi Arbonenſi.

Norvegia, *Norvveghen*, prouincia ad Oceanum Septentrionalem ſita, regio titulo clara, habet V. A. Nidroſiam. Vide Alberti Crantzij Sarmatiam.

Nova Civitas, in Auſtria, *Neuſtat*, V. E. beneficio Pauli II. anno 1468.

Nova Segovia. Vide Segovia nova.

Novaria, *Nouara*, V. E. Inſubriæ antiqua, ſub A. & Ducatu Mediolanenſi:

nenſi : patria Petri Lombardi, Magiſtri ſententiarum, atque Epiſcopi LXIX. Pariſienſis.

NOVIODVNVM NIVERNENSIVM, *Neuers*, V. E. Niuernenſis, ad Ligerim, ſub A. Senonenſi : gaudet titulo Ducatus, & ad gentem Gonzagam ſpectat. Niuernenſium E E. & Comitum hiſtoriam Gallicè ſcripſit N. Coquillonius.

NOVIOMAGVS VADICASSIVM Ptolemæo, hodie NOVIOMVM, *Noyon*, V. E. Nouiomenſis, olim QVINTINOPOLIS, vulgò *de ſainct Quentin en Vermandois* : ſub A. Remenſi : cuius Antiſtes eſt Comes, & Par Franciæ.

NOVIOMAGVS, hodie NOVIOMAGVM, *Nimmeghen*, vrbs Geldriæ ad Vahalim fl. in Germania inferiore, diœceſis Ruremundenſis, patria Petri Caniſij, & Buſæorum Societatis IESV Theologorum ſcriptis celebrium, Carolo Magno, & aliis Imperatoribus Germanicis in deliciis fuit.

NOVOGARDIA MAGNA, *Nouogrod*, V. A. Moſcouiæ, ſpectans ad oc-

caſum Solis æſtiuum, prope lacum *Ilmen*: diſtat ab vrbe Moſcua plus centum, à Pleſcouïa verò 36. milliaribus Germanicis, teſte Poſſeuino in Moſcouia.

NVCERIA, *Nocera di Pagani*, V. E. & Ducatus gentis Carafæ, ſub A. Salernitano.

NVMANTIA, V. olim E. Hiſpaniæ, ſub M. Emerita: quibuſdam hodie eſt *Soria*, aliis *Zamora*, Marianæ *Garay*: ex quibus Zamora nunc eſt V. E. ſub A. Compoſtellano.

NVMIDIA, Africæ prouincia, cuius Metropolis fuit Conſtantina.

NVRCIA, *Norcia*, patria S. Benedicti, V. olim E. nunc Spoletano Epiſcopo ſubeſt.

NVSCVM, *Noſca*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Salernitano.

O

OCA. Vide AVCA.

OCRICVLVM, *Vtricoli*, V. olim E. in Italia.

OCTODVRVM, ſeu VALENSIVM Ciuitas, *Martenach*, in prouincia Viennenſi quarta. Octoduri di

diſertè mentio fit in Paſſione legionis Thebæorum. Fuit olim V. E. teſte Guillimanno lib. 4. de Heluetia, cap. 3.

OENIPONS. Vide TIROLENSIS Comitatus.

OLISIPO, quæ apud Plinium, & Melam OLYSIPPO, *Liſbona*, *Liſboa*, ad Tagi fl. oſtium: V. A. caput regni Luſitaniæ, ſeu Portugalliæ, & mercium Indiæ Orientalis emporium celeberrimum. Archiepiſcopo Oliſiponenſi hodie nouem Epiſcopi ſunt ſuffraganei, nimirum duo in Luſitania, *Guardienſis*, & *Lerienſis*: & ſeptem vltramarini, *Septenſis*, *Funchalenſis*, *Angrenſis*, *Capitis viridis*, *S. Thomæ*, *Braſilienſis*, & *Congenſis*: vt ex Hiſpania anno 1614. accepi, operâ Secretarij Mathos. Sed Stephanus Garibayus in Hiſtor. Hiſpan. lib. 34. cap. 6. dicit, non Guardienſem, & Lerienſem, ſed Conimbricenſem, & Portalegrenſem Epiſcopatus dicto Archiepiſcopo ſuffragari. Quibus poſteà acceſſit Albenſis Epiſcopatus, niſi fallor. Oliſiponenſem Archiepiſcopatũ anno 1390. inſtituit Bonifacius IX. Antipapa, petente

Ioanne I. Luſitaniæ: vt citato loco tradit Garibayus.

OLOMVCIVM, *Olmuntz*, V. E. Morauiæ, ſub A. Pragenſi. Olomucenſium EE. hiſtoriam ſcripſit Auguſtinus Olomucenſis & Brunenſis Eccleſiarum Præpoſitus: legitúrque ad calcem Hiſtoriæ Bohemicæ Ioannis Dubrauij.

OLORONENSIVM Ciuitas, *Oleron*, V. E. Oloronenſis, in Bearnia, ſub M. Auſcenſi, in Gallia.

OPEDVM, *Oppedo*, V. E. Calabriæ, ſub A. Rhegino, in radicibus Apennini ſita, teſte Barrio.

OPITERGIVM, *Vderzo*, V. olim E. in finibus Venetiæ: cuius Sedes E. tranſlata eſt Cenetam, ſub P. Aquileienſi.

OPPIDVM, *Oppido*, V. E. & Comitatus in Calabria, ſub A. Rhegienſi.

ORBIS NOVVS. Vide INDIA OCCIDENTALIS.

ORCADES inſulæ, *Orcknay*, ad Septentrionalem Scotiæ partem ſparſæ, Regi magnæ Britanniæ parent: quarum maxima multis veterum POMONA dicitur. In ea ſunt parochiæ XII. ruſticanæ,

canæ, & opidum vnum, quod Dani (quorum in ditione Orcades diu fuerunt) CRACOVIACAM appellabant, nunc nomine corrupto KIRCVA, *Kirckvvaa*, Scotis dicitur. In hoc opido Sedes eſt Epiſcopi Orcadum: teſte Georgio Buchanano lib. 1. rerum Scoticarum.

OREB mons Arabiæ, monti Sinai vicinus, deſcribitur à Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 64.

ORETVM, V. olim E. ſub A. Toletano, quod Ambroſio Morali nunc eſt rude ſolum prope Almagrum; & Granatulam. Alij volunt hodie dici *Calatrauam*, in quá eſt Sedes Militiæ equeſtris Calatrauæ.

ORGELLVM. Vide VRGELLA.

ORIA, ſiue VRIA, *Oria*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Tarentino: gaudet titulo Marchionatus.

ORIA, in Hiſpania. Vide AVRIA.

ORIOLVM, *Oribuela*, V. E. regni Valentini, ſub A. Valentino. Vide ILLICIS. Oriolanam Eccleſiam collegio Canonicorum anno 1413. ornauit Benedictus XIII. qui ſe

Pontificem geſſit. Eamdem dignitate Epiſcopali anno 1513. decorauit Iulius II. Papa. Sed obſiſtentibus Murciâ & Carthagine, Ciuitatibus illuſtribus, res ea difficultatem habuit, donec tandem Philippo II. Regi Catholico viſum fuit, ad maius Eccleſiæ bonum, anno 1566. nominare Gregorium Gallum, Doctorem Theologum Salmanticenſem, vt eſſet primus Epiſcopus Oriolanus, Romano Pontifice approbante: vt teſtatur Garibayus.

ORMVTIVM, *Ormuz*, ſiue *Harmuz*, vrbs maritima, & emporium, ad ſinum Perſicum, in regno, & inſula eiuſdem nominis. Rex Ormutij eſt tributarius Luſitanis, qui in ea vrbe arcem habēt, vt & in opido Dio, aliiſque vicinis.

ORTA. Vide HORTA.

ORTHOSIAS, ados, V. E. ſub M. Tyrenſi.

ORTONA, Plinio ORTONIVM, *Ortona*, V. E. antiqua, ſub A. Theatino.

OSCA ILERGETVM, *Hueſca*, V. E. & Academia Aragoniæ, olim A. Tarraconenſi, nunc Cæſarauguſtano

guſtano ſuffraganea. In hac vrbe Sertorius, referente Plutarcho, Academiam excitauit, vt Hiſpanam iuuentutem bonis illic litteris excolendam curaret.

O S I L I A, *Oſel*, inſula maris Liuonici, & vrbs eiuſdem nominis in eâ, habuit olim Epiſcopum Rigenſi A. ſuffraganeum. Vide H A P S E L V M. Epiſcopus Oſilienſis olim fuit dominus Oſiliæ inſulæ.

O S N A B R V G A ſiue O S N A B R V G V M, *Oſenbrug*, V. E. Germaniæ, ſub A. Colonieſi. Epiſcoporum catalogus exſtat apud Crantzium, Bruſchium & Cratepolium. Epiſcopatum an. 776. Carolus Magnus inſtituit.

O S S E R I A, *Oſſery*, prouincia ſeu Comitatus Hiberniæ, vnà cum Comitatu Ormondiæ & Comitatu Palatino Typerariæ, ſpectat ad familiam Butlerorum ſiue Beckettorum, qui ſunt ex ſtirpe S. Thomę Cantuarienſis. Qui Oſſerienſis, idem & Kilkennienſis E. exſtitit. Vide K I L K E N N I A.

O S S O N O B A L I S T V R I A, Plinio opidũ Luſitaniæ ad Oceani littus, V. olim

olim E. ſub M. Emeritâ, vt arbitror, quæ in Notitiâ Hiſpaniæ per Garſiam Loaiſam cum Lucenſi Concilio editâ; E X O N A B A dicitur. Eſt autem Oſſonoba quibuſdam nunc *Stombar*, aliis verò *Siluis*. Verùm Siluis Epiſcopum habet, cui Oſſonobenſis Eccleſia antiqua eſt ſubdita; Stombar verò in eius eſt diœceſi: vt cit. loco Loaiſa tradit.

O S S V N A. Vide V R S A O.

O S T I A, *Oſtia*, V. E. antiquiſſima prouinciæ Romanæ, ad oſtia Tiberis: vnde & O S T I A T I B E R I N A, plurali numero.

O T H O N I A ſiue O T T O N I A, *Odenſee*, V.E. Daniæ, ſub A. Lundenſi.

O V E T V M, *Ouiedo*, Academia & V. E. Hiſpaniæ, ab omni iuriſdictione Archiepiſcopali exempta. Olim fuit Metropolitana, beneficio Ioannis IX. Papæ, & rogatu Alfonſi Magni Regis.

O X O M A Oroſio, V X A M A Plinio, O X A M A, Ptolemæo, vulgò *Oſma*, V. E. Hiſpaniæ, ante Maurorum incurſiones, & nunc ſub A. Toletano.

Oxonia, *Oxford*, vrbs & Academia Angliæ, in prouincia Cantuarienſi. Pſeudoepiſcopatum an. 1541. inſtituit Henricus VIII. Rex.

P

PADERBORNA ſiue PADEBORNA, *Paderborn*, V. E. Germaniæ, ſub A. Moguntino. Epiſcopatum inſtituit Carolus Magnus Imp.

PANAMA, *Panama*, ſita in Iſthmo mare Pacificum à mari Athlantico ſeparante, V. E. ſub A. Platenſi vel Limenſi in America.

PAPHLAGONIA, Aſiæ regio, cuius vrbs hodie celeberrima eſt *Totia*, olim THEODOSIA GANGRORVM nuncupata: teſte Bellonio lib. 3. Obſeru. cap. 32.

PALLENTIA vel PALENTIA, *Palencia*, Plinio & Ptolemæo nota, vrbs Caſtellæ veteris, habet Epiſcopum olim Toletano, nunc Burgenſi A. ſuffraganeum: olim & Academiam habuit, ſed quæ in Salmanticenſem mutata intercidit.

PALMYRVS, & Ptolemæo & Plinio PALMYRA, V. E. ſub M. Damaſco.

P a l v m, *Pau*,caſtrum ſiue opidum Benearniæ ſeu Bearniæ, in quo Héricus Rex Nauarræ,Hérici IV. Regis Chriſtianiſſimi auus maternus, tribunal ſupremum ſeu Parlamentum inſtituit.

P a n o r m v m, *Palermo*, V.A. Siciliæ maritima, accuratè deſcribitur à Beniamino in Itinerario.

P a p i a, quæ & T i c i n v m,*Pauia*,V. E.Inſubriæ, in Ducatu Mediolanenſi, à iuriſdictione Archiepiſcopali exempta, hàbet Academiam illuſtrem. Epiſcoporum vitas ſcripſit primus,Paulus Diaconus, deinde Luitprandus Leuita, poſtremò Ant. Maria Spelta,Stephanus Breuentanus, & Bernardus Saccus, in Hiſtoriâ ſuâ Ticinenſi,quæ exſtat in tomo Italiæ illuſtratæ.

S.P a p v l i fanum, *Sainct Papol* ſiue *Papoul*, V. E. Papuli Lauracenſium, ſub A.Toloſano, ſeptem leucis diſtat à Tolosâ, cis Garumnam. Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII. anno 1317. in monaſtèrio Canonicorum S. Auguſtini: vt teſtatur Martinus Polonus in Chronico.

P a r e n t i v m, *Parenzo*, V. E. Iſtriæ mariti

maritima, ditionis Venetæ, ſub P.Aquileienſi.

P A R I S I I. Vide L V T E T I A.

P A R I V M, ij. A. ſub P. Conſtantinopolitano.

P A R M A, *Parma*, V.E. antiqua, ſub A. Bononienſi, Ducatus Parmenſis caput, Principum Farneſiorum ſedes. Primum Parmæ & Placentiæ Ducem anno 1545. Paulus III. Papa creauit filium ſuum Petrum Aloyſium Farneſium. Petro ſucceſſit Octauius filius, Octauio filius Alexander Farneſius Belgicæ Gubernator, Alexandro autem Rainutius filius.

P A R V S. Vide P S A R A.

P A T A V I V M, *Padoua*, V.E. Italiæ, ſub P. Aquileienſi, Academia celeberrima, Titi Liuij patria, paret Venetis. De vrbe & Academiâ Patauinâ ſcripſere Antonius Riccobonus, & Bernardinus Scardeonius.

P A T A V I V M, *Paſſavv*, V.E. Germaniæ, ad Danubij & Oeni confluentem, ſub A. Saliſburgẽſi. Primi Patauienſes Epiſcopi fuere ſimul & Laureacenſes in Norico Archiepiſcopi: quorum Catalogus

logus exſtat apud Hundium in Metropoli Saliſburgenſi.

PATERNVM, hodie *Cirum*, V. olim E. Calabriæ: cuius ſedes Briaticum eſt tranſlata, teſte Barrio.

PATHMOS, hodie P*almoza* Bellonio, inſula in quâ S. Ioannes Euangeliſta ſcripſit Apocalypſin. Incolæ ſunt Græci Chriſtiani, exceptis magiſtratibus & vrbium Præfectis, qui magna ex parte Turcæ ſunt. In eâ eſt monaſterium Caloierorum Græcorum, qui cadaueris manum adſeruant atque oſtendunt, cui vngues ſuccreſcunt, vt in viuentis hominis manu: dicuntque S. Ioannis manum eſſe, quæ iſtic Apocalypſin exarauit. Vide Bellonium lib. 2. Obſer. cap. 11.

PATRÆ, hodie P*atras*, in Achaïâ, Peloponneſi prouinciâ, M. ſub P. Conſtantinopolitano. Huius vrbis olim Epiſcopus fuit S. Nicolaus.

PAVLA, P*aula*, primarium Calabriæ opidum, patria S. Franciſci, inde Paulani dicti, qui ordinem Minimorum inſtituit, & anno 1507. apud Turones in Gallia obiit.

PAX

PAX AVGVSTA, *Badajoz*; V.E. Hiſpaniæ ad Anam fl. ſub A. Compoſtellano.

PAX IVLIA, apud Ptolemæum, hodie *Beja*, in Luſitaniâ: vt ex inſcriptionibus & ruinis illius datur intelligi. Diſtat octo leucis à *Badajoz*.

PAX, Hiſpanis *la ciudad de la Paz*, in prouincia de *Chuquiago*, V. E. ſub A. Platenſi, in regno Peruano, apud Amelicos.

PAX VERA, Hiſpanis *Vera Paz*, V.E. ſub A. Mexicano, in India Occidentali. Non nemo ex Hiſpania ad me an. 1614. ſcripſit, Epiſcopatum Veræ Pacis vnitum eſſe cum Guatimalenſi & Nicaraguenſi Epiſcopatibus: quod an verum neſcio.

PEDACHTHOA, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

PELLA. Vide MACEDONIA.

PELLA, vrbs trans Iordanem ſita, in quam Chriſtiani migrarunt, ante obſidionem Ieroſolymorum per Titum Imperatorem: teſte Euſebio libro 3. c. 4. Eadem multis annis fuit ſedes PP. Ieroſolymitanorum.

P e n n a. Vide P i n n a.

P e r a, *Pera*, vrbs, canali ſeu ſinu maris à Conſtantinopoli quidem ſeiuncta eſt: ſic tamen vt vna eadémque vrbs quodammodò cenſeatur, ob cõmodiſſimum per cimbas traiectum. In Perâ Legati Principum Chriſtianorum, & alij homines Chriſtiani, itemque Iudæi ferè commorantur. Peram, vt Iudæorum olim ſedem, deſcribit Beniaminus in ſuo Itinerario.

P e r i n t h v s, quæ & H e r a c l e a Ptolemæo & aliis, vrbs Thraciæ, in Propontidis littore ſita, à Bellonio lib. 2. cap. 2. deſcribitur. Hodie eam dici *Rodoſtum* Bellonius ſui immemor lib. 1. cap. 68. tradit. Sed lib. 2. cap. 2. Heracleam & Rodoſtum diuerſas vrbes Propontidis eſſe aſſerit; & rectè. Rodoſtus certè olim Ptolemæo dicta eſt R h æ d e s t v s, vt & Leoni Imperatori in Diſpoſitione: fuítque V. E. ſub M. Heraclienſi.

P e r s i a, *Farſi*, Aſiæ prouincia ampliſſima, cuius incolæ Mahumetanam quidem ſectam, ſed diuerſam à Turcicâ ſequuntur. Quo fit, vt continua

ferè

ferè bella Perſæ cum Turcis gerant. Sub dominio Regis Perſarum hodiéque viuunt Franc-Armeni, homines Chriſtiani ritus Latini, quibus præeſt A. Nexiuanenſis, ex ordine S. Dominici. Xa Aabas Rex Perſiæ ann. 1608. Danſbegum virum nobilem, cum Antonio Goueano Luſitano, ex ordine Eremitarum S. Auguſtini, Romam ad Paulum V. miſit, & Prælatum dari petiit, qui præeſſet loco *Tres-Eccleſiæ* nuncupato, vbi reſidere ſolet Præſul Armeniorum Chriſtianorum. Exſtant litteræ dicti Regis ex Perſico in Luſitanicum, ac deinde in Latinum ab Henrico Lancelotto, Doctore Theologo eiuſdem ord. Auguſtiniani, trãſlatæ, typiſque Antuerpiæ publicatæ. Ceterùm Goueanus an. 1612. Epiſcopus iuſſu Pauli V. conſecratus, in Perſiam rediit, magno rei Chriſtianæ bono. Habent autem Eremitæ Auguſtiniani, itémque Carmelitæ diſcalceati ſua hodie monaſteria in *Aſpain,* ſiue *Asbaham* vrbe regiâ Perſarum. Mirkôdi Hiſtoriam Perſicam, ex eâ linguâ in Hiſpanicam à ſe tranſlatam, Petrus

Texera Luſitanus an. 1610. Antuerpię vulgandam curauit. Scripſere de rebus item Perſicis Petrus Bizarus, Barnabas Briſſonius, Ioannes Perſa, vir nobilis ex Mahumetano factus Chriſtianus, Madriti in Hiſpaniâ, & Beniaminus Tudelenſis in Itinerario.

PERVVIA, *Peru*, regio Orbis Noui cultiſſima, & auri fodinis ditiſſima, à Franciſco Pizarro an. 1525. detecta; cuius metropolis eſt LIMA, V. A. ab eodem Pizarro an. 1535. condita.

PERVSIA, *Perugia*, V. E. in prouinciâ Romanâ, Legati Pontificij ſedes, & Academia.

PETRA, Metropolis ſub P. Ieroſolymitano. Apud Beniaminum in Itinerario, Petra deſerti eſt *Kelagh Geber.*

PETINVM, *Petin*, V. E. ſub Patriarchatu Aquileienſi.

PETROBVRGVM, *Peterborough,* vrbs Angliæ, in prouincia Cantuarienſi. Pſeudoepiſcopatum inſtituit Henricus VIII. Angliæ Rex.

PETROCORII, Galliæ populi. VESVNA PETROCORIORVM, *Perigueux*, V. E. Petragoricenſis ſub A.

Bur

Burdigalenſi. Etiam hodie vetus opidum illius ciuitatis vocatur *Veſuna*, itémque turris vetuſtiſſimæ ſtructurę. Quâde re Scaliger lib. 6. de Emendatione temporum.

PHARMACVSA, *Pharmaco*, inſula haud procul à Pathmo inſulâ, hodie iacet deſerta, teſte Bellonio. Apud hanc inſulam olim I. Cæſar à piratis captus fuit, cùm Rhodon proficiſceretur, Apollonij Molonis audiendi cauſsâ.

PHAROS, quæ antè PAROS, vt Plinius tradit, inſula Illyrica, in mari Hadriatico, *Leſina* Sophiano, *Leſna* Hermolao, hodie *Lieſna* vulgò. Inde Pharenſis E. ſub A. Spalatenſi.

PHARSALA, orum, olim A. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano.

PHAVSANIA, non Phauſina, aut Fauſina, *Terra Nuoua*, V. E. Sardiniæ maritima; cuius Epiſcopatus vnitus eſt cum Emporienſi: & ſubeſt vterque A Turritano.

PHILADELPHIA, olim V. E. ſub M. Sardium, poſteà M. per Andronicum Palæologum Imp.

PHILIPPI, orum, nunc pagus, olim vrbs

vrbs celebris Macedoniæ, non procul à mari, itinere trium dierum à Philippopoli, quæ in continente ſita eſt. Apud Philippos pulcherrimum hodiéque Amphitheatrũ viſitur pænè integrum, & rudera veterem vrbis ſplendorem teſtantia: teſte Bellonio lib.2.cap.56. Fuere autem Philippi ſub Imp. Leone M. XL. & ſub Andronico M. XLVII.

PHILIPPINÆ inſulæ, à Philippo II. Rege Catholico, cuius auſpiciis detectæ ſunt, ſic dictæ: quarum maxima eſt LVZONIA, in quâ Manilam V. A. Hiſpani condiderunt. Epiſcopus primus Philippinarum fuit Dominicus Salazarius, ord. Prædicatorum, an. 1579. Madriti in Hiſpania conſecratus, petente Philippo II. Rege Catholico, & Gregorio XIII. approbante.

PHILIPPOPOLIS, *Philippopoli*, vrbs ampla Thraciæ, trium dierum itinere à Philippis ſita in continente, M. ſub P. Conſtantinopolitano, deſcribitur à Bellonio lib.1.cap.56. Nomen habet (vt & Philippi) à Philippo Macedone,

done, Alexandri Magni patre.

PHYCOCLE, hodie *Ceruia*, V. E. ſub A. Rauennate: vt teſtatũr Philippus Ferrarius in Catalogo Sanctorum Italiæ, 9. Maij. A quibuſdam dicitur Ficode.

PICTONES ſeu PICTAVI, Galliæ populi, I. Cæſari & aliis noti. AVGVSTORITVM PICTONVM Ptolemæo, PICTAVIVM Hieronymo, *Poitiers*, V. E. Pictauienſis, & Academia, ſub A. Burdigalẽſi. Pictones hodie in tres Epiſcopatus ſunt tributi, Pictauienſem, Malleacenſem, Lucionenſem vel Luxonenſem.

PIENTIA. Vide CONFINIANVM.

PINNA, *Citta di Penna*, V. E. Veſtinorum in Aprutio antiquâ, gentis Farneſiæ.

PISÆ, *Piſa*, V. A. Etruriæ, olim potens Reſpublica, nunc Magno Etruriæ Duci paret, habétque Academiam inſignem ann. 1309. erectam, & eſt ſedes Equitum ordinis S. Stephani. Archiepiſcopatum Vrbanus II. aut Innocentius II. inſtituit.

PISAVRVM, *Peſaro*, V. E. ad Iſaurum fl. ſub A. & Ducatu Vrbinate, haud procul à mari Adriatico.

Pisto

PISTORIVM, Ptolemæo PISTORIA, *Piſtoria*, V.E. Etruriæ, ſub A. Florẽtino.

PLACENTIA, *Placencia*, V.E. Hiſpaniæ, ſub A. Compoſtellano. Epiſcopus Placentinus eſt Comes Perniæ.

PLACENTIA, *Piacenza*, V.E. & Academia ſub A. Bononienſi, Ducatus titulo illuſtris, gentis Farneſiæ. De hac vrbe ſcripſit Humbertus Locatus.

PLATA, *Plata*, V.A. mediterranea Americæ meridionalis, in prouincia de Charcas, verſus *Potoſi* montem auri argentíque fodinis nobilem. Platẽſi A. ſuffraganei ſunt Epiſcopi, 1. *Barrãcæ* in prouincia S. Crucis de la Sierra, 2. *Pacis*, ciuitatis in prouincia de *Chuquiago*, 3. *S. Iacobi del Eſtero*, in prouincia de Tucuman, 4. *Boni aëris*, in prouincia Platenſi, 5. *Panamæ*, in Iſthmo, ex oppoſito Nominis Dei ſitæ, 6. *S. Iacobi* in regno Chilenſi. 7. *Imperialis*, in eodem regno. Sic ex Vrbe anno 1614. accepi. Nõ nemo ex Hiſpania me monuit, Platenſi A. duos inſuper eſſe ſuffraganeos Epiſcopos, nimirum *Aſſumptionis*, & de *Parguay*. Idem Panamã ſub A. Limenſi collocat. Ceterùm Plata fuit olim V. E. ſub

Æ. ſub A. Limenſi; Platenſem autem Archiepiſcopatum Paulus V. inſtituit; vt ex Vrbe accepi.

PODIVM. Vide ANICIVM.

POLA, Romanis olim PIETAS IVLIA, *Pola*, V. E. Iſtriæ, ſub P. Aquileienſi.

POLICASTRVM, *Pulicaſtro*, V. E. Lucaniæ, ſub A. Salernitano.

POLYMARTIVM, *Bomarzo*, V. olim E. Etruriæ, nunc opidum tenue.

POLONIA, *Polen*, *Poloigne*, prouincia ampliſſima. Sub ditione Polonorum ſunt Latini hodie Archiepiſcopi duo, Gneſnenſis & Leopolienſis; Epiſcopi autem tredecim, Cracouienſis, Vladiſlauienſis, Vilnenſis, Poſnanienſis, Plocenſis, Varmienſis, Luceorienſis, Mednicenſis, Culmenſis, Chelmēſis, Kiouienſis, Camenecenſis, & Vendenſis: qui omnes publicis regni comitiis vt Senatores intereſſe ſolent. Mart. Cromerum conſule. In Polonórum ditionibus tres ſunt Academię, *Cracouienſis*, *Vilnenſis*, & *Samoſcienſis*. Vide VRATISLAVIA.

POMERANIA, *Pommeren*, regio Germaniæ ad mare Balticum, Ducatus ti-

tulo nobilis: cuius vrbes ſunt Stetinum emporium, Caminum V.E.ſub A. Gneſnenſi, Griphſvvaldia, Academiâ anno 1546. inſtitutâ celebris, & Vvolgaſtum, Principis ſedes. Pomeraniæ primi Duces Bugiſlaus & Caſimirus à Frederico Barbaroſsâ Imp.an. 1182. ſunt creati.

POMESANIA, Pruſſiæ Ducalis prouincia; cuius Epiſcopus, Rigẽſi A.ſuffraganeus, reſidere ſolebat in Mariæ-Vverdâ. Sed Epiſcopatus ann. 1231. à Gregorio IX. Papa fundatus, per Albertum Brandeburgicum, ex Magiſtro Equitum Marianorum, primum Pruſſiæ Ducem, ſupreſſus fuit.

POMPEIOPOLIS, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

POMPELON, *Pamplona*, opus Pompeij, vt D. Hieronymus eſt auctor, V.E. regni Nauarræ primaria, olim Cæſarauguſtano, per Ioannem XXII. & annis ſuperioribus Burgenſi A. per Gregorium XIII. facta eſt ſuffraganea. Pompelonenſium EE. res geſtas fusè proſequitur Garibayus in ſua Hiſpania lib. 22. & ſequentibus. De iiſdem

ſcri

ſcripſit Prudentius Sandonalius, L. Pompelionenſem.

S. PONTII TOMERIARVM ciuitas, *Sainct Pont de Tomiers*, V. E. ſub A. Narbonenſi. Epiſcopus eſt dominus vrbis, quæ ſita eſt intra montes. Eccleſia cathedralis fuit hactenus Benedictinorum monachorum, & eſt ſæcularizata, vt loquuntur, per Paulum V. anno 1615.

PONTVS, totum illud mare quod à palude Mæotide vſque in Tenedum protenditur: ſed vbi primùm ſe arctat, à Tenedo incipiens, à caſu Helles, vocatur HELLESPONTVS; vbi ſe expandit, PROPONTIS; vbi iterùm arctatur, BOSPORVS THRACIVS; vbi autẽ latiſſimè diffunditur, PONTVS EVXINVS, qui curuatus in figuram Scythici arcus, cõmittitur oſtio Mæotidis paludis: idque oſtium BOSPORVS CIMMERIVS vocatur. Figuratè autem pro quouis mari ponitur.

PONTVS, regio Aſiæ minoris.

POPAYANVM, *Popayan*, prouincia Americæ meridionalis, habet Epiſcopum Archiepiſcopo S. Fidei Bogo-

tanæ ſuffraganeum.

P O P V L O N I V M, *Populonia*, V. olim ampla & E. Etruriæ ad littus, à paucis hodie ruſticis incolitur. In Epiſcopatu ſucceſſit M A S S A.

P O R T A L E G R A, *Portalegre*, V. E. Luſitaniæ, ſub A. Eborenſi. Epiſcopatum inſtituit Paulus III. petente Ioanne Rege Portugalliæ.

P O R T V C A L E, *Porto*, V. E. Luſitaniæ antiqua, ſub A. Bracarenſi, quâ ſe Durius euoluit in mare. Vnde Portugaliæ nomen ipſi vrbi, primùm, deinde toti prouinciæ ab opido Cale factũ, quod hodie opidum *Caia* dicitur: teſte Marianâ lib 6. rerũ Hiſp. c. 15. Hodie vrbs iſta Epiſcopalis à vulgò Latinorum P O R T V S nuncupatur.

P O R T V G A L I A, *Portugal*, Hiſpaniæ regio, tres vrbes A A. complectitur Braçaram, Oliſiponem & Eboram. Vide P O R T V C A L E.

P O R T V S D I V E S, *S. Ioan de Puerto rico*, vrbs inſulæ S. Ioannis, in India Occidentali, habet Epiſcopum Archiepiſcopo Dominicopolitano in Hiſpaniola inſula ſuffraganeum.

PORTVS ROMANVS, *Porto*, V.E. prouinciæ Romanæ, vrbs olim præclara, nunc ruinis deformis, ad Tiberis oſtium Occidentale.

POTENTIA, *Potenza*, V.E. Lucaniæ antiqua, ſub A. Materano.

PRÆCONESVS A. ſub P. Cóſtantinop.

PRÆMISLA. Vide RVSSIA.

PRÆNESTE, *Paleſtrina*, V.E. prouinciæ Romanæ antiquiſſima, gẽtis Colũnæ.

PRAGA, *Prag*, regni Bohemiæ metropolis, Imperatorum hodie Romanorũ ſedes, olim Epiſcopum habuit Mogũtino Archiepiſcopo ſuffraganeum: ſed petente Carolo IV. Imperatore, per Clementem VI. aucta eſt dignitate Archiepiſcopali; Olomucenſi & Litomiſſenſi ſuffraganeis adtributis. Georgium Bartholdum Pontanum in Bohemiæ piæ hiſtoriâ conſule: apud quẽ & Antiſtitum Pragenſium ſeries legitur. De iiſdem & Mechouius. Academiam Pragenſem anno 1370. erexit idem Carolus IV. Imp.

PRÆCONESVS, nunc *Marmora*, inſula Propontidis, teſte Bellonio lib. 1. Obſer. cap. 71.

PROPONTIS. Vide PONTVS.

PRVSA, M. ſub P. Conſtantinopolitano, Regum Bithyniæ olim ſedes, quã Plinius ab Hannibale ſub Olympo conditam ſcribit. Ante captam Conſtantinopolim, fuit Turcicorũ Impp. ſedes, éſtque etiamnum opulentiſſima & populoſiſſima: teſte Bellonio lib. 2. cap. 42.

PRVSSIA; olim BORVSSIA, *Pruyſſen*, vltima Germaniæ regio, ad mare Balticum, anno 1215. à Crucigeris Equitibus Teutonicis eſt ſubacta. Anno 1419. cùm prouinciæ & ciuitates Boruſſiæ ad Caſimirum Poloniæ Regem defeciſſent, grauiſſima bella inter Crucigeros & Polonos ſunt exorta. Demum anno 1525. Albertus Brandeburgicus, Lutheranâ hæreſi infectus, ex Magiſtro Crucigerorum Dux Pruſſiæ ab auunculo ſuo Sigiſmundo Poloniæ Rege creatus eſt: & Pruſſia ipſa diuiſa eſt in REGALEM & DVCALEM. In Pruſſiâ Regali duo ſunt Epiſcopi, Varmienſis, qui Brunſbergæ domiciliũ habet, & Culmenſis. In Pruſſiâ Ducali duo itidem ſolent eſſe

eſſe Epiſcopatus, Sambienſis, cuius ſedes erat Regius Mons, & Pomeſanienſis, cuius ſedes erat Mariæ-Vverda: ſed vtrumque dictus Albertus extinxit. Ducatum Pruſſiæ, Polonorum Regi beneficiario iure obſtrictum, hodie obtinet Marchio & Elector Brandeburgenſis. De Boruſſiæ antiquitatibus ſcripſit Eraſmus Stella. Pruſſia à Crucigeris ſubacta, in tres diœceſes Varmienſem, Sambienſem & Pomeſanienſem, anno 1245. auctoritate Innocentij IV. Papæ eſt diſtincta, Culmenſi ſuo in ſtatu relicta: vt tradit Cromerus lib. 8.

P S A R A ſiue P S Y R A, exigua inſula Ægei maris, inter Leſbum & Chium: teſte Bellonio lib. 2. Obſer. cap. 7. Apud Leonem Imper. in Diſpoſitione fit mentio P A R I inſulæ, quæ Epiſcopum habuit Rhodienſi M. ſuffraganeum.

P T O L E M A I S. Vide A C O N.

P V T E O L I, *Pozzuolo*, V. E. Campaniæ antiqua, balneis clara, ſub A. Neapolitano.

P Y L V S, patria Neſtoris, hodie *Nauarri-*

no, vrbs Peloponneſi, anno 1590. Venetis per Turcas erepta, cum Methone, Corone, Criſæo, & aliis.

Q

QVINQVE ECCLESIÆ, *Cinq Egliſes*, V.E. Hungariæ, ad Drauum fl. ſub A. Strigonienſi; quam Turcæ Chriſtianis an. 1543. eripuerunt.

QVITVM, *Quito*, vrbs E. opulenta ac populoſa admodum, Æquatoris lineæ pænè ſubiacens, in Peruuiâ, ſub A. Limenſi.

QVONQVA Loayſæ, CONCHA Marianæ, *Cuenca*, V.E. Hiſpaniæ; ſub A. Toletano, habet ſedem Epiſcopalem Arcabricâ eò tranſlatam.

R

RAGVSIVM. Vide EPIDAVRVS.

RAMA, ampla olim vrbs fuit in Syriâ, vt ex ruderibus apparet, teſte Bellonio lib. 2. Obſer. cap. 80.

RACEBVRGVM, ſiue RASEBVRGVM, *Ratzenburg*, V.E. Germaniæ ſub A. Bremenſi, ſecundo ferè lapide à Lubecâ. Epiſcoporum ſeries exſtat apud Crantzium in Metropoli. Primū Raceburgi Epiſcopum ann. 1062. conſtituit

tuit Albertus A. Bremenſis. Hodie Raceburgum tenet Dux Pomeraniæ, niſi fallor, Lutherana hæreſi infe-ctum.

RATISBONA, *Regenſpurg*, V. E. Germaniæ, ſub A. Saliſburgenſi. Epiſcoporum res geſtas deſcripſit Hundius in Metropoli Saliſburgenſi. Vide AVGVSTA TIBERII.

RAVENNA, *Rauenna*, V. A. Æmiliæ antiquiſſima, in ditione Põtificiâ, portus celebris, olim Gothorum Regum ſedes, poſtea Exarchorum, qui Orientalium Imperatorum nomine Italiam regebãt. Hiſtoriam Rauennatem ſcripſit Hieronymus Rubeus.

REATE, *Riete*, V. E. antiqua prouinciæ Romanæ.

REDONES, I. Cæſari & aliis noti. CONDATE REDONVM, R*ennes* V. E. Redonenſis Britanniæ Aremoricæ, ſub M. Turonenſi, habet Parlamentum ab Henrico II. Rege Galliæ inſtitutum.

REGIVS-MONS, *Konigsberg*, vrbs an. 1260. ab Equitibus Teutonicis exſtructa, Epiſcopi Sambienſis olim ſedes,

N 6 nunc

nunc Ducatus Pruſſiæ metropolis, Academia & emporium.

REGVM CIVITAS. Vide CIVITAS REGVM.

REIENSIVM ciuitas, id eſt REIVS, *Riés*, V. E. Reienſis ſub M. Aquenſi in Galliâ.

REMI, Belgicæ Secundæ populi, I. Cæſari & aliis veteribus noti. DVROCORTORVM REMORVM, *Reims en Champaigne*, V. A. Remenſis & Academia, per Paulum III. Papam an. 1549. rogante Carolo Card. Lotharingo, inſtituta.

REVALIA, *Reuel*, ad mare Balticum, V. E. Liuoniæ ſub A. olim Rigenſi.

REZANIA, *Rezan*, V. E. Moſcouiæ, inter Occam & Tanaim fluuios ſita, ortum Solis ſpectans, Moſcuâ diſtat 36. milliaribus Germanicis.

RHÆDESTVS, vrbs Thraciæ ad littus Propontidis, Ptolemæo, & Leoni Imp. in Diſpoſitione nota, hodie *Rodoſto*, Epiſcopũ habuit Heracliẽſi M. ſuffraganeũ.

RHEGIVM, *Reggio*, in Italiæ humero, vt ait Plinius, ſitum, totius Calabriæ metropolis, & ſedes Archiepiſcopalis anti

antiquiſſima, ab Apoſtolo Paulo religionem edocta, vt in Actis Apoſtolorum legitur. Dicitur RHEGIVM IVLII, ad alterius Rhegij diſcrimen.

RHEGIVM LEPIDI, *Reggio*, V. E. antiqua Æmiliæ, ſub A. Bononienſi: paret Duci Mutinenſi, gentis Eſtenſis, gaudetque titulo Ducatus.

RHODIGIVM, *Rouigo*, V. E. ditionis Venetæ, ſub A. Rauennate: quò populus Adriæ, ſiue Hadriæ, cum Sede Epiſcopali traductus eſt. Fuit patria Cælij Rhodigini, & Antonij Riccoboni.

RHODVS, *Rhodo*, inſula maris Carpathij, M. ſub P. Conſtantinopolitano: deſcribitur à Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 13. Fuit olim Sedes Equitum Ioannitarum, qui, inſulâ à Turcis anno 1522. occupatâ, inde in Melitam migrarunt.

RICINETVM, olim HELVIA RICINA, V. E. Piceni, in ditione Pontificia. Sedes E. vnita eſt cum Lauretana, per Sixtum V.

RIGA, *Riga*, Liuoniæ Metropolis, V. olim

olim A. & Magiſtri Equitum Liuoniæ Sedes, emporium celebre: Regi Poloniæ fidem, & tributa hodie quidem præſtat, ſed in ceteris ius ſequitur municipale. Secundo lapide à Riga eſt Dunamunta, arx inexpugnabilis, præſidio Polonico munita. Fuit autem Rigenſis Eccleſia Metropolitana olim Canonicorum regularium Ordinis Præmonſtratenſis. Rigenſi A. ſuffraganei erant Epiſcopi, Culmenſis, Pomeſanienſis, Sambienſis, Reualienſis, Torpatenſis, Oſilienſis, & Gerlandenſis.

RIPA, *Rype*, V. E. in Iutia, ſeu Cimbria, regnī Daniæ prouincia, ſub A. Lundenſi.

RIPA TRANSONIS, *Ripa*, V. E. Piceni, ſub A. Firmano.

RIVI, ſeu RIVENÆ, *Rieux*, *Rioux*, V. E. Riuenſis, ſub A. Toloſano: nomen habet à riuo nomine Riza, qui opidum penè circumfluit. Epiſcopatum inſtituit Ioannes XXII.

ROMA, vrbs toto terrarum orbe notiſſima, olim Imperatorum, nunc Pontificum Romanorum Sedes: de

qua

qua ſilere præſtat, quàm pauca dicere.

ROMVLA, Galliæ olim Togatæ pars, hodie ROMANDIOLA, ROMANIOLA, vrbes Epiſcopales IX. complectitur, Rauennam, Ceruiam, Ariminum, Ceſenam, Britinorium, Sarſinam, Forum Liuij, Fauentiam, & Imolam.

ROSCHILDIA, *Roſchilt*, V. E. regni Daniæ, in Zelandia inſula, tumulis Regum nobilitata, ſub A. Lundenſi.

ROSCIANVM, hodie ROSSANVM, *Roſano*, V. A. magnæ Græciæ, ſeu Calabriæ. Sedem ex opido Thurio, nunc vaſtato, huc tranſlatam ſcribit Barrius lib. 5. de antiquitate Calabriæ: additque, Roſſanenſem Eccleſiam ſuo æuo Latinam eſſe factam, quæ anteà ritum, ac linguam in ſacris Græcam ſeruarat. Fuit olim in eodem tractu MAVRVM, V. E. inter Thurium & Coriolanum.

ROSETVM, *Groſſeto*, V. E. Etruriæ, ad oram maris Tyrrheni, ſub A. Senenſi.

ROSONA, vel ROSONVM, *Caſtel nono*,

nouo, V. E. regni Dalmatiæ, ſub A. Raguſino.

ROSSIA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

ROSTOVIVM, *Roſtovv.*, V. A. Moſcouiæ, ad lacum, vndé Cotoroa fl. emergit : diſtat 34. milliaribus Germanicis à Moſcua.

ROTHOMAGVS VENELLOCASSIVM, vulgò ROTHOMAGVM, *Rouën*, V. A. Rothomagenſis, Galliæ, & Sedes Parlamenti Normanniæ.

RVBI, *Ruuo*, V. E. Calabriæ, ſub A. Barenſi : gaudet titulo Comitatus, ſpectatque ad gentem Catafam. Rubos canit Horatius lib. 1. Satyr. 5.

RVREMVNDA, ſiue RVRÆMONDA, *Rurmonde*, V. E. Geldriæ, ad Moſæ, & Ruræ confluentem, ſub A. Machlinienſi. Epiſcôpatum inſtituit Paulus IV. anno 1559.

RVSIVM, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

RVSSIA, duplex eſt, NIGRA, & ALBA : illa Poloniæ contermina eſt, & ad regnum Poloniæ pertinet : hæc ditionis Moſcouiticæ pars. eſt.

Ruſſiæ

Ruſſiæ Nigræ vrbs A. eſt Leopolis; Epiſcopales autem, Chelma, Præmiſla, Kiouia, & Luceoria: de quibus lib. 4. cap. 19. egimus. De Ruſſiæ Albæ Epiſcopatibus vide cap. 21.

RVTHENI, ſiue RVSSI, Sarmatiæ populi, à Clemente VIII. in communionem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ anno 1596. ſunt recepti. De vetuſtis eorum erroribus, quos ferè communes habent cum Græcis, vide Poſſeuinum in Moſcouia.

RVTENI, Iul. Cæſari, Galliæ populi in conſpectu Auerionis fluuij. SEGODVNVM RVTENORVM, *Rodez*, V. E. Rutenenſis, ſub M. Bituricenſi.

S

SABARIA, Plinio, in Norico: Ptolemæo, in Pannonia ſuperiore: S. Martini E. Turonenſis patria: hodie opidum Hungariæ, quod Germani *Stainam Angern* vocant.

SABAVDIA, *Sauoye*, veterum Allobrogum prouincia. Sabaudiæ Ducum hiſtoriam poſt alios ſcripſit nuper Lambertus Vander Burchtius.

SABINI, vetuſti Italiæ populi, a quibus hodieque Sabinia regio *Sauina* dicitur, quæ inter lacum Velinum, vrbem Reatinam, Tiberim, Narnem & Anienem flumina continetur.

SABIONA. Vide BRIXINA.

SAGIENSIS E. *Seez*, vel *Sais*. Vide SAIORVM Ciuitas.

SAGONA, *Sagon*, V. olim E. Corſicæ, ſub A. Piſano: ſed vrbe à piratis vaſtatâ; Sagonenſis E. nunc reſidet in Vicenſi, aut Caluenſi opido eiuſdem inſulæ, Gregorio XIII. approbante.

SAIORVM Ciuitas, *Sais*, *Seez*, V. E. Normanniæ, ſub A. Rotomagenſi: nunc SAGIENSIS. Vide SAGIENSIS.

SALARIA, V. olim E. Hiſpaniæ Tarraconenſis, prope Cazorlam. Eſt & alia SALARIA in Oretanis.

SALERNVM, *Salerno*, V. A. maritima regni Neapolitani, & Academia vetus: gaudet titulo Principatus, gentis Grimaldæ apud Genuenſes claræ. In hac vrbe corpus S. Matthæi Apoſtoli ſumma veneratione adſeruatur.

SA

SALISBVRGVM, olim IVVAVIVM, *Saltzburg*, ad Iuuauium fluuium, qui hodie *Salza* nuncupatur: V.A. Germaniæ. Fuit Metropolis iam olim ante tempora Caroli Magni, vt ex Mariani Scotti Chronico patet.

SALMANTICA, *Salamanca*, V. E. & Academia celeberrima Hiſpaniæ, ſub A. Compoſtellano. Salmanticæ hiſtoriam ſcripſit Hiſpanicè Ægidius Gonzales, Canonicus Salmanticenſis. Palentinam Academiam ab Alphonſo auo inſtitutam, Alphonſus Legionenſis Rex anno 1240. Salmanticam tranſtulit.

SALONA, & SALO, *Salona*, V. A. Dalmatiæ antiqua, ditionis Venetæ, ſolo ferè æquata iacet. Vide SPALATVM.

SALVCIÆ, ſeu SALVTIÆ, *Saluzzo*, V. E. ab omni iuriſdictione A. exempta, Marchionatus Salutienſis caput: hodie ad Sabaudiæ Ducem pertinet. Epiſcopatum Iulius II. inſtituit. Primus Saluciæ Marchio ab Othone I. Cæſare Alaranus, ſororis eius filius, anno 967. creatus eſt, teſte

Thua

Thuano Hiſtor. lib. 31. in fine.

SAMAROBRINA AMBIANORVM, Ioſepho Scaligero, *Amiens*, V. E. ſub A. Remenſi. Aliis SAMAROBINA eſt Cameracum, *Cambray*, quaſi *Sambray*.

SAMBIA, Pruſſiæ Ducalis prouincia: cuius Epiſcopus in Regio-Monte olim reſidere ſolebat. Sed Epiſcopatum extinxit Albertus Brandeburgicus, ex Magiſtro Equitum Teutonicorum creatus Dux Pruſſiæ.

SAMOSCVM, *Samoski*, vrbs noua regni Poloniæ, à Samoſcio Cancellario condita, habet Academiam ab eodem inſtitutam.

SAMVS, ſiue SAMOS, *Samo*, inſula maris Ægæi, ſolo canali ab Aſiæ continente ſeparata: olim adeò potens fuit, vt cum Athenienſibus certaret, ſuo tamen tempore prorſus deſertam fuiſſe, ob piratarum excurſiones: Belloniius lib. 2. Obſeruationum, cap. 19. commemorat. Habuit olim Epiſcopum Rhodienſi A. ſuffraganeum.

SANADRIVM. Vide SPALATVM.

SA

SANITIVM VESDIANTIORVM, in Alpibus maritimis. SENECENSIS, vulgò *Senez*, V. E. Galliæ, ſub A. Ebrodunenſi.

SANTONES, populi veteribus noti. MEDIOLANVM SANTONVM, vel potiùs SANTONENSIS, vulgò SAINCTES, V. E. ſub A. Burdigalenſi.

SARDICA, Turcis *Triaditze*, vrbs Thraciæ: in qua habitum eſt Concilium Sardicenſe, in cauſa S. Athanaſij.

SARDINIA, *Sardegna*, inſula, Regio titulo ornata, Regi Catholico paret. De Sanctis Sardiniæ ſcripſit Ioannes Maria Arça. Fuêre in ea inſula olim XIV. vrbes Epiſcopales, hodie ſeptem ſunt vrbes, in quibus Epiſcopi reſident: Calaris, Saſſaris, Arborea, in quibus Archiepiſcopi; Villa Eccleſiæ, Boſa, Algerium, Caſtrum Aragonenſe, & Læſa, in quibus Epiſcopi commorantur. Ita Ferrarius in Topographia Martyrologij Romani. Alij tamen plures Epiſcopatus hodieque connumerant. Vide Prouinciale

ciale noſtrum Romanum. De Sardiniæ,& Corſicæ primatu inter ſe contendunt Calaritanus & Piſanus Archiepiſcopi. In poſſeſſione eſt Calaritanus à mille & trecentis ampliùs annis. Piſanus allegat diploma Innocentij III. Papæ, extórtum eo tempore, quo Piſani regnum Sardiniæ poſſidebant.

SARDIS, vrbs Lydiæ in Aſia.

SARLATVM, *Sarlat*, V.E. Sarlatenſis Galliæ, ſub A. Burdigalenſi, detracta D. Petrocorienſi.

SARSINA, SASSINA, vel FARSINA, *Sarſina*, V. E. Vmbriæ, ſub A. Rauennate: Plauto, Poëta Comico, ciue gloriatur. Qui Sarſinenſis idem & Boienſis eſt Epiſcopus, vt tradit Ferrarius. Sarſina hodie cum Meldola municipio, gentis Aldobrandinæ dominium agnoſcit, aut gentis Picæ.

SARSANA, *Sarſana*, V.E. ſub A. Florentino, ditionis Genuenſis. Epiſcopalem Sedem Lunâ huc tranſtulit Nicolaus V. Papa.

SASSARIS, *Saſſari*, V. A. Sardiniæ ad

ad quam tranſlata eſt cathedra A. Turritana.

Satrianvm. Vide Campania.

Saona, ſeu Savona, *Sauona*, V. E. ditionis Genuenſis, ſub A. Mediolanenſi: patria Iulij II.

Savellvm, *Sauello*, opidum ex veteribus Albæ ruinis, in Latij agro ædificatum: vnde nobilis Sauellorum familia, iuxta Blondum.

Saxonia, *Saxſen*, Germaniæ regio ampliſſima, Ducatus, & Electoratus dignitate nobilis: cuius Metropolis eſt Vvittemberga, ad Albim, Academia anno 1502. inſtituta. Saxoniæ cohærent Thvringia, Lantgrauiatus titulo nobilis, & Misnia. In Thuringia ſunt, *Erphurdia*, vrbs Germaniæ ampliſſima, ob Academiam anno 1392. per Bonifacium VIII. priuilegiis auctam nota; *Iena*, ad Salam fluuium, Academia anno 1558. inſtituta; & *Vvimaria*, Ducum Saxoniæ Sedes. In Miſnia ſunt, *Miſena*, V. E. ad Albim; *Dreſda*, Electoris Saxonici Sedes; & *Lipſia*, emporium, atque Academia anno 1408. Pragâ

Pragâ eò tranſlata. Saxoniæ, & Vandaliæ Epiſcoporum res geſtæ leguntur apud Albertum Crantzium, quem excepit Dauid Chytræus, ſed cautè legendus.

S C A L H O L T V M, *Scalholt*, V. E. Iſlandiæ inſulæ, ſub A. Nidroſienſi.

S C A L I S, *Scala*, V. E. Picentinorum, apud Amalphim, ſub A. Amalphitano.

S C A M A N D R I A, vrbs Aſiæ, nunc diruta: ex cuius ruderibus ædificata eſt arx Abydi, ad Boſporum Thracium: teſte Bellonio lib. 2. Obſeruationum, cap. 3.

S C A R D O N A, *Scardona* V. E. Liburniæ, ſub A. Spalatenſi: tenetur à Turcis. Vide S E B E N I C V M.

S C O D R A, *Scutari*, V. E. Illyrici, ſub A. Antiparenſi: olim Venetorum, nunc Turcarum.

S C O T I A, pars Britanniæ inſulæ, Regni titulo nobilis: habet VV. AA. duas; Andreapolim, & Glaſcuam; Epiſcopales verò Sedes vndecim, lib. 4. cap. 22. recenſitas. Scotiæ hiſtoriam ſcripsêre Hector Boëtius, Ioannes Leſlæus, Epiſcopus Roſſenſis, & Geor

Georgius Buchananus: quorum poſtremus, vtpote Caluiniſta, cautè legendus eſt. In Scotia ſunt Academiæ quatuor, Andreapolitana, Aberdonenſis, Glaſcuenſis, & Edimburgenſis. Scotiæ caput eſt Edimburgum, Regum, & Senatus Sedes. Roſſenſem, Brechinenſem, Dunckeldenſem, & Dumblanenſem EE. inſtituit, ac dotauit Dauid I. Scotiæ Rex: idemque Murthlaco Aberdoniam Sedem tranſtulit, teſte Boëtio lib. 12.

SCYLLACEVM, *Squillaci*, V. E. antiqua magnæ Græciæ, ſub A. Rhegienſi: patria Caſſiodori. Epiſcopatui Scyllatico iam olim adiunctus fuit Stylenſis: teſte Barrio, in Calabria.

SCYTHOPÖLIS, M. ſub P. Ieroſolymitano.

SEBASTÆA, M. in Armenia, ſub P. Conſtantinopolitano.

SEBENICVM, *Sabenico*: Ptolemæo, SICVM: vrbs Liburniæ amœna, ſub Venetis: ſed hodie parum culta, ob frequentes Turcarum excurſiones, qui Scardonam in aduerſa Scardonis fl. ripa obtinent. Sebenico Epi-

ſcopum dedit Bonifacius VIII. Spalatenſi A. ſuffraganeum.

S e c c o v i a, *Seckavv*, V. E. Germaniæ, ſub A. Saliſburgenſi. Epiſcopatum inſtituit, ac dotauit Eberhardus A. Saliſburgenſis, circa annum 1214.

S e d v n v m, Germanis *Sutten*, Gallis *Sion*, V. E. ad Rhodanum fl. ſita, Tarentaſienſi A. ſuffraganea, eſt confœderata cum xiii. Cantonibus Heluetiorum. De ea fusè Guillimannus lib. 4. de Heluetiorum rebus, cap. 3.

S e g e s t o r i o r v m, vel C e s t e r o n e n s i v m Ciuitas, *Ciſteron*, V. E. Galliæ, ſub A. Aquenſi.

S e g n i a, *Segna*, V. E. Dalmatiæ, ſub A. Spalatenſi, ad mare Adriaticum: eſt gentis Auſtriæ. Qui eam vrbem, vicinumque tractum incolunt, vulgò *Vſcoqui* nominantur, rei maritimæ peritiſſimi.

S e g o b r i c a, ſeu S e c o b r i g a, *Segorbe*, V. E. Hiſpaniæ: olim Toletano, nunc A. Valentino ſuffraganea.

S e g v n t i a, *Siguenza*, V. E. Hiſpaniæ: olim, & nunc ſub A. Toletano.

Epi

Epiſcopus eſt vrbis dominus in temporalibus, vt loquuntur.

SEGOVIA, Plinio, vulgò *Segobia*, V. E. Hiſpaniæ, lanificio inſignis: olim, & nunc A. Toletano ſuffraganea.

SEGOVIA NOVA, Hiſpanis *Nueua Segouia*, V. E. in Philippinis inſulis, ſub A. Manilano.

SELEVCIA, M. ſub P. Antiocheno.

SELEVCIA, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

SELEVCIA PIERIÆ, *Seleucie Ielber*, Leonardo Sidonienſi, V. A. ſub P. Antiocheno.

SELEVCIA Parthorum, ad Tigrim. Vide MVSAL.

SELGA, A. ſub P. Conſtantinopolitano.

SELYBRIA, vel SELYMBRIA vulgò *Selibria*, vrbs Thraciæ, ad oram Propontidis, vnius diei itinere à Conſtantinopoli diſtat, deſcribiturque à Bellonio lib. 1. Obſeruationum, cap. 68. & à Buſbequio in Itinere Conſtantinopolitano. Fuit primùm A. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano.

SEMINARIA, *Seminara*, clarum, & populoſum Calabriæ opidum, in quo, deſtructo Tauriano, Sedes Epiſcopalis multis annis perſtitit, inde demùm anno 1195. Miletum tranſlata: teſte Barrio lib. 2. de Calabria.

SENA, quæ Ptolemæo SÆNA, *Siena*, V. A. Etruriæ, & Academia, paret magno Etruriæ Duci: de qua vide Cæſarem Orlandium, & Auguſtinum Dathum. Senenſem Eccleſiam ex Epiſcopali in Archiepiſcopalem anno 1449. Pius II. erexit, eique ſuffraganeas eſſe voluit Suanenſem, Cluſinam, Groſſetanam, & Maſſanenſem Eccleſias: vt idem Orlandius tradit. Acceſſerunt poſteà Picentina, & Ilcinenſis Eccleſiæ.

SENECENSIS E. *Senez*, ſub A. Ebredunenſi, in Gallia.

SENOGALLIA, *Sinigallia*, V. E. antiqua, ſub A. & Ducatu Vrbinate, haud procul à mari Adriatico.

SENONES, Galliæ populi, Cæſari, & aliis noti. AGENDICVM SENONVM, *Sens*, V. A. Senonenſis, regni Galliæ.

SEPTA,

SEPTA, *Ceuta*, V. E. Mauritaniæ Tingitanæ, ſub A. Oliſiponenſi, paret Regi Catholico.

SEPTEMPEDA, *San Seuerino*, V. E. Piceni, ſub A. Firmano.

SEQVANI, *Le pays de Bezançon, & Franche-Comté.*

SERGIOPOLIS, M. ſub P. Antiocheno.

SERRÆ, arum, M. ſub P. Conſtantinopolitano olim fuit. Hodie Serrarum Archiepiſcopus ſe nuncupat Primatem Macedoniæ, quem anno 1618. Antuerpiæ vidimus.

SERRA, *Serra*, V. E. Chriſtianorum S. Thomæ, in India Orientali. Dicti homines Chriſtiani à S. Thoma ad fidem conuerſi, Sedem habent in prouinciis de *Cranganor*, *Camori*, *Malabar*, *Trauancor*, & aliis vicinis. Solet ipſis Neſtorianorum hæreſi infectis Epiſcopus dari à Patriarcha Babyloniæ : obiitque poſtremus ipſorum Epiſcopus Neſtorianus, nomine *Mar Abraham*, anno 1597. Poſt cuius obitum, Alexius Menezius, Archiepiſcopus Goanus, ex Ordine

Eremitarum S. Auguſtini, in opido *Diamper*, apud dictos Thomæos Synodum celebrauit, ipſoſque ad ſanctæ Romanæ Eccleſiæ communionem reduxit: Franciſco Rozio Syriacæ linguæ perito (quâ in ſacris vtuntur) dato iiſdem Epiſcopo, atque in opido Serra collocato. Sic Ioannes Sanctius in Hiſtoria ſua Orientali, Eboræ anno 1608. Luſitanicè edita. Exſtat & Commentarius de rebus geſtis eiuſdem Alexij Menezij. Vide Angamala.

Sestvs, vel Sestos, opidum vetus in Thraciæ Cherroneſo, nunc arx munitiſſima; ex oppoſito Abydi, præſidio Turcico inſtructa, à Bellonio lib. 2. Obſéruationum, cap. 3. deſcribitur. Ex ratione ſitus, Poëtæ fabulam de Leandro & Hero ſcribendi occaſionem ſumpsêre.

Setabis, ſeu potiùs Sætabis, *Xatiua*, prope Valentiam, V. olim E. ſub A. Toletano.

Setinvm, *Sézza*, V. E. prouinciæ Romanæ.

S. Severini. Vide Septempeda.

SEVERENA, vulgò S. *Seuerina*, V. A. antiqua Calabriæ.

SICHEM, temporibus Beniamini NEBILAS dicebatur.

SICILIA, omnium inſularum maris Mediterranei maxima, titulo Regio nobilis, paret Regi Catholico. Sunt in ea vrbes A A. tres, Panormum, Meſſana, & Mons Regalis.

SIDA, M. in Pamphylia, ſub P. Conſtantinopolitano.

SIDEROCAPSA, pagus Macedoniæ, auri, & argenti fodinis nobiliſſimus, & Turcarum Imperatori vtiliſſimus, deſcribitur à Bellonio; Obſeruationum lib. 1. cap. 49. & ſequentibus.

SIDON, vrbs antiqua Syriæ, temporibus Beniamini Tudelenſis dicebatur SIIADAM.

SIGNIA, *Segni*, V. E. prouinciæ Romanæ.

SILESIA, Germaniæ regio, ad regnum Bohemiæ pertinens: cuius caput eſt Vratiſlauia, V. E. ſub A. Gneſnenſi. Vide VRATISLAVIA.

SILO, vrbs Palæſtinæ, ſepulcro Sa-

muelis Prophetæ nobilis: teſte Beniamino.

SILVA, *Silues*, V. E. prouinciæ Algarbiæ, apud Luſitanos, ſub A. Eborenſi. Huius vrbis, patrum memoriâ, Epiſcopus fuit Hieronymus Oſorius, vir diſertiſſimus, & libris editis clariſſimus. Vide ALGARBIA.

SILVADVCIS, ſiue BVSCVMDVCIS, *Hertoghenboſch*, *Bolducq*, V. E Brabantiæ, ſub A. Mechlinienſi, veteribus *Orten* vicus fuit: vt ex Philippi Imperatoris diplomate Petrus Diuæus lib. 1. rerum Brabanticarum, cap. 9. probat. Epiſcopatum anno 1559. Paulus III. inſtituit.

SILVANECTVM, *Senlis*, V. E. Siluanectenſis, ſub A. Remenſi: decimo lapide à Lutetia Pariſiorum.

SILVIS. Vide ALGARBIA, & OSSONOBA.

SINA, vel SINAI. Vide MONS SINA.

SINA, vulgò CHINA, Beniamino Tudelenſi nota; vltima terrarum Aſiæ, ab Oriente & Meridie alluitur Oceano, ab Occidente Indiam vlteriorem

attin

attingit, ab Septentrione cingitur Tartarorum limitibus. Apud Sinas, ſiue Chinenſes hodie varia habent Collegia Patres Societatis IESV. Chinenſium Epiſcopus reſidet in vrbe Macao, ſeu Amacao. Vide TRIGAVTIVM.

SINGIDVNVM, *Semender,* Hungaris *Zenderin,* Italis *Samandria,* V. E. Seruiæ, ſeu Myſiæ ſuperioris, ad Danubium: à Turcis anno 1439. capta. In ea habitum arbitror Conciliabulum Arianorum anno 366. cuius meminit Hilarius.

SINVESSA, quæ & SINOPE, V. olim E. Campaniæ: ex cuius ruinis conſtructa putatur Arx Montis Dragonis, *Rocca di Mondragone,* opidum non contemnendum.

SIPONTVM, *Siponto,* V. olim A. per Saracenos vaſtata: cuius ruinæ oſtenduntur ad radices montis Gargani. Sedes inde Manfredoniam eſt tranſlata. Archiepiſcopus tamen hodieque Sipontinus nuncupatur, etſi in vrbe Manfredonia reſideat. Idem & Montis Gargani, *Monte di ſan Angelo,*

Archiepiſcopus nuncupatur. Qui duo Archiepiſcopatus per Alexandrum III. ſunt vniti, vt Scipio Mazzella tradit. Vide MONS GARGANVS.

SIRMIVM, *Sirmiſch*, V. E. Pannoniæ inferioris, ſub A. Colocienſi, Probi Imperatoris natalibus inclyta, & Imperatorum olim Sedes; atque altrix. In ea habitum eſt Concilium Sirmienſe, anno Chriſti 357.

SISCIA, *Siſſech*, *Sittis*, Plinio, Ptolemæo, aliiſque nota, V: olim E. Pannoniæ ſuperioris, ad Colapis, & Saui confluentem: nunc arx Epiſcopi, & Collegij Canonicorum Eccleſiæ cathedralis Zagabrienſis, contra Turcarum inſultus. Ita Ferrarius. Alij ſcribunt, Siſciæ rudera hodie *Soſſed* ab accolis nuncupari, & Sedem inde Zagabriam eſſe tranſlatam. Siſcia Apoſtolum habuit S. Quirinum Epiſcopum Laureacenſem, & Martyrem, à Prudentio verſibus celebratum.

SISTERIENSIS E. *Siſteron*, in Gallia, ſub A. Aquenſi.

SITEA, *Sittia*, V. E. Candiæ inſulæ.

SLESVICVM, *Schleſvvick*, V. E. Hol

Holſatiæ, ſub A. Lundenſi, ad Sliam fluuium, ſeu ſinum maris Eoi. Epiſcopatus inſtitutus eſt circa annum 948. ſed anno 1556. Fredericus II. Daniæ Rex diœceſim occupauit.

SMOGRA, olim E. in Sileſia. Vide VRATISLAVIA.

SMOLENCIVM, *Smolenski*, V. E. Moſcouiæ, prope fines Ruſſiæ Lituanicæ ſita, ad fl. Boryſthenem, diſtat Moſcuâ ferè 90. milliaribus Germanicis.

SMYRNA, vrbs Aſiæ, cuius Epiſcopus fuit Polycarpus, S. Ioannis Euangeliſtæ Diſcipulus.

SOLODVRVM, *Solethrun*, vrbs Heluetiorum, diœceſis Lauſanenſis, vna ex XIII. pagis, ſeu Cantonibus.

SOPHIA, *Sophia*, vrbs Seruiæ, hodieque populoſa, M. ſub P. Conſtantinopolitano: fuit olim Regum Bulgarorum, poſteà Deſpotarum Seruiæ, nunc Turcarum: deſcribiturque à Buſbequio in Itinere Conſtantinopolitano.

SORA, *Sora*, V. E. & Ducatus regni Neapolitani, patria Cæſ. Baronij Card.

SOTEROPOLIS, primùm A. poſteà

M. ſub P. Conſtantinopolitano.

S P A L A T V M, *Spalatro*, V. A. Dalmatiæ, ad mare Adriaticum, ditionis Venetæ, ſeptem habet EE. ſuffraganeos, Segnienſem, Nonenſem, Pharenſem, Traguríenſem, Sanadrienſem, Scardonenſem, & Tinienſem: vt ex monumentis illius Eccleſiæ ad Vrbem miſſis accepi. Spalatenſis etiam dicitur A. Salonitanus.

S P A L I S olim, nunc H I S P A L I S, *Seuilla*, V. A. Hiſpaniæ. Catalogum AA. Hiſpalenſium ſcripſit Alphonſus Morgadus.

S P I R A N E M E T V M, *Speir*, V.E. Germaniæ, ſub A. Moguntino. De rebus Spirenſibus conſule Eiſengrenium.

S P O L E T V M, & S P O L E T I V M, *Spoleti*, V. E. Vmbriæ, olim Ducum Spoletanorum Sedes. Vide H I S P E L L V M.

S T A B I A, ſeu S T A B I Æ, *Caſtel à mare di Stabia*, V. E. antiqua Campaniæ maritima, ſub A. Surrentino. Stabiis euerſis, ſucceſſit Caſtellum maris Stabienſe, vt tradit Philippus Ferrarius.

S T A

STAGNVM, *Stagno*, V. E. Reipublicæ ac prouinciæ Raguſinæ, in Dalmatiâ.

STAVROPOLIS, in Cariâ, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

STOCHOLMIA, ſiue HOLMIA, *Stocholm*, regni Sueciæ metropolis.

STRIGONIVM, *Gran*, V. A. Hungariæ ad Danubium, à Turcis an. 1543. capitur.

STRONGILIS, vulgò STRONGOLVM, *Strongole*, V. E. Calabriæ ſub A. Seuerinate, haud procul à mari: teſte Barrio.

SVANA, *Soana*, V. E. Etruriæ, ſub A. Senenſi, patria S. Gregorij VII. Papæ.

SVECIA, *Svveden*, regio nota Plinio, omnium Aquilonarium fertiliſſima. Poſt Crantzium, de Gothorum Sueuorúmque Regibus, itémque de Epiſcopis Sueciæ ſcripſit Ioannes Magnus.

SVELLIS, *Suellis*, V. olim E. Sardiniæ mediterranea, nunc opidulum, nomen retinens: cuius Epiſcopatus cum Calaritano A. coniunctus eſt.

SVERINA, *Svverin*, V. E. in Ducatu Megapolitano ſeu Mechlenburgenſi, ſub

ſub A. Bremenſi. Cathedra primùm in Mechlenburgo, amplâ olim & copioſâ vrbe; per Albertum A. Bremenſem anno 1062. fuit collocata, petente Godſcalco Vandalicæ gentis Principe. Mechlenburgo bellis Vandalicis poſteà deleto, inde per Héricum Leonem circa ann 1168. Suerinam eſt traducta.

SVESSA, *Seſſa*, V. E. Campaniæ, ſub A. Capuano, gaudet titulo Ducatus. *Sezza* autem fuit veteribus SETINVM.

SVESSIONES, ad Axonam fl. Galliæ populi, I. Cæſari aliiſque veteribus noti. AVGVSTA SVESSONVM, *Soiſſons*, V. E. Sueſſionenſis vel Sueſſorum prima ſub A. Remenſi. Vnde verſiculus:

Vrbs debet verè hæc poſt Remos *prima ſedere.*

Gaudet eadem vrbs titulo Comitatus, ad gentem regiam Borboniam ſpectante.

SVGDÆA, olim A. poſteà M. ſub P. Conſtantinopolitano.

SVLCI ſeu SVLCHI, *Solci*, Colonia Romana, & V. E. Sardiniæ, ſub A. Cala

Calaritano, cui adiacet inſula Sulcitana, *Iſola di S. Antioco*. Sulcitanus E. in Villâ Eccleſiæ, celebri opido, nunc commoratur.

S V L M O, *Sulmona*, V. E. Pelignorum, Ouidij poëtæ patria, gaudet titulo Principatus, olim gentis Lannoiæ, ex Belgicâ noſtrâ oriundæ, nunc Burgheſiæ. Sulmonenſis & Valuenſis EE. hodie ſunt vniti.

S V R R E N T V M, *Sorrento*, V. A. regni Neapolitani maritima. De ſanctis Surrentinis ſcripſit Dauid Romæus.

S V S D A L I A, V. E. Moſcouiæ, inter Roſtouium & Volodimeriam, diſtat Moſcuâ 44. milliaribus Germanicis.

S V T R I V M, *Sutri*, V. E. prouinciæ Romanæ.

S Y M A N D R I A, ad ripam Danubij, arx quondam Deſpotarum Seruiæ, teſte Buſbequio.

S Y R A C V S Æ, *Siracoſa*, *Siragoſa*, V. E. Siciliæ antiquiſſima, ſub Archiepiſcopo Montis Regalis: Fuit olim M. ſub Græcis. De Syracuſanis E E. ſcripſit Paulus Caietanus Syracuſanus Soc. I E S V.

T

TAGASTA, vrbs Africæ, S. Auguſtini natalibus clara.

TALAVERA. Vide ELBORA.

TANA, vrbs extima Euxini Ponti, ſubeſt Turcis.

TARANTASIA ſeu TARENTASIA, apud Antoninum, *Mouſtier* & *Tarantaiſe*, V. A. Centronum, ſub ditione Ducis Sabaudiæ.

TARBA BIGERRIONVM, *Tarbe*, V. E. ſub A. Auſcenſi, in Vaſconiâ, ad amnẽ Daturrum. Olim Epiſcopatus Bigoritanus, nunc Tarbenſis.

TARENTVM, *Taranto*, V. A. Magnæ Græciæ maritima, in regno Neapolitano. Series Tarentinorum AA. exſtat apud Ioannem Iuuenem libro de antiquitate Tarentinorum, in tomo Italiæ illuſtratæ.

TARRACINA ſeu TARACINA, *Terracina*, V. E. Campaniæ maritima, in prouincia Romana. Tarracinæ, in Monaſterio Foſſæ Nouæ, ord. Ciſtercienſis, anno 1274. obiit S. Thomas Aquinas.

TARRACO, *Tarragona*, Scipionum opus,

opus, V. A. Cataloniæ, cui olim Sedes XIV. Epiſcopales fuerunt ſuffraganeæ, *Dertuſa*, *Cæſarauguſta*, *Turiaſo*, *Calagurris*, *Auca*, *Pompelona*, *Oſca*, *Ilerda*, *Barcino*, *Egara*, *Auſona*, *Gerunda*, *Emporiæ*, & *Vrgella*. Hodie ſunt ſuffraganeæ, *Dertuſa*, *Ilerda*, *Barcino*, *Vicus* ſiue *Auſona*, *Gerunda*, *Vrgella*, *Helena*, ſiue *Elna* & *Celſona*: vt accepimus ex illius Eccleſiæ monumentis, ad Vrbem miſſis.

TARSVS, vrbs Ciliciæ, D. Pauli Apoſtoli patria, hodie *Hama* ſiue *Hamſa*, teſte Bellonio, M. ſub P. Antiocheno. Beniaminus in Itinerario; *Malmiſtras quæ Tharſis olim dicta eſt, ad mare ſita.*

TARTARI ſiue TATARI per vaſtas Scythiæ ſolitudines ad Septentrionem porrectas habitant in Europâ & Aſiâ: quibus vnus olim Chamus ſiue Dominus, nunc plures ſciſſo imperio dominãtur. De iis fusè Thuanus Hiſt. lib. 67. Sunt qui tradunt Anſelmum ord. S. Dominici, & Odoricum ord. S. Franciſci, an. 1247. ab Innocentio IV. miſſos fuiſſe ad Magnum Chamum,

mum, Cathaij dominum. Inter Tartaros Cumanos ſunt hodiéque plurimi homines Chriſtianj ritus Latini: à quibus Marcus Antonius Spinula, patriâ Tartarus, ſed origine Genuenſis, patrum memoriâ, ad Stephanum Battorium Poloniæ Regem miſſus eſt.

TARVISIVM, *Treuiſi*, V. E. Venetiæ, ſub A. Aquileienſi.

TAVRIANVM, clarum hodiéque opidum Calabriæ, cuius ſedes Epiſcopalis primùm Seminariam, poſtea Miletum an. 1195. per Gregorium VII. & Rogeliũ Guiſcardum Calabrię Comites eſt tranſlata: teſte Gab. Barrio lib. 2. de antiquitate Calabriæ. Vide MILETVS.

TAVRINVM ſiue AVGVSTA TAVRINORVM, *Turino*, V. A. Pedemontanæ ditionis caput, Ducum Sabaudiæ ſedes, & Academia, huc tranſlata ex Monte Regali. Quam quidem Academiam in dicto Monte Regali conſtituerat primùm Emanuel Philibertus.

TAVRVNVM ſiue BELGRADVM, Hungariæ vrbs munitiſſima, ad Danubij

bij & Saui confluentem, quam Solimanus noſtris an. 1521. eripuit.

TAVROMENIVM, *Taormina*, V. olim E. Siciliæ maritima.

TELONVM, ſiue Tolonum, *Tolon*, V. E. Tolonenſis, regni Galliæ, ſub A. Arelatenſi.

TEMESA, ſiue *Tempſa*, Ptolemæo & Melæ nota, V. olim E. Calabriæ: cuius ſedes inde Marcum tranſlata eſt, aut certè Marcẽſi adiuncta: teſte Barrio lib. de Calabria.

TEMIXTITAN, vrbs ampla Nouæ Hiſpaniæ in Indiâ Occidentali: cuius vrbis Epiſcopus, ex ordine S. Franciſci, inſignem Epiſtolam an. 1531. ſcripſit de cõuerſione Indorum cũ Chronico Amandi Zirixæi ann. 1534. Antuerpiæ publicatam.

TERCERA inſula. Vide ANGRA.

TERMVLÆ, arum, *Termuli*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Beneuentano.

TENEDOS inſula Ægæi maris, ex oppoſito ruderum Troiæ, olim Epiſcopum habuit Mitylénenſi M. ſuffraganeum.

TER

TERDONA ſiue DERTONA, *Tortona*, V. E. ſub A. & Ducatu Mediolanenſi.

TERGESTE & TERGESTVM, *Trieſte*, V.E. Carnorum maritima, ſub P. Aquileienſi, Principibus Auſtriacis paret.

TEROANA MORINORVM, *Teruane*, V. olim E. ſub A. Remenſi, an. 1552. funditus deleta, iuſſu Caroli V. Imperatoris. Eius ſedes Epiſcopalis, cum parte prædiorum, inde Bononiam tranſlata, vbi eſt Nauale veteribus GESORIACVS dictum: vt tradit I. Scaliger in Notitiâ Galliæ. Epiſcopatus eiuſdẽ & prędiorum pars altera Epiſcopis Audomarẽſi & Iprẽſi eſt aſſignata. Teroanæ rudera ſpectantur in finibus Arteſiæ, & vetus nomen retinent.

TERVELA, *Teruel*, V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Cæſarauguſtano.

THANASIVM ſiue THANEOS, V. E. Ægypti, ſub A. Damiatæ, donata eſt titulo Epiſcopali circa annum 1220.

THASVS, *Taſſon*, inſula maris Ægæi, Lemno

Lemno vicina, à Bellonio deſcribitur lib. 1. Obſeruat. cap. 34.

THEANVM, *Teano*, V. E. antiqua Campaniæ, SIDICINVM, ad alterius Theani diſcrimen, nuncupatum, ad radices Montis Maſſici, ſub A. Capuano.

THEATE, *Ciuita di Chieti*, V. A. regni Neapolitani per Clementem VII. ann. 1526. dignitate Archiepiſcopali aucta. Huius vrbis Epiſcopus (ante Pontificatum) erat Paulus IV. cùm ordinem Clericorum regularium inſtitueret, qui inde Theatini hodiéque nuncupantur.

THEBE, *Stiues*, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

THEODOSIA. Vide CAFFA.

THEODOSIA GANGRORVM. Vide PAPHLAGONIA.

THEODOSIOPOLIS, M. ſub P. Antiocheno.

THESSALONICA, *Salonichi*, vrbs hodiéque opulenta Theſſaliæ, deſcribitur à Bellonio lib. 1. cap. 49. fuítque M. ſub P. Conſtantinopolitano.

S. THO

S. Thomæ inſula. Vide Gvinea.

Thvrivm, vulgò *Terra Noua.* Vide Roscianvm.

Tiberiopolis, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

Tibvr, *Tiuoli*, V. E. antiqua Latij & prouinciæ Rom. ad Anienem fl.

Ticinvm. Vide Papia.

Tigisis vel Tigisi, Antonino nota, Numidiæ metropolis, & V. A. vt patet ex S. Auguſtino lib. 3. contra Creſconium cap. 27. vbi agit de Secundo Tigiſitano primæ cathedræ Epiſcopo, déque Cirtenſi Concilio ab eodem indicto. Apud Ptolemæum eſt Tigis, fortè eadem cum Tigiſi. In eadem Numidiâ fuit & Cirta V. E. vt patet ex dicto Concilio Cirtenſi.

Tifernvm, vel Tiphernvm Tiberinvm, vulgò *Ciuitas Caſtelli*, *Citta di Caſtello*, V. E. Vmbriæ, ad Tiberim, in prouincia Romana.

Tifernvm Metavrense, *S. Angelo in Vado*, V. olim E. Vmbriæ, ad Metaurum.

Tigris, fl. Meſopotamiæ, accolis hodie

hodie *Digilah* vel *Diguilāh*,teſte Petro Texerâ. Sed Beniaminus Tudelenſis in Itinerario, vocat ipſum *Hidekel.*

TINGIS, *Tanger*, V. E. Mauritaniæ, ſub A. Eborenſi.

TIROLENSIS Comitatus, *Tirol*, iacet inter Atheſin & Oenum flumina, intérque Alpium iuga: habétque omnis generis metalla nobiliſſima. Caput prouinciæ eſt OENIPONS, *Inſpruck*, vrbs egregia, ad Oeni ripam ſita, ſedes Principis, & Parlamenti ditionum Auſtriacarum.

TOLENTINVM, *Tolentino*, V. E. Piceni, ſub A. Firmano.

TOLETVM, *Toledo*, caput Carpetaniæ, V. A. Hiſpaniæ ad Tagum fluuium: cui olim ſuffraganeæ fuerunt E E. ſedes duæ & viginti; Complutum, Oxoma, Palentia, Valeria, Segontia, Segouia, Arcábrica, Oretum, Valentia, Dianium, Setabis, Carthago, Baſti, Menteſa, Acci, Beatia, Segobrica, Caſtulo, Bigaſtrum, Illicis, Aſtigi, & Elotona: vt tradit Loaiſa in Notis ad Concilium Lucenſe. Hodie pauciores Toleto ſunt ſuffraganei

Epiſcopa

Epiſcopatus, multiplicatis nimirum Archiepiſcopatibus in Hiſpaniâ. Sunt autem iſti ſuffraganei, *Cordubenſis*, *Segouienſis*, *Conchenſis*, *Seguntinus*, *Grenenſis*, *Carthaginienſis* ſeu *Murcienſis*, *Oxomenſis*, & *Valliſoletanus*: vt ex Hiſpania an. 1614. accepi. Primus E. Toletanus fuit S. Eugenius, S. Dionyſij Pariſiorum Epiſcopi diſcipulus. Res geſtas AA. Toletanorum Stephanus Garibayus in ſua Hiſpania proſequitur lib. 8. & ſequentibus. Exſtat & Toleti hiſtoria per Petrum Alcocerum.

TOLONVM. Vide TELONVM.

TOLOSA, *Toloſe en Languedoc*, V. olim E. in Prouinciâ Narbonenſi, nunc A. Toloſanus & Academia in regno Galliæ, ad fl. Garumnam.

TOMERII. Vide S. PONTII.

TORCELLVM. Vide ALTINVM.

TORNACVM, *Tornay*, *Dornick*, V. E. Flandriæ, olim Remenſi, nunc Cameracenſi A. ſuffraganea, proprium primò Antiſtitem habuit, vſque ad annum Chriſti 521. quo Nouiomenſis & Tornacenſis ſedes vnitæ fuerunt.

Quæ

Quæ vnio durauit vſque ad tempora S. Bernardi: quo agente proprius Tornaco rurſum Epiſcopus an. 1146. ab Eugenio III. datus eſt.

TRAIANOPOLIS, *Traianopoli*, M. ſub P. Conſtantinopolitano.

TRAIECTVM INFERIVS, ad veterem Rheni alueum, hodie VLTRAIECTVM, *Vtrecht*, V. A. Batauorum.

TRAIECTVM SVPERIVS, ad Moſam fluuium, *Maeſtricht*, ſedes olim EE. Tungrenſium, qui nunc Leodij reſident.

TRANIVM, *Trani*, V. A. Apuliæ Peucetiæ maritima.

TRANSSILVANIA, Daciæ Ripenſis pars mediterranea: cuius vrbes primariæ ſunt, Hermannopolis *Hermanſtadt*, Stephanopolis, quæ & Corona itémque Braſſouia dicitur, *Cronſtadt*, Claudiopolis, *Coloſvvar*, & Alba Iulia, *Fairvvar*, Principis ſedes.

TRAPEZVS, *Trabiſonda*, ad mare Euxinum, olim Imperij ſedes, M. ſub P. Conſtantinopolitano, à Turcis an. 1460. capta.

TREBIA, *Treui*, V. olim E. Vmbriæ, nunc opidum non obſcurum.
TRECORENSIS E. *Triquet* vel *Trequer* ſub A. Turonenſi in Aremorica Britanniæ, *en la baſſe Bretaigne.*
TRECÆ. Vide TRICASSES.
TREVERI. Vide AVGVSTA TREVERORVM.
TRICA olim, nunc TRICALA, vrbs Macedoniæ, Sangiaci ſeu Præfecti Turcici ſedes, à Bellonio deſcribitur lib. 1. cap. 55.
TRICARICA, *Tricarico*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Materano.
TRICASSES, Galliæ populi, veteribus noti. AVGVSTOBONA TRICASSIVM; vulgò TRECÆ, *Troyes en Champagne*, V. E. Trecenſis ſub A. Senonenſi.
TRICASTINORVM ciuitas, *Sainct Antoni de Tricaſtin*; aliis *Sainct Paul des trois Chaſteaux*, V. E. Tricaſtinenſis vel Tricaſſinus regni Galliæ, ſub A. Arelatenſi,
TRICORIENSIS ſeu TRECORENSIS ciuitas, *Triguier*, *Lantriguier*, V. E. Britanniæ Aremoricæ, ſub A. Turonẽſi.
TRI

TRIDENTVM, *Trento*, V. E. Imperij Germanici, Concilio generali ſuperiore ſæculo ibi celebrato clariſſima. Tridentinorum EE. res geſtas Ianus Pyrrhus Pincius Mantuanus, Ferdinandi I. Romanorum Imperatoris Cubicularius, libris XII. complexus eſt. Ceterùm Tridentini & Brixinenſes Epiſcopi tametſi iure Aduocatiæ & aliis quibuſdam titulis ad Comitatum Tirolenſem pertineant; ſunt tamen Rom. Imperij Principes. Regalia ab Imperatore, Seſſionem in comitiis Imperij, & Officiales ſuos hereditarios habent.

TRIPOLIS SYRIÆ, hodie *Taraboli.*

TRIPOLIS Africæ, *Tripoli di Barbaria*, V. olim E. maritima, Equitibus Melitenſibus anno 1551. per Turcas erepta.

TRIVENTVM, *Triuento*, V. E. in Comitatu Moliſij.

TROIA, V. E. Aſiæ minoris, à poëtis admodum celebrata; cuius murorum ac turrium rudera hodiéque ad littus maris viſuntur, ex oppoſito Leſbi in-

ſulæ, teſte Bellonio lib. 2. Obſer. cap. 6. Troianum agrum, vulgò *Troada*, Græci, Turcæ & Arabes hodie incolunt. Romanis latè imperium obtinẽtibus, Troia ab iiſdem inſtaurata, ALEXANDRIA nominata eſt: cuius Plinius meminit, & Seneca in morte Claudij Cæſaris.

TROIA, *Troia*, V.E. & Ducatus regni Neapolitani.

TROPÆA, *Tropea*, V. E. antiqua ad mare, in Calabria, ſub A. Rhegienſi.

TRVXILLVM, *Truxillo*, in prouincia Hondurenſi, V. E. ſub A. Mexicano, in India Occidentali: habétque portum nominatiſſimum, Equorum.

TRVXILLVM, *Truxillum*, V. E. ſub A. Limenſi, in regno Peruano, apud Indos Occidentales. Epiſcopatum an. 1611. inſtituit Paulus V. Papa, vt ex Vrbe & Hiſpania accepi. Eſt iſtud Truxillum aliud à Truxillo prouinciæ Hondurenſis, ſuntque duo Epiſcopatus diſtincti.

TVAMVM, *Toam*, V. A. Hiberniæ.

TVCCI, *Martos*, V. olim E. ſub A. Hiſpalenſi.

TVDE,

TVDE, *Tuy*, V. E. olim Bracarenſi nunc Compoſtellano A. ſuffraganea, prope littus Oceani, ad Minij & Anæ confluentem.

TVDERTVM & TVDER, *Todi*, V.E. Vmbriæ, ad Tiberim. De Sanctis Tudertinis ſcripſit Ioannes Bapt. Poſſeuinus.

TVERIA, *Tuer*, V.E. Moſcouiæ, ad Volgam fl. diſtat Moſcuâ 36. milliaribus Germanicis.

TVLLVM LEVCORVM. Vide LEVCI.

TVNETVM, Straboni TVNIS, *Tuneſi*, V. A. Africæ propriè dictæ.

TVNGRI, *Tongeren*, V. olim E. hodiéque floret populo, & inſigni collegio Canonicorum B. Mariæ, tertio lapide à Leodio, ad Iecoram fluuium. Tũgrenſis ſedes inde Traiectum ad Moſam per S. Seruatium Epiſcopum, & demum Traiecto Leodium per S. Lãbertum itidem Epiſcopum tranſlata eſt; vt Sigebertus in Chronico commemorat.

TVRCO-GRÆCIA libris 8. deſcripta eſt à Martino Cruſio, Luthérano,

ideóque cautè legendo. In iis depingitur ſtatus Græcorum ſub Imperio Turcico, quò ad Eccleſiam & Politiam.

TVRIASO, *Tarazona*, V. E. Aragoniæ, olim Tarraconenſi, nunc Cæſaraugustano A. ſuffraganea.

TVRINGIA. Vide SAXONIA.

TVRONES, Galliæ populi, in tertiâ Lugdunenſi prouinciâ, I. Cæſari, & aliis veteribus noti. CÆSARODVNVM TVRONVM, *Tours*, V. A. Turonenſis regni Franciæ, ad fl. Ligerim. Huius vrbis Antiſtites fuere S. Martinus, & S. Gregorius, inde Turonenſis dictus, Francorum Hiſtoriographus.

TVRRES, & ſingulari numero TVRRIS LIBYSONIS, *Torre*, V. olim A. Sardiniæ maritima: cuius hodie nihil exſtat præter rudera, templum & nomen. Succeſſit SASSARIS, ex reliquiis Turrium conſtructa, cuius Antiſtes hodiéque Turritanus A. nuncupatur.

TVSCANA, *Tuſcanella*, V. E. Italiæ, inter Viterbium & Caſtrum, equorum mercatu

mercatu ac nundinis nota. Sedes E. hodie cum Viterbienſi eſt vnita.

TVSCVLVM, *Freſcati*, V. E. Prouinciæ Romanæ, & ſeceſſus Pontificum Romanorum tempore æſtiuo.

TVTELENSIS, E. *Tulles*, ſub A. Bituricenſi in Gallia.

TYANA, *Tiagna*, vrbs Cappadociæ, ad radices Tauri montis poſita.

TYRVS, *Sur*, M. primùm ſub Antiocheno, poſteà ſub P. Ieroſolymitano. De Tyro antiqua & noua diſtinctè ſcribit Beniaminus Tudelenſis in Itinerario.

V

VABRINCVM, *Vabres*, V. E. Vabrenſis vel Vabrincenſis ſub A. Bituricenſi. Epiſcopatum inſtituit Ioãnes XXII. in Vabrenſi, ſeu Vabrincenſi monaſterio, à Comitibus Toloſanis fundato. Gregorius XIII. monachos veſtem monaſticam exuere permiſit.

VALACHIA, regio Polonis contermina. Vide BACCOVIA.

VALENTIA CONTESTANORVM, *Valencia*, V. A. Academia, & caput

regni Valentini, in Hiſpaniâ, ad mare Mediterraneum. Archiepiſcopatum inſtituit Innocentius V I I I. an. 1492. Maioricâ & Carthagine contributis. Hodie ſuffragantur A. Valentino, Segobrica, Oriolum, & Maiorica: vt tradit Gaſpar Eſcolanus in ſuâ Hiſtoriâ Valentinâ, ibidem anno 1610. editâ. Alij ponunt Maioricam ſub A. Tarraconenſi: ſed Eſcolano & Garibayo credendum ego arbitror. Academiam Valentinam anno 1245. Innocentius I V. confirmauit. Catalogus Præſulum Valentinorum exſtat apud Garibayum lib. 33. Hiſt. Hiſp. cap. 23.

VALENTIA SEGALAVNORVM, non autem CAVARVM, vt eſt apud Plinium, *Valence*, V. E. Valentinenſis, regni Galliæ, ſub A. Viennenſi.

VALERIA, V. olim E. Hiſpaniæ ſub A. Toletano, apud Quoncam, ad fl. *Guadiela*, à Mauris deſtructa. Alfonſus I X. Rex Valerienſem & Arcabricenſem ſedes Quonquam, quam Mauris eripuerat, auctoritate Lucij I I I. Papæ tranſtulit, & Ioannem Ian-
nezium

nezium primum in eâ Epiſcopum conſtituit.

VALETTA, *Valetta*, vrbs vnica inſulæ Melitæ in mari Siculo, habet Epiſcopum Panormitano A. ſuffraganeum.

VALLISOLETVM, olim PINTIA, *Valladolid*, V. E. Vaccæorum in Hiſpaniâ, Cancellariæ Iuridicæ ſedes, & Academia, Philippi II. Regis Catholici natalibus clara: quo petente Clemens VIII. Papa Valliſoletanis anno 1595. primum dedit Epiſcopum, Toletano A. ſuffraganeum.

VALLISOLETVM, in India Occidentali. Vide MECHVACANVM.

VALLIS VMBROSA, monaſterium in agro Florentino, intra excelſos Apennini colles, à S. Ioanne Gualberto Abbate, & illius Ordinis fundatore an. 1070. conſtructum.

VALVA, *Valua*, V. E. regni Neapolitani, in qua quieſcit S. Pelinus E. Brundiſinus & Martyr: teſte Ferrario. Vide SVLMO.

VAPINCVM ſeu VAPINGVM, *Gap*, V. E. Vapincenſis, Galliæ, ſub

A. Aquenſi.

VARADINVM, *Varadin*, V. E. Hungariæ Tranſdanubianæ, ſub A. Colocienſi.

VARMIA, *Vvarmerlandt*, Pruſſiæ Regalis prouincia, ſub ditione Regis Poloniæ: cuius Epiſcopus ſedem habet Parthenopoli ſeu Frauenbergæ.

VASATES. Vide COSSIO VASATVM.

VASCONIA, *Gaſcoigne*, olim AQVITANIA & NOVEMPOPVLANIA, ſic dicta à Vaſconibus Pyrenæorum populis, quos deuictos Ludouicus Pius Imp. in plana Nouempopulaniæ deduxit.

VASIO VOCONTIORVM, *Vaiſon*, V. E. Vaſionenſis, ditionis Pontificiæ, ſub A. & Comitatu Auenionenſi.

VAVRVM, *la Vaur*, V. E. Vaurenſis vel Lauracenſis ad Acutum amnem, in diſtrictu Lauracenſi, ſub A. Toloſano. Epiſcopatum Vaurenſem inſtituit Ioannes XXII. Papa: teſte Martino Polono. Lauracenſis ager croco excellenti abundat, vulgò *Lauragues*.

VCE, VCETENSIVM ciuitas Ioſ. Scaligero, VCETICA, Gregorio Turonenſi, *Vſets*, *Vzes*, V. E. Vcetenſis vel Vticenſis ſub A. Narbonenſi.

VECTICA, Plinio, Liuio & aliis, VETTONIA Prudentio, V. olim E. ſub A. Bracarenſi, in Extramaduræ tractu.

VELGA, *Vega*, V. E. ſub A. Dominicopolitano, in India Occidentali. Opidum à paucis hodie Hiſpanis habitatur: ideóque ſedes iſta Epiſcopalis eſt nunc vnita cum Archiepiſcopatu S. Dominici: vt ex Vrbe anno 1613. accepi. Vide DOMINICOPOLIS.

VEIENTES ſeu VEII, vetuſti Etruriæ populi: quorum vrbs quo loco poſita fuerit, iam olim fuit ignoratum. Ciuitatem Caſtellanam, quæ Epiſcopatu gaudet, non Veientium, ſed Faliſcorum eſſe opidum, docet Antonius Maſſa libro de origine Faliſcorum.

VELAVNORVM ciuitas, aliàs PODIVM IN VELAVNIS, *Le Puy en Velay*, V. E. Languedoquij, ſub A. Bituricenſi, ſita in editiſſimo loco, qui

lin

linguâ Gallorum *Puy*, id eſt Podium, dicitur.

VELITRÆ, *Belitre*, V. E. Latij, Liuio nota: cuius Epiſcopatus cum Oſtienſi eſt vnitus.

VENAFRVM, *Venafri*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Capuano.

VENCIVM NERVSIORVM, *Sainct Paul de Vences*, in Alpibus maritimis, V. E. Vencienſis, regni Galliæ, ſub A. Ebredunenſi.

VENDA. Vide VINDA.

VENETIÆ, *Venetia*, *Veniſe*, vrbs Patriarchalis, ſita in intimo maris Adriatici receſſu, & Reſpublica potentiſſima: de quâ ſcripſere Sabellicus, Cantarenus, Bembus, & alij. Primus Epiſcopus nomine Obelianus datus eſt Venetis an. 772. ab Adriano Papa, teſte Sabellico.

VENETI, Galliæ populi, I. Cæſari & aliis noti. VENETORVM ciuitas, *Vannes*, V. E. Britanniæ Aremoricæ, ſub A. Turonenſi.

VENEZOLA, *Venezuela*, prouincia & opidum, niſi fallor, Americæ meridionalis: cuius Epiſcopus eſt A. Domini-

copo

copolitano ſuffraganeus.

VENVSIA & VENVSIVM, *Venoſa*, V. E. antiqua Apuliæ Peucetiæ, ſub A. Materano, Horatij Flacci poëtæ patria.

VERA PAX. Vide PAX VERA.

VERCELLÆ, *Vercelli*, V. E. ſub A. Mediolanenſi, in Pedemontano Principatu.

VERDA, *Ferden*, V. E. Germaniæ, ad Viſurgis & Allerę confluentem, quarto à Bremâ milliari, ſub A. Moguntino. Epiſcopatum inſtituit ac dotauit Caroſus Magnus.

VEROMANDVI. Vide AVGVSTA VEROMANDVORVM.

VERONA, *Verona*, V. E. antiqua ſub A. Aquileienſi, ditionis hodie Venetæ. De Sanctis Veronenſibus ſcripſit Auguſtinus Valerius Card. & Epiſcopus Veronenſis. De eiuſdem vrbis origine viriſque illuſtribus ſcripſerunt Onuphrius Panuinius & Torellus Saraina.

VERVLI & VERVLVM, *Verulo*, V. E. prouinciæ Romanæ.

VESPRINIVM; *Veſprin*, V. E. Hungariæ, ſub A. Strigonienſi.

VESVNTIO ſeu VESONTIO. Vide BISVNTIVM.

VETTIONA, *Bettona*, V. olim E. Vſibriæ, Plinius Vettionenſes populos memorat.

VIBO. Vide MILETVS.

VICETIA Plinio, aliis VINCENTIA, *Vicenza*, V. E. Ditionis Venetæ, ſub P. Aquileienſi.

VICOHABENTIA, *Vicouenza*, V. olim E. Æmiliæ, ſub A. Rauennate, nunc pagus ditionis Ferrarienſis. Sedes Epiſcopalis inde Ferrariam dicitur tranſlata.

VICVS, *Vich*, V. E. Hiſpaniæ ſub A. Tarraconenſi. Vide AVSONA.

VICVS, *Vico della Baronia*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Beneuentano.

VIENNA ALLOBROGVM, *Vienne en Dauphiné*, V. A. Viennenſis, regni Galliæ. Primus Viennenſium Epiſcopus fuit S. Creſcens, Pauli Apoſtoli diſcipulus.

VIENNA AVSTRIÆ, olim FABIANA, *Vvien*, ad Danubium fl. Auſtriacorum Principum nobiliſſima ſedes, V. E. & Academia. Viennam fusè deſcripſit

ſcripſit Vvolfangus Lazius. Academiā inſtituit Rudolfus Auſtriæ Dux, qui an. 1364. obiit.

VIGILIÆ, *Biſegli*, V. E. regni Neapolitani, ſub A. Tranenſi.

VIGLEBANVM, *Vigleuano*, V. E. Inſubriæ, ſub A. & Ducatu Mediolanenſi. Epiſcopatum Clemens VII. anno 1530. inſtituit. Olim dicebatur Vergemium.

VILNA, *Vvilde* Germanis, *Vilenski* indigenis, *Vilna* Italis, Lituaniæ caput, V. E. & Academia, ſub A. Gneſnenſi, antiqua Ducum Lituaniæ ſedes; nunc Palatini domicilium, ex quo Lituania regno Poloniæ acceſſit. In huius vrbis baſilicâ, S. Mariæ ſacrâ, Ruſſorum quoque Metropolitanus ſedem habet. Academiam inſtituit Sigiſmundus Auguſtus Rex.

VINCENTIA. Vide VICETIA.

VINDA, aliis VENDA, ſiue VVENDA, Germanis *Vvenden*, Polonis *Kies*, vrbs Liuoniæ; cui à Sixto V. Papâ, petente Stephano Battorio Rege Poloniæ, datus eſt Epiſcopus: atque is locum habet cum reliquis Epiſcopis, in

comi

comitiis inter Senatores regni Poloniæ.

VINDICVM AVRELIORVM CENOMANORVM. *Le Mans*, V.E.ſub A. Burdigalenſi.

VINDONISSA, *Vuindiſch*, V. olim E. haud procul à Sempacho, Heluetiorum opido, pauculas nunc ædes habet, quæ vicum efficiunt. Vindoniſsâ ab Alemannis vaſtatâ, ſedes E. tranſlata eſt Conſtantiam anno 597. per Childebertum II. Auſtraſiæ & Alemanniæ Regem: teſte Guillimano lib. 3. Heluet. c. 3.

VINTIMILIVM. Vide INTIMELIVM.

VIRDVNVM, aliis VERDVNVM, *Verdun*, V. E. olim Germanici, nunc iuris Francici, ſub A. Treuirenſi. Eam Henricus II. Galliæ Rex anno 1552. regno Galliæ adiecit.

VIRGINIA, regio Orbis Noui, à Richardo Grenuilio Anglo, Equite, an. 1585. detecta.

VISEVM, olim FESEVM, *Viſeo*, V. E. Luſitaniæ, ſub A. Bracarenſi.

VITERBIVM, *Viterbo*, V.E. prouinciæ

Roma

Romanæ, & ditionis Pontificiæ, habet fontem inſignem. Epiſcopatum Viterbienſem Cæleſtinus III. circa annum 1190. inſtituit: vt in eius vita tradit Platina.

VIVARIO ALBENSIVM vel ELVENSIVM, *Viuiers*, V. E. Viuarienſis, olim Albenſis, *Aubenas*, Galliæ, ſub A. Viennenſi.

VLADISLAVIA, *Vladiſlavv*, V. E. in Cuiauiâ, regni Polonici prouinciâ, ſub A. Gneſnenſi.

VLTRAIECTVM. Vide TRAIECTVM INFERIVS.

VNGARIA. Vide HVNGARIA.

VOGENTIA, V. olim E. nunc pagus octauo lapide à Ferraria ſitus, quò Sedes an. 656. à Vitaliano Papa eſt tranſlata.

VOLATERRÆ, *Volterra*, V. E. Etruriæ, ſub A. Florentino.

VOLOCHDA, *Vvologd*, V. E. Moſcouiæ, diſtat Moſcuâ 80. milliaribus Germanicis.

VORMATIA. Vide VVORMATIA.

VOLTVRNVM, *Caſtello à mare del Volturno*, eſt aliud à Caſtello maris de

Stabia: quorum poſterius habet Epiſcopum Surrentino A. ſuffraganeum.

V P S A L A, *Vpſal*, V. A. regni Sueciæ, auctoritate Eugenij III. an. 1148. illo titulo honorata. Baronij tomum XII. conſule.

V R A T I S L A V I A, *Breſlavv*, ad Oderam ſeu Viadrum fluuium, Sileſiæ caput, V. E. ſub A. Gneſnenſi. Vratiſlauienſium ac Smogrenſium EE. catalogus exſtat apud Ioachimum Cureũ ſub finem lib. 2. Annalium Sileſiæ: dicitque nouem Eccleſias Epiſcopales, in his & Smogrenſem, apud Polonos anno 966. fuiſſe conſtitutas per Ægidium Cardinalem Tuſculanum & Legatum Apoſtolicum, petente Mieſlao Polonorum Principe. Itaque Sedes Epiſcopi primùm fuit Smogra, ignobilis hodie pagus, quæ inde an. 1041. Bicinam, demum Vratiſlauiam eſt tranſlata, per Hieronymum Epiſcopum, qui anno circiter 1051. creatus Antiſtes, obiit anno 1062.

V R B I N V M, *Vrbino*, V. A. Vmbriæ, Ducum Vrbinatium ſedes, & Academia. Vrbinenſis ditio, quæ anno 1443.

Duca

Ducali titulo inſignita eſt, ſeptem cõtinet vrbes Epiſcopales, *Vrbinum*, *Leopolim*, *Piſaurum*, *Callium*, *Eugubium*, *Forum Sempronij* & *Senogalliam*, quæ ciuitates ſex poſteriores ſunt ſuffraganeæ Vrbinati Archiepiſcopatui, per Pium IV. inſtituto: vt Vrbino anno 1616. accepi.

VRBS VETVS, olim OROPITVM, *Oruieto*, V. E. ditionis Pontificiæ, naturâ & arte munitiſſima, Romanorum Pontificum, belli tempore, refugium.

VRGELLA ſiue ORGELLVM, *Vrgel*, vrbs Hiſpaniæ, habet Epiſcopum Tarraconenſi A. ſuffraganeum: vt ex monumentis Eccleſiæ Tarraconenſis Romam miſſis accepimus. Errat itaque Loayſa, in Notis ad Conc. Lucenſe, qui Vrgellenſem E. ſub Cæſarauguſtano A. collocat.

VRIA, *Oria*, V. E. ſub A. Tarentino.

VRSAO, hodie OSSVNA, *Oſſuna*, vrbs Bæticæ, habet Academiam à Ioanne Tellezio Gironiô, Comite Vraniæ an. 1549. excitatam. Ioannis filius Petrus Oſſunæ Dux primus ann. 1562. à Phi-

lippo II. Rege Catholico creatus eſt.

VTICA, *Benſert* incolis, *Biſerta* Italis, V. olim E. Africæ maritima, Catonis patria. Huius vrbis Epiſcopus fuit Victor, qui libros III. de Perſecutione Vandalicâ ſcripſit.

VTINVM, *Vdine*, regionis Foroiulienſis caput, V. olim E. nunc caret Epiſcopo, éſtque ditionis Venetæ, Sedes hodie Patriarchæ Aquileienſis, & Collegij Patriarchalis Canonicorum. Vide AQVILEIA.

VTRICVLVM, quod & OTRICVLVM, & OCRICVLVM, *Otricoli*, V. olim E. Sabinorum, in colle apud Tiberim, nunc opidulum inter Feſcenniam & Narniam.

VXAMA. Vide OXOMA.

VV.

VVATERFORDIA, *Vvaterford*, V. E. Hiberniæ, ſub A. Caſſilienſi.

Vvella, *Vvelles*, à fontibus ſic dicta, qui paſſim in ipsâ ſcaturiunt, olim THEORODONVM, V. E. Angliæ: vnde & Fontanenſis Eccleſia vocatur. Vvellenſem, Cridienſem & Cornubien

bienſem E E. erexit Eduardus ſenior Rex Angliæ, anno 905. Regnante deinde Henrico Primo, Ioannes Villulanus ſedem inde Bathoniam tranſtulit: quæ duæ ſedes in vnum coaleſcentes, ſuo vtraque titulo Epiſcopum ornat, ſic vt vnus idémque Bathonienſis & Vvellenſis E. dicatur.

VVENDA. Vide VINDA.

VVIGORNIA ſiue VIGORNIA, *Vvorcheſter*, V. E. Angliæ, ſub A. Cantuarienſi.

VVINTONIA, *Uvincheſter*, V. E. Angliæ: cuius loci Epiſcopus eſt Cãtuarienſis Archepiſcopi Cancellarius, & Georgianis ſeu Garterij Equitibus à ſacris.

VVIRCEBVRGVM, Latinè HERBIPOLIS, *Vvirtzburg*, V. E. Franconiæ in Germaniâ, ſub A. Moguntino. Primus Epiſcopus fuit ſanctus Burchardus, anno 751. à ſancto Bonifacio A. Moguntino conſtitutus. Academiam anno 1403. Ioannes E. inſtituit, ſed quæ anno pòſt ſeptimo deſijt. Reuocauit eamdem Iulius noſtrâ ætate Epiſcopus, auguſtiſſimo

Athenæo à fundamentis ſuo ære excitato.

VVIRTENBERGA, arx vetus, haud procul ab Elſlingâ, vrbe Imperiali: à qua Ducatus Vvirtenbergenſis in Sueuiâ *Vvirttenbergerlandt*, nomen habet; cuius caput eſt Stutgardia, Ducis ſedes. Maximilianus I. Imper. anno 1495. Eberhardum ex Comite Vvitenbergenſi primum Ducem creauit.

VVITENBERGA, *Vvittenberg*, ad Albim fluuium ſita, Saxoniæ ſuperioris vrbs primaria, habet Academiã à Frederico II. Duce anno 1502. excitatam, Lutheranâ nunc hæreſi infectam.

VVITHORNA ſeu CANDIDA CASA, *Vvithorn*, V.E. Gallouidiæ prouinciæ in Scotiâ, ſub A. Glaſcuenſi. Fuit olim Eboracenſi in Angliâ Archiepiſcopo ſuffraganea: vt teſtatur Guil. Malmeſburienſis lib. 3. de Geſt. Pont. Anglorum: vbi & res geſtas Epiſcoporum commemorat.

VVLTVRARIA, *Vulturara*, V. E. Italiæ, ſub A. Beneuentano. Huius vrbis

bis Epiſcopus fuit Simon Majolus, vir ſcriptis celebris.

WVORMATIA, *Vvorms*, Vangionum olim caput, V. E. Germaniæ ſub A. Moguntino.

Z.

ZACYNTHVS, *Zante*, maris Ionij Inſula, & vrbs eiuſdem nominis in eâ, paret Venetis, habétque Epiſcopum Corcyrenſi A. ſuffraganeum, niſi fallor.

ZAGABRIA, ſeu SAGRABIA, *Zagrabia*, V. E. Sclauoniæ, ſub A. Colocienſi. Sedes E. huc tranſlata eſt ex vrbe Siſciâ. Vide SISCIA.

ZAMORA, *Zamora*, ad Durium fl. V. E. Hiſpaniæ, ſub A. Compoſtellano. Epiſcopatum inſtituit Calixtus II. circa annum 1119. petente Alfonſo VI. Rege.

FINIS.

LVGDVNI,

Ex Typographia CLAVDII CAYNE, 1620.

TYPOGRAPHVS
LECTORI.

TAntus eſt locorum numerus, eaque hominum memoria, vt recordari ſingula, prout Latiè exponuntur, perquam ſit difficile. Non igitur abs re eſſe duximus, Syllabum contexere, vbi trita & vulgaria Latinis eſſent præpoſita, hæc dum minus ſuccurrerent, illa manum porrigerent auxiliatricem, & erigerent, viámque monſtrarent. VALE.

A

ABASSINS, Abyſſini.
Aberdin, Aberdonia.
Abie, Auia.
Abo, Aboa.
Abruzzo, Aprutium.
Acci, Accia.
Accoionlu, Armenia minor.
Acerra, Acerræ.
Acqui, Aquæ Statiellæ.
Acre, Acon.
Aden, Adana.
Agde, Agatha.
Agen, Aginnũ. V. etiam Nitiobriges.
Agria, Agria.
Aiazzo, Adjacium.
Aichſtet, Eiſtadium.
Aire, Aduræ.
Aix en Prouence, Aquæ Sextiæ.
Aken, *Aix la Chapelle*, Aquæ Grani.
Alatro, Alatrium.
Alba, Alba longa.
Alba Pompeia.
Albaneſi, Albanenſes.
Albarracin, Alboracũ.
Albenga, Albingaunũ.
Albi, Alba Auguſta.
Alboracin, Albarracinũ.
Alby, Albiga.
Alcala de Henares, Cõplutum.
Aldenburg, Aldeburgũ.
Aleppo, Alepum.
Halepum.
Aleria, Aleria.
Aleſſandria della Paglia, Alexandria Statiellorum.
Aleſſo, Aleſſium.
Alet, Aleta.
Algar, Algerium.
Algarue, Algarbia.
Alife, Allipha.
Almeria, Almeria.
Almiza, Alminium.
Al-mutſal, V. Niniue.
les Alpes d'Ambrun, Caturiges.
les Alpes de Tarentaiſe, Centrones.
Altin, Altinum.
Altorff, Altorfium.
Alua, Alba.
Amalphi, Amalphis.
Amaſia, Amaſia.
Amathuſia, Amathus.
Ambrun, vel *Enbrun*, Eberodunum.
Amelia, Ameria.
Amiens, Ambianum.
Samarobrina Ambianorum.

Amit,

Amit, vel *Amed*, Ammæa.
Amiterno, Amiternum.
Ampurias, Emporiæ.
Amſterdam, Amſtelodanum.
Ana, Ana.
Anatolia, ſiue *Nolia*, Aſia minor.
Andri, Andrium.
Andrinopoli, Endrem, Hadrianopolis.
Andros, Andros.
Anagno, Anagnia.
Angamala, Angamala.
Angiers, Andegauum. V. Andes.
Iulio magus Andicauorum.
Anglone, Anglona.
Angola, Angola.
Angra, Angra.
Angur, Ancyra.
Anſloo, Anſloa.
Antequera, Antiquera.
Anthıos, Antinoe.
Antibe, Antipolis.
Antiuari, Antibarum.
Antvverpen, *Anuers*, *Antorff*, Antuerpia.
Apamis, Apamea.
Apodiſia, Aphrodiſia.
Apt, Apta Iulia.
Aqs, Aquæ Auguſtæ.
Aquæ Tarbellicæ.
Aqua pendente, Aquæ Taurinæ.
Aquila, Aquila.
Aquileggia, Aquileia.
Aquino, Aquinum.
Arbe, Arbe.
Arbora, Arborea.
Arcas, Arcabrica.
Archadia, Arcadia.
Arequipa, Arequipa.
Arezzo, Aretium.
Arginum, Argos.
Arhuyſen, Arhuſa.
Ariano, Arianum.
Arles, Arelate.
Armach, Armacha.
Aroſen, Aroſia.
Arras, Atrebatum.
Arſen, Arſenaria.
Artois, Arteſia.
Aſamia, Chaldæa. Meſopotamia.
Aſcoli, Aſculum.
Aſloy, Aſloia.
Aſſiſi, Aſſiſium.
Aſte, Haſta Pompeia.
Aſtorga, Aſturica.
Atella, Atella.
Atino, Atina.
Atri, Hadria.
Auanches, Auenticum. Eluicorum ciuitas.
Aubenas, V. Heluij.

Auch, Auguſta Auſcorū.
Auellino, Abellinum. Auellinum.
Auerſa, Aduerſa.
Augſburg, Auguſta Vindelicorum.
Augſt, *Oſta*, *Aoſta*, Auguſta Prætoria.
Augt, Auguſta Rauricorum.
Auignon, Auenio.
Auila, Abula. Auila.
Aürenches, Abrincantin. Ingena Abrincantorū.
Auſtun, Auguſtodunū. Eduorum ciuitas.
Auxerre, Antiſiodorum.
Axara, vel *Acſerais*, Anazarba.

B

Ackouia, Baccouia.
Baeſa, Beatia.
Badajoz, Pax Auguſta.
Bagnerea, Balneo-Regium.
Baia de todos Sanctos, Bahia omnium Sanctorum.
Bajonne, Bajona.
Balbet, Cæſarea Philippini.
Baldach, Baldacum. v. Bagadad.
Bamberg, Bamberga.
Bangor, Bangora.
Barbaria, Africa.
Barbaſtro, Barbaſtrum.
Barcelona, Barcino.
Bari, Barium.
Barletta, Barulum. v. Nazarenus.
Barranca, Barranca.
Baſi, Baſti.
Baſas, Coſſio Vaſatum.
Baſel, *Baſle*, Baſilea.
Bathe, Bathonia.
Bayeux, Baiocaſſes, nunc Bajoca. Bellocaſſi.
Beaalbeck, Heliopolis.
Bearn, Bearnia.
Beauuais, Bellouacum. Bratuſpantium. Cæſaromagus Bellouacorum.
Beja, Pax Iulia.
Belcaſtro, Belkocaſtrum.
Belitre, Velitræ.
Bellay en Breſſe, Belliciū.
Bemerlandt, Bohemia.
Benda, Bendenſis.
Beneuento, Beneuētum.
Benſert, *Biſert*, Vtica.
Bereczlo, Cibalis.
Bergamo, Bergamum.
Bergen, Berga.
Berut, Berytus.

Beſançon, Criſpolinorum ciuitas.
Biſuntium.
Beſme, Epaonum.
Betiron, Botryos.
Bettona, Betonium.
Vettiona.
Beuagna, Meuania.
Beyern, *Bauiere*, Bauaria.
Beziers, Biteræ Septimanorum.
Bileto, Biletum.
Bilueſtre, Bigaſtrum.
Biſegli, Vigiliæ.
Biſignano, Biſunianum. v. Beſidiæ.
Bitetti, Bitectum.
Bitonto, Bituntum.
Bobi, Bobium.
Bocca S. Ioanni, Boſporus Cimmerius.
Boiano, Bouianum.
Bolegna, *Boloigne*, Bononia.
Bomarzo, Polymartiũ.
Borgo ſan Donnino, Iulia.
Borgo ſan Sepolcro, Burgum S. Sepulcri.
Boſſa, *Boſi*, Boſa.
Boſſina, *Bozna*, Boſna.
Boua, Boua.
Bouino, Bouinum.
Bourbon, Borbonium.
Bourdeaux, Burdigala.
Bourges, Auaricum Biturigum.
Bituriges.
Bourgongne, Burgundia.
Bourgos, Burgi.
Brabant, Brabantia.
Braga, Bracara.
Brandeburg, Brandeburgum.
Braſil, Braſilia.
Braunſberg, Brunſberga.
Brechin, Brechinium.
Bremen, Brema.
Brentinore, Britinorium.
Breſcia, Brixia.
Breſlavv, Vratiſlauia.
Bretaigne, Britannia.
Brignale, Brumacēſis E.
Brindiſi, Brundiſium.
Briſtol, Briſtolium.
Britonia, Britonia.
Brixen, Brixnia.
Brugghe, *Bruges*, Brugæ.
Bruntrui, Bruntrutum.
Bruſſel, Bruxella.
Budoa, Budua.
Buenos Ayres del Rio de la Plata, Bonus Aër.
Buillon, Bullonium.
Burgo ſan Donnino, Burgum S. Domnini.
Burſia, vel *Berſanguil*, Bithynia.
Buſſereth, Boſtra.

C

Cabouerde, Heſperides inſ.
Cabra, Egabro.
Cadiz, Gades.
Caffa, Caffa.
Caglari, Caglaris.
Cagli, Callium.
Cairo, Cairum.
Calahorra, Calagurris.
Calaroga, Calaroga.
Calomino, Beſbicus.
Calui, Cales,
Caluium.
Camaldoli, Camaldulũ.
Cambray, Cameracum.
Samarobrina.
Cambrige, Cantabrigia.
Camerino, Camerte.
Camienieck, Camenecia.
Campagna, Campania.
Candia, Candia.
Canea, Canea.
Canoſa, Canuſium.
Canonia, Canonia,
Canterbury, *Cantorbie*, Cantuaria.
Dorobernia.
Caors, Cadurcum.
Dluona Cadurcorum.
Capaccio, Caput-aqua.
Capitis viridis, S. Iacobi inſ.
Capoa, Capua.
Capo di Pula, Nora.
Capri, Caprea.
Caramania, Cilicia.
Caramit, Amida.
Carcaſſone, Carcaſſo.
Carinola, Callenum.
Cariati, Chariatum.
Carpentras, Carpentoracte.
Carthagena, Carthago.
Caſano, Caſanum.
Caſerta, Caſerta.
Caſhel, Caſſilia.
Caſſano, Cãſſanum.
Caſtellaneta, Caſtellaneta.
Caſtello à mare della Bruca, Caſtellum màris à Bruca.
Caſtello à mare di Stabiá, Caſtellum maris Stabienſe.
Caſtello à mare de Voltórno, Voltúrnum.
Caſtelnouo, Roſonà.
Caſtilla de Oro, Caſtella aurifera.
Caſtro, Caſtrum.
Catania, Catana.
Catanzaro, Catacum.
Cathnes, Cataneſia.
Cattaro, Catharum.
Caua, Caua.

Cauaillon du Comtat, Cabillio Cauarum.
la Cauallà, Caualla.
Cauo d'Iſtria, Iuſtinopolis.
Cazlona, Caſtulo.
les Cebenes, Gebenna.
Cefalonia, Cephalenia.
Cefalu, vel *Ciſalu*, Cephalœdis.
Ceres, Cranon.
Cerigo, Cythara.
Cerines, Ceraunia.
Cerra, v. *Acerra*.
Ceruia, Ceruia.
Ficode, Phycocle.
Ceſena, Cæſena.
Ceſter, Ceſtria.
Ceuta, Septa.
Chalcis, Chalcitis.
Chulep, Berrœa.
Challon ſur Saone, Cabillonum.
Chalcuna, Caralaunum.
Chappiliat, Gypſella.
Chartres, Carnutum.
Chemnitz, Carmania.
Chiappa, Chiappa.
Chicheſter, Cicaſtria.
Chielmnek, Chelma.
Chiemſe, Chiemium.
Chinſerin, Chalcis.
Chioggia, vel *Chioza*, Clodia Foſſa.
Chiron, Cherroneſus.
Chiuſi, Cluſium.
Chonad, Canadium.
Chur, *Coira*, Curia.
Cinies, Cemelenenſium ciuitas.
Cimela.
Cincelle, Centum cellæ.
Cingoli, Cingulum.
Cinq Egliſes, Quinque Eccleſiæ.
Cirenza, Atherontia.
Cirum, Paternum.
Ciſteaux, Ciſtertium.
Città di Caſtello, Tifernum.
Citta noua, Ciuitas noua.
Citta di Penna, Pinna.
Ciudad de los Angeles, Angelopolis.
Ciudad d'Auſtria, Forum Iulij.
Ciudad de Belun, Bellunum.
Ciudad de la Paz, Pax.
Ciudad de los Reyes, Lima. Ciuitas Regum.
Ciudad Rodrigo, Ciuitas Rodorici.
Ciuità di Cali, Ciuitas Ducalis.
Ciuità Caſtellana, Ci-

uitas Caſtellana.
Ciuità di Caſtello, Ciuitas Caſtelli.
Ciuità di Chieti, Theate.
Ciuità di Plebe, Ciuitas Plebis.
Ciuità Vecchia, v. Centum cellæ.
Ciuitella, Ciuitas Solis.
Clairmont, Auguſtonemetum.
Clarus Mons.
Clauſenburg, Claudiopolis.
Cleruaux, Clara-Vallis.
Clocher, Clocheria.
Clon, Clona.
Clonfert, Clonfertia.
Clugny, Cluniacum.
Cochin, Cochinum.
Cogne, Icconium.
Coguer, Coneria.
Coimbra, Conimbrica.
Cola, Cola.
Colle, Collis.
Colibre, Caucoliberis.
Illiberis.
Coln, *Cologne*, Colonia Agrippina.
Colofvvar, Claudiopolis.
Colotz, Colocia.
Comachio, Comacula.
Comenge, *Cominges*, Comenæ.
Comidia, v. Nicor.
Como, Comum.
Conception, Conceptio.
Condon, Condomium.
Congo, Congum.
Conſtantinopoli, Conſtantinopolis.
Contances, Conſtantia.
Conuerſano, Conuerſa.
Conza, Compſa.
Coppenhagen, Hafnia.
Corcke, *Korcach*, Cercagia.
Cordoua, Corduba.
Corfu, Corcyrus.
Coria, Caurio.
Corneto, Cornetum.
Cornoüaille, Curoſopitorum ciuitas.
Coro, Ciuitas de Coro.
Coron, Corona.
Corſica, Corſica.
Cortona, Cortona.
Corzola, Curſola.
Coſenza, Conſentia.
Coſmopoli, Coſmopolis.
Coſtniz, *Conſtance*, Conſtantia.
Cotrone, Croto.
Couentre, Couentria.
Cracavv, Cracouia.
Cranganor, Crãganora.

Cre

Crema, Crema.
Croia, Croia.
Cronſtadt, Corona.
Cuenca, Quonqua.
Culm, Culma.
Cuma, Cumæ.
Cute, Cutia. V. Natolia.
Cuzco, Cuſcum.
Cypro, Cyprus.

D

DAmaſco, Damaſcus.
Danczick, Dantiſcum.
Darien, Darien.
Dauphiné, Delphinatus.
Denemarch, Dania.
Denia, Dianium.
Derpt, Derpatum.
Derry, vel *Dirry*, Deria.
Deuenter, Dauentria.
Die, Auguſta Dia Vocontiorum.
Digilah, Tigris.
Digne, Dinia.
Dilingen, Dilinga.
Dijon, Diuio.
Dol, Dolum.
Dolcigno, Dulcinium.
Dole, Dola.
Dornick, v. *Tornay*.
Douay, Duacum.
Dovvne, vel *Dovv-Phadrick*, Dunum.
Dreſen, v. *Sachſen*.
Driuaſte, Driuaſtum.
Drum-more, Drumoria.
Druntheim, Nidroſia.
Dublin, Dublinium.
Dumblain, Dumblanũ.
Dunckeld, Dunckeld.
Durazzo, Dyrrachium.
Durham, Dunelmum.

E

EAule, Eluenſis E.
Ebora, Ebora.
Eceia, Aſtigi.
Edenburg, Edenburgũ.
Egitto, Ægyptus.
Elba, Ilua.
Elna, Elna.
Eluas, Alba.
Embden, Emda.
Emmeley, Emlia.
Engouleſme, Ecoliſmenſis E.
Erdfurt, Erfurdia. v. etiam *Sachſen*.
Evreux, Ebroicẽſis ciu.
Euſe, Eluſa.
Exceſter, Exonia.

F

FAenza, Fauentia.
Fairvvar, Alba Iulia.
Falare, Falaris.
Famagoſta, Famaguſta.
Faneſtria, Funeſtria.

Fano, Fanum Fortunæ.
Farſi, Perſia.
Feltre, Feltria.
Ferden, Verda.
Ferento, Ferentum.
Fermo, Firmum.
Ferns, Ferna.
Ferrara, Ferraria.
Fieſole, Feſulæ.
Fiorentino, Ferentinum.
Fiorenza, Florentia.
Flandres, Flandria.
Fondi, Fundi.
Forcono, Furconium.
Forli, Forum Liuij.
Forlimpopoli, Forum Popilij.
Foſſambruno, *Foſſobrone*, Forum Sempronij.
Foſſano, Foſſanum.
Foſſa noua, Foſſa noua.
France, Gallia.
Francfort, Francofurtũ.
Franche-Comté, v. Burgundia.
Freiburg, Friburgum.
Freiux, Forum Iulium.
Freſcati, Tuſculum.
Fricenti, Frequentum.
Frioulì, Forum Iulium.
Friſnighen, Friſniga.
Fuld, Fulda.
Fuligno, Fulginium.
Funchal, Funchala.

G

GAble, Gabala.
Gaiazzo, Calatia.
Gaietta, Caietta.
Galeſe, Galleſium.
Gallice, Calæcia.
Gallipoli, Callipolis. Gallipolis.
Gandia, Gandia.
Gant, *Gent*, Gandauum.
Gap, Vapincum.
Garonne, *Gironde*, Garumna.
Garzala, Garzala.
Gaſcoigne, Vaſconia.
Gea de los Caualleros, Fgara.
Gebule, Gabula.
Geneue, Geneua.
Genoüa, *Gennes*, Genua.
Gerlande, Curia, ſiue Gerlanda.
Gieraci, Giracum. Locri.
Gieſen, Gieſa, v. Marpurgum.
Gieſi, Æſis,
Girgenti, Agrigentum.
Girona, Gerunda.
Giuuenazzo, Iuuenaciũ.
Glandeues, Glandeua.
Glaſgou, Glaſcua.
Glendelagh, Glendulacum.

Gloceſter, Glocesria.
Goa, Goa.
Gottlandt, Gothia.
Gran, Strigonium.
Granada, Granata.
Grandmont, Grandi-Mons.
Graſſe, Graſſa.
Grauina, Grauina.
Grenoble, Gratianopolis.
Groenighen, Groninga.
Groënlandt, Gronelandia.
Groſſeto, Groſſetum. Roſetum.
Giuaudán, Gaballorum ciu.
Guadalaxara, Guadalaxara.
Guadix, Acci. Guadicium.
Guamanga, Guamanga.
Guardia, Guardia.
Guardia Alfana, Guardia Alferiæ.
Guatimala, Guatimala.
Guaza, Guaſa.
Gueldre, Geldria.
Guinea, Guinea.
Gurcz, *Guoritz*, Gurcum.

H

HAlberſtadt, Halberſtadium.
Haleb, Halepum. Berrœa.
Hama, *Hamſa*, Tarſus.
Haman, Marat.
Hamburg, Hamburgũ.
Hammar, Hamaria.
Hamza, *Haman*, Emiſſa.
Hapſel, Hapſelum.
Harlem, Harlemum.
Hauelburg, Hauelburgum.
Hauguſtaldum, Hauguſtaldemium.
Heidelberg, Heidelberga.
Helmſtadt, Helmeſtadium.
Heraclea, Heraclea.
Hereforde, Herefordia.
Hermanſtatt, Hermannopolis.
Hertogenboſch, Gall. *Bol-duc*, Buſcum Ducis.
Hierapetra, Hierapetra.
Hieruſalem, Ieroſolyma.
Hildeſheim, Hildeshemium.
Hola, Hola.
Hollandt, Hollandia.
Horti, Horta.
Hoſtuni, Hoſtunum.

Hueſca, Oſca Ilergetũ.
Hungrie, v. *Vngern.*

I

Aca, Iaca.
Iaen, Giennium.
Iaffa, Ioppe.
Iapon, Iaponica inſ.
Iena, v. *Sachſen.*
Illadchie, Laodicea Syriæ.
Illis, Hebrides.
Imola, Forum Cornelij. Imola.
Imperial, Imperialis.
Ingolſtadt, Ingolſtadium.
Inſpruch, Œnipons.
Iperen, Ipra.
Irlandt, Hibernia.
Iſchia, Iſchia.
Iſlandt, Iſlandia.
Iſola, Iſula.
Iuanowvogorod, v. Narua.
Iuerdun, Ebreodanum.
Iurea, Eporedia.

K

Kies, v. *VVenden.*
Kildare, Kildaria.
Kilkennis, Kilkennia.
Kiloen, Cluanum.
Kiou, Kiouia.
Kolmkil, S. Columbi inſ.
Kolom, Columna.
Konigsberg, Mons Regius. v. etiam Regius Mons.

L

Abach, Labacum.
Lacedogna, Aquilonia. Laquedonia.
Laictoure, *Letoure*, Lacturates.
Lamego, Lameca.
Lanciano, Lancianum.
Langres, Andomatunum Lingonum. v. Lingones.
Languedoc, Languedoca.
Lantriguier, v. Triguier.
Laon, Laudunum Clauatum.
Laquedonia, Alcedonia.
Laſcar, *Leſcar*, Laſcarienſium ciu.
Lauello, Lauellinum.
Lebus, Lebuſia.
Lecci, Aletium.
Leipſig, v. *Sachſen.*
Lentini, Leontinum.
Leon, Legio.
Leontari, Arcadia.
Lerida, Ilerda.
Letoure, Lectorenſis E.
Leyden, Lugd. Batauorũ.
Liege, *Luyck*, *Ludick*, Leodium.

Lieſe

Lieſena, Lieſena. Pharos.
Liflandt, Liuonia.
Limoges, Ratiaſtum Lemonicum. v. Lemonices.
Lmmricſze, Limericum.
Lincolne, Lincolnia.
Lincopen, Lincopia.
Lindisfarne, Lindisfarna.
Lipari, Lipara.
Liſbona, Oliſipo.
Lisfilde, Lichfeldia.
Liſieux, Lexouiorũ ciu.
Liſmor, Liſmora.
Lob, Lobium.
Lodi, Lauda.
Lombés, Lombaria.
Londen, Londinum.
Lorca, Elotona.
Loreto, Lauretum.
Lorraine, Lotaringia.
Loſane, *Lauſanne*, Lauſana.
Loire, Ligeris.
Louen, *Louain*, Louanium.
Louuovv, Leopolis.
Lubeck, Lubeca.
Lucca, Luca.
Lucera, Luceria.
Lugo, Lucus.
Lunenburg, Luneburgũ.
Luni, Luna.
Luſſon, Lucionum. Luſſonenſium.
Lyon, Lugdunum Seguſianorum.

M

Macao, Macaum.
Macerata, Macerta.
Madrid, Mantua Carpetanorum.
Maeſtricht, Traiectum ſuperius.
Magdeburg, Magdeburgum.
Maguelone, Magalona.
Mahometta, Adrumetũ.
Maillezés, Malleacum.
Malaca, Malaca.
Malta, Melita.
Malueſia, Epidaurus.
Manfredonia, Manfredonia.
Manilla, Manilia.
les Mans, Cenomanum. Vindicum Aurel.
Mantoüa, Mantua.
Marcana, Marcana.
Marhern, Morauia.
Marmora, Præconeſus.
Marne, Matrona.
Marpurg, Marpurgum.
Marrocho, Marrochium.
Marſeille, Maſſilia.

Marſi, Marſi.
Marſico, Marſicum.
Martenach, Octodurũ.
Martos, Tucci.
Maſcon, Matiſco Eduorum.

M

Maſſa, Maſſa.
Matera, Matera.
Mauriēne, Maurianēſis.
Meaux, Meldi.
Mebſeſe, Mopſueſtia.
Mechelem, *Malines*, Machlinia.
Mechoacan, Mechuacũ.
Meckelburg, Meckelburgum.
Megapolis.
Medina Sidonia, Aſidonia.
Meelh, *Miel*, Media.
Meiſſen, Miſna. v. etiam *Sachſen*.
Mela, Mileuis.
Melaſſo, Miletus.
Meliapor, Meliapora.
Melun, Melodunum.
Mende de Giuaudan, Mimates Gabalorũ.
Mentz, Moguntia.
Mercex, Germanicea.
Merida, Emerita Auguſta.
Merida.
Merſburg, Merſeburgũ.
Meſſina, Meſſana.
Metelin, Leſbos.
Mitylene.
Metz, Diuiodunũ Mediomatricum.
Metis.
Meun ſur Eure, Magounum.
Melodunum.
Mexico, Mexicum.
Middelburg, Middelburgum.
Milano, Mediolanum.
Mileto, Miletus.
Minden, Minda.
Minori, Minoi.
Minoriā, *Minorca*, Maiorica, Minorica. v. Baleares inſulæ.
Miranda, Miranda.
Mirepoix, Mirapicum.
Miſeno, Miſenum.
Modena, Mutina.
Modon, Methone.
Mola, Formiæ.
Molſheim, Molshemiũ.
Mondeũi, Mons regalis.
Mondonnedo, Mindonia.
Monopoli, Monopolis.
Monreale, Mons regalis.
Montalto, Mons altus.
Montanges, Caliabria.
Montauban, Mons-Albanus.

Monte

Monte Alcino, Mons Ilcineus.
Monte Caſſino, Mons Caſius.
Monte Feltro, Feretrius.
Monte Fiaſcon, Mons Flaſconius.
Monte Marano, Mons Maranus.
Monte Negro, Mons Amanus.
Monte Sancto, Athos.
Monte di ſant Angelo, Mons Garganus.
Monte Pelloſo, Mons Peluſius.
Monte Pulciano, Mons Potianus.
Monte Verde, Mons Viridis.
Montferrat, Mons Ferratus.
Montpelier, Mons Peſſulus.
Monza, Modoetia.
Moſcavv, Moſcua.
Mourtheley, Murthlacum.
Munſter, Monaſterium.
Murcia, Murcia.

N

NAmor, *Namen*, Namurum.
Nangaſaci, Nangaſacũ.
Nantes, Condiuienum Nannetum. v. Nannetes.
Napoli, Neapolis.
Narbonne en Languedoc, Narbo Martius.
Narni, Narnia.
Nauarrino, Pylus.
Naumburg, Naumburgum.
Nederlandt, Flandres,
Negroponte, Chalcis. v. etiam Eubaea.
Nepi, Nepete.
Neſſeman, Nexiuanum.
Nethſibin, Niſibis.
Neuers, Nouiodunum Niuernenſium.
Neuſtadt, Ciuitas noua. Neapolis.
Nicaragua, Nicaragua.
Nicaria, Icaria.
Nicaſtro, Neocaſtrum.
Nice, *Nizza*, Nicæa.
Nicor, *Comidia*, Nicomedia.
Nicotera, Nicotera.
Niebla, Elipa. Ilipa.
Nimmeghen, Nouiomagus.
Nion, Neuidunum. v. quoque Equeſtrium ciu.

Niſmes, Nemauſus Volcarũ Aremoricorum.
Nocera di Pagani, Nuceria.
Nola, Nola.
Noli, Naulium.
Nombre de Ieſus, Nomen Ieſus.
Nomento, Nomentum.
Norcia, Nurcia.
Norvveghen, Noruegia.
Noſca, Nuſcum.
Nouara, Nouaria.
Nouograd, Nouogardia magna.
Noyon, Nouionum. v. Nouiomagus.
Nueua Caures, Caurenſis vrbs.

O

Ocrida, Acrida. Iuſtiniana prima.
Odenſee, Othonia.
Ofen, Buda.
Olmutz, Olomucium.
Ooſt-Vrieſlandt, Friſia Orientalis.
Ooſtenriick, *Auſtriche*, Auſtria.
Oppido, Oppidum.
Oppedo, Opedum.
Orange, Arauſio.
Orcknay, Orcades.
Orſa, *Raha*, Edeſſa.
Orenſe, Auria.
Oria, Oria. Vria.
Orihuela, Oriolum.
Orleans, Aurelianum. Genabum Aurelianorum.
Ormuz, Ormutium.
Ortona, Ortona.
Oruieto, Vrbs vetus.
Oſel, Oſilia.
Oſenbrug, Oſnabruga.
Oſma, Oxoma.
Oſmo, Auximum.
Oſra, Carrhæ.
Oſſery, Oſſeria.
Oſſuna, Vrſao.
Oſtia, Oſtia.
Oſtun, v. *Auſtun*.
Otranto, Hydruntum.
Otricoli, Vtriculum.
Ouiedo, Ouetum.
Oxford, Oxonia.

P

Paderborn, Paderborna.
Padoüa, Patauium.
el Padron, Iria.
Palencia, Palentia,
Palermo, Panormum,
Paleſtrina, Præneſte.
Palmoza, Pathmos.

Pamplona, Pompelon.
Panama, Panama.
Parenzo, Parentium.
Paris, Lutetia Pariſiorũ.
Parma, Parma.
Paſmiez, Apamia.
Paſſavv, Patauium.
Patras, Patræ.
Pau, Palum.
Pauia, Papia.
Paula, Paula.
Paz, Pax.
Pera, Pera.
Perigueux, Petroconij.
Peru, Peruuia.
Perugia, Peruſia.
Peſaro, Piſaurum.
Peſcara, Piſcaria. v. Aternum.
Peterbourg, Petroburgum.
Petin, Petinum.
Pharmaco, Pharmacuſa.
Philippopoli, Philippopolis.
Phorat, Euphrates.
Piacenza, Placentia.
Piſa, Piſæ.
Piſtoria, Piſtorium.
Placencia, Placentia.
Plata, Plata.
Pola, Pola.
Polen, *Poloigne*, Polonia.
Pommern, Pomerania.
Popayan, Popayanum.
Populonia, Populonium.
Porto, Portus Romanus.
Potenza, Potentia.
Portalegra, Portalegra.
Porto, Portucale.
Portugal, Portugalia.
Pozzuelo, Puteoli.
Poitiers, Pictauium. v. Pictones.
Pont à Mouſſon, Muſſipontum.
Portugal, Luſitania.
Prag, Praga.
Pruyſſen, Pruſſia.
Puebla, Angelopolis.
Pulicaſtro, Policaſtrum.
le Puy, Auicium.
le Puy en Velay, Vclaunorum ciu.

Q

Quars, Cyrus.
Quito, Quitum.

R

Raab, Iaurinum.
Raguzi, Epidaurus.
Raha, v. Orfa.
Ratzenburg, Raceburgum.
Rauenna, Rauenna.
Regenſpurg, Auguſta Tiberij.
Ratiſbona.

Reggio, Rhegium.
Rheims en Champaigne, Durocottorum Renorum. v. quoque Remi.
Renes, Condate Redonum.
Redones.
Reuel, Reualia.
Rezan, Rezania.
Rhodo, Rhodus.
Riés, Reienſium ciu.
Riete, Reate.
Rieux, *Rioux*, Riui.
Riga, Riga.
Riiſſel, *Iſle*, Inſulæ.
Rimini, Ariminum.
Ripa, Ripa.
Rizza, Aricia.
Rodoſto, Rhædeſtus.
Roſano, Roſcianum.
Roſchilt, Roſchildia.
Roſtovv, Roſtouium.
Roüen, Rothomagum.
Rouigo, Rhodigium.
Rurmonde, Ruremunda.
Rubo, Rubi.
Rype, Ripa.

S

Sabenico, Sabenicum.
Sachſen, Saxonia.
Sagon, Sagona.
Salamanca, Salamantica.
Salerno, Salernum.
Salona, Salona.
Salonichi, Theſſalonica.
Saluzzo, Saluciæ.
Saltzburg, Saliſburgum.
Samaſtro, Amaſtris.
Samo, Samus.
Samoski, Samoſcum.
S. *Agatha de Goti*, Agathopolis.
S. *Androus*, Andreopolis.
S. *Angelo*, S. Angeli.
S. *Angeli di Lombardi*, S. Angeli de Lombardis.
S. *Angelo in Vado*, Titernum Metaurenſe.
S. *Antoni de Tricaſtin*, Tricaſtinorum ciu.
S. *Aſſe*, S. Aſaphi.
S. *Brieu*, Briocopolis.
S. *Denis en France*, Dionyſiopolis.
S. *Dimitri*, Antandros.
S. *Domingo*, Dominicopolis.
S. *Fé de Bogota*, S. Fidei ciu.
S. *Flour*, Floropolis.
S. *George de Lidde*, Lidda.
S. *Honorati*, Lerinum.
S. *Iago de los Caualleros*,

S. Iacobi Equeſtris ciu.
S. *Iago de Compoſtella*, Compoſtella.
S. *Iago de Chile*, S. Iacobi V. E.
S. *Ioan de Puertcrico*, S. Ioannis de Porrodiuite.
Portus Diues.
S. *Legier de Conſerans*, Conſatannorum ciu.
S. *Leo*, Leopolis.
S. *Malo*, Macloujopolis.
S. *Marco*, Marcum.
S. *Omer*, Audomaropolis.
S. *Papol*, S. Papuli.
S. *Paul de Leon*, Leonium.
S. *Paul de trois Chaſteaux*, v. S. Antoni de Tricaſtin.
S. Paul de Vences.
S. *Pont de Tomiers*, S. Pontij Tomeriarum.
S. *Quentin en Vermandois*, Auguſta Veromanduorum.
S. *Seuerina*, Seuerena.
S. *Seuerino*, Septempeda.
S. *Victorino*, Amiternum.
Santonge, *Sainctes*, Mediolanum Santonum.
Saragoſa, Cæſarauguſta.
Sardegna, Sardinia.
Sarlat, Sarlatum.
Sarſana, Sarſana.
Sarſina, Sarſina.
Saſſari, Saſſaris.
Sauello, Sauellum.
Saucna, Saona.
Sauoye, Sabaudia.
Scala, Scalis.
Scalholt, Scalholtum.
Scalora, Aſcalon.
Scardona, Scardona.
Schiatho, Caſſandria.
Schleſvvick, Sleſvicum.
Scio, *Chios*.
Scutari, Scodra.
Scutarim, Chryſopolis.
Seez, Sagientis E.
Seckavv, Seccouia.
Segna, Segna.
Segni, Signia.
Segobia, Segouia.
Segorbe, Segobrica.
Seleucie Ielber, Seleucia Pieriæ.
Selibria, Selybria.
Semender, Singidunum.
Seminara, Seminaria.
Senet, Sanitium.
Seneceſis E.
Senlis, Siluanectum.
Sens, Agendicum Senonum.

num. v. Senones.
Sergna, Æſernia.
Serra, Serra.
Seſſa, Sueſſa.
Sethines, Athenæ.
Seuilla, Hiſpalis.
Spalis.
Sezza, Setinum.
Siracoſa, Syracuſæ.
Sicchimo, Ciſſamum.
Siena, Sena.
Siguenza, Seguntia.
Silues, Silua.
Siluis, v. Stombar.
Sinigallia, Senogallia.
Sion, Sedunum.
Siponto, Sipontum.
Sirmiſch, Sirmium.
Siſſech, *Sittis*, Siſcia.
Siſteron, Siſterienſis E.
Sitten, v. *Sion*.
Sittea, Sitea.
Smolenski, Smolencium.
Soana, Suana.
Soiſſons, Sueſſiones.
Solci, Sulci.
Solethurn, Solodurum.
Solſona, Celſona.
Sophia, Sophia.
Sora, Sora.
Soria, *Zamora*, Numantia.
Sorrento, Surrentum.
Spaignola, Hiſpaniola.
Spalatro, *Spalatum*.
Speir, Nemetum.
Spira Nemetum.
Spello, Hiſpellum.
Spoleti, Spoletum.
Squillaci, Scyllaceum.
Stabia, Stabia.
Stagno, Stagnum.
Stauia Angern, Sabaria.
Stalimene, Lemnus.
Stancou, Co.
Stiues, Thebe.
Stocholm, Stocholmia.
Stombar, Exonaba.
Oſſonoba.
Straſburg, Argentoratũ.
Stretto di Caffa, v. Bocca S. Ioanni.
Stretto di Conſtantinopoli, Boſporus Thracius.
Strongolo, Strongilis.
Suellis, Suellis.
Suez, Arſinoe.
Suiſſes, *Svvitſers*, Heluetij.
Sulmona, Sulmo.
Sur, Tyrus.
Sutri, Sutrium.
Svveden, Suecia.
Svverin, Suernia.

T

TAchia, Antiochia.
Talauera, Elbora

Carpe

Carpetanorum.
Tanger, Tingis.
Taormina, Tauromenium.
Taraboli, Tripolis Syriæ.
Tarantaiſe, Tarantaſia.
Taranto, Tarentum.
Tarazona, Turiaſo.
Tarbe, Tarba.
Tarbe de Bigorre, Tarba. v. Bigerrones populi.
Tarrogona, Tarraco.
Taſſon, Thaſus.
Taxcala, Angelopolis.
Teano, Theanum.
Tempſa, Temèſa.
Teramo, Interamna.
Termuli, Termulæ.
Terni, Interamna.
Terouenne, Terouana Morinorum. v. Morini.
Terracina, Tarracina.
Terra di Lauoro, Campania.
Terra noua, Phauſania. Thurium.
Teruane, Teroana.
Teruel, Teruela.
Teutſchlandt, *Allemaigne*, Germania.
Thuringen, v. *Sachſen*.
Tiagna, Tyana.
Tyrol, Tirolenſis Comitatus.
Tiuoli, Tibur.
Toam, Tuamum.
Todi, Tudertum.
Toledo, Toletum.
Tolentino, Tolentinum.
Tolon, Telonum.
Toloſe en Languedoc, Toloſa.
Tongeren, Atuaticum. Tungri.
Tornay, *Dornick*, Tornacum.
Torre, Turres.
Tortona, Dertona. Terdona.
Tortoſa, Antaradus. Dertuſa.
Toſcana, Etruria.
Toul en Lorraine, Tullum.
Tours, Cæſarodunum Turonum. v. etiam Turones.
Trabiſonda, Trapezus.
Trani, Tranium.
Traianopoli, Traianopolis.
Trapani, Drepanum.
Trento, Tridentinum.
Treui, Trebia.
Treuiſi, Taruiſium.
Triaditze, Sardica.

Tricarico, Tricarica.
Trier, Auguſta Treuerorum.
Trieſte, Teregeſte.
Triguier, Tricorienſis ciu.
Tripoli di Barbaria, Tripolis Africæ.
Triquet, Trecorenſis E.
Triuento, Triuentum.
Troada, Troia.
Troia, Troia.
Tropea, Tropæa.
Troyes en Champaigne, Auguſto bona Tricaſſium. v. Tricaſſes.
Truxillo, Truxillum.
Tuer, Tueria.
Tulles, Tutelenſis.
Tuneſi, Tunetum.
Turcomania, Armenia Maior.
Turino, Auguſta Taurinorum.
Taurinum.
Tuſcanella, Tuſcana.
Tuy, Tude.

V.

V*Abres*, Vabrincum.
Vaiſon, Vaſio Vocontiorum.
Valence, Valentia Segalaurorum.
Valencia, Valentia Conteſtanorum.
Valetta, Valetta.
Valladolid, Valliſoletū.
Valona, Aulon.
Valua, Valua.
Vannes, v. Veneti.
Varadin, Varadinum.
Vaur, Vaurum.
Vderzo, Opitergium.
Vdine, Vtinum.
Vega, Velga.
Venafri, Venafrum.
Venetia, *Veniſe*, Venetiæ.
Venezuela, Venezola.
Vennes, Ciantium.
Venoſa, Venuſia.
Vera Paz, Pax vera.
Vercelli, Vercellæ.
Verdun, Verdunum.
Vermond Abbay, Auguſta Veromanduorū.
Verona, Verona.
Verulo, Veruli.
Veſprin, Veſprinum.
Vgubbio, Eugubium.
Vicenza, Vicetia.
Vich, Auſona.
Vicus.
Vicodella Baronia, Vicus.
Vicouenza, Vicohabentia.
Vienne en Dauphiné, Vienna Allobrogum.

Vieſo,

Viefc, Viſeum.
Vigleuano, Viglebanum.
Vilenski, Vilna.
Vintimiglia, Intimeliū.
Viſeo, Feſeum.
Viuarais, Heluij.
Viuiers, Viuerio Albenſium.
Viterbo, Viterbum.
Vladiſlavv. Cuiauia. Vladiſlauia.
Vngern, *Hungrie*, Hungaria.
Volterra, Volaterræ.
Vpſala, Vpſala.
Vrbino, Vrbinum.
Vrgel, Vrgella.
Vrnich, Berenice.
Vſcoqui, v.Segna.
Vſets, Vce.
Vtrecht, Traiectum inferius.
Vtricoli, Ocriculum.

VV

Vvarmerlãdt, Vvarmia.
Vvaterford, Vvaterfordia.
Vvelles, Vvella.
Vvenden, Vinda.
Vveſti-Vrieſlandt, Friſia Occidentalis.
Vvien, Vienna Auſtriæ.
Vvilde, Vilua.
Vvimur, v. *Sachſen*.
Vvinchester, Vvintonia.
Vvindiſch, Vindoniſſa.
Vvirtenbergerlãdt, Vvirtenberga.
Vvirtzburg, Herbipolis, Vvirceburgum.
Vvithorn, Candida Caſa. Vvithorna.
Vvittenberg, Vvitenberga.
Vvologd, Volochda.
Vvorcheſter, Vvigornia.
Vvorms, Vvormatia.
Vvulturara, Vvulturaria.

X

Xatiua, Setabis.

Y

Yorcke, Eboracum.

Z

Zagrabia, Zagabria.
Zamora, v. Soria.
Zante, Zacynthus.
Zara, Iadera.
Zeitz, Citicum.
Zeneda, Ceneta.

F I N I S.

BIBLIOTECA VITTORIO EMANUELE IN ROMA